

AGA

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ

ΚΑΙ

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΝ,

Τὸ πρῶν ἐπιμελῶς συγγραφὴ ἐκ τῶν τοῦ
Ἁγίου Ὁσίου Βιβλῶν

ΠΑΡ' ΑΓΑΠΙΩΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΥΣ.

Καὶ ταυτὴ μετατυπωθεῖσα, καὶ διορθωθεῖσα εἰς δέξασιν ἡμῶν

ΑΐΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣ.

ΚΑΙ ΣΟΦΟΜΗΤΟΡΟΣ.

Παρὰ Γεροδιακόμου Ἀρχιμωυ τοῦ Βέρα.

αψπ'. ΕΝΕΤΙΉΣΙΝ. 1780.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΩ ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ, ΕΞ ΓΩΑΝΝΙΝΩΝ.
CON LICENZA DE' SUPERIORI, E PRIVILEGIO

ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΙΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ
ΤΟΙΣ
ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ

ΟΛΛΗΝ ἐλπίδα ἢ θάρρος ἔχει ἕνας ὑπὸ θυμῷ (cioè reo) ὅταν τὸν ζεταίξεν εἰς τὸ Κεῖθιον διὰ τὰς κακουργίας αὐτῶ, εἰὰ εἶναι τινὰς Ρήτωρ εὐγλωττος, καὶ πρακτικὸς δραγμαῖός, νὰ μεσιτῆ πρὸς τὸν Βασιλέα εἰς πρόφασιν ἢ βοήθειαν αὐτῶ τῶ πταίσαντος. μάλιστα εἰὰ τύχη νὰ εἶναι καὶ συγγενὴς τῶ Κεῖτῶ ὁ μεσίτης, ἢ ἀκείβος φίλος τῶ (νὰ τὸν παρακαλέσῃ καὶ χωεῖς τὴν δημηγορίαν, ἀπό-

Ἡμερολόγιον ἑξ ἑξαμήνου πρω

κρυφα) είναι βέβαιος, πῶς τῆ θείῃ καίμει καλοσυνώμῃ
 ὁ Βασιλεὺς, νὰ μὴ τὸν κείνῃ μὲ τὸ αὐσηρὸν τῆς Δικαιο-
 σύνης, ἀλλὰ σπλαγχνικώτερα, διὰ τὴν ἀγάπην τῆ φίλῃ
 τῆ. Τοιοῦτο πρόπως καὶ ὅσις ἔπτασε τῆ Ἐπερωτοῦ Βασι-
 λέως Χριστῆ ἀμαρτανῶντας. καὶ ἐπιποθεῖ νὰ ἐπιτύχη
 συγχωρήσεως τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως. ἅς καίμει τρόπον,
 νὰ εὕρη τινὰ μεσίτην, ὅπῃ νὰ εἶναι τῆ Κριτῆ φίλος γνή-
 σιος. διὰ νὰ δυσωπηθῆ μὲ τὴν ἰκεσίαν τῆ φίλῃ τῆ, νὰ
 συγχωρήσῃ τῶ πταίσαντι. Ὅλοι γένοι Ἄγιοι, Ἀπόστο-
 λοι, Μάρτυρες, ἢ Ὅσιοι, ὅπῃ ὑπέμειναν διαφόρες βα-
 σαίνας καὶ θλίψεις διὰ τὸν Κύριον, ἔχουσι πρὸς αὐτὸν
 πολλὴν παρρησίαν ὡς δέλοισι. ἀμὴ ἡ Πολυάσπλαγ-
 χνος Μήτηρ αὐτῆ, ἡ δεσπόζουσα πάσης τῆς Κτίσεως,
 ἔχει περισσώτερον θάρρος, καὶ παρρησίαν πρὸς αὐτὸν νὰ
 πρεσβῆ, ὑπὲρ τῆς Ἀγίας ἀπαντας. καθὼς ἐφάνη εἰς
 διαφόρες καιροὺς ἀπὸ πέρα, πρὸ τῆ νὰ γένη ἡ Οἰκουμεν-
 κὴ Σύνοδος. ἢ ἐλύτρωσε πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τὰς ἐνέδρας
 τῆ δαίμονος. ὡς φαίνεται εἰς Βιβλίαν διάφορα. Ὅσις
 ἐν ἔρρυθσε τὸ κατ' εἰκόνα Θεῆ ἢ ὁμοίωσιν, ἅς ἀποκτή-
 σῃ φίλον ἐτῆτον τὸν πάνσοφον καὶ παντοδύναμον Ρήτορα.
 τὴν ὑπέρτατον λέγω τῆ Ἀγγέλων Βασίλισσαν, τὴν κοι-
 νὴν ἡμῶν Μεσίτριαν. ἣτις δύναται πῶσον μὲ τὸν Κριτῆν,
 ὅπῃ δὲν ἡμπορεῖ ὡς χρωφειλέτης Υἱός, πάρεξ νὰ πληρώ-
 σῃ τὴν σπλαγχνον αὐτῆς ἰκεσίαν ὁ πανοικτίρμων καὶ
 Πολυέλεος. Μὲ ἄλλον τρόπον λοιπὸν δὲν ἀξιῶνσαι αὐ-
 θραπε νὰ καίμει Φιλίαν μὲ τὴν παντοδύναμον Δέσποιναν,
 μονον νὰ ἀναγινώσκῃς εὐλαβῶς τὰ ἐγκωμιασικὰ τῆς Τρο-

πάρια. ὅτι καθὼς ἕνας Ἀρχωντας χαίρεται, ὅταν ἐπαι-
 νᾶς ἢ Φημίσεις τον, ὅπῃ εἶναι θυητὸς καὶ σκοληκόβρωτος
 αὐθρωπος. ἢ σὲ γνωρίζει μεγάλῃ χάριν. ἢ κάμνει
 σε πλεσίαν αὐτάμαψιν. ἔπος ἀγάπεται ἢ ἀφραίνεται
 ὁ Βασιλεὺς τῆς Βασιλευόντων, ὁ ἂν αἰνετὸς ἢ ἀλογητὸς
 εἰς τὴν αἰῶνας, ὅταν δοξολογῆμεν αὐτὸν, ἢ τῷ ὑπε-
 ρένδοξον Μπτέρα του. καὶ μένοντες ὑπόχρεοι, κάμνει
 χρεία, γὰ μᾶς αὐταμεύσεν τῷ χάριν πλεσιοπάροχα.
 Διὰ ταύτην ἐν τῷ αἰτίαν, ἀπὸ ὅλα τὰ τῆς Ἀγίας Ὁρθῆς
 ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΑ, ἐμεταγράψθησαν τὰ ὠραιότερα Τρο-
 πάρια μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν. τὰ ὅποια ἢ τῶρα μετα-
 δίδονται εἰς τύπῃς, μὲ τῷ βοήθειαν αὐτῆς τῆς Ἀειπαρ-
 θένος ΜΑΡΙΑΣ. διὰ γὰ τὰ ἀναγνώθῃσιν ἔ μόνον εἰς
 ταῖς Λαύραις τῆς Μοναχῶν ἢ Κοινόβια. ἀλλὰ καὶ οἱ
 Γερεῖς εἰς τὸν Κόσμον, ἢ λαϊκοὶ ἀλαβεῖς, ὅσοι ποθῆσι
 γὰ εὐρωσι βοηθὸν αὐτῷ τῷ πολυώνυμον ἢ παντοδύα-
 μον Ἀνασταν. Ναὶ Εὐσεβέστατοι Γερεῖς ἢ Μονάζοντες.
 καὶ ὅσοι ἀπὸ τῆς Κοσμικῆς ἀλαβεῖσθε τῷ Δέσποιναν
 μὲ ἀμελᾶτε γὰ τῷ εὐχαρισᾶτε εἰς τὰς εὐεργεσίας ἢ
 δωρεάς, ὅπῃ ἠξίωσε κοινῶς ἅπαντας. ἢ μερικῶς πάλιν
 ἄλλῃς πολὺ, ἢ ἑτέρῃς περισσότερον. ἐπειδὴ θάρρῳ, δὲν
 εἶναι τινὰς ἀπὸ τῆς πιστῆς, ὅπῃ γὰ μὲν ἔλαβε παρ' αὐτῆς
 πολλὰς χάριτας. Λοιπὸν μὴ Φανήτε περὶ τῆς εὐεργέτας
 ἀχαριστοί. ἀλλὰ πρῶτον μὲν ἀναγινώσκετε τῆς Ὑμνης
 τῆς Θεοκαρᾶ, οἵτινες εἰσὶ προτιμώτεροι καὶ ἀναγκαῖοτε-
 ροί. ἐπειδὴ εἶναι εἰς δόξαν ἢ αἰνεσιν τῆς Ὑπερσβίας Τριά-
 δος. ἢ δεῦτερον τῆς Κανόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

καὶ ἄς εἶναι βέβαιος, ὅστις τὴς αἰαγινώσκει μὲ πόθον
 ἢ εὐλάβειαν, πῶς ἀπολαμβάνει πολλὰ ὠφέλαια ἔ μόνον
 μετὰ θάνατον, ἀλλὰ ἢ ἐδῶ δὲν τὸν ἀφνειὸς ὁ Κύριος,
 καὶ ἡ Δεσποῖνα, νὰ πείσῃ εἰς μέγα κίνδυνον, ἢ νὰ τε-
 λελθῆσῃ μὲ κακὸν θάνατον. μόνον ἄς αἰαγινώσκη ἕνα
 Κανόνα καθ' ἑκάστῳ, ἢ τὴς κδ'. Οἴκτες. Μὲν ἀμελή-
 σῃ ἔν τινὰς εἰς τοιαύτῳ ψυχῶφελῇ ἐγχείρησιν. ἀλλὰ ἄς
 δοξάζωμεν γηθουσίως, ἢ ἀγαλλόμενοι εἰς τῆτον τὸν Κόσ-
 μον τὸν Κύριον, ἢ τῷ Μητέρα αὐτῆ τῷ Αἰπαρθενον
 ἔ ὑπέρτιμον. διὰ νὰ μᾶς δοξάσῃ αἰῶνια ὁ δοξάζων τὴς
 αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. ἢ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ, νὰ τὸν ὑμνο-
 λογεῖμεν μετὰ τῶ Οὐραϊῶν Δυνάμεων, καὶ πάντων τῶ
 Ἀγίων αὐτῆ, εἰς αἰῶνα τὸν ἀτελεύτητον.

ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ, ΚΑΙ ΧΑΡΜΟΣΤΗΝΟΝ,

ΠΑΡΑ ΑΓΑΠΙΟΤ ΜΟΝΑΧΟΥ

Συγγραφεὺν μετ' ἐπιμελείας ἐκ τῶν τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Βίβλων. Ἐπιμετρώμεν μετετυπωθεὶς εἰς δόξαν τῆς Ἀειπαρθένου Κόρης ἔ Θεομήτορος.

Τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς ἙΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕἰΣ Τὴν ἙΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Τὴν ΠΟΛΥΩΝΥΜΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΥΜΝΗΤΟΝ.

Ὡδὴ, ἀ. Ἠχος, ἀ. Σὲ ἢ Ἰσοπαιεχος.

Αἶροις ἰλασίειον ψυχῶν. Παρθενομήτορ χαρὰν ἢ κηύσασα. Χαῖρε ἢ Βασίλισσα. Χαῖρε Ναὶ Χεῖρ. χαῖρε ἢ πάνσεμος. χαῖρε προσασία, ψυχῶν ὄμῃ καὶ κραταίωμα.

Χαῖρε ἐξωίας ἀπαρχή. χαῖρε ἀρᾶς ἢ ἀνείρεσις Δέσπονα. χαῖρε Μητροπάρθενε, καρφυῶς τὸν Θεὸν ἢ φωνήσασα. χαῖρε θεία ῥάβδος, παθῶν πελάγη ἢ ῥήσασσα.

Χ Αἶρε γαλαχός ὁ τῆς ζωῆς. χαῖρε τῷ Λόγῳ ἢ Μήτρι Θεότουφε. χαῖρε
ρε σάσις γνώσεων. χαῖρε Ἀγγέλων δοξασμός καὶ καύχημα. χαῖρε
Θεομήτορ. χαῖρε λυχνία αὐγάζουσα.

Χ Αἶρε ἡ χωρήσασα Χειρὸν. χαῖρε τῆς πρὶν ἀδραπώσεως ὕψους. χαῖρε
ἡ ἀνίκητος. χαῖρε πρὸς ἅτις Κόσμος, χαῖρε ἄχραντε. χαῖρε Βασι-
λείας Χειρὸν τῷ Θεῷ ἢ οἰκείωσις.

Ω' δὴ, γ'. Ο' μόνος εἰδώς τῆς τῆς βροτῆς.

Χ Αἶρε ὄλβος ἀσυλος Πισῶν. Χειρὸν χαῖρε θεῶν. χαῖρε ἀσὴρ Κυρίου
λαμπρότατε, πηλίκον ὕψος χάρις μοι ὄρεξον, τῷ βοᾷν σοι Δέσποινά. χαῖρε
μόνη Ἀνάστα, ἡ πασὰς τῷ Παντάκτουτος.

Χ Αἶρε Νύμφη πάνανθε Θεῶν. χαῖρε Θεοχαίριωτε. δι' ἧς βροτοὶ ἐθεά-
θησαν. χαῖρε ἡ βάτος ἡ ἀνατάφλεκτος. χαῖρε τὸ γαλιώιον. χαῖρε ἡ
ἀφανίστις τῆς ἀράς. χαῖρε μόνη πανύμνητε.

Χ Αἶρε ὁ λιμὴν ὁ τωσιπός. λειμὼν χαῖρε ὁ εὖσμος. χαῖρε λαμπτήρ
φυχῶν Πανάχραντε. χαῖρε ἀπάντων τὸν Κτίσιω ἢ τέξασα. χαῖρε ἡ
ἀνύμνησε Προφητῆς ὁ σύλλογος. Γαβριηλ δὲ τὸ Χαῖρε προσήγαγε.

Χ Αἶρε ἡ Βασίλισσα βροτῆς. Ἀγγέλων χαῖρε Δέσποινά. χαῖρε Ἀρχῶν
αὐτῆς ἐσφάρασσα. ταμίον χαῖρε Χειρὸν πανάμωμε. χαῖρε πύλη ἀβα-
τε. χαῖρε πόρε ἐμφυχε. χαῖρε μόνη ἐλπίς τῆς φυχῶν ἡμῶν.

Ω' δὴ, δ'. Ο' ρος σε τῇ χάριτι.

Χ Αἶρε Μηχοπάρθενε Ἀγνή. χαῖρε πύρινε σύλε φωτὸς ἡλιακέ. χαῖρε
σεμνή ἀξισερά. χαῖρε τιμαλφέσατον τῷ Βασιλείως παλάτιον. χαῖρε
ἡ μόνη τῷ πῶσιν μειώσασα.

Χ Αἶρε ἡ ὀλόφωτος νεφέλη. χαῖρε Πανάχραντε. Ναὶ Θεῶν χαῖρε σεμνή.
χαῖρε νυμφῶν ὁ ὄσπερής. χαῖρε σέλας ἀδύτον, τῷ νοτιῶ φωσφόρε.
χαῖρε ἀείφωτε Κόσμος λαμπτήρ. χαῖρε Πάανθε Δέσποινά.

Χ Αἶρε ἡ Βασίλισσα. σκέπη βροτῆς ἀνατάληπτε. Κόσμος μεσίτεια σε-
μνή. χαῖρε ἀσὴρ ἀειλαμπής. χαῖρε ἀλάβασρον φεικτὸν τῷ μύρε τῆς
χάριτος, τῷ νοτιῶ φωτῷ Χειρὸν τῷ βλασήσαντος, ἐκ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς.
χαῖρε Πάανθε Δέσποινά.

Χ Αἶρε ἡ πολύπτυχος, Χειρὸν βίβλος Ἀνάστα. τῆς διεσῶτων σιωδρῶν.
χαῖρε τὸ ρείθρον τῆς ζωῆς. χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ἑυφῆς. ἀγνὸν οἰκη-
πέιον. ἑάπεζα χαῖρε ἡ σάμνε καὶ γέφυρα.

Ω' δὴ, ε'. Ο' φατίσας τῇ ἐλλάμψει.

Χ Αἶρε λίθε τὸν ἀπρόγονον λίθον Χειρὸν ἢ τέξασα. χαῖρε πύργε τῆς
ἐχθρῶν ἀπαντῶσα τὸ φρούραγμα. χαῖρε φῶς αἰδίδιον τῆς ἐσφάραξε
Θεαρχίας, εἰσοδέξαμην Πανάμωμε.

Ω' δὴ,

Χ Αἶρε εἰς κινηθῶν ἐξ ὕλης Πανάχαντε. χαῖρε φαῦσις φωτισμόν τοῖς ἐν ζῴῳ προσάγασα. χαῖρε ὄντως Δέσποια. χαῖρε λυχνία. χαῖρε ξίφος πᾶς ἀδελφείας ἢ τέμνωσα.

Χ Αἶρε πῶμε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν δεξάμενος. χαῖρε πλάξ γεγραφεῖσα τὸν Λόγον τῷ Πνύματι. χαῖρε θεοπάροχον δῶρον, βροτῶ εἰς σωπείαν, ἀλογηθῆν Πανύμνητε.

Χ Αἶρε αἶθος ἠγισμῶν ἀρδείαις τῷ Πνύματι. χαῖρε ἄστρον πλαυγέστρον πάσης καθάρσεως. χαῖρε ἀχρόδοχε κρατῆρ Πισῶν ἀειζωίας, Μαρία Μήτηρ Χριστοῦ τῷ Θεῷ.

Ω, δὴ, ε'. Τὸν Προφήτην Γαυᾶν.

Χ Αἶρε λύχνε φαεινέ. χαῖρε φῶς ἀειλαμπές. χαῖρε πλάτε νοητέ. χαῖρε Μήτηρ τῷ Θεῷ, Πανάμαμε. χαῖρε ἡ μόνη Θεὸν κηύσασα.

Χ Αἶρε βάσις ἀσφαλῆς. χαῖρε εἰς ἀσραπῆς. χαῖρε Νύμφη τῷ Πατρὶ. χαῖρε Μήτηρ τῷ Χριστῷ, Πανύμνητε, τῷ Κόσμῳ σκέπη. χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Χ Αἶρε λύσις πᾶς ἀρᾶς. χαῖρε φύλαξ δόσεβῶν. χαῖρε σάδι κατ' ἐχθρῶν. χαῖρε τεῖχος ἀσκητῶν, ἀκήρατε, Θεὸς τῷ Λόγῳ Μήτηρ αὐμόρφτε.

Χ Αἶρε κλίμαξ νοητῆ, ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανόν. χαῖρε πύλη τῷ φωτὶ. χαῖρε καύχημα Πισῶν, Πανάχαντε. πάντων κτισμάτων ὡς ἐκφύχασα. Κάθισμα εἰπέ. Μαρία τὸ σιπτόν, τῷ Δεσπότη δοχεῖον.

Ω, δὴ, ζ'. Σὲ νοητῶ Θεοτόκε κάμινον.

Χ Αἶρε ψυχῶν ὄρμος ὁ γαλιλῆος. χαῖρε πασὰς χυσοειδῆς. χαῖρε κλίνη Βασιλική. χαῖρε ἀσραπόμορφε. χαῖρε Μητροπάρθε. δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ φωτισμὸς τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸς ὁ ἐκφύχουτος.

Χ Αἶρε σαφῆς νοσημάτων ἰασις, τῷ προσερχόντων ἐπὶ σοί. χαῖρε σκέπη πολυκλής. χαῖρε ἀστυπάρθε. χαῖρε ῥῆς ἀνάσας, τὸν ἰλασμόν πελαγίζασα. καὶ νοσημάτων κρυφῶν ὑποξήρανεσα.

Χ Αἶρε ζωῆς ἀπαρχὴ καὶ γέφυρα, διαβιβάζουσα Λαὸς, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανόν. χαῖρε οἰκηπίειον, ἀχρωτον ἀκήρατον, Θεὸς τῷ Λόγῳ ὡς ἠυδόκησε. χαῖρε Πιστὸς φωτοφορεῖσα λυχνία τὰ χαρίσματα.

Χ Αἶρε πηγὴ ἀειζῶς νάματος. χαῖρε Παράδεισος ἔφυης. χαῖρε τεῖχος τῷ τῷ Πισῶν. χαῖρε Αἰπάρθε. χαῖρε μόνη Δέσποια. δι' ἧς ἡμῖν ἐξανέτειλεν, ὁ ἀνεπὶς τῷ Πατέρων.

Ω, δὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Χ Αἶρε αὐγὸς Ἡλίου Χριστοῦ, εἰσάξασα τῷ Κόσμῳ, τὸ κάλλος τῆς Βασίλειας τῷ Χριστῷ. χαῖρε Ἀγνή χαρᾶς ἡμῖν πρόξενος. ἀλογηθῆν πάντα τὰ ἔργα τὸν ἀχρόν σε τόκον. καὶ σὲ καταχρῆως γεραίρομεν ἀπαύτως.

Χ Αἶρε εἰμὲν πάγχρυσε Θεὸν, ὡς μάννα δεξαμένη. ὡς ρεῖθρον ἀειζωίας τοῖς Λαοῖς. χαῖρε σεμνή, ὦ χαῖρε ἀκήρατε Θεομήτορ. χαῖρε Ὀρθοδόξων λιμῶν ἢ ποροασία. χαῖρε τῆς ψυχῆς με ἐλπίς ἀρραγεσάτη.

Χ Αἶρε ῥάβδος ἢ νικοποῖς, πάντων τῶν ἀντιπάλων, σωθλῶσα τῇ σῆ πρεσβεία πᾶς ἐπάρσεις κραταιῶς. ὦ χαῖρε Θεόνυμφε Παναγία. χαῖρε μοναζόντων κραταίωμα ἢ φύλαξ. χαῖρε τῆς ψυχῆς με καταφυγὴ ἢ σκέπη.

Κ Οἰμίσον με δὴ πᾶς ἐμπαθεῖς ὀρέξεις. παθῶν τε τῶν ψυχοφθόρων τὰ ἰνδάλματα Ἀγνή, εἰς τέλος ἐξάλειπον Θεομήτορ. ἵνα δοξάζω αἰεὶ ἢ ὀλογοῶ σε, τῷ μόνῳ αἰτίῳ τῆς πάντων σωθείας.

Ω, δὴ, εἴ. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Χ Αἶρε Θεοτόκε Δέσποινα. χαῖρε τὸ ὕψος τῆς σοφίας ἢ τέχασα. σοφίαν ἢ Λόγον τῆ Πατρὸς ἐνυπόσατον. χαῖρε πέλαγος γνώσεως ἀπείρον. χαρᾶς ἀδιαδόχου, καταξέσσα πᾶς τιμῶντίς σε.

Χ Αἶρε χελιδὼν ἢ εὐσημος. πθεμεράτε τῷ γαλιλίῳ εἰσάξασα. χαῖρε ἄσπιλε. χαῖρε τὸ ἀνθος τῆς φύσεως. ἀλατόμητον ὄρος Πανταγίαςα. χαῖρε Παρθενομήτορ, ἐλπίς ἀνθρώπων ἀκαταίχρωτε.

Χ Αἶρε κείνον ὄπως εὐσμον. ῥοδανία χαεῖτων Λαοῖς σωθείας. χαῖρε ἄσραπῆ, τὸν μαργαεῖτῳ εἰσάξασα. χαῖρε φύσεως ὅλης τὸ ἔξοχον, πασᾶς Ἐπερναία. χαῖρε ἐλπίς με ἀκαταίχρωτε.

Χ Αἶρε πάντων τῷ ζωῷ ἢ τέχασα. χαῖρε σεμνή τὸ κατάσκιον. χαῖρε βάσις ἢ εἰσὶς καὶ κίνησις. Μαρτύρων ἢ Ὁσίων, ἢ Ἀποστόλων τὸ ἐδραίωμα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Α Νειανίδη ὁ Κόσμος ἐν τῇ κηύσει σε. Θεομήτορ Κόρη, τῶν πιστῶν σωθεία. ἢ ἄρκεπιος ποροασίς τῶν ὀσεβῶς, αἰτεμῶν σε Ἀγγατε. μὴ διαλίπης πρεσβείασα ἐκτενῶς, ἰσθ' πάντων τῶν ὑμνόντων σε.

Ο Ἰσμεχόμηροι θλίψουσιν ἀδοκίποις Ἀγνή. σὲ ποροασίαν μόνῳ, κεκτημῆνοι Παρθένε, βοῶμεν δ' χαεῖτως, σῶσον ἡμᾶς. Παναγία Θεόνυμφε. σὺ γὰρ ὑπάρχεις τῷ Κόσμῳ καταφυγὴ, καὶ ἀντίληψις τῶν θῆρας ἡμῶν.

Δ Εδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν θῆραις θῆρων. Παρθενομήτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαερία. τῷ Κόσμῳ ποροασία, τεχῆσα σαρκί, τὸν Τίον τῷ ἀάρχῳ Πατρὸς, ἢ σωμαίδιον Πνεύματι ἀληθῶς. ἐν ἰκέτῳ σωθῶμαι με.

Τ Ὡν Οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταία ποροασία, Ἀγγατε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, πᾶς εἰς σὲ καταφύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ πᾶς ἐλπίδας μὲν Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, α. Σε ἡ Ἰσοπαύχος δεξιά.

Α Ῥρήτως σωέλαβες Θεόν, καὶ ὑπὸ φύσιν αὐτὸν ἀπεκύσασα, Δέσπονα Πανάχαυτε. τὰς γηινεῖς πταισμάτων ἀπαλλάττωσα· ὅθεν δυσωπώσε, πυρὸς γαστρὸς με λύθωσαι.

Πελάγει βυθίζομαι δεινῶς, ἀμαρτιῶν ἀμειξήτων καὶ θλίψεων. ἀλλὰ κυβερνήσεις σε, τῆς δωματῆς περιβείας παναμώμητε, πρὸς γαλιούλω θείαν, τῆς μετανόιας καθόρμισον.

Α Γίόν σε Τέμνος δ'ραὶν, ὃ ἐν Ἀγίοις ἐπαναπαυόμενος. Ἄγιος Θεὸς ἡμῶν, Ὑπεραγία Θεοτόκε ὤκησε, τὴν ἡγιασμέλῳ, καὶ θεοδόχον γαστέρα σε.

Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά. χαῖρε τὸ γένος ἡμῶν ἡ δολχία. χαῖρε ἡ τιμήσασα, τὴν ὑπερτίμω καὶ ἀσπόρῳ τόκωσε, πάντιμῃ Μαρία, βροτῶν τὴν φύσιν τὴν ἄτιμον.

Ω, δὴ, γ. Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῆς βροτῶν.

Νομὴν τὴν θανάτου καὶ φθορᾶς, ἀνέσειλας κηύσασα, τὸν τῆς ζωῆς ταμίαν καὶ κρύτανιν. διόσε Κόρη Πάναγε δέομαι. τὴν ψυχῶν φώτισον, καὶ τὸν νῦν ἀγίασον, καὶ ζωῆς κοινωνόν με ἀνάδειξον.

Δολίως με δέλοισ πονηροῖς, Θεῶν ὑπολιθήσασι, δεδωλεμέθον καὶ ὑποκύψαντα, ἐλθ' θείας θείας ἀξίωσον. καὶ τοῖς δέλοισ σωτήξον, τὴν Τίξ σε Δέσπονα, καὶ αὐτὴ με δαλδύειν ἐνίχουσον.

Ελέες ὑπάρχασα πηγῇ. καὶ πέλαγος χριστόπτος. καὶ συμπαθείας ἄβυσσος ἀπειρος. τὰς ἀναβλύσεις τῆς ἐγκλημάτων με, ἐν ἐλέει ξήραον, ἐλεῆμον Δέσπονα. καὶ ἐλέες σε δεῖξόν με μέτοχον.

Σε σκλώμα δόξης τὴν Θεῶν, ὠραῖον ἐπιστάμενος. πειρακλήτε οἶκον ἡγάπησα. Θεογενῆτορ τὴν σὺν δ' ἀφ' ἑρπίαν, διὸ σκλωμάτων με τῆς ἐν ἄδ'ε λύθωσαι. καὶ σκλωαῖς Οὐρανῶ κατασκλώωσον.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Ο'ρος σε τῆ χάριτι.

Ο"Μβεισαν σαγάνοι σεμνή καταύξεις, κεχρασμῶν τῷ ψυχῷ, ἐξ ἐπομβείας τῆ παθῶν. κὴ πηγὰς ὀμβεῖζεν με, καθαρτικῶν δακρύων Κόρη ἀξίωσον, ἢ τὸν Οὐράϊον ὄμβρον κυήσασα.

Ι"Δεων Δεασότιν κὴ οἰκτίρμονα τέτοιας. ὄν περ ἰλέωσαι κἄ μοι ποροσκερ- κότε κὴ πολλὰ, τῶν παροργίζοντι. διλιεκῶς κὴ ἰλασρὸν μοι πορυταύδ- σον, ἀμαρτιῶν ὑδράμαμε Δέσποινα.

ΤΕίχισον τὸ τεῖχος τῆ Πισῶν Ἀπειρόγαμε, τῆ θείῃ φόβῳ τῷ ἐμῷ, βερυπαμῆλιν ἠδοναῖς ἄβανον, ταῖς τῆ λησῶν ἐπιδρομαῖς ἄπο- φαίναςα, κὴ τῆ ἐχθρῶν ταῖς ἐφόδους ἀνάλωτον.

ΝΗπιον παιδίον διὰ ἔλεος ἄφατον, γενημῶν Χεισέ, τὸν ποραιώνιον Θεὸν, νεαῖς ἀπειρανδρος, ὑδρυῶς ἐχρήνησε διορθέμῶν, τὸν πλανη- θεύτα Ἀδάμ ὡς περ νήπιον.

Ω, δὴ, ε'. Ο' φατίσας τῆ ἐλάμψι.

ΕΛέμων ἐλεήμονος Λόγῃ λοχόβῆια. τῷ ψυχῷ με ἐν ἐλείεσα θείῃ ἐλέησον· κἄ τῆς κατεχέσης με, κἄ τυραννέσης ἀμαρτίας, κὴ συνι- θείας ἀπάλλαξον.

ΜΗ' εἰσῆς ἐν τῆ Κείσει φρέσαι με Δέσποινα, τῆς ζητούντων συλλαβεῖν με, δαιμόνων ἐπιχαρμα, ἀλλὰ ἀκατάκειτον τῆ τῆ Τῆσσε Κειτρίῳ, ἀλασαθίωαι ἀξίωσον.

Ω'Σ αἰτίαν τῆς ἡμῶν Θεοτόκε θείωσης, καταχέως οἱ Πισαίσε ἀεὶ μεγαλιώμε· πολλὰ μεγαλεῖα γάρ, ὁ Δυνατὸς ἐποίησέ σοι, ὡς ποροφῆτῶσας Ἀγγρατε.

ΛἈμφοριῶν με τῷ πολλῷ τῆς ψυχῆς, ἡ ἐξόφωσα, τῆ παθῶν μου σκοτειναῖς ἀμαυρότησι Δέσποινα, κὴ πορὸς τὸν ἀκήρατον, Θεὸν εἰσα- γαγε νυμφῶνα, εἰδύμα γάμο φορέντα με.

Ω, δὴ, ε'. Εὐκύνλωσον ἡμᾶς.

Ω'Σ Κύριον Δεασότιν πάντων τέξασαν, Κυεῖανσε κὴ Δέσποιναν, ἐπ- σάμῃος Παρθένε δυσαιπῶ· ρῦσαι τῆ παθῶν τῆς δεασοπέας με, κὴ τῆς αὐτῆς κυρείας με ἐλόθθέρωσον.

ΚΥκλώσαντες ἐκύνλωσάμε Πάναγνε, κηρίον ὡσεὶ μέλισσαι, ἐν ἀνά- θαις ἐξαναύθησαν ὡς πῦρ, φλόγα διαέλειον ἐξάραντες, οἱ ἐμπαθεῖς ἐν τῆ ψυχῇ με λογισμοὶ σῶσάν με.

ΝΟσηπὼν ἰαβὸν, πιπτάντων ἐγερσιν, πταιόντων ἰλασῆλιον, Θεοτόκε σὲ γνώσκων ἀσφαλῶς, δάκρυσι ποροσίπτω κἄ κραυγάζω σοι· ὡς δυνατὴ αὐτὴ με σῶσον τῆ μεσιτείᾳ σου.

ΝΟμίμων φυσικῶν ἀλλοθεν πέτοκας, Παρθένε ἀπειρόγαμε, ἀναπλάττοντα ἡμῶν τὴν σωτηρίῳ, Λόγον τῆ Θεῶ τὸν ἐνυπόστατον ὃν ἐπέρας, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς ἐκέλευε.

Κάθισμα. Η'χος, ἀ. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὸ μέγα τῆ Πιστῶν, καὶ ἀπόρρητον τεῖχος. τὴν τῆς ἁμαρτωλῶν, κραταίαν προσάσιν. τὸ ἀσυλον φρέγιον, καὶ τερρὸν καταφύγιον. ἐκετόλωσε, Θεοσηνήξια Κόρη. σύμε πρόσηθι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ σωσόν με Δέσπονα.

Ω, δὴ, ζ'. Σε νοητῶ Θεοτόκε κάμινον.

Ο΄Λον ἰδὲ ἐμαυτὸν προσάγασσι, Θεοσηνήτορ ὀλικῶς. καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχῶν, σοὶ προσοματιῶθιμι. τὴν ἐπιθυμίαν μου, καὶ τὴν ἐνέσασμι μοι ἔφισιν, ὀλοχερῶς ἀνατείνω πρὸς Σε, σωσόν με Δέσπονα.

Η΄Δη θρωῶ ἐμαυτὸν ὁ ἀθλιος, ἀξία θρωῶν πιπραχῶς· καὶ ὡς ἦδη κατακεῖθεις, ὁ αὐτοκατέκετος, πρὸ τῆς κατακείσεως, ὀδυνηρῶς καταβύχομαι. Μῆτερ Θεῶ, ἡ ἐμὴ βοηθὸς μὴ ἐπλάθηναι.

Ο΄Ι μοι λυγὴ ὁ καιρὸς σωτήριμται. νῦν ἐπὶ θύραις ὁ Κεῖθις. τὸ Κεῖθιον ὀσπερῆς. θρόνοι ἐτοιμάζονται. Ἀγγελοι προσβέχουσιν. οἱ ἐκλεκτοὶ σωαθροίζονται. τί ἐν σαυτῶ εἰ περθεῖς, καὶ θρωῶς ἀμετανόητε;

Β΄Ατος ποτὲ ἀφλεκτος Πανάμωμε, τὴν σὴν εἰκόνιζε νηδῶ· καὶ τῆ ἐφλεξέσει τὸ πῦρ, ὀλος τῆς Θεοσητος· ὀθεν ἐκετόλωσε· πυρὸς ἀσβέσε με λύξασαι· ὀπως ὑμῶ ἀσιγῆως, Ἀγνή τὰ μεγαλεῖα σε.

Ω, δὴ, η'. Ἐν καμίνω παῖδες.

Λ Ἀμφομή φέγγει νοητῶ τῆς Θεοσητικῆς, ἡφρωτε Θεοτόκε τὴν ζοφώδημε ψυχῶν, φωτίσασα λάμφοριον, ἐκμειῖσα τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος καὶ τὴν νύκτι, καὶ πρὸς μετανοίας ἀγλύμε ὀδηγῆσα.

Ω΄Ραιῶθις θείαις καλλοναῖς, ἀσύγκειτον ἐν κάθει, τὸν Λόγον ὀποκνήσασα Πανάμωμε Θεῶ, τὸν ταῖς ὀραῶθισι ταῖς ἐρθεῖσι πάντων τῆς καρδίας λαμφοριόντα, τῆς πίσει ἀνυμολογῆτων, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Γ΄Εραῖς σε πόρρωθεν φωναῖς, ἐδήλωσαν Προφήται, Μῆτέρα σε τῆ Δεσποτικῆ, παναμώμητε ἡρῆσεσαι Θεῶ· ὃ πάντες κραυγάζομε. ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύειον.

Ω΄Σ ὀραῖα, ὡς ὀθμαλλῆς, Παρθένε τὸν ὀραῖον, ἐν κάθει ἡφρω αἰτίαν, ἀπεκῆσας Χεισόν. ὃ πάντες κραυγάζομε· ὀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύειον, καὶ ἡφρωτε αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Τύπον τῆς Ἀγνῆς λοχείας σε.

ΙΝα χαρμοσύνως ἄσμασι, χαρισητοῖς Κόρη καταγεραίρωσε. ἵνα διὰ πάσης με ζωῆς μεγαλιώσῃ· ἐξελέμε ἐκ σώματος λέοντος, δεινῶς ἄρουμῆς, καὶ καταβρώξαι με σφαδαίζοντος.

ΑΝω τὴν ἐμὴν διανοίαν, ἐκ τῆ γεώδους βάθους ἄρασα, Δέσποινα πὲρ ἐν Οὐρανοῖς διὰ παντὸς ἐνοπρὶζέσθαι, καὶ φανταζέσθαι κάλλι ἀξίωσον, ὡς αὐτῇ θεωρίᾳ τῆς αἰδίων ἐπιδραίνηται.

ΩΦθης ἱερὸν Ἀνάκτορον, καὶ καθαρὸν Παρθένε Χειρὲ παλάτιον, τὸ πρὸ τῆς αἰώνων ἀληθῶς Βασιλεύοντος, καὶ κρατῆτος ἀπάσης τῆς Κτίσεως· διό με τὴν καρδίαν, ἐξ ἀκαθάρτων παθῶν κάθαρσον.

ΣΤάμον ἱερὰν καὶ βράβεζαν, καὶ χρυσαυγὴν λυχνίαν καὶ θρόνον ἅγιον, ἀψαυσον σκηνῶν, καὶ ἀχειρόπλοκον θάλαμον, καὶ πασάδα χρυσῶν, καὶ θεόγραφον πλάκα, καὶ θεοδόχον κλίνην, γινώσκουμένη Πανάγνε.

Στιχηρά, ἦχος, α'. Πανδύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

ΑΦθόρως ἐκύησας Θεόν, τὸν φθορὰν μειώσαντα, καὶ ἀφθαρσίαν πηγάζσαντα, ἀφθορὲ ἄμωμε. διὸ δυσωπῶσε, τοῖς δεινοῖς φθαρσίτα με, περισβείαις σε Ἀγνή ἀνακαίνισον, ἵνα δοξάζωσε, ἵνα πόθῳ μεγαλιώσῃ, τὴν τὸ ἅγιον ἡμῶν μεγαλιώσαν.

ΤΟ πῦρ τῆς Θεότητος Χειρὸν, ὑπεδέξω Πανάγνε, καὶ ἀκατάφλεκτος ἔμεινας. διό σε δέομαι, τὸ πυρὸς με ῥῦσαι, τῇ θερμῇ περισβείαις σε, πὲρ τῆς αἰωνιζέσης κολάσεως, ὡς παντοδύναμος, καὶ φιλανθρώπος ὑπάρχουσα, οἷα Μήτηρ τὸ παντελεῖμονος.

ΠΑνύμνητε Δέσποινα ἐλπίς, τῆς Πιστῶν καὶ σῆμαγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἐκτετόμου, ἐκ παντὸς κινδύνου, τὴν δέλεις σε λύθωσαι, τὴν πίσει προσκυμῆντας τὸν τόκου σε· αὐτῇ περισβείαις σε, καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΙΔέσοι προσέρχομαι Ἀγνή, καὶ βοῶ τὸ ἥμαρτον. μὴ ὑποσρέψῃς τὸν δαλόν σε κατηχυμῆθόν με, καὶ ἠπορημῆθόν, ἔχεις γὰρ τὸ δυνάσθαι, ὡς Μήτηρ τὸ ἴψις ὑπάρχουσα. ὃν καδικέτοσε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς ΤΡΙΤῆς Ἑσπέρας,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ Τὴν
Ἑπεραγίαν Θεοτόκου.

Ω, δὴ, α. ἦχος, α. Ω, δὴ, ἁγίου.

Η Μόνη τὸν ἄχρονον Θεὸν ἐν χρόνῳ, περὶ σαρκέμυρον, Παναγία
Ἀρχαντε, πάντα τὰ χρόνια, πῆς παπαθλίας με ψυχῆς, πάθῃ θε-
ράπιδσον.

ΤΑ Ξαύματα Πάναγε τὴ πῆς ψυχῆς με, καρδίας τὴ πύρωσιν, καὶ
τὴ νοδὸς πῆς ἐκφωπῆς, ἀφανίσον ὡς ἀγαθὴ, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

ΤΟ φῶς ἡ κυήσασα τὸν λυξωτὸν με, τὴ σκότις με λύξωσαι, καὶ βα-
σαῶν Ἀρχαντε, τῆς αἰωνίων ἐκεῖ, ὅπως σωζόμενος ὑμῶν, τὴ δ-
σπλαγχνίαν σε.

Ω, Δὴ κατανύξεως τῆ Θεοτόκῃ, θερμῶς προσενέγκαιμε, ψυχὴ μου
ὡ τάλαινα, βεβηλωθεῖσα κακῶς, ἵνα ρυθῶμαι ἐκ πυρός, τοῦ
αἰωνίζοντος.

Ω, δὴ, γ. Σπερωθήτω ἡ καρδία με.

Τῆς σερδέσης διανοίας με, ἀκαρπία πᾶσαν ἀφανίσον, καὶ καρπο-
φόρον ἀρεταῖς, τὴ ψυχῆ με ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῆς
Πισῶν ἡ βοήθεια.

Ρῦσαι με πάσης πειρασῆς, καὶ πολλῶν σκανδάλων τὴ ὄφως, αἰ-
νιζέσης τε φλογός, καὶ τὴ σκότις Πανάμωμε, ἡ τὴ φῶς ὑποκυήσα-
σα, ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Το φρικτὸν Παρθένε Κερίμιον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ
τὴ ὑπόφασιν Ἀγνή, τὴ δεινὴ ὅλως δέδοικα. σπεῦσον, σώσον
πρὸ τὴ τέλος ἀγαθὴ τὸν οἰκέτω σε.

Θεοφνητορ ἀπειρόγαμε, πῆς ἡμῶν δεήσεις προσάγαγε, πῆς Ποιητῆ σε
καὶ Θεῶ, πῆς τεχθεῖται ἐν μήξασσα, ὅπως εὐραμῆς πλείαν τῆς δει-
νῶν ὑπολύξωσιν

Ω, δὴ, δ'. Ἐν Πνόματι προβλέπων.

Παρθεύε Θεοτόκε, ἀμόλυντε σκηνή, μολυνθέντα πταισμάσι καθάρσον με νυῖ, τῷ οἰκτιρῶν σε καθαραπάταις ραίσι. καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω· δός σοι Ἀγνή Θεοδόξασε.

ΝΑὐτὸς ἡγιασμένος, εἰδείχθης τῷ Θεῷ, τῷ ἐν σοὶ σκληρώσαντος Παρθένε τῷ ἁγίῳ. αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπε ἄποκαθάραι. ὅπως οἶκος γνωριδῶν, ἢ κατοικητήριον Πνόματος.

Εδέσόν με μύνη, ἐλέες τῷ πηγῷ, Θεοτόκε τέξασα. καὶ λύσον τῷ δεινῷ, ψυχῆς με νόσον καὶ πάρωσιν τῆς καρδίας. δακρύων ρεῖθρα καὶ κακινύξιν ἀπό πέλας, δέσα ἢ δεινῶν ἀπολύξωσιν.

Εξέστησαν ὁρᾶσαι Ἀγγέλων στρατιαὶ, πῶς ὁ ἀθεώρητος μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ἐκ σε ἠράθη Παρθένε Θεοκυῖτον. ὃν ἐκδυσώπει σωτηρίας ἀξιῶσαι, πάντας τὸς πισῶς σε δοξάζοντας.

Ω, δὴ, ε'. Τῷ σὺν εἰρῶν δός ἡμῖν.

Νεκρόν με ἀπειργάσατο ποτὲ ἐν τῇ Ἐδέμ, γεῦσις πονηρά. ζῶν δὲ κῆσασα Ἀγνή, τὸν ξύλω πάλαι θνήξαντα, ζωποίησον με, καὶ βράβωσον εἰρῶν.

Διάσωσον με Πανάγνε κινδύων χαλεπῶν. ἔχειρον παθῶν κοπρίας ἢ ῥῦσαί με, αἰχμαλωσίας καὶ κακώσεως, πονηρῶν δαιμόνων, τὸν σὸν ἀχρεῖον δέλον.

Τὰς κέρας τῆς ψυχῆς με διανοίξον Ἀγνή, βλέπειν με ξανῶς τῷ θείῳ λαμπρότητα. καὶ τῷ σὺν δόξαν Παναμώμυτε. ὅπως ἐλέες τύχα καὶ αἰωνίε δόξης.

Βασίλισαν Παρθένον σε κηρύττει ὁ Δαβὶδ, ἄρχαντε Ἀγνή, διὸ εἰκετόωσε, τῆς Οὐρανίε Βασιλείας με, ποιήσον κληρονόμον, ἵνα σε μακαρίζω.

Ω, δὴ, ε'. Τὸν Προφήτῳ Γαναῦ.

Μολυνθέντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις τῷ ψυχῷ, δυσωπῶσε ἐκτενῶς, τῷ ἀμόλυντον σκηνῷ, ἀτόπλων, παντοῖε ῥύπε τῇ μεσιτείᾳ σε.

ΚΥβερνήτισ μοι γῆ, θαλαττόντι Ἀγνή, ἐν πελάγει χαλεπῷ τῷ τῷ βίε πειρασμῶν. ἢ ἴθωον πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ἢ σώσον με.

ΑΓιάσματος σκηνῇ, δεδειγμένη Μαριάμ, μωμείσων ἰδοναῖς τῷ ἀθλίαν με ψυχῷ, ἀγίασον, ἢ θείας δόξης μέτοχον ποιήσον.

Τῆν Μιτέρα τῷ Θεῷ, καὶ καλῷ ἐν γυναιξί, δυσωπῶσε ἐκτενῶς, μὴ παρίδης με Ἀγνή, ἀλλ' οἰκτερον, ἢ πάσης βλάβης σῶον σωτήρησον.

Κάθισμα. Ηχος, α. Τὸν πάρον σε Σωτήρ.

Εγγίξει ὁ Κερίης, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος. ρηγορήσον ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, σπλαγξάσα βόησον, τῇ Μητρὶ τῆ Θεοῦ ἡμῶν. ἐλδοθήρως ἡδ' ὀφροῦν με βασιλῶν, καὶ ἐν τῷ με, τῆς ἀναπαύσεως τάχον, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ω, δὴ, ζ'. Τῆς ἐν καμίῳ παῖδας.

Τῆν μινθεῖσαν πάθει ψυχῷ, ἀγίασόν με Δέσποινα Πανάχαυτε Ἀγνή, καὶ τῆ νόος δεινῆς ἀιχμαλωσίας, καὶ καρδίας πάρωσι, καὶ ἡδ' δαιμόνων ὄρμας τάχος ἀφάνισον.

Νενερωμῆθον πάθει σαρκὸς, Πανάμωμε ζῶσον τὸν νῦν με καὶ Θεῷ, τὰ ἀρετὰ ὀπτελεῖν ἐνίχυσόν με. ἵνα μεγαλιύωσι. ἵνα δοξάζω αἰετῶ ἀσπασαρχνίαι σε.

Ρῖσαι γούνης Δέσποινα Ἀγνή τὸν δελόν σε, ρῦσαι καταδίησι με φελκῆς τῆ σῆ Γιῆ, ρῦσαι κολάσεως ἀπάσης ἐμέ τὸν κατάνειτον, ἐκδυσαπῆσα Θεὸν τὸν ἰαφάριον.

Νεῖρωτον τάχει Δέσποινα Ἀγνή, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη καὶ ψυχῆς με παπεινῆς, ρῦπον δεινὸν ἀπόσμηξον Παρθένε, καὶ λογοθεσίε με Δαιμόνων ἡδ' ὀφροῦν ρῦσαι καὶ σῶσον με.

Ω, δὴ, η'. Ὄν φέριτεςιν Ἄγγελοι.

ΣΑρκῆται ὁ ἄσαρκος ἐκ σῆ θεοπερεπῶς. ὄν αἰπῶσαι Πανάχαυτε τὰ πάθει τῆς ἐμῆς, σαρκὸς θανατῶσαι καὶ ζωῶσαι με, τῶν νενερωμῆθου ψυχῷ ταῖς ἀμαρτίαις.

Γἄσω τὸ σύμφημα Ἀδὰμ τῆ χοιῆς, Σωτήρα κηύσασα Πανάχαυτε Θεόν. αὐτὸν ἐκδυσάπει ταῖς πληγὰς τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θεραπεύσαι ἀνίεται νοσῆσης.

Ανάσησον κείμων εἰς βάθει με καιῶν. τῆς ναῦ πολεμῆντας με πολέμῃσον ἐχθρῆς, βρωδέιτε ἀτόποις ἡδοναῖς τῶν ψυχῷ, Ἀγνή μη παείδης, ἀλλ' οἵπτερον καὶ σῶσον.

Γἄβδσον Ἀχαυτε τὰ πάθει τῆς ἐμῆς, καρδίας κηύσασα τὸν πάντων ἰαφόν. καὶ τῆς ἡδ' ὀφροῦν δειξον μέτοχον, Παρθένε μερίδος, Χελῶν ἐκδυσαπῆσα.

Ω, δὴ, θ'. Τῶν φωτοφόρον νεφέλιω.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ δάγω. καὶ τὸ Κερίθειον Ἀγνή τὸ ἀδένασον ζέμα. ἐν ᾧ με ἴρησον ταῖς σαῖς ἀγίαις δεήσεσιν, ἀνδρωσων, ἀκατάνειτον ὅπως, ὡς προσάτιν μακαρίζωσι αἰετῶ.

Φρίτω τὸ Βῆμα Παρθένε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα, τῆ σῆ Γιῆ, παράξεις ἀιχρῆς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας. καὶ διὰ τῶτόσοι βοῶ πανάσω λαγ.

χνε Δίαποινα, βοήθησον, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης, ἔξελέ με, καὶ ἄσασσον Ἀγνή.

Ως φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως Κόρη. ὡς ἡ ὑπόφασις φρικτή. ὡς δεινὴ ἡ αἰχμὴ. τίς ὑποσῆσεται λοιπὸν, Πανάχαντε Δίαποινα; ἐλέησον, τὴν ἀθλίαν ψυχῶν με, καὶ παρὸ τέλους δός μοι ἄφεσιν Ἀγνή.

Φως ἡ περὶ τὸ θεῖον, ἐσκοτισμὸν με πάσαις, ταῖς μεθοδείαις τῆς ἐχθρῆς, καὶ ραθύμως βιβντα, καὶ παροργίζοντα Θεὸν, Πανάμωμε φώτισον, ὁδήγησον, πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία ἔσα πάντων τῶν καλῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια. Πανδέφημαι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Νοός με σὺ εἶ ἡ χαρμονὴ, καὶ τὸ ἀγαλλίαμα. σὺ τῶν παθῶν με τὸ ἴαμα, Κόρη Θεόνυμφε. τῶν ἀβρῶσημάτων τῆς ψυχῆς με πᾶν ἄνε, ταχεῖα θεραπεία καὶ λύσεις, τῶν συνεχόντων με, πειρασμῶν καὶ καταφύγιον ἐν ἀνάγκαις, διὸ μεγαλιώωσε.

Ελέησον ἡ ἄβυσσος ἐμὲ, τὸν βυθὸν θρόνον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λύσον πάντα με, τῶν παθῶν τὸν ῥυπον, δάκρυσι καθάρσασα. καὶ θεῖα κατανώξει λαμπρώσασα, δι' ἧς δυηήσομαι, λυξωθῆναι τῆς πολάσεως, ἐσπλαγχθῆναι τῆ ἐν σοὶ οἰκήσαντος.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα Ἀγνή, μόνη ἐχημάτισας, τῆ ἐν Πατρὸς ἀνατείλαντος, ὅθεν κραυγάζω σοι. τὴν ἐσκοτισμῶν, ψυχῶν με τοῖς πάθεισι, φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον. καὶ ἐν σπυρώμασι, φωτεινοῖς με κατασπυρώσων, ἐν ἡμέρα τῆς ἀνταποδόσεως.

Η Πάντων Βασίλισσα πληθὺς, Ἀσωμάτων τάξεων. καὶ Προφητῶν ἡ ὁμήγευς, σοφοὶ Ἀπόστολοι. μὲ τῶν Προδρόμων, Γερεῖς καὶ Μάρτυρες. Ὅσιων καὶ Δικαίων τὰ τέγματα, Χεῖρῶν περισβύσατε, ᾤδα χεῖν μοι τὴν συγχώρησιν, ἐγκλημάτων ἀπαιτῶν, ἅκ' ἐπαρῆξα.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, α. Σε ἡ Ἰσραηλιτικὸς δεξιὰ.

Ω Φθις πλατυτέρα Οὐρανῶν, τὸν μηδαμῆ χωρητὸν σωματώσασα. τίτων ἐν ἐκείνῳ, πάσης ἡμᾶς σφοχολίας ρύσασαι, καὶ αἰωνιζέσης Παρθενότητος κολάσεως.

Ι Ἄσαι τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, Θεοκυήτορ καρδίας καὶ ἄφρισιν, ἀπῆσαι δοξολογίαι μοι, ἀμαρτιῶν, ὡς περ ἀφρόνας ἐσπράξα. ὅπως σε δοξάζω, ταῖς σαῖς προσβείαις σωζόμενος.

Ν Εφέλι υπάρχεσα φωτός, ἡ τὸν τῆς δόξης κηύσασα Ἡλίον, νέφη ὑποσόβησον, τὰ τῶν παθῶν ἐν τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε, καὶ αἴγλη με θεία τῆς μετανοίας καταύγασον.

Α Ῥήτως σωέλαβες Θεόν, καὶ ὑπὲρ φύσιν αὐτὸν ἀπεκύνσας. Δέσποινα Πανάχραντε. τὰς γνηθρεῖς πταισμάτων ἀπαλλάττωσα. ὅθεν δυσωπῶ σε, πολλῶν πταισμάτων με λύθωσαι.

Ω, δὴ, γ. Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Γ Ἄβυσσον Δέσποινα Ἀγνή, τὰ πάθη τῆς καρδίας μου. τὸν ἱατρὸν γὰρ πάντων ἐκύνσας τὰς ἀδενείας ἡμῶν βασάσαντα, καὶ τὰς νόσους ἄραντα Χεῖρὸν τὸν φιλαίθρωπον, καὶ Σταυρὸν δι' ἡμᾶς ὑπομείναντα.

Δ Ολίως ἀρπάσαι με ζητεῖ, ὁ ὄφρις ὁ παμπόνηρος καὶ ἐαυτῆ ποιῆσαι κατάβρωμα. ἀλλ' οἴκτερόν με τὸν πεποιθότα σοι. καὶ ἀπαράκτις ποιήσον, τὰς αὐτῆ ἐνέδρας τε, καὶ ραδικηγίας Παναμάμωπε.

Ο Μόνος ἀόρατος Θεός, ἀράθη σωματέμμερος, ὑπερβολῆ ἐκ σὲ αγαθότητος. ὃν ἐκδυσώπει ἔξ ἀοράτων με δυσμῶν λυθώσασαι, ἀφειδῶς θλιβόντων μου, τὴν καρδίαν Πανάμωμε Δέσποινα.

Ζ Ως κεκτημένος σε φρερόν, καὶ τειχος ἀπροσμάχητον. καὶ μετέλος σκίπρωσε εὐροίμι, καὶ προσασίαν ἀκαταμάχητον, πρὸς Θεὸν εἰσάγασαι, καὶ ζωὴν παρέχουσαν αἰώνιαν, καὶ δόξαν Πανάμωμε.

Ω, δὴ, δ'. Οὐρος σε τῇ χάριτι.

Σ Ε' μόνω πασῶν ἐκ θρησίων ἐκλεξάμενος, ὁ τῆς αἰώνων ποιητῆς, κα-
τεσπλώσων ἐπὶ σοί. αὐτὸν ἐν ἐκείτῳ ὡς ἀγαθὸν Θεοχαρίτω
Δέσποινά, τὸ ἐλεῆσαι ἡμᾶς πὺς ὑμῶν τῆς σε.

Ω Σ Μήτηρ Χειρῶ τῷ ποιητοῦ πάσης Κτίσεως, τοῦτον ἐκέτῳ
Ἀγνή, κατοικτερῆσαι τῷ ἡμῶν, Παρθένε ἀδοξείαν, καὶ ἰ-
λασμὸν πταισμάτων πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίων τερπνῶν τῷ ὑπό-
λασιν.

Α Γρυπνον τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ὡς ἔχουσα, τῇ αὐτοκτωσῶν Ἀγνή
φιλανθρωπία σωτηρεῖς ἡμᾶς παρέπεσσα, καὶ νοσηρῶν θηρῶν λυτῶ-
σαι Πανάχαυτε, καὶ ὄρωμῶν πολέμων καὶ θλίψεων.

Η Κεῖσις ἐφέθηκε. Ψυχῆ με ζηνόρησον. τῆς ραθυμίας τὸν βαρῶ
ὑπνον ὑπόθε. καὶ Χειρῶ ἀρεῦπνας ἐπιβόησον. τῆς σῆς Μητρὸς
ταῖς ἰεσῖαις ἐλέησον, τὸν εἰς βυθὸν με κακίας ἐλάσωντα.

Ω, δὴ, ε'. Οὐ φάτισας.

Λ Αμωρότητι τὸ ἐκ σὲ ὑπὸ νέων ἀνατέλειαντος, καταύγασον τὰς ἡμῶν
διανοίας Πανάμωμε. καὶ τὸ σκότος μείωσον τῆς λογισμῶν τῆς ψυ-
χοφθόρων, καὶ ῥυπαρῶν ἐνθυμήσεων.

Τ Ο' πέλαγος θαλασγίας Χειρῶ ἡ κύησασα, πταισμάτων με τὸν
βυθὸν τὸν ἀμέτρητον ξήρανον. ὄμβρος καταυξέως παρεχομένη μοι
Παρθένε, ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις σε.

Υ Πέρφατε τὸ Ἡλῖς νεφέλη ἀπέλασον, Πανάμωμε τῆς ψυχῆς με τὸν
ζόφον πρεσβεύεισσε. καὶ τὸν νέον με φάτισον τῇ ἀμελείᾳ σκοτιθεύ-
ται, ὅπως ὑμῶν σε σωζόμενος.

Ε Πλήθειαν ὑπὸ φάμμον θαλάσσης τὰ πταίσματα τῆς ψυχῆς με, καὶ ἐκ
ἔσι μοι ἀνεσις Δέσποινά. ἀλλ' ὡς τεκέσα τὸ πέλαγος τῆς θαλασγίας,
λύτρωσαί με τῆς κατεχέσης κακώσεως.

Ω, δὴ, ς'. Εὐκύνωσον ἡμᾶς.

Α Νάγαγε Ἀγνή ἐκ καποπῆτε με βυθῆ τῆς ἀπογνωσεως, καὶ πρὸς ὄρμον
μετανοίας ἀληθῆς, Ἰθυῶν με δέομαι τὸν δέλον σε. καὶ γὰρ πρὸς σὲ
τὸς ὀφθαλμῶν με ἦρα Πανύμνητε.

Μ Αράγασα βλασῶ τὰ σῶ Πανάμωμε, τῷ πάλαι ἐμβλαστήσασαν,
αἰσθασίαι κακίαν τὸ ἐχθρῆ. πὺς ἐν τῇ ψυχῆ με ἐμβλασάων-
τας, φθοροποιῶν καὶ ἀπανθῶδεις λογισμῶν ἐκτιλον.

Ρ Ἰθυῶν με πρὸς διαωνίζοντος, καὶ σκότους ἀμαυρώσεως, καὶ παστοίας
Μητροπάρθενε Ἀγνή, θλίψεως ἐκέτῳ τὸν Κύριον, τὸν ἐκ τῆς σῆς
γασρὸς ἀρρήτως ἡμῖν ἐκλάμψαντα.

Νοσέντων ἰατρὸν, πιπτόντων ἔγερσιν, πταιόντων ἰλασίλειον, Θεοτόκε σε γνώσκων ἀσφαλῶς, δάκρυσι προσαπίπτω κὶ κραυγάζω σοι ὡς δυνάμη, αὐτῆμε σῶσον τὸν ὑποκλύμηνον.

Κάθισμα. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πρεσβείαν πρὸς Θεὸν, κεντημέλοισε πάντες, προσρέχομην πιστῶς τῷ ἁγίῳ Ναῶσι, αἰτέμην βοήθειαν ἡδὲ σὲ Αἰπαρθενη. ρῦσαι ἐν ἡμᾶς, τῆς τῆδ' δαιμόνων κακίας, κὶ κολάσεως κὶ καταδίκης φεικῶδες, τὰς σὲ μακαρίζοντας.

Ω, δὴ, ζ'. Σὲ νοητῶ Θεοτόκε κάμινον.

ΣἌρκα λαβάν ἔξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ὁ ὑδρῆσιος Θεός, σὲ προσάτιν τῆδ' γνηθῶν, ἔδειξε Πανάμωμε. ὄθειν σε δεόμεθα, πάσης ἀνάγκης ρῦσαι τὰς φάλλοντας, ὁ αἰνετὸς τῆδ' Πατέρων.

Πρὸς τὸν ἐκ σὲ γνηθῆντα Κύριον, ἡμεῖς μεσίτις ἀγαθῆ, τῆς γενένης κὶ τῆς πυρός, ὅπως με λυθῶσῃται, κὶ καταξιώσῃ με, τῆς Βασιλείας κραυγάζοντα, ὁ αἰνετὸς τῆδ' Πατέρων.

Θρόνον Θεῶ κηὶ πασάδα ἔμφυχον, Θεοφρηνητορ οἱ πισοὶ, ὅπρηγόντες σε ἀληθῶς, πίσει ἐκβοῶμην σοι, σῶζε τὰς οἰκέτας σε ἀπὸ πασῶν περιπέσεων, ὅπως αἰεὶ ὑλογῶμην Ἀγνή κὶ προσκυνῶμην σε.

Οἶλιν ἐν σοὶ τῶ ἐλπίδα τίθειμι, τῆς σωθείας τῆς ἐμῆς. σὲ γὰρ κέντημαι βοηθόν, κὶ ἀκαταμάχτην, τεῖχος κὶ κραταίωμα, κὶ ἀσφαλείας βεβαίωσιν, κὶ ἔξ σὲ Βασιλείας τυχεῖν ἐλπίζω Δέσποινα.

Ω, δὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ.

Νεκραθεῖσαν πάθεισι πολλοῖς, Παρθενη τῶ ψυχλῶμε, τεκῶσα ζωῶ τῷ Κόσμῳ, ζωοποίησον βοῶν καρδίας διθύπτι ὑλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, κηὶ ὑδρυφῆτε.

Στάμνος πάλαι φέρσα Ἀγνή, ἐτύπτε σε τὸ Μανῆα. Χειρὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν ἡμῶν ἐβάσασας γασεῖ, κὶ σαρκὶ ἐκύνσας ἔχειρῆντε πᾶσαν πικεῖαν ἀτόπων ἐγκλημάτων, τὰς ὑδρυφῆντας αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ναὸς ὠφθης τῆ Ἐμμανηλ, κὶ Πύλη δι' ἧς μόνος, εἰσηλθε κὶ ἐξήλθου, ὡς ἐπίσεται αὐτὸς σώζων τὰς δοξάζοντας, κὶ ὑμνεῖντας σὲ τῶ ὑπορρήτως, κὶ ἀδιαφθόρως αὐτὸν ὑποτεκῶσαν.

Σωθείας πρόξενος ἡμῖν, ἐφανῆς Θεοτόκε, ἡγήσασα τὸν Σωτήρα κηὶ Δεσπότην τῶ παντός, διὸ ἱκετεύσασε σωθείας καταξιώσαι τῶ πενθῶ ψυχλῶμε, τῶ ὑμνολογεῖν σε πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Φρίττει τῆδ' Ἀγγέλων τάγματα, τὸν ἐκ τῆδ' σῶν λαγόνων ἔξανατείλαντα, ὃν ὑδρὸ ἡμῶν Παρθενομητορ ἱκέτοσε, τῆς φεικῆς

ὅπως πάντα λυβώσῃται κολάσεως καὶ σκότους, τοῦ ἕωτέρου τοὺς ὑμνῶν-
τάς σε.

Εἴχεις δαπλαγχνίας ἄβυσσον, ὡς τετοκῖα Θεοτόκε Πανύμνητε, ἀγα-
θότητος Χειρὸν τὸ ἄπειρον πέλαγος. ἔχῃ τὸτο πὺς σὲ μεγαλυύοντας,
ἐλέησον καὶ ῥύσαι, πῆς αἰωνίς κατακρίσεως.

Φρίτω ἐνοῶν ἐλάσῃτε, τὸ φοβερὸν καὶ πάνδημον Δικαστήιον. παράξεις
πονηρὰς φρενοβλαβῶς φεμεύμενος. καὶ κολάσει ὑπάρχων ἰσθδῖος,
ἔξ ἧς με Θεοτόκε, τῇ μεσιτείᾳ σε ἔξάρπασον.

ΠἌσις πῆς ζωῆς με γέγονας, καὶ προσασία καὶ βεβαία ἀντίληψις, καὶ
ἐρρύσω με πολλῶν κινδύων καὶ θλίψεων, καὶ ἐχθρῶν κακουργίας Πα-
νάχαυτε, ἀλλὰ καὶ τὸ πυρόμε τὸ αἰωνίε ἐλυθέρωσον.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἀ. Πανδύμημοι Μάρτυρες.

Ιδέσοι προσέρχουμαι Ἀγνή, καὶ βρω τὸ ἡμαρτον, μὴ ἄποσρέψῃς τὸν δῶ-
λόν σε κατηχυμῆρόν με, καὶ ἠπορημῆρόν, ἔχεις γὰρ τὸ δυνάσθαι, ὡς
Μήτηρ τὸ Ὑψίστη ὑπάρχουσα, ὃν καθιπέτθε, δαρηθῶσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὸ εἰρήλυ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λησαῖς φερέπεσα δεινοῖς, ἐγὼ ὁ παλαίπαρος, τοῖς ἐκ Θεῶν ὀλιθῆμα-
σιν, ὑφ' ὧν ἐκδέδυμαι, τὸν πῆς σωφροσύνης, χιτῆρα Πανάμωμε,
πληγῶν τε ψυχοφθόρων πεπλήρωμαι, ἀλλ' ἰκετόβωσε. Θεοτόκε μὴ παρίδης
με, πῆς ἐλπίδας εἰς σὲ γὰρ ἀέθνηκα.

Υἄωμοι καταπέμψον Ἀγνή, θείας κατανύξεως, δι' ἐ τὸν βόρβορον
ἅπαντα ὑπολυσαύμενος, ἡδὲ πλημμελημάτων, καὶ φθωμάτων με,
δυνήσομαι τυχεῖν ταῖς προσβείαις σε, πῆς ἀπαύσεως, ἡδὲ ὑδάτων ἐνθα
πέφυκον, ὁ χειμάρρης, πῆς Ξυφῆς Πανύμνητε.

ΥΠέρτιμε Δέσπονα ἐλπίς, ἡδὲ Πιστῶν καὶ σῆριγμα. καταφυγὴ καὶ βοή-
θεια, σὲ ἰκετόβωμε. ἐκ παντός κινδύος, ἡμᾶς ἐλυθέρωσον πῆς
πίσει προσκυνῶντας τὸν τόκον σε, αὐτὰ προσβείεσα, δαρηθῶσαι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὸ εἰρήλυ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆ ΠΕΜΠΤῃ Ἑσπεράς,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

Ἑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ω, δὴ, α. ἦχος, α. Σε ἡ Ἰσπαιῆχος δεξιά.

ΨΑλμικῶς τὰς χεῖρας οἱ Πισοὶ, δεῦτε κροτῆντες συμφώνως ὑμνήσωμεν, ὅρος τὸ Πανάγιον, πύλλω Θεῶ τὴν ὄντως ἀδιόδοτον, κίβωτὸν τὴν θείαν, τῆ ἰουστῆ ἀγιάσματος.

Χαῖρε ἡ παγκόσμιος χαρά. χαῖρε τῆ γλῶσς ἡμῶν ἡ δόξαια. χαῖρε ἡ τιμῆσασα, τῆ ἰαφτίμω καὶ ἀσπύρω τόκω σε, πάντιμε Μαρία, βροτῶ τὴν φύσιν τὴν ἄτιμον.

ΟΡος τὸ κατάσιον Θεῶ, τὸν ὑψηλὸν Οὐρανὸν καὶ δρύχωρον, θάλαμον τὸν ἔμφυχον, τὸν δὲθαλῆ καὶ δῶανθῆ Παράδεισον, τὴν Παρθένον Κόρην, ὡς Θεοτόκον ὑμνήσωμεν.

ΡΕῖσαι χριστόπιτες ἐκ σε, καὶ συμπαθείας ἀείναιο ῥύακες, Κόρη παλύμνητε, τῆς δασπλαγχίας τὴν πηγὴν γὰρ ἔτεκες, ἧς μεταλαβεῖν με, καὶ ἄπολαῦσαι ἀξιώσον.

Ω, δὴ, γ. Ο' μόνος εἰδὼς τῆς τῶ βροτῶ.

ΩΣ θρόνος πυρίμορφος Ἀγνή, ὡς ἔμφυχον παλάτιον, ὡς λογικὸν τῆ Λόγω Ἀνάκτορον, Θεὸν ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον, τῆς εσοχωείας με, διὸ ἐλάθθέρωσον, τῆς ἐν τῆ ἀδῆ, καὶ σῶσον Πανύμνητε.

ΕΛέες ὑπάρχεσα πηγὴ, καὶ πέλαγος χριστόπιτος, καὶ συμπαθείας ἀβυσσος ἀπειρος, τὰς ἀναβλύσεις τῶ ἐγκλημάτων με ἀπάσας ἐξάλειψον, ἐλεήμων Πάναγνε, καὶ τῆ ἐλέες δεῖξόν με μέτοχον.

ΗΜαρτον ἰλασθῆτι Χεῖσέ, ἠόμησα ἐλέησον, ὡς ἐλεήμων καὶ δασυπάθης, καὶ δάρησαί μοι δακρύων ἀβυσσον, ὅπως ἄποπλώω με, τῶ παθῶν τὸν βόρβορον, ταῖς τῆς Ἀγνῆς Μητρὸς σε δεήσεις.

ΑΝάνηψον ῥάθυμε ψυχὴ, τὸν ὕπνον ἄποτίναξον, καὶ τὸ ναθραῖδες βάρως ἄπορρίψον. καὶ μετανοίας θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν, τῆ Μητρὶ τῆ Κτίσε σε, ἠράσασον κραυγάζεσα. Θεοτόκε Παρθένε βοήθει μοι.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Ὁ ὅρος σε τῇ χεῖρι.

Χ Αράτε παγκόσμιος καὶ ἀγαλλίασις πέφυκας, ὑποκυύσασα Χεῖρὸν, τὴν ἄφροσύνην τῆς βροτῆ· διὰ ἱκετεύσασε Μήτηρ Θεῶ, χαρᾶς καρδίαν μὲς πλήρωσον, πῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξάίρῃσασα.

Ρ Εύσταντες οἱ χεῖμαρροι οἱ τῆς παθῶν πῆς καρδίας μὲς, τὸν οἶκον ἐπιώσαν Ἀγνή, ἡ γεγονῆα τῆ Θεῶ, οἶκος καθαρῶτατος, δάκρυά μοι δώρησαι κατανύξιος, ἡ οἶκον δεῖξον τῆ Πνύματος ἄξιον.

Σ Τάμνον σε ἡ ῥάβδον, ἡ πασάδα ἡ ξάπειζαν, λυχνίαν τε χρυσοφαῖ, ἡ κισβῶτον ἄεμαλλῆ, τόπον ἀγιάσματος, ὅρος Θεῶ, ναὸν ἡ πύλιν ἡ γέφυραν, σὲ οἱ Προφήται Παρθένε προήγγειλαν.

Ι Στά με τὸν λόγον ἡ αἰχμῆ τῆς ἔργων μὲς. σβέννυσι δὲ με τὴν φωνὴν ἡ πῆς ψυχῆς μὲς ἐν βροτῆ. δεσμοὶ ἡ τὴν γλώτταν μὲς τὸ στυγεῖδος, ἡ τὴν δόχλιν ἀναδύομαι, μόνη σιγῆ κράζω Δέσποινα σώσον με.

Ω, δὴ, ε'. Ὁ φωτίσας.

Ε Λεήμων ἐλεήμονος Λόγος λοχόβηξια, τὴν ἀθλίως ρυπωθεῖσαν ψυχὴν μὲς ἐλέησον, ἡ πῆς κατεχέσης μὲς καὶ τυραννέσης ἀμαρτίας, καὶ στυγεῖδας ἀπάλλαξον.

Σ Τραγμὸν μὲς τὸν ἐγκάρδιον πρόσδεξαι Δέσποινα, ἡ φωνῆ μοι ἀγαθῆ ἄφρασάτις ἡ πρόμαχος, ὅτε ἡ ἀθλία μὲς ψυχὴ χωρίζεται τῆ σπῆνυς, πρὸς ἄλλον Κόσμον ἀπαίρῃσασα.

Π Ἀρεσό μοι στυεργὸς ἡ παρήγορος Δέσποινα, ἐν τῇ Κρίσει τῆ φεικῶδει, ἡ τὰ προτεινόμενα κατ' ἐμῆ ἐγκλήματα, ἡ δικαιολογίας ὡς ἀράχνης μίτης ἄσπασσον.

Ο Ἰδα, ὅτι ἰσθ' ἀπαντας ἡμαρτον μόνος ἐγὼ, ἡ εἰσέτι ἀμαρτάνω, ἀλλ' ἐκ δόσῃσασμαι διτὸ σὲ Πανύμνητε, ἐδὲ πρὸς ἕτερον μεσίτῃν διαπετάσω πῆς χεῖρας μὲς.

Ω, δὴ, ε'. Ἐκύκλωσον ἡμᾶς.

Ε Κάλυψον ἡ ἀρετῆ ἡ δόξα σε, πῆς Οὐρανῶς ὡς γέγραπται, ἡ ἐπλήθη πῆς αἰνέσεως πῆς σῆς ἅπασα ἡ γῆ, Κόρη Πανύμνητε. ἅπασαι γὰρ φυλαί, ἡ γλώσσαι σὲ μακαρίζουσι.

Ε Λεῖς ἡ τεκῆσα μέγα πέλαγος, ἡ ἄβυσσον χρισόπιτος, ἐν πελάγει ρυπαρῶν με λογισμῶν, ἡ παθῶν ἀβύσσῳ χεῖμαζόμενον, τῆ γαλιωῶ πῆς μετανόιας ὅρωμ. προσόρμισσον.

Λ Τυχνία χρυσαυγίζεσα πολύφωτε, τὸ σκότος ὑποδίαξον τῆς ἐμῶν ἀμαρτημάτων, τῆ φωτὶ πῆς σῆς ἀντιλήψεως, ἡ λάμψον μοι φαιδρῶν αὐγῶ πῆς παιτελῆς Ἀγνή συγχαρήσεως.

Γ Δέπωσαν πτωχοὶ καὶ ἀφρανθήπωσαν, οἱ πονήτες τῷ πνεύματι, οἱ πλε-
 πάντες ἐν ἐνθέοις ἀρεταῖς, ὅτι ὁ Θεὸς πᾶσι παρέχετο, τὴν ἑαυτῶν
 Ἀγνὴν Μήτηρα κοινὸν προσφύγιον.

Κάθισμα. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ο Νέος Οὐρανός, ὁ χαρήσας ἀρρήτως, τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ χα-
 ράμβλον Λόγον. τὸ ἐμφυχον παλάτιον, τῷ Δεσπότη τῆς Κτίσεως, ἢ
 Θεοδόξος καὶ Θεώνυμος Πόλις, τῷ Σωτήρι με, τῆς Οὐρανίης Πατρὸς,
 πολίτῳ με ποιήσον.

Ω, δὴ, ζ'. Σὲ νοητῶ Θεοτόκε κάμνον.

Π Ἄσων ἐν γῆ πονηρίαν ἔπραξα, ὁ ἀσωμείδης ἐγὼ, καὶ ἐκ ἔσω εἶδος
 κακῶν, ὅπερ ἐκατέρωθεν, νῦν δὲ πρὸς τὴν ἔξοδον, ἐγγίζων βέ-
 μα τὴν κόλασιν Μήτηρ Θεῶν, βοήθησόν μοι, καὶ μὴ ἀπάσῃ με.

Ν Έός Ἀδὰμ ἐξ Ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὁ προαιάνιος Θεός, ἐχημάτισε
 βεληθεῖς, ὅπερ νῦν ἰκέτοσε, τὸν παλαιωθέντα με ἀνακαινίσαι κραυ-
 γάζοντα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ Θεοδόξος.

Β Ἄτος ποτὲ ἀφλεκτός Πανάμωμε, τὴν σὴν ἐκόνειζε νηδῶν. εἰ γὰρ ἐφλε-
 ξέσει τὸ πῦρ, ὅπως τῆς Θεότητος ὅθεν ἰκετόσωσε, πυρὸς ἀσβέτους με
 λύψωσαι, ὅπως ὑμῶν ἀσιγήτως, Ἀγνή τῷ μεγαλεῖα σου.

Ε Ἐν σοὶ Ἀγνή Θεοτόκε τίδημι, πᾶσαν ἐλπίδα καὶ πρὸς σέ, κατα-
 φύγω διὰ παντός. σῶσόν με πρὸς βίαις σου ῥῦσαι με Πανάμωμε,
 τῆς κατεχέσης συγχύσεως, καὶ παραχῆς τῶν δεινῶν με, παθῶν καὶ Θεο-
 σάσεων.

Ω, δὴ, η'. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Α Πατεῖνα χεῖρας ῥυθῶδες, καὶ ὄμματα ἐπαίρω, πρὸς σέ Κεχαριτω-
 μένη, καὶ βοῶ ἐν συναγμοῖς, ἐλέησον Δέσποινά τὴν ψυχῶν με,
 σῶσόν με ὡς θέλεις, κυβέρνησον ὡς οἶδας, ῥῦσαι με γειννης, πάντα ὡς
 διωαμένη.

Ο Ὑχ δεῖσκω ὅπως ἐν ἐμοὶ, δικαιουμένης ἀράξεις, ἀδύνομα ἐργα-
 σάμβλος, Πανάχαντε Ἀγνή. καὶ σῶν ὀδύρομαι τί ποιήσω. Δέ-
 σποινά πάντων βοήθεια ἄρεμοι, μὴ καταπίπτω βυθός με ἀπωλείας.

Η Τὸν Κτίστην πάντων καὶ Θεὸν, ἀρρήτως συλλαβῆσα, διάσωσον ἐκ
 φθορᾶς με, καὶ παντοίων πειρασμῶν, φεικτῆς ἀποφάσεως, καὶ μελ-
 λούσης δίκης, πυρὸς τε ἀσβέτους αἰωνίης, ἵνα σὲ δοξάζω Ἀγνή εἰς τὰς αἰῶ-
 νας.

Η Πλησίον ἔσα τῷ Θεῷ, ὡς Μήτηρ καὶ Παρθένος, ἢ μῶμον μὴ κεκτι-
 μένη, σαρκικὸν, ἢ ψυχικόν. καλὴ δὲ καὶ ἀμώμος ὅλη Κέρη. μῶμος
 παντοῖς τὴν μαρτυρῶν ψυχῶν με ῥῦσαι, καὶ ἀμώμως δίδε πορδέδαί με.

Ω, δὴ, θ'. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Δ Ἐχε τὴν ἐμὴν σὺ δάκρυσι, νυῖ ἰκεσίαν, καὶ ᾤδεσθε μοι ἄφεισιν, ὧν ὀξήμαρτον πλημμελημάτων ὁ δαίλαιος. Θεοτόκε Πανύμνητε Δέσποινά, εἰς τέλος γὰρ ἐκλείπω, ἐν τῆς ἀμέξε ἀπογνώσεως.

Ο Ἄνω τὴν ζωὴν ἀνήλωσα, τὸν ἐμπαθεὶ διώκων βίον καὶ βέβηλον, καὶ κατέφθερα ψυχὴν καὶ σάρκα πῶς πάθεσι, καὶ ἐκ ἔχω ἐλπίδα σωτήριον. ἀλλ' ὦ Παρθενομήτορ διάσωσόν με ταῖς περισβείαις σου.

Ο Ἐ νοερῶν Δυναμειῶν, αἱ στρατιαὶ καὶ φάλαγγες σαλευθήσονται. πίπτει δὲ τὰ ἄστρα καὶ σκοτίζεται Ἡλιος. Οὐρανὸς ὡς βιβλίον εἰλίσσεται, καὶ γῆ κλονεῖται φόβῳ, σύ μοι Ἀγνή τότε βοήθησον.

Υ Ψος τὸ τὸ μυστήριόν σου, κατανοῆσαι Κόρη πάντα ἀδιώτατον, ἐ μόνον βροτοῖς, ἀλλὰ καὶ Νόων στρατόμασι, τὸν Θεὸν γὰρ τὸν πάντα ποιῆσαντα, βεβλήσει ἐν μὴ ὄντων ὑπερβήτως ἐσωμάτωσας.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Πανόφημοι Μάρτυρες.

Ψυχῆ καὶ καρδίᾳ σοι βοῶ, Θεοτόκε Δέσποινά, ἣς ἀοράτων με λύξωσαι, καὶ ὀραμύωντε, ἐχθρῶν κακουργίας, ἣς ἐνεδρῶντων με, οἱ παρῶτοι γὰρ τὰς ἄλλας ὀπλίζουσι, κακοποιῆσαι με, ὧν τῆς βλάβης με διάσωσον, καὶ εἰρήνῃ τῇ ψυχῇ μου δάρησαι.

Τὴν πάρωσιν Δέσποινά ψυχῆς, τῆς ἐμῆς διάλυσον, καὶ λογισμὸν κατανύξεως, Ἀγνή ᾤδεσθε μοι, καὶ δακρύων ὄμβρος, ἵνα ἀποπλιῶμαι, τὸν ῥύπον ἣς πταισμάτων ἀμόλωτε, καὶ καταξίωσον, ἀκατάκλειτον ὀφθάλμῳ μου, τῆς Γιάσε ἐν ἄρα τῆς Κείσεως.

Χαίρων καὶ θεῶν δωρεῶν, ἣς ἐκ σὲ ἀπήλαυσαν, ὁ Οὐρανὸς καὶ οἱ Ἄγγελοι, καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα, ἣς Ἁγίαν πάντων, ἣς παρὸ νόμου Πάναγνε, λαμψάντων καὶ ἐν νόμῳ καὶ χάριτι, καὶ γῆ καὶ ἀνδραποῖ, δειφραϊνόμενοι σὲ κέκτῳται, καὶ προσάτιν καὶ κοινῶ μεσίξιν.

Η Πάντων Βασίλισσα χοροὶ, Ἀσωμάτων τάξιων, καὶ Προφητῶν ἢ ὁμήγουεις, σοφοὶ Ἀπόστολοι, μετὰ τὸ Προδρόμου, Γερεῖς καὶ Μάρτυρες, Ὀσίων καὶ Δικαίων τὰ τέγματα, Χειρὸν τὸν Κύριον, ἐκτελέσατε βραβεῦσαι μοι, ἐγκλημάτων πάντων τὴν συγχάρησιν.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Τ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Η Χ Ο Σ, Β'.

Ω, δὴ, α. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμφοι.

ΜΗΤΗΡ Θεῶν, κλῖνον τὸ ἔσσε τὸ Ἀρχαυτον, δέξαι θρῆνων ἐξόδιον. ἄκουσον ῥήματα, ἐκ ψυχῆς κατωδυῶς, καὶ τεταπεινωμένης ἐκ πονηρᾶς συμβεληῆς.

ΓΔὲ καιρὸς, ἔφθασε τῆς σωτηλείας μου. ἴδὲ πληθὺς παρέση μοι δαιμόνων κρᾶζοντες, ἀαιδῶς καὶ ζητῶντες, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, Δέσποινα ῥῦσαι με.

ΤΤαπεινὴ, ψυχὴ θρῆνωσωμφοι πρότερον; Θεῶν ἡμῶν τὴν ἐρήσιν; ἢ τῆς Μητρὸς αὐτῆς; ἢ ἐκ ἄλλοτε βλέψεις, εἰς βάσανον τῆ ἄδε ἀπαγομῆν πιπρῶς.

ΠΩς σε Ἀγνή, τῆς Θεῆας δόξης ὁ ἄθλιος, νυῦ χωριθεὶς εἰς ἄδε με, κόλασιν δέσμιον, καταγάγωσιν ὄντως, καὶ σκότος με καλύψει τῆ αἰώνιος πυρός.

Ω, δὴ, γ. Στερέωσον ἡμᾶς.

ΣΑλόθῃτι ψυχὴ, καρδία σείθῃτι. καὶ ὅλον θανάθῃτί μου τὸ σῶμα. ὅπι-
πέφιον θρῆνωσωμφοι, τὴν Μητέρα Θεῶν καθικετόντες.

ΣΥνάθῃτε ὅμῃ αἰδήσεις ἅπασαι, ψυχῆς μου καὶ σώματος καὶ θρῆνεῖτε.
ἐκ ἐν τάφῳ, ἐκ ἐν ἄθῃ ᾧ, τῆς Μητρὸς τῆ Χειρῶν αἰθῆσιν λάβετε.

ΘΡῆνώσω γοερῶς ὑμᾶς ὡ χεῖρες μου, καὶ λάσω τοῖς δάκρυσιν ὀλολύζων.
ὀπιθίως γὰρ δεδήσεσθε, καὶ εἰς πῦρ σὺν ἐμοὶ ἔσποπεμοφθήσεσθε.

ΟΥκέτι πρὸς Θεὸν ὑμᾶς ὡ χεῖρες μου ἐκτείνω, ἐκέτι καθικετόσω, τὴν
Πανάρχαυτον Μητέρα Χειρῶν, ἀλλ' ἐν ἄθῃ καθήσομαι δεσμέμφοι.

Ω, δὴ, δ. Ὑμῶσε, ἀκούω γὰρ Κύριε.

ΕΠέση πονηρὸν σωδέλιον, ἀπελέγχον μου τὰ τραπτεῖα. καὶ φόβος με παύ-
τοσκα ἐκλόνησεν. εἰδείς ᾧ τότε, ἐμοὶ βοηθὸς ἐδὲ σωτήγορος. Μήτηρ
Θεῶν προφθάσασα βοήθῃσον.

ΟΥκέτι τῆ Ναῦ σε πόδες μου, τὰ ποροπύλαια ἐπιβῶσιν. ἐκ ὄμμασι βλέψω σε, ἔς ἑσμάτι φθέγγομαί σοι, Μήτηρ Θεῶ. τίφος γάρ καὶ αἰδῆς με διὰ παντός τὸν ἄθλιον καλύψουσιν.

ΟΥκέτι ποῖς ὡσίμε Δέσποινα, ἐπακέσομαι θείας ὠδῆς σε. ἐκέτι με χείλειςιν ὑμνήσωσε τὰ μεγαλεῖα Ἀγνή. ἀλλ' ἐν σκοτει καὶ πυρὶ δεσμύθεις, ὀδυνήσω γοιρῶς ἢ πιπρῶς.

ΠΑρθόνε Παναγία Δέσποινα, ἡ τεκῆσα τὸ φῶς τῆ Κόσμου, ἐν κλί-
νη με κέμηλον, καὶ πάντοθεν ἡπορημῆλον, φωτὶ τῆς παρσβείας σε κα-
ταύγασον, τῆς ταπεινῆς ψυχῆς μου τῶν σκοτόμαινων.

Ω, δὴ, ε'. Ο' φωτισμός.

ΓΔε ψυχῆ, φοβερὸν σοι ἐπέση τῆδ' ἐν τῷ βίῳ, ἔργων λογοθέσιον. τί
καθ' ἄλδεις; θρῶνῆσον μέγα. βόησον τῇ Μητρὶ τῆ Κυρία. Δέσποινα
πρόφθασον. λύσον τὸ δεινὸν καὶ πιπρὸν λογοθέσιον.

Ω Δευτεροὶ τῆ Θεῶ μου, τί πράξεις ἔργων καὶ λόγων πάντων τῆδ' ἐν
βίῳ ἐπιζητεῖτε; μνήσθητε, ὅτι δι' ἐμέ τὸν πεινῶντα, ἐκ Παρθόνε
Θεὸς σεσάρκαται, κλίνας Οὐρανῶς, καὶ θανάτε γούσάμφορος.

ΟΤι Χειρὸς εἰς Ἀγνῆς ἑσαρκώθη. ἴν' ἰσοδείξῃ, ἕξινον τῶν ἀδείων
πάνσιν ἀνθρώποις, μέχρι θανάτε καθυπομεινας. διὰ τῆτο καταφρο-
νήσαντα, σὲ τῆδ' τῆ Θεῶ ἐπιτολῶν ἔ φεισόμεθα.

ΔΕυτε πηγὰι, ἀπαντήσατε ὕδαρ τῇ κεφαλῇ μου, καὶ ποῖς ὀφθαλμοῖς
μου πηγὰς δακρύων, ἵνα πενθήσω ἐπιπάριον θρῶνῆσον, καὶ βοήσω πρὸς
τῶν παράχωντον. Δέσποινα τῆ Κόσμου μὴ κλείσης μοι τὰ σπλάγχνα σου.

Ω, δὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΩΣ σρεθίῳ παγίς ἐπιπέπτωκον, ἀφρωμοὶ δ' θανάτος. οἱ μοι τῶν τε-
λανι. καὶ σκότος κατεκάλυψε. τῶν ψυχλῶ μου Παρθόνε βοήθησον.

ΕΚ τῆ ὕψος τῆς δόξης σε Δέσποινα, τῶν εσροχωρίων μου βλέπεσα
πρόφθασον. ἰδὲ γάρ ἀσυμπάθητον, καὶ πιπρὸν με Κερίθειον πέφ-
θαι.

ΦΟβερὰ τῆδ' δαιμόνων στρατόματα, ἀφρωμοὶ τὸν ἄθλιον ὀδεκύνκλασαν,
καὶ τῶν ψυχλῶ μου Δέσποινα, ἀναιδῶς ἐκζητήσαι βοήθει μοι.

ΕΓ καὶ ἡμαρτον Δέσποινα ἀμεῖξα, ἀλλὰ πλῶν τῆ Τόκους Θεῶν ἐκ
ἐγνωκα. μή με παρείδης Ἀχραντε ἐν πυρὶ αἰωνίῳ κολάζεσθαι.

Κάθισμα. Προσασία.

Η Μόνη Θεὸν ἀσπύρας κηύσασα. καὶ πάλιν Ἀγνή μετὰ τὸν τόκον
μείναςα. σοὶ παρατίπτωμε Δέσποινα, μὴ φόβος καὶ πόθος κραυ-
γάζοντες. ἐκ παθῶν καὶ νόσων δεινῶν, καὶ θλίψεων πασῶν ἡμᾶς λύ-
ψασαι.

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκότος χρυσῆς.

Δευδὸν κὶ πικρὸν, λογοθέσιον ψυχῆς ἄφρω ἐπὶ ἡλθε μοι. σωτηροῶν δὲ ἐπαρέση μοι, καὶ ἀδελφὸς ἐδὲ φίλος μου, μήτηρ, ἐ πατήρ, ἐδὲ τέκνα. ἀλλὰ μόνος ἐτάζομαι. Δέσποινά Μήτηρ τῆ Θεῆ παύσον βοήθησον.

ΠΑρῆλθε λοιπὸν, ὡς σκιά ἢ ὡς καπνὸς ἄπας ὁ βίος μου. μικρὰ δὲ παύσαι αἱ ἡμέραι μου κὶ πονηραί μοι ἐφάνησαν. λόγων γὰρ ἐλθούσας ὁ πάλαι ἀπαιτέμενος Ἀχραντε, καταδικάζομαι εἰς πῦρ. Δέσποινά παύθησον.

ΕΚύκλωσαν νῦν, ὥστε μέλισσαι κηρὸν δαιμόνων φάλαγγες. κὶ δαπανῶσιν αἰδηπία, τὰ τῆς ψυχῆς μου Πανάμωμε. κλῖνον σε τὸ ἀχραντὸν ὅρμα ἐν τῆ ὕψος τῆς δόξης σε, κὶ θεσκόρησον αὐτῆς Ἀγία Δέσποινά.

ΠΡὸς σὲ τὴν Ἀγίαν, ἐπερφέθη ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου Δέσποινά. φθονήσαντες δὲ οἱ ἀλάστορες, διὰ τῆς σῆς με ἐξέκλιναν ἔριβη, καὶ εἰς βάθην κακίας σιωπήσαντες χαίρουσιν, ἦδὸν γενένης καὶ πυρὸς ἀπεργασάμενοι.

Ω, δὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρὸς.

ΠΥρ μου φλογίζει τὰ ἔντός, κὶ ἀθεῖ με τὴν ψυχὴν πρὸς ἄλλου φλόγα, τῆ πυρὸς τῆ ἀσβέσει καὶ ἐξωτέρῃ σκότις, κὶ ἐρίων κραυγάζω σοι Δέσποινά, Μήτηρ τῆ Χειρῶ μου ἐν τῆ πυρὸς με ῥῦσαι.

ΦΟβὸς κὶ ἔξιμος ἐπ' ἐμὲ, κὶ θανάτε φοβερῆ ἐφθασεν ἄρα, κὶ ἐκάλυψε σκότις τὴν ταπεινίῳ μου ψυχὴν, κὶ ἔριμων δειλιῶ τὸ ἀσεκτὸν, πῦρ τῆ αἰωνίῃ καὶ ἐξωτέρῃ σκότις.

ΚΛαύσατε ὄρη καὶ βενοὶ, ἐπ' ἐμοὶ τὰ ταπεινῶ καὶ παναθλίῳ, ὅτι ζήσας ἀσώπως, ἐν φεισάσει νῦν θανάτε, κραυγάζω τὴν Δέσποινά, ἐκλεισε δὲ ὡτα τὰ Ἀχραντά κὶ θεῖα.

ΣΤοῖαξον μέγα ὦ ψυχῆ, καὶ ἐποίησον σαυτῶν πρὸς τὰς βασάνας. ὁ καιρὸς γὰρ ἐκλείδῃ ὁ τῆς δεισιεῶς σε. τί μάτῳ ἐπτείνεις τὴν δέησιν; πρὸς τὴν Θεοτόκον ἀόνητα θρῆνῶσα.

Ω, δὴ, θ'. Τὸν ἐν Θεῆ Θεὸν Λόγον.

ΣΩζέ με ὦ μάταιε βίε. σώζεδε πάντες οἱ φίλοι. πατέρες κὶ καλοὶ μου ἀδελφοί. ἐκέτι γὰρ θεωρῶ ὑμᾶς. ἀλλ' ἐν σκότει τῆ ἄρα, μονώτατος βληθήσομαι εἰς πῦρ. διὸ δέομαι πάντες μνησκότες μου θρῆνῶσατε.

ΣΩζέ με ἡ σύμπασα Κτίσις. γῆ κὶ ὕδατα πάντα. ὁ Οὐρανὸς, τὰ Ἄστρα κὶ τὸ φῶς. κὶ ἡ Σελήνη κὶ Ἡλιος. ἐν τῆ ἄρα ἐκέτι θεάσομαι ὑμᾶς. ἀλλ' ἐν πνεὶ αἰωνίῳ δεινῶς βασανιθήσομαι.

ΣΩζέ με Χειρῶ μου ἡ Μήτηρ. σώζε Δέσποινά Κόσμου. σώζε Θεῆ παλάτιον τερπνόν. σώζε ἡ πάντων βοήθεια. σώζε δόξα δικαίων. ἐκέτι σε ὁ ἄθλιος ἐγὼ, χαρακτῆρα τὸν θεῖον κατέιδω, ἢ ἀσπάζομαι.

ΣΩζε Χεῖς ὁ Θεός μου, ὁ καλὸς ποιητής μου. δικαίαια ἢ κρίσις ἐπ' ἐμοί, τῷ μὴ φυλάξαντι πάποτε, ἐντολίως Σωτήρ μου. διὸ καταδικάζομαι εἰς πῦρ. ἀλλ' ὀχλαῖς τῆς Μιθόσεως εἰς τέλος μὴ παρίδῃς με.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅτε ἐκ τῷ ξύλῳ σε νεκρόν.

Πἄντων θλιβομένων ἢ χαρῶν, καὶ ἀδικημάτων προσάτις, καὶ πονημάτων ἔσφοδρῃ, ξείαντε πᾶσι κλησῖς, καὶ βακτηρία τυφλῶν. ἀδελφάντων ἐπισκεψίς. καταπονημάτων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀφθαλμῶν βοηθός. Μήτηρ τῷ Θεῷ τῷ Υἱῷ. σὺ ὑπάρχεις Ἀχραντε απεύσον, δυσωπῆμῳ σώζεσθαι τὸς δέλους σου.

Πᾶσαν ἀνομίαν ἀφειδῶς, πᾶσαν ἀκρατῶς ἁμαρτίαν, ὁ πάλαις ἔπραξα. πάσης κατακρίσεως ἄξιός πέφυκα. ἀφορμὰς μετανοίας μοι, παράγω Παρθένε, ὅπως ἀκατάκριτος ἐκεῖ ὀφθῆσωμαι. σὲ γὰρ ἐπιχράομαι πρέσβω, σὲ ἐπικαλέομαι προσάτιν. μή με κατακλιθῆς Θεοτόκε.

Δόξα.

Ωραν τῆς ἐπίσεως σκοπῶν, φείτω ἐνοῶν μου τὰ πλήθη ἢ πᾶσι πτώσεων. τί ὀπολογήσομαι; πῶς διαφύξομαι, τὴν αἰχμητὴν τὴν μέλιξσαν, ἀσάτως βιώσας; ὅσον Κόρη κράζωσοι θερμοῖς τοῖς δάκρυσι. πλωῶν τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥυπον, ἢ τὸν καθαρὸν μαργαρίτω, τὸν Χεῖσόν κούσασα καὶ σώσον με. Καὶ νῦν.

Πάντων προσαιτίαις ἀγαθῇ. καὶ τὰ ἐξῆς.

Τ Η Τ Δ Ε Τ Τ Ε Ρ Α , Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ ,

Κ Α Ν Ο Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Τ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Ω, δὴ, α. ἦχος, β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.

Μεμυκότε χεῖλι τῆς ψυχῆς, ἀνοιξὸν καὶ ξάωσον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν γλῶσσαν μου Πάναγε. ὡς αἶσα τὴν αἴνεσιν, ἀναγγείλη Θεο-φρονῆτορ τὸ σῶμα μου, καὶ ὀχλαειδίαν ἐξ αὐτῆς καρδίας ἀναφέρω σοι.

Οδίκως Ἀγνή μου Θεόν, σοὶ προσαναπέθηκα, τὴν ἑμαυτῆ σωτηρίαν ὁ δέλος σου, ὄλω με τὴν ἔφρασιν, καὶ τὴν χέσιν καὶ τὴν σοργίω καὶ τὴν πρῶσιν, ὅλης ἐξ ἰχθῶς, καὶ ψυχῆς ἐξ ὅλης ἀνατείνας πρὸς σέ.

ΠΑθοκτόνον πόντος κὶ κλαυθμόν, δάρισαί μοι Δέσποινα. καὶ κατενύ-
ξεως ρεῖθρον αἰζῶνον, δάκρυον σβεσθήιον, πῆς γεσύνης καὶ σιωπῆ
καθαρτήιον, κὶ τῶ μακαριαν μέγα φυλακπήιον ταπεινάσιν.

ΕΝ χρυσοῖς ἀγνείας κροσσωτοῖς περιβεβλημένη σε, πεποικιλμένη
τῶ πάντων Βασιλίωσαν, καὶ ἐν ἕξασράπτοντι, Παρθενίας ἱμα-
τισμῶ διαχρῶσα Πανάχαντε, κεκαλωπισμένη, ἔησεν αὐτὴ ἐκ δεξιῶν
ὁ Θεός.

Ω, δὴ, γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

ΩΣ θαλάμιον ἑώραϊον σε τῆ Νυμφίς, ὡς ἔμφυχον παλάτιον τῆ Δε-
σπότης, ὡς ἐντιμον πορφύραν τῆ Βασιλέως, κὶ χρυσόπλοκον πασά-
δα πάσσεμε, ἱκετόν σῶσον με τὸν τιμῶντά σε.

ΙΔὲ τὸ πολυάνυμον θεῖον ἄρμα, ἰδὲ ὁ χρυσοκόλλητος θεῖος δίφρος. ἰδὲ
ἡ πορφυρόσρωτος θεία κλίνη, ἡ ἀνεπαύσατο, ὁ Βασιλεύς με Χριστός,
ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἡ ἀνυμνήσωμεν.

ΑΛόγως ἐποκύφας ὁρμαῖς ἀλόγοις, ὁ λόγος κὶ φρονήσει τιμιμυθός,
τοῖς κτιώεσιν ὡς ἀνὰ τοῖς ἀνοήτοις, περιβλαστυμβέβλημαι, καὶ παρα-
μοίωμαι, ἡ τὸν Λόγον πέξασα σύμε οἴκτειρον.

ΣΕλλύω καὶ ἀσέρας θεμελιώσας, ἐκτείνας ὡσεὶ δέξιν τὸν Πόλον
Λόγε, καὶ πῆξας ἐφ' ὑδάτων τῶ γῆν ἀχέως, Ναὸν ἰσχυρότερον καὶ
ἀνώτερον, Οὐρανῶν ἀπέδειξας τῶ Τεκῶσαν σε.

Ω, δὴ, δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένος.

ΣΤαλάξατε ἄφροσύνῳ τὰ ὄρη κὶ ρήξατε, βενοὶ ἀγαλλίασιν, τὸ ἔμ-
φανές γὰρ κὶ ἅγιον, ὄρος ἡ πανύμνητος, πᾶσιν ἀπεσάλαξε, θεῖον
γλυκασμὸν καὶ χρυσότητα.

ΥΠέρκειται διανοίας ἀπάσης τὸ θαῦμα σε, ἠτιτᾶται καὶ δυνάμεις λό-
γων αὐτὸ ἐρμυλώεσσα· τὸν γὰρ ἀερμυλώετον, καὶ ἀκατάληπτον Λό-
γον Κόρη τέτοκας.

ΔΕσμεῖται με ἡ φωνὴ κὶ ἡ γλῶσσα πεπέδηται, δοκῶ γὰρ παρῆσθαι
τῶ φοβερῶ Κεκτηέω σε, Κύεέ με Κύεε, διὰ πῆς Τεκῶσης σε ἐ-
λεήμων καὶ με οἴκτειρον.

ΕΛέησον ἐλεήμονος Λόγος λοχόυτεια, τὸν ἀελεήμονα καὶ τῆ ἐλέως
ἀνάξιον, ἐμαυτὸν ποιήσαντα, ὡς τὰς ὀντολάς τῆ Δεσπότης ἀπάσας
ἀμελήσαντα.

Ω, δὴ, ε'. Ο' φατισμός.

ΤΟ φοβερόν ἐνθυμῆμας Βῆμα τὸ τῆ Υἱᾶ σε, ἔξω τὰ δεινά με γι-
νώσκων ἔργα, Θεοδρνήτορ, ἰσθβαίνοντα πλήθους ἀμετεία φάμμον
φθόγιον, κὶ τὸν τῆσ' Ἀσέρων χορόν τὸν ἀμέτρητον.

Α Ναπολή τῆς Ἡλίας τῆς δέξης, λάμψον μοι φέγγος, θείας καταλύξεως,
τῷ ἐν σκότει ἐγκαθιμύρω, καὶ σκια θανάτου, καὶ παρὸ ταφῆς ὡς νε-
κρῶ, ὅπως τὸν νεκρὸν τὸν ἐμὸν ἀποκλαύσωμαι.

Ν οὖς ἀμυδρὸς, καὶ καρδία βραδεία καὶ στυγὴ γλώσσα, ποῖόν σοι προσοί-
σασιν ὕμνον Κόρη; πᾶς γὰρ ὁ κόσμος, χαῖλος ὡς μία γλώσσα,
ἐὰν ἄρῶνται καὶ δυνήσονται, ὄντως ἐπαξίως ὑμῆσαι σε Δέσποινα.

Τ ἥς σῆς ἐπὶ βοηθείας, Παρθένε καὶ σωτηρείας, μάταιος ὁ πόνος,
κενὸς ὁ κόπος ὁ τῆς ἀδράστῶν, ὁ ἰδρῶς καὶ ὁ μόχθος, καὶ ὁ σύμ-
πας ἀγὼν ἀίχουρος, ὅθεν μοι σωθῆναι ποθέει σωτέργησον.

Ω, δὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ε πὶ σὲ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, τὰς τῆς σωτηρίας με Κόρη Πανύμνητε,
σὺ παρὸς ζῶν ὀδηγήσον, τὴν ψυχῶν με χαρῶσαν εἰς θάνατον.

Τ ἣν πολλῶν με γνώσκεις ἀδύειαν, καὶ τὴν ῥαθυμίαν ἐπίστασαι Δέσποι-
να, ὡς οἶδας αὐτὴ σωσον με, καὶ ὡς θέλεις γενένης με λύσωσαι.

Ο τὸ πᾶν ἐσίωσας βελήματι, Λόγος σιναϊδίου καὶ ὁμοόσιος, Πατεὶ καὶ
θεῖω Πνύματι, ἐν Παρθένε φορεῖ τὴν ἐσίωσιν με.

Ε πάλαι τῆς βίης νηχάληρον, ζάλη καὶ παθῶν τεικυμῖαι δονέσι με,
παῦσον τὸν σάλον Ἀχραντε, καὶ τὸν ἄσατον κραιπνὸν τάραχον.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τὰ ἀνω ζητήσῃ.

Δ ακρύων πηγῶν, ᾧδύχα μοι Πανάμορε, δι' ὧν τὴν πληθῶν ἐππλύ-
νω τῆς πταισμάτων με. εἰς σὲ γὰρ Θεόνυμφε, τὴν ἐλπίδα πᾶσαν
ἀνέθηκα, ἀπεύσον οὐκ ἄρην ἀπολέδαι με, χεῖρὸς τῆς δαιμόνων ἐκλυβώ-
ταδαι.

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκότος χυσιῆς.

Λ γχία χυσιῆ, φωτοφόρα κιβωτὴ ἀγία φάπειζα, πύενε θρόνε, βάτε
ἀφλεπτε, θυμιατῆριον πάγχυσον, εὐδόξε ᾧδύβλεπτε Πόλις, πορ-
φυρόχυσε θάλαμε, χρυσοπορφύρατε πασάς, Δέσποινα σωσον με.

Ο μῆραν τὴν σὴν, ὑποδύς μοιορήνης τῆς Θεῆς Λόγος, σὲ προσασίαν
ἀπατάχωντων, Χειριστωῖς ἐχασίσατο. ὅθεν δυσωπῶσε Παρθένε,
τὴν ψυχῶν με ἐλέησον, πάση ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ προσκαλεμῆναι σε.

Ο μόνος Θεός, ὁ δρακὶ τῆς Οὐρανῆς καὶ γλῶν μεβήσας, καὶ εἷς ἐν
ἄντων τὴν ἀσώματον, καθυποσῆσας καὶ αὐτῶν, Κόρη τῆς Ἀγγέλων
ἐσίαν, δι' Ἀγγέλε τὸ χαῖρε σοι πέμπει, καὶ κλίνας Οὐρανῆς ἐν σοὶ
ἐσκέλωσε.

Ρ ημάτων ἐμῶν, εἰσφορᾶν τὴν πειρηθῶν προσδεξαμένη, ὡς προσφορᾶν
τελείαν ἀρωμον, ὡς περ θυμίαμα εὐσομον, ἀρωματοσιώδητον μύρον,
συμφορᾶς πάσης ῥύσαι με, ᾧδύφορᾶς τῆς παθῶν Θεοδουρήτεια.

Ω, δὴ,

Ωδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός.

Ο Καθαρώτατος Ναός, τῆ Σωτήρος μου Χειρὸς ἢ Βασιλείας, ὁ θεῖος
δοξος θρόνος, ὁ ὑψηλὸς Οὐρανός, ὁ ὄντως ἄσυλος Παράδεισος, ἀνοι-
ξάν μοι πύλας Δείσσινα Παραδείτου.

Σ Ἐ΄ ἀδυσάτιν δεξιῶν, ἢ προσάτιν κραταίων εὐροίμι Κόρη, ἐν καιρῷ
πῆς ἑξάδα ἐν τῷ ἐλλείπειν πικρίας, Παρθένε ἔξ ἔμα τὸ πνεῦμα
μου, σκολιάς γὰρ τείβες ὠδύσα ἢ ἔραχίας.

Ν Ἐνεκρωμήλιυ ἡδοναῖς, τὴν ψυχλήν μου ἢ ἐν χάριτι κατοικῆσαν, ἢ σιῶν
τῆ θανάτου, ἢ συλλαβῆσα ζωῆν, τὴν θείαν ζωῶσασα φάτισον, φω-
τὶ πρεσβειῶν σε Δείσσινα Θεοτόκε.

Σ Ταλάζον ὄρος γλυκασμῶν, ἢ πικρίαν κοσμητικῶν καταγλυκαῖνον, ἀνε-
δείχθης Παρθένε, ὡς τετοιχῆ Χειρῶν, τὴν δρόσον τὴν γλυκείαν
ὄθει μου, τῆ ἁμαρτημάτων γλύκανον τὴν πικρίαν.

Ωδὴ, θ'. Τὸν ἐν Θεῷ Θεὸν Λόγον.

Υ Περαιγία Παρθένε, ἐσφάμαμα Κόρη, ἐσφάγγε πανύμνητε σεμνή,
ἄρμα τῆ Λόγου ἐσφάωτον, πῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, τὸ φῶς μου ἢ πνοή
μου ἢ ζωή, ὡς περ οἶδας, ὡς θέλεις ἐλέησον ἢ σώσον με.

Α Πὸ κοιλίας μηξός μου, ὅτι σὲ ἐπερρίφω, καὶ σοὶ ἐγκαταλέλειμμαί
Ἀγνή, ὁ ταπεινός ἢ πτωχός ἀρετῆς, σὺ ἄρε μοι Παρθένε, θερμὴ
χειραγωγός πρὸς ἀρετῶν, πῆς ἐμῆς σωτηρίας τὰς τείβες ὀμαλίζεσα.

Η Τῆς ἐμῆς σωτηρίας, ὅτι σοὶ Θεομήτορ, ἐν πᾶσι θεῖσάται ἐλ-
πίς, καὶ Θεὸν καὶ βοήθεια, ὅτι σὲ γὰρ ἐρρίφω, ἢ σοὶ ἐγκατε-
λείφθω ὁ πτωχός, μή με ἐγκαταλίπης, πορολαβῆ δέ με Πάναγι.

Σ Ἐ τὸ καύχημα Κόρη πῆς ἀθλίας ψυχῆς μου. σὺ εἶ ὁ γλυκασμὸς
καὶ φάτισμός. σὺ εἶ τὸ ἐμὸν ἀγαλλίαμα. σὺ καρδίας ἡδύτης. σὺ
φῶς ἢ θυμηδία ἢ ζωή. σὺ ὀδύλλησις θεία, χαρὰ ἢ ἀγαλλίασις.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅτε ἐν τῷ ξύλῳ σε νερόν.

Υ Μνεος ἐγκωμίων σοι Ἀγνή, ὅπως ἐ πολυῶσαι προσάξαι. τίς γὰρ
σοι πλέξει βροτῆς, ἀξίον ἐγκώμιον; ἢ ἐδὲ Ἄγγελοι ἐπαινεῖται
διωήσονται, ποτὲ κατ' ἀξίαν, σὺ γὰρ πάσης Κτίσεως ὀλυπῆσαι,
ὅτι τὸν τὰ πάντα βελήσει, ἔξ ἐν ὄντων λίαν πανσόφως, τελεσιεργήσαντα
γεθῆννας.

Δ Ὅς μοι κατανύξεως Ἀγνή, θρῶνεις ἵνα κλαύσω τὰ πάθη, τῆ ἐγ-
κλημάτων μου, πᾶσαν γὰρ ὁ δείλαιος, κακίαν ἔπραξα, ἀπὸ βρέ-
φους ἐμόλωκα, δεινῶς τὴν ψυχλήν μου, ὅθεν εἰς βοήθειαν ὀπηκαῖμαι σε,
σύ μου πρὸς Θεὸν ἄρε πρέσβυς, ὅπως ἐχαλίψῃ τὰ πλήθη, τῆ πλημμε-
λημάτων μου ὡς εὐσπλαγχνος.

ΣΤῆσον τῆς σαρκός με τὰς ὀρμάς. σβέσον τὸν φλογμὸν τῆς παθῶν με, παῦσον τὸν καύσωνα. τῆς ἐπιθυμίας με τὴν πονηρὰν ἀπ' ἐμῆ, Θεοτόκε ἀπέλασον. συνήθειαν ζέλον, πᾶσαν τῆς δαιμόνων τε, Κόρη τὴν ἔροδον, ὅπως ἐν γαλιῶν καρδίας, καὶ ἐν ἀπαθείᾳ ψυχῆς με, ἀνυμολογῶσέ τὴν πανύμνητον.

Μὴ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀσπνοχωρήτως ἐν μήτρᾳ εὐνοφόρησας, αὐθραυτον χυμὸν δι' ἀγαθότητα. Παναγία Θεόνυμφε, διὸ δυσωπῶσε, τῆς σπνοχωρητικῶν με παθῶν ἀπάλλαξον, ὅπως τὴν σκηνὴν οὐδ' οὐπὼρας, ζέλον διωδύσας εἰς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Τῆς ΤΡΙΤΗΣ ἙΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΟΝ ΕἶΣΤΗΝ

ΠΑΝΤ' ΜΝΗΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Σὲ Θεῶ, τὸ καθαρῶτατον σκηνώμα, καθικετόω Ἀγγελοι, τὴν σκηνωθεῖσαν με, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, ὅπως δοξάζωσε.

Μετὰ Θεόν, σὲ βοηθὸν ἀκαταίχμων, καὶ προσασίαν ἀμαχον καὶ ἀντιλήπτορα, καὶ φερρὸν καὶ μεσίτην Παρθένε κεκτημένος, κράζω σοὶ σῶσον με.

Εχὼν πληθύν, ἀμαρτιῶν ὑπερβαίνουσαν, τῆ ἀμετρίᾳ Δέσποινα, φάσμα τῆς ἡλιου, καὶ χορὸν τῆς ἀσέραν, τῆς πλήθει τῆς ἐλέους καταπεφυγα.

Μὴ Θεον, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σὺ χαρητὸν χυμὸν δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη, ὃν αἰτῆσαι σωθῆναι τὸς ἀνυμνῆταις σε.

Ω, δὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίσεως.

Στ' μὴν προσασία καὶ βοηθός με, καὶ Θεοκυήτορ ἐλλογημένη, καὶ ῥῦσαι με δαιμόνων ἐξ ἐπιρρείας, καὶ τῆς θλιβόντων με παθῶν καὶ Κείσεως, καὶ πυρὸς φλογίζοντος τῆς κολάσεως.

Φθαρείσαν ἐκαινέργησας Παναγία, τὴν φύσιν τῆς ἀνθρώπων ὡς τετοκῆα, Θεὸν τὸν ἐκ φθορᾶς εἰς τὴν ἀφθαρσίαν, αὐτῷ μετέγοντα, ἔδωκε φθαρῶτα με ἰδουαῖς, ἀφθάρτισον καὶ ἀνάπλασον.

ΔΟξάζεισε τὴν μόνην δόλονην, τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων δεδξαμένη. διὸ μελλέσης δόξης με κληρονόμον, Παρθένε ποίησον τῇ μεσιτείᾳ σου, τὸν πισῶς ὑμνεῖντα σε Θεοδόξασε.

ΤΑ πάθη τῆς ψυχῶν ἡμῶν καὶ σωμάτων, ἰάξῃσον Πανάμαμε καὶ βαδίσειν, τὰς εἴβας κατόδωσον τὰς φερέσας, πρὸς τὴν δόξα σου τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ φυλὴν τὴν ἀρρώδου καὶ ἀνάλατρον.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀπολύ τῆς σῆς οἰκονομίας.

ΚΑταλάμπτουμον Ἀγγελε, τὴν ζοφερὰν ψυχὴν μου τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκῆσα τὸ ἐνυπόσατον.

ΗΤὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ Γαστρὶ Παρθένε δεξαμένη, τὴν πυρὸς με ρῦσαι τὴν αἰωνίζοντος.

ΕΥλογημένη Παύλανε, ταῖς σαῖς λιταῖς, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μου, ἰάξῃσον τεκῆσα Θεὸν, ἰάξῃσον.

ΘΕοτόκε Πανύμνητε, διάλυσον σειράς μου τῆς πταισμάτων, καὶ πρὸς θείας εἴβας με χειραγώγησον.

Ω, δὴ, ε'. Ο' φωτισμός.

ΤΟ ἀληθῶς ἀλατόμητον ὄρος τὴν κεκλεισμένον, πύλιν καὶ πηγὴν τὴν ἐσφραγισμένον, τὸν πανδύωδον, καὶ θεόφυτον κήπον, τὸν λειμῶνα τὸν ἔξανθήσαντα, ἀσθὸς ἀφθαρσίας ὑμνεῖντα σε Δέσποινά.

ΕΠιμελῶς ἐκ νεότητος πᾶσαν ἀκολασίαν, πρᾶξας καὶ μολιῶσας ψυχὴν καὶ σῶμα, τὴν καθάρασε καὶ ἀμόλυτον Κόρη, ἱκετόν καὶ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, καθάρων ἀγίασον σῶσόν με.

ΟΥ φίλος, καὶ θεόβλεπτος θρόνος ὁ ἐπηρμητός, Θρόνον ἰδράνα τῆς Ἀσωμάτων, ἐν ᾧ τῆς δόξης καθεζόμενον εἶδον, Ἡσαίας Χειρὸν τὸν Κύριον, ἐγειρον ἐν θρόνῳ παδῶν ἰδρυμένον με.

ΝΕννεδικῶς ἀρετῆς, ἀπὸ πάσης ἐνεφορήθην, ἀπηγορευμένης φυγῆς εἰς κόρον, καὶ νῦν λιμῶντι σωτικῆς ἔπαξῆς, μετανοίας ἀρτῶν με σῆεῖσον, Ἀρτον ἢ τὸν Θεῖον βασάσασα ἔπαξεα.

Ω, δὴ, σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

ΕΠὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀέθνηκα, Μῆτερ Ἀειπαρθένε τῆς σωτικῆς μου, καὶ σὲ προσάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆτε καὶ ἄσεισον.

ΤΑ ποικίλα μου πάθη θεράπευσον, μόνη παντοδύναμε Μῆτερ ἀνύμφωτε. σὺ γὰρ λιμὴν ἀχείμασος, ἀνεδέχθης ἡμῖν τοῖς ὑμνεσί σου.

Τῆς ἀμέτρου παρὰσεως ρύσαι με, τὸν κερρατημῆρον πολλοῖς πλημμελίμασι. Θεοκυνῆτορ Δέσποινά, κὶ χειρὸς με δαιμόνων ἐξάρπασον.

Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε, ἡ μὲν Θεὸν προσασία τῆς δέλων σα. ἐν ᾧρα πῆς ἐπάσεως, αἰτιλήπτωρ ψυχῆς με γρηῆθιτι.

Κάθισμα. Τὰ αἶνα ζητῆθ.

ΔΑκρύων πηγῶν, πᾶδάχε μοι πανάμωμε, δι' ᾧν τῶν πληθῶν, ἐκπλύνω τῆς πταισμάτων με. εἰς σέ γάρ Θεόνυμφε, τῶν ἐλπίδα πᾶσαν ἀνέθηκα, σπεῦσον ἐν τερῶν ὑπολέδαί με, ἐκ χειρὸς τῆς δαιμόνων λυξώσαδαί.

Ω, δὴ, ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Εἰς σέ τῶν ἐμῶν, ἀνεθέμῶν ἐκ ψυχῆς ἐλπίδα πᾶσαν, κὶ ἀτρενίζω προσδεχόμενος, τῶν δείων ὄντως πᾶδῶν κλησιμ, κρόφθασον Ἀγνή Θεοτόκε, κὶ χαεῖτωσον ἔριβον μοι, ὑποδεικνύσα κρός Θεὸν διαβιβάζωσα.

ΠΑρθένε σεμνή, ἀπειρόγαμε, Ἀγνή δὺλογημῆν, καταπιπτόντων ἐπαύρθωσις, ἀμαρτανόντων ἡ λύξωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον σῶσον, κὶ αἰωνίς κολάσεως ἐξάρπασον, ᾧς συμπαθῆς ἵνα δοξάζω σε.

ΗΜόνη ἐλπίς, κὶ βοήθεια πεισῶν Θεογρηῆτορ, σπεῦσον βοήθει τοῖς ἐκέταις σα, βυθιζομῆροις τοῖς πάθει, κὶ ταῖς τῆς δαιμόνων ἀπάταις, κὶ ἔκουμῆαις τῆς θλίψεων, τοῖς καταφάγωσι εἰς σέ ἐν πεποιθῆσει ψυχῆς.

ΕΡῦσω ἡμᾶς, κατακείσεως δεινῆς ἀμπλακημάτων, κὶ τῶν ἀρχαίων λύπῶν ἔλυσας, τῆς κρωτοπλάσαν Πανύμνητε, τὸν δημιουργὸν τῆς ἀπάντων κῶρ φύσιν κῦήσασα, διὸ ἀξίως οἱ Πισοῖσα μακαρίζομῶ.

Ω, δὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνω.

ΖΩσα ὑπάρχεσα πηγῆ, ᾧς τὸ ὕδωρ πῆς ζωῆς ὑποτεκῆσα, τῶν ψυχῶν με τακείσαν, πῆς ἀμαρτίας φλογμῶ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, κὶ πῆς αἰωνίς ἐξάρπασον φλογός με.

ΝΥγείς τῶν βέλει τῶν ἐχθρῶν, τῶν ψυχῶν ὀλοτελῶς ἐξαιματίδῶν, κὶ ἀνιάτα πάχω, ἡ Σωτήρα Χεῖσόν, ἀρρήτως τεκεσσα Πανάμωμε, ἱασαί με σῶσον, ἐλπίς με ἡ βεβαία.

ΝΕνεκρωμῆρον νοπηῶς, ἐξ ἀμέτρου με κακῶν ἀνάσπῶν με, Θεονύμφῶτε Κόρη, κὶ τῆ κρεσβεῖα τῆ σῆ, ἐκ πάσης ἀπάτης με λύξωσαι, πῆς τῶ ψυχοφθῶρα ἐχθρῶ κὶ παλαμναίς.

Τῆς ἐκφοβέσεως με ὀργῆς, τῶν Τίξω κὶ Θεῶ Ἀγνή με ρύσαι, κὶ ἐν ᾧρα πῆς δίκης ᾧς παντοδύναμος, κρόφθασον ἐπίμῆ βοήθεια, κὶ τῆς δαιμόνων ἐρίφων λύξωσαί με.

Ω' δὴ, θ'. Ἀνάρχε Γενήτορος.

Χ Αρὰς τὴν καρδίαν μου, Παρθενομήτορ πλήρωσον, ἢ χαρὰν δεξαμένην ἐν τῇ νηδίᾳ σου, φώτισον Ἀγνή τὴν ψυχῶν μου τὴν ταπεινῶν, ζῶφω κραταιῶν πολλῶν ᾠδῶν ἁγίων σου, σὺ γὰρ πᾶσι φῶς ἐκύψασα.

Φ Ὡτί με καταύγασον τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ραθυμίας Θεοχαερίωτε, καὶ ἐποαιρέμενον ὅλως τὸς τῆ Θεῶ νόμους σωτηρηῆσαι, ὅπως ὡς προσάτιν με καταχέως μακαρίζωσι.

Φ Ἰλαίρωπε Κύριε, ὁ οἰκτιρμοῖς ἀρρήτοις σου, σαρκαθεῖς ἐκ Παρθένου διὰ τὸ σῶσαί με, ρῦσαι τὴν ψυχῶν μου ἐκ πάσης δαιμονικῆς, πλάνης καὶ ἐνέδρας, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀπίστες ἀμαρτίας μου.

Φ Ἰλαράθε Δέσποινα, πολλαῖς κεκατωμένω μου, τὴν ψυχῶν ἀμαρτίαις, ἤδη ἀγάθων, σῶσόν με πελάγει τῆ βίης πολυειδῆς, Ἀγνή Θεοτοκε αἰεὶ χερμαζόμενον, καὶ σφοδρῶς κλυδωνιζόμενον.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅτε ἐν τῷ ξύλῳ σε νεκρὸν.

Σ Ὡσον Θεοτοκε ἀγαθὴ, τὸν ἐπὶ τὴν σκέπην τὴν θείαν σὲ καταφύγοντα, πλήθει ᾧ ἐκύλωσαν τὴν ταπεινῶν μου ψυχῶν, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ δεινῆς παρώσεως, σκότος βαδύτατον. ἀπεῦσον ἀπὸ τῆ φθᾶσαι τὸ τέλος, ρῦσαι τυραννίδος δαιμόνων, καὶ τῆς αἰώνις κατακρίσεως.

Α Ἄλλω κραταιῶν καταφυγῶν, καὶ ἰσχύος πύργων καὶ τείχος ἀκαταμάχητον, ὄντως ἐκεπήμεθα, εἰμὴ σὲ Πανάγνε, καὶ πρὸς σὲ καταφύγοντες, θερμῶς ἐκβοῶμεν. Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολλώμεθα, σῶσον τὸς πιστῶς σε τιμῶντας, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δαυλαγχιᾶς σου τὸ μέγεθος.

Ι Δε τὴν ἀδελφείαν ἐμὴν, καὶ τὴν τῆς ἀδελφῆς ψυχῆς μου ταλαιπωρίαν δεινῶν, καὶ τὴν τῆς καρδίας μου κάκωσιν Δέσποινα, καὶ βελάς διασπένδασον, ἐχθρῶν ἀοράτων, τῶν ἐπεμβαίνόντων μοι, καὶ πολεμένων δεινῶν. σὺ γὰρ ὡς Θεὸν τετοκῆα, τῆς ἐν διαφοροῖς κινδύνοις, διώσασαι παρέχειν ἀπολύξωσιν.

Δ Ἐξαι τὴν ἰκέσιον ὄδῶν, δέξαι με τὸν θρήνων Παρθένε, δέξαι τὴν δέησιν, δέξαι με τὰ δάκρυα, τὸν στεναγμὸν τῆς ψυχῆς, καὶ τὸν θρήνον ἀφάνισον, τὰ δάκρυα παῦσον, πάντα μεταείδμισον τὰ λυπηρὰ καὶ χαρὰν, δίδε τῶ τὴν σὴν ἐκζητῶντι, θείαν προσασίαν καὶ σκέπην, ὁλοφύχην ὀδῶσι Θεονόμοισι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣ ΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, β'. Δεῦτε λαοί.

Η Τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κηύσασα, ξουματιθρόνη πάθεισι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰώνιος, ξάρπασόν με μόνη Θεοχαίριπτε.

Ε Πὶ τὴν σὺν, νυῦ καταφύγω χρισότητι, Παρθουομήτορ Ἀχραντε, ῥύσαι τὸν δελόν σε, ψυχικῶν νοσημάτων, παθῶντε ψυχοφθόρων, καὶ αἰώνιος πυρὸς.

Σ Ἐσπειργμόν, καὶ προσασίαν πλεθήσαντες, οἱ Θεοτόκον Πανάγνε ὁμολογῆντές σε, ξικυμίας τῆ βίε, καὶ πειρασμῶν παντοίων ξασωζόμεδα.

Η Τῶν Πιστῶν, καταφυγὴ Ἀειπάρθενε, ἡ κραταυὰ βοήθεια τῆ προσρηχόντων σοι, ὑπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ βλάβης ἐναντίας, ἡμᾶς ξάσωσον.

Ω, δὴ, γ'. Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Χ Ρυσῆν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ σάμνον τῆ μαίνα καὶ θεῖον ὄρος, καὶ παλάτιον τερπνότατον, τῆ Θεῆ σε Παρθουε ὀνομάζομεν.

Ν Ἀεὶ καὶ ἱερὸν κατοικητήριον, τῆ Λόγος ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῆ πταισμάτων ἰλασῆριον, Παναγία χροῖμοι Ἀειπάρθενε.

Ε Λέησον Ἀγνή τὸν παρωργίσαντα, τὸν μόνον φιλαύθροπον καὶ Υἱόν σε, καὶ τῆ σάσει τῆ δικαίων με, σιωαεῖθμισον μόνη Ἀειπάρθενε.

Ο Ὑθροῖ τῆ ἐμῶν κακῶν τὴν ἄβυσσον, ἀνθράπτε ἐκφράσαι γλῶσσα Παρθουε, καὶ μέξον γὰρ ὑπόμισα, ἀλλ' ὡς Μήτηρ ἐλέες σύ με αἰκτερον.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀπολύ τῆ σῆς οἰκονομίας.

Σ Ἐ Παρθουε κερπήμεδα, Χεισιανοὶ βοήθειαν καὶ σκέπην, χαλεπῶν κινδύων ἡμᾶς ξαίρυσαι.

Α Πειρόγαμε Δέησιονα, ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ δεξαμένη, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, πάντας λύξωσαι.

Α Προσμάχητον κτεχός σε, καὶ κραταυὰ ἐλπίδα Θεοτόκε, οἱ Πιστοὶ κερπήμεδα ἐν ταῖς φλίψεσι.

Τὴν προσβείαν σε Δέσποινα, ὡς ἀσφαλῆ κρηπίδα κεκμημένοι, τῷ ποι-
κίλων θλίψεων ἐκλυξέμεθα.

Ω, δὴ, ε. Οἱ τῆ φωτὸς χορηγός.

Ω Σ συλλαβῶσα Θεόν, δικαιοσύνης τὸν φαιδρὸν Ἡ'λιον, τὴν ἐν νυκτὶ
τῆ βίῃ ψυχλῶμε καθόδυσαν, τῆς σῆς προσβείας τῇ αἴγλῃ κα-
ταύγασον Δέσποινα.

Υ Πὸ τὴν σκέπῃ τὴν σὺν, καὶ προσασίαν οἱ πιστοὶ Πανάγνε, διὰ
παντὸς προσφύγοντες πίσει, λυξέμεθα πάσης, διὰ σὲ Παρθένε
δεινῆς θεμελίωσης.

Υ Πὸ ἀγνοίας Ἀγνή, εἰς λιπονοίας ἐπαρθεὶς φύσημα, πῶμα δει-
νὸν ὑπέστῃ, ἀλλὰ μοι ᾤδ' ἔχε νικῆσαι, ἔχ' μετανοίας τὴν κρῶν
ᾤδ' ἔχον.

Ν Ενεκρωμῶν με, τῆς ἀμαρτίας τῆ ἰῶ Πανάγνε, ἢ τὴν ζωὴν τὴν ὄντως
ἀγῆρω, τεύσσα ἐπὶ γῆς ἀνάσσει, μόνῃ ἐλπίς τῷ ὑμνῶντων σε.

Ω, δὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο Βελήσει τὸ παῦ ἐργαζόμενος, μήτ' ἂν βελιθεὶς ἀπειρόγαμον ὤκησε,
ποῖς τῇ φθορᾷ νοσήσασιν, ἀφ' ἄρσιν παρέχων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ε ὁδῶ με τῆ βίῃ πλανώμενον, καὶ ταῖς ἀνοδίαις συχνῶς ἀπελίπτονται,
τῆς ἀμαρτίας Δέσποινα, μετανοίας πρὸς ἑίβες ὁδήγησον.

Α Ἐπιλήπτωρ θηῶμοι Πανάμωμε, καὶ τῷ ποικίλων κακῶν με, καὶ
ῥυσαίμε τῆς μηχανῆς τοῦ Δράκοντος, καὶ τῷ τέτου παγίδων
ἔξάρπασον.

Φ Ὀτεινόν μοι τὸν βίον ἀπέργασαι, φῶς ἢ τὸ ἀπόσιτον μόνῃ κυήσα-
σα, καὶ πρὸς λιμῆρα εὐδίων, καθοδήγησον Μῆτερ καὶ σῶσον με.

Κοντάκιον. Τὰ αἶω ζητῶν.

Ρ Ἀνίστη Ἀγνή, ἐλέεσσ' Πανάγνε, ἀθλίαν ψυχλῶ, φλογμῶ τῷ
ᾤδ' ἀπαύσεω, ἐπτακείσαν ὀρόσιον, πάσης κηλίδος ἐκκαθαίρυσσα,
καὶ φεικῆς με κατακείσεως, πρὸς αἰωνίαν ἐλευθέρωσον.

Ω, δὴ, ζ. Εἰκότος χρυσῆς.

Η Μόνῃ ἐλπίς, καὶ βοήθεια Πιστῶν Θεοφρονῆτορ, ἀπεῦσον βοήθει
τοῖς οἰκέταις σε, βυθιζομένοις τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς τῷ δαιμό-
νων ἀπάταις, καὶ τεκνυμῆσι τῷ θλίψεων, καὶ καταφύγασιν εἰς σὲ ἐν
πεποιθήσει ψυχῆς.

Λ Ἰμῶ ἀσφαλῆς, προσασία φοβερὰ καὶ τεῖχος ἀρρήκτων, τοῖς ἐν ἀ-
νάγκαις κινδυνώεσι χειμαζομένοις ἐν θλίψεσι, ταῖς πρὸς τὸν Τύον
σε προσβείας, Θεοτόκε ὑπάρχεσσα, ἐκ πολυξόπων πειρασμῶν σῶζε
τῆς δέλης σε.

Π Ἀφ' ἑσώματός σου, τὸν νοεὸν ἄνθρωπον διδάσκει Πνεύματος, τὸ Πνεῦμα
ἐσωμάτωσας, Θεοχαλείπτει Δέσποινα. τὸν ἐν ἀπαύσῳ δυσώπει,
οἰκτερῆσαι τὸς μέλλοντας, δόλομηνη ἢ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Π Ἀρθεῖ σεμνὴ, ἀπειρόγαμὴ Ἀγνή δόλομηνη, καταπιπτόντων ἐπανόρ-
θωσις, ἀμαρτανύτων ἢ λύθωσις, σῶσον με τὸν ἄσωτον, σῶσον, καὶ
αἰώνις κολάσεως, ἐξάρπασον ὡς συμπαθὴς, ἵνα δοξάζω σε.

Ω, δὴ, ἢ. Κάρμιος ποτέ.

Π Ἀθὴ τῆς ἐμῆς θερὰ πύσον καρδίας, τῆ συμπαθείᾳ σε Πανύμνητε,
τὸν νῦν με ἐρλύθωσον, τὴ ψυχῶν με φωταγώγησον, καὶ βαινέιν με
δύδωσον, πρὸς εἰβὲς σωτηρίας, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

Ρ Ὑπερμε παθῶν Ἀγνή προσγινομήν, τῆ μεσιτείᾳ σε καθάρισον, καὶ
λάμπρυνον δέομαι σκοτιθεΐσαν τὴν καρδίαν με, δαιμόνων ἀμαυρότη-
σιν, ὅπως σε μακαρίζω, Θεομακάρισε Δέσποινα.

Ι Ἦνα σε φωνῆς ὑμῶν χαρισθῆναι, ἵνα δοξάζω σε Πανάμαρτε, καὶ μοι
προπύργιον, καὶ ὀχύρωμα καὶ στήριγμα, τῶ κλονεμῶν πάντοθεν, αἰεὶ
τῶ ἐναντίων, καὶ ἐμπιστῶν κινδυνεύοντι.

Υ Ψῖσον Θεὸν σαρκὶ ἄποκεῖσα, ἀπὸ κοπρίας με ἀύφωσον, παθῶν τῶ
ἐλιβόρων με, καὶ δεινῶς ὄλον πτωχόδωσαντα, ταῖς θεαῖς καταπλέτι-
σον Πανάγνε ἀρεταῖς με, ὅπως ὑμῶν σε σωζόμενος.

Ω, δὴ, δ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Φ Ιλαοφρατίας με θείας, καταξίωσον Κόρη, ἢ μόνη τὸν φιλαφραπὸν
Θεὸν, σάρκα ἐκ σὲ δαισιάμνητον, ἀπορρήτως τεκεῖσα, καὶ λύθωσαι
μελέθης με φλογός, καὶ κολάσεως πάσης, τὸν πόθω σε δοξάζοντα.

Ω Σ κραταῖα πρὸς αἰών, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σκέπη
ἀσφαλῆ, ὡς ἀποσμάχτητον ἔρεισμα, καὶ ἀχέμασον ὄρμον, καὶ μόνω
κραταῖα καταφυγῶν, κεντηθῆναι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Σ Ὑπερμε δικαίωσον ὅτε φανερῶνται Παρθένε, τὰ κρύφια ἐκάσε ἐμφα-
νῶς, ἔχεις γὰρ ὄντως τὸ διδάσκει, καὶ τὸ σκότους με ρῦσαι, ἐν χώρᾳ
δὲ κατὰ τὸν φῶτος, εὐφραίνουμένων χαρὰ ἢ ἀνεκλάλητος.

Φ Ὡς ἢ τεκεῖσα τὸ θεῖον, τὴν πολλὰς σκοτιθεΐσαν, παθῶν ἐπαγωγῆς
καὶ λογισμῶν, ἀλλοξέντων καρδίαν με, φωταγώγησον Κόρη, σαρόνας
χορηγῆσαι μοι αἰεὶ, δαικρῶν ὅπως πλύω τὸν ῥύπον τῶν πταισμάτων με.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅτε ἐκ τῶ ξύλου σε νεκρὸν.

Π Ἄπτος πτωχόδωντων καὶ ἔσοφῃ, καὶ καταφυγῆ τῶ πενήτων, καὶ ὄρφανῶν ἢ ἐλ-
πίς, σὺ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ σὲ δοξάζοντες, οἱ ἐν εὐφρασίᾳ κη-
ύοντες. Ἀγία Ἀγίων. λύθωσαι κοροφθάσασα ἀχρεῖς δέλης σε, πάσης
ἐπιπρείας δαιμόνων, καὶ τῆς χαλεπῆς τιμαρίας, τῆς αἰωνίζουσης κατακείσεως.

Νεῦσον ταῖς δαίσεσιν Ἀγνή, τῆς σῶν οἰκειῆς καὶ ἀδελφῆς πηγῆς δακρύων ἡμῖν, ὅπως ἀποπλυώμεν τῆς ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλίδας Πανάμων, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τὴν διαιωρίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός. σὺ γὰρ τῆς ἐξ ὅλης καρδίας, ἐπαλαμῶν σε πίσει, ἐπαλαμῆς τάχει ὡς φιλάγαθος.

Υδάω ὡς τεκῆσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πανάγιε ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νῦν με χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια κρᾶττω θελήματα, ἵνα ἀφροσύνης ἀρρήτη, καὶ τῆς αὐτῆς ἐργασίας, τύχω καὶ δοξάζωσέ τιμῇ Ἀρχαίον.

ΑΠας ὁ Παράδεισος Ἀγνή, ἡ τῆς Οὐρανῶν Βασιλεία ἡ ἀδελφός, δόξα ἡ αἰώνιος, ζωὴ ἡ ἀφρατος, ἀφροσύνη ἡ μέλιτσα, ὁ κληῖρος Ἀγίων, πᾶσα ἡ ἀπόλαυσις τῆς αἰωνίων καλῶν, σὺ εἶ καὶ πρὸς σὲ ὁ Τίός σε, ὧν ἀξιοθέτημα πάντες, ἱεραῖς πρεσβείαις σε οἱ δαλοῖσα.

ΤΗΨ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

ΠΟΛΥΤΥΜΝΗΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, β'. Τιμῇ Μωσέως ἀδελφῆ.

Μετανοίας καιρὸν, καὶ προθεσίαν ἔχουσα ζωῆς, σεαυτῷ πρὸ τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἐξόδου, ψυχῆ μου κλαῦσον, ἵνα μὴ θρηνήσῃς αἰώνια.

Βαρυτάτε βρυγμῆ, τὴν τῆς ὀδόντων ρῦσαι με σιμνῆ, καὶ δακρύων σιναγμῆ, καὶ πικροτάτη ψυχῆ παρτάρι, σκοτίης ἐξωτέρη καὶ σκώληκος.

Ρυπαρῶν λογισμῶν, καὶ ἀκαθάρτων καὶ φθοροποιῶν, βορβορώδης θολερᾶ, πλημμύρα βλύζει ἐν τῇ ψυχῇ με, δάκρυσιν Ἀγνή καύτην ξήρανον.

Η Ἀξίτη ἐγγυῆ, ἡ ἀκαρπία σφύζει πρὸς τομῶν, ἡ ἀμέλεια πομῆ, τὰ δὲ φορτία δυσβάστακτα με, Δέσποινα Παρθένε βοήθει μοι.

Ω, δὴ, γ'. Στενωθεῖτα με τὸν νῦν.

Σιναγμὸς διωκῆς, σωξιβλῶν καρδιακῶν, ταπεινώσιν τε, μετανοίας καιρὸν, λογισμὸν ἐπιστροφῆς δός μοι Πανύμνητε.

Ο Ζοφώδης ποταμός, τὸ πυρὸς τὸ ἀφεγγές, ὁ τάρταρος δὲ, καὶ ὁ ἄδης
 πυθμῶν, πικρὰν ἔλκει με ζωὴν καταναγκάζουσι.

Γεωργὸν τῆς οἰκτιρῶν, χορηγὸν τῆς ἰλασμῶν ἢ τετοιῦα, γεωργὸν ἀ-
 ρετῶν, ἀθανάτων με φυτῶν ποιήσον Δέσποινα.

ΝΟπιῶς καὶ αἰδητῶς, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ προσπίπτοντά σοι, μὴ πόνε
 ψυχῆς, νοητῶν καὶ αἰδητῶν ἐχθρῶν με ρύσαι Ἀγνή.
 Ω, δὴ, δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σε θύνησιν.

Η Ἀγεάργητος ἄρρα, ἡ ἀνῆρωτος χάρα, ἡ βλασφήσασα χαρὰν, χα-
 ροποιῖς κατανύξεως δακρυοβρύτα, χάρισαί μοι χάριν, καὶ χαρμύου-
 νον πόντος, ὅπως τύχω ἀφελήσεως ἐκεί.

Δὸ λω τὸ ὄφως Δέσποινα, πῆς ἐν τῇ Παραδείσῳ ἐκπεσὼν διαγωγῆς,
 ὀδυνῶν καὶ πολυδάκρυον βίον ἀράμην, ὅθεν δυσωπῶσε, τὴν ἀρ-
 χαίαν παρῖδα με, καὶ φίλῳ δια σὲ λατολαβεῖν.

Α Περνωσμήτος εἴ ἔργων με, καὶ μὴ ἔχων ἐλπίδα σωτηρίας παντελῶς,
 τοῖς οἰκτιρῶσι σε Πανύμνητε, πίσει προσρέχω, τῆς ἀπιηλισμῶν
 ἢ ἐλπίς, ἡ βεβαία καὶ μεγάλη, σῶσόν με Μῆτερ τῆ Θεῶ.

Κ Απαιῶν τὸ Κερίθειον, ἐν ᾧ μέλλω κερθῆναι ὁ κατάκειτος ἐγὼ,
 θρῆνῶ, δακρύω, καὶ κόπτομαι καὶ σκυθρωπάζω, πλήθει κεινημέ-
 νος, ἀμετῆτων πταισμάτων, καὶ βοᾶ σοι, σῶσόν με Μῆτερ τῆ Θεῶ.

Ω, δὴ, ε'. Ὁ τὸ φωτὸς χορηγός.

Ω Δὴ τὴν ἐπάδωσον, ἡ ἀπαδύως τὸν Χειρὸν τέξασα, δέξαι ψυ-
 χῆς ὑπὸ καποδύς, ἀναπεμπομῆν, καὶ πῆς παναδύς γενίτης με
 λύξωσαι.

Ν Τυγῶτα βέλει πικρῶ, πολεμήτορος ἐχθρῶ Δέσποινα, βέλει γλυκεῖ
 νύξον με τὸ πόθεν Χειρῶ, τὸ δὲ ἐμέ, λόγχῃ νευγμῶς πλῆραν
 τὴν ζωήρῃτον.

Ω Σ συλλαβῆσα Θεὸν, δικαιοσύνης τὸν φαιδρὸν Ἡλίον, τὴν ἐν νυκ-
 τὶ τὸ βίς ψυχλῶ με καθόδιδεσαν, πῆς σῆς πρεσβείας τῆ αἰγλή
 καταύγασον Δέσποινα.

Μ Αεῖα Πάναγνε, ἡ πῆς Σοφίας τὴν πηγὴν βλύσασα, Μῆτερ Χει-
 ρῶ πῆς αὐτοσοφίας, σόφισόν με ἐκκλίνειν τὰ τὸ σοφισῶ πῆς κακίας
 σοφίσματα.

Ω, δὴ, ε'. Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

Ο Μβροῖς με δακρύων πλυῶν, καὶ κατανύξεως ρείθροις, μέθυσον τὰς αὐλα-
 κας Ἀγνή, τὰς πῆς καρδίας με, καὶ πλήθωνον τὰ θυνήματα ταύτης.

Λ Ὑσον με τὰς πολυπλόκας σειρὰς τῆς πλημμελημάτων, ρῆξον τὰ χειρό-
 γραφα σεμνή. πάντα τῶ δυνάσαι, θυνήσασα τὸν δεσπύοντα πάντων.

Ι Σπαιμαι ἐν μεταιχμῶν δύο παθῶν ἀντιρρόπων, ὡπερ ἐν ξυταῶν κὶ ζυγῶ, πλὴν μὴ νικήσειεν ὑπόγνωσις τῷ ἐλπίδα με Κόρη.

Β Ἄσανοι καὶ τιμωραὶ, πικραὶ κολάσεις, δειμῆται μάστιγες, καὶ σρέβλαι κὶ δεσμά, ἄλυτα μῆρσι τῷ ψυχῶ με, ὧν με ρῦσαι Παρθένε.

Κοιτάμιον. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Τ Ἴς εἶδε, τίς ἤκουσε Μητέρα, τίκτωσαν τὸν ἑαυτῆς δημιουργόν; ἀπειραύδρωσ θηλάσασαν, τὸν δίδοντα ξοφλῷ πάση σαρκί; ἢ τὸ θαύματος. Θρόνος Χερσβικὸς ἐδέχθη ἡ γαστήρ σε Θεοτόκε, Κεχαριτωμένη πρὸς βόδε ἰσθρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω, δὴ, ζ'. Τὰ Χερσβίμ μιμῆμιοι.

Α Νομιῶν κλυδώνιον, ζάλη πλημμελημάτων, χειμῶν ἀμαρτημάτων, παρραπωμάτων καταγίς, τῷ ταπεινῷ ψυχῶ με, παράττωσι Δέσπονα, κὶ ἄθεσιν εἰς ὑπογνώσεώς με βυθόν, λιμῆν γαλλωῶ τῶν τῆς μετανοίας. προσόρμισόν με Κόρη.

Σ Ὑντεξιμῆδῶν Δέσπονα, καὶ τεταπεινωμῆδῶν, καρδίαν δάρησαί μοι, ὡς αὐτῆς ἡμέρας κὶ νυκτός, ὡσευπαθῶσ θρλιώσας, Θεὸν ἰλεώσωμαι, ἕως ἔτι τῆς μετανοίας ἔχω καιρὸν, πρὶν ἢ φοβερά τὸ θανάτω ἄρα ἐπέλθῃ μοι ὡς κλέπτῃς.

Θ Ρῶει ψυχὴ κὶ σοίαζε, σκυθράπαζε κὶ πούθει, ἵνα τὸ πρῶτος φύγῃς τὸ ἀπῶδ κλητον ἐκεῖ· ἰδὲ γὰρ σοὶ προλέγω, κὶ διαμαρτύρομαι, ὅτι ἄνπερ μὴ μεταγνώσ ἐνταῦθα καλῶσ, εἰς γέενναν πυρός, μέλλεις ἐμβληθῆναι, ἐν ἧ πικρῶσ θρλιώσεις.

Α Κανθηφόρος ἄραρα, χώρα ξιβολοφόρος, κὶ γῆ κεχερσωμένη ἐξ ἐπομβείας τῆσ παθῶν, ἠφθῆ με ἡ καρδία, διὸ καὶ ἀπέπνιξεν ὅνπερ εἶχε σπόρον τῆσ ἀρετῆσ, ἐν Θεῶ καπύρας παλαιῶσ, ἀλλ' ἐκ δύλογίας βλασῆσασα βοταύλω.

Ω, δὴ, ἡ. Γυδάλματος χρυσῶ.

Η Ἐξοδος ἐγγύς. διορῦξαι τῷ οἰκίαν ὃ κλέπτῃσ σπῶδει. εἰς χεῖρας εἴληψε τὸ δρέπανον ὃ θερίζων, κὶ ἀναμῆει ἄνωθεν λαβεῖν τὸ σῶθῆμα. δειρὸ πρὸ τῶ τέλεσ σπῶξωμῆ, κλαύσωμῆ ἢ ψυχῆ με, κὶ τῆ Θεοτόκῳ προσδράμωμῆ ἐν πίσει.

Ν Εφέλι φωτεινὴ, ἀεσπέρη κὶ ἀδύτη Ἡλίε δόξης, πολυχαρίπτου παλάτιον τῶ Δεσπότη, πασῶσ ὡραῖσ Νυμφίε Νύμφη Δέσπονα, ὅτε ἐν νεφέλαισ ὀχμέμῆσ ἤξει ποιῆσαι κείσιν, ὃ κοινὸς Δεσπότης, μνήθητι τῆσ ψυχῆσ με.

Ο Νέος Οὐρανός, ὃ μυεῖπνοος Παράδεισος κὶ δῶδῆσ, ἐν ᾧ ἐβλάσησε τὸ ξύλον τῆσ ἀφθαρσίας, τῶ Οὐρανίε Δείπνε κοινωνόν, καὶ μέποχον δεῖξόν με Παρθένε, κὶ τῆσ γλυκερῶσ καὶ βωδεδάτης, καὶ ἀδιάρρῶσεσ ξυφῆσ τῶ Παράδεισεσ.

ΣΥνίχει με σερνή, τὴν ψυχὴν ἀμνηστικήν καὶ ὑποψία, εἰς τὸ παγκόσμιον
Κεῖθελον ὄταν ἴδω, καὶ τὸ φεικῆδες Βῆμα καὶ γὰρ λογίσωμαι. ἀλλ' ἢ
συλλαβῆσα τῆς Κτίσεως τὸν Κτίστην καὶ συνοχήα, ρῦσαι πῶς ἐν ἄδῃ συνοχῆς
τὴν ψυχὴν μου.

Ω, δὴ, θ'. Τῶν γνηθῶν τίς ἦκουσε.

ΓΔὲ καιρὸς ψυχῆς μετανοίας, καὶ δεῦρο κλαύσαι με θερμῶς· ἐν γὰρ τῇ
ἄδῃ ἐν ἔσῃ ἔξομολόγησις· παροδικὸς γὰρ ὁ βίος καὶ βραχυδρομος, λυ-
μῆρος ὡς ὄναρ καὶ ὡς σκιά, ἢ ὡς καπνὸς εἰς ἀέρα σκεδανύμῆρος.

ΝΥν πρὸς ἐσπέραν ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ πρὸς Δυσμας ἡλιακῆς· ἡ εὐδικά-
τη γὰρ ὥρα ἡδὴ παρέδραμε· πρὶν ὁ Ἡΐλιος δύσῃ ψυχὴν τῆ βίης, καὶ
πρὶν σε καταλάβῃ θανάτου νύξ, ἐπιμαζέσει τὰ ἔργα εἰς τὴν ἔξοδον.

ΟΠοταμὸς ὁ πύρεμος ἐλέγχειν, μέλει τὰ ἔργα σε ψυχῆ· πόσον ἐν
ρηξίσει δακρύων πολυαμάρτητε, ὡς ἀφλέτως διέλθῃς τὸ πῦρ ἐκεῖνο.
διὸ λαβῶν δακρύων λῦσον σαυτὴν, καὶ κατανύξεως ρείθροις καθαιρέθητι.

ΥΠοχαρεῖ πᾶς ἐπαίνος σοι Κόρη, καὶ παν' ἐγκάμιον βροτῶν· σὺ γὰρ ἐγ-
κάμιον μᾶλλον ἡμῶν καὶ ἐπαυος· ἀπὲρ παντός ἐν ἐπαίνῳ καὶ ἐγκαμίῳ,
οἱ δὲ λοῖσε Παρθένε, πόθῳ πολλῷ σὲ Θεοτόκον κυρίας ὀνομάζομεν.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅτε ἐν τῷ ξύλῳ.

ΤΡέμα τὸ Κεῖθελον Ἀγνή, καὶ τὴν τῆ πυρὸς τιμωρίαν τὴν αἰωνίζεσαν.
καὶ τὴν ἀπαραίτητον ὁ πάλαι γέροντα, τὸν βρυχμὸν τῆς ὀδόντων τε. καὶ τῆ
ἀποιμῆτε, σπῶλκος Πανάμωμε, τὴν ἀρεσιότητα, ἔδου ἐν ὀδυνῇ καρδίας, σὲ
καθαιρέθῃ Παρθένε, τῆς φεικῆς με ρῦσαι καταπερίσεως.

ΩΣπερ ἐν λιμῇ προσδραμῶν, ὑπὸ τὴν ἀγίαν σε σκέπῃ, Παρθενο-
μῆτορ Ἀγνή, δέομαι σπλαγχνίθητι μὴ ὑπορίψῃς με. ἀλλὰ ρῦσαι
τῆ κλύδανος, καὶ ζάλῃς τῆ βίης· ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι, καὶ συμπαθῆς ὡς Χει-
σὸν, ὄντως καὶ ἀρρήτως πεπῆσα, πάντοτε περιεβλέπειν καὶ σώζειν, πάσης πειρασ-
σεως τῆς θείας σε.

ΟΝπως ἐσθῆραν ἀληθῶς, τῆς ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν με
Ἀγνή· καὶ αἱ ἀνομίαι μου ἐσθῆρήθωσαν· καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ
ἀμῆτα λίαν, κίπταται ὁ δειλαίος, καὶ ἀδιόρθωτος· σὺ ἐν τῇ θερμῇ σε φεικ-
θείᾳ, ἀπόφρασον, καὶ σωσόν με μόνη, τῆς ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις.

ΔὍς μοι μετανοίας λογισμὸν, δὸς καὶ κατανύξεως πόθον, τῇ ταπεινῇ με
ψυχῇ, ἔγειρον ἐξ ὕπνου με, δεινῆς παρώσεως, καὶ τὸ σκότος ἀπέ-
λασον, Πανάμωμε Κόρη, τὸ τῆς ἀπογνωγῆς, λῦσον τὴν ζόφωσιν. ὅπως
μὴ τὸν ἐκ σῆ σαρκωδοῦτα, καὶ σῆ τυχῶν σωτηρίας, καταχθῆς. Κόρη
μεγαλιώσε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝΕΙΣ ΤΗΝ

ΠΑΝΥΜΝΗΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΗΨΟΣ, Γ΄.

Ω, δὴ, α΄. Ο΄ τὰ ὕδατα πάλαι.

Ο΄Ν Σωτήρα με Λόγον, ἢ διὰ λόγου κηύσασα, σαρκικῶς ἕαρ
λόγον, λογικὸν ὄντα με καὶ ταῖς ἀλόγοις ὀρμαῖς, ἀλόγως ὑπέ-
κοπτα τῶ σαρκικῶν θελημάτων, λόγῳ σε σωφρόνισον, ἵνα δο-
ξάζω σε.

Α Γιάσματος οἴκη, σπινώμα δόξης Κυεῖ, θυμιαθῆιον θεῖον, τὸ σε-
πτὲ Ἀ΄χωντε, ἀλλε ἀνδρακος, πᾶσαν διαδάστον, ψυχῆς ἐμῆς δυ-
σωδῖαν, καὶ τὸν νῦν ἀγίασον καὶ τὴν καρδίαν με.

Π Ορρικαῖς ἀσελγείαις, καὶ μυσαρῖς ἐργασίαις, κατεμιανᾶς τὴν
σάρκα, τὸν καὸν ἐφθεῖρα τοῦ σώματός μου αἰχρῶς, Ναε κα-
θαρώτατε θεῖας, ἔσῖας τὸν νῦν με, φαντισμῶ καθάρισον ὑσώπου κρείτ-
τος.

Β Εβηλώσας ἀφρόνως τὸ κατ' εἰκόνα, πῖς πάθεισι τῆς σαρκός με Παρ-
θενε, τὸ Θεε δέδοικα τὴν ἀγωνάκησιν, καὶ τὸ φεικωδέστατον τῆς τῶ
πυρὸς τιμωείας· ἀλλ' αὐτὴ ἐλέησον τὸν προσφυγόντα σοι.

Ω, δὴ, γ΄. Ο΄ ἐκ μὴ ὄντων.

Ν Υκτομαχῶσαν τὴν πάλαινώμεν ψυχῶν, νυκτὶ φαύλων πράξεων,
ζοφερῶν ἐνθυμήσεων, ἢ τεκῶσα Ἡ΄λιον, δικαιοσύνης καταύγα-
σον φωτί σε.

Μεμολυσμένην τῷ λύθρῳ ἡδ' ἡδονῶν, ἀμόλυπτε Δέσποινα, ραντισ-
μῶ τῆ ἐλέεσσε, ὡς ὑσάπῳ κάθαρρον, καὶ μολυσμῆ ἡδ' παθῶν
διππλωὸν με.

Εἴν τῆ ἐπίσει σῆς κείσεως πῆς φεικτῆς, ἐν ἧ ἀδασήσομαι καὶ γυ-
μνὸς καὶ κατὰκείτος, τῷ σῶ Χειρὲ Βήματι, ταῖς πῆς Μηξόςσε
λιταῖς πυρός με ρῦσαι.

Λελαμπερυσμένη Θεόπητος καλλοναῖς, ὡς Νύμφη Πανάμωμος, ὡς ᾠ-
ραία Βασίλισσα, σῶ Τίῳ παλίσσαι, τῷ ἀληθεῖ Βασιλεῖ ἀφο-
ρε Κόρη.

Ω, δὴ, δ'. Ε'θε πρὸς ἡμᾶς.

Εἴχουσα καιρὸν, μετανοίας καὶ διορθώσεως, λάβε λογισμὸν ὀπισροφῆς,
ἢ σεαυτῷ ψυχίμω βελτίωσον, μήπως καταλάβῃσε, ὀργῆ Κυεῖς
ὡς ἀμετανόητον.

Αῤματι φεικτῷ, Χερσβίμ Θεὸν τὸν ὀχέμῃον, ὀχημα Θεότδικτον σε-
μνή, σωματικῶς ὡς βρέφος ἐβάσασας, καὶ γάλακτι ἔδρεψας, ᾧ
μυσηῖς, ᾧ φεικτῆ ἀκίσματος.

Μόνος ἐν βροτοῖς, τὰ σεπτιάσε ἀπλάγχνα παράργισα, μόνος γὰρ
ὀπῆρανα Χειρὲ, τῷ ὑσβάλλισαύσε χησιόπητα, δι' ὑῶ με ἐλέε-
σον, ταῖς ἰκεσίαις πῆς Ἀγνῶς Τεκέσηςσε.

Οἴταν ἐν νυκτὶ, ὁ Νυμφίος ἔλθῃ τῆ κείνάμε, τότε εἰς ἀπάντησιν
αὐτῆ, μῆ λαμπαῖς λαμπάδος αἰδόκησον, ἐξελθεῖν με Παίαννε, καὶ
προσκυῖσαι τῆς τῷ ἐπέλοσιν.

Ω, δὴ, ε'. Ε'πὶ πῆς γῆς ὁ ἀόρατος ᾤφθη.

Ιδιγγιῶ εἰς τὸ πέλαγος βλέπων τὸ ἀχανές, τῷ ἐμῶν ἐγκλημάτων Θεο-
γεννήτεια· διὸ πρὸς τῷ ἄβυσσον, καταφύγω τῆ ἐλέεσσε.

Αἴνομιῶν σωπαράσει με κλύδων, ἀμαρτιῶν πεισρέφει με ζάλῃ,
καὶ καταγιγίς τῷ παθῶν, πρὸς λιμνία Δέσποινα, μετανοίας κῦ-
βέρησον.

Πρὸ τῷ πυλῶν ἢ τομῆ τοῦ θανάτου ἰδε ψυχὴ ἐγγίζει. τί βραδύ-
νεις; τάχος ἀνάνησον, καὶ καρπῆς προσάγαγε, μετανοίας τῷ Δε-
σπότησε.

Πεῖσαν σερεαὶ ἀρραγῆ σκληραῖτε καὶ αἰκμον, τῷ πεπωρωμῆμῳ με
ψυχῷ, τῆ κατανύξει Κόρη ἀπάλωσον, καὶ δεῖξον ἀκρότομον βλύ-
ζουσαν πέξαν, δάκρυα ὡς ὕδατα.

Ιδέ Ἀγνή τῷ ἀθρόειαν ἰδε, πῆς ταπεινῆς καὶ ἀθλίᾶς ψυχῆς μου,
καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πῆς ἐπανασάσεως, καὶ πῆς τούτων βλάβης ρῦ-
σαί με.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ε'. Τὸς εἰς τὰ τέλη τῆς αἰῶνων.

Τὴν ἐν παρθείοις παιδοτόκον, καὶ Παρθείον ἐν μητρῶσιν ἀγνῶν, τὸ θαυμαδὸν ἐν Οὐρανῷ, καὶ φεικτὸν ἐν γῆ μυστήριο, τὴν ὄντως Θεοτόκον, καὶ ἀληθῶς Κοιροτόκον ἀνυμῶσε Παρθείε.

Νεκεραμῆβεν θεοφέρα, ὡς ἐν σήματι τῆς σώματι, τὴν παναθλίαν με ψυχῶν, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, βοῶ σοι τῆς τεκνύου, σπεύσον Ἀγνή ζωῶσαι με, καὶ φωτίσαι καὶ σῶσαι.

Τὸν εἰς κατώτατον κακίας, πεπτωκότα Κόρη βάραθρον, τῆς συμπαθεῖσε δεξιᾶ, φιλανδράπας με ἀνάγαγε, φιλανδραπτον Δεσποτίω καὶ δεξιᾶν ἢ τέσσαρα Θεῶν τῆς Γ' ψίσε.

Ως τὸν ὑφαύχονα ζιλωσας, Φαειασαῖον καὶ μεγάλαιον, τῆς δαυνοῖα ἐπαρθεῖς, κατὶνέχθω εἰς ὑπόνοιαν, καί μοι τὴν τῆς Τελώνε ὑλοποιὸν ταπένωσιν Θεοτόκε ἀδείχε.

Θρῶν καὶ κλαῖω καὶ ἰδύρομαι, ὀπλιῖκα τὸ Κεῖττειον τὸ φοβερόν ἐν θυμῷ πονηρὰ γὰρ ἔργα κέκτημαι, ἀπείρανδρε Μαεῖα Μήτηρ Χειρῶν, ἐν ἄρα τῆς φοβερᾶ προσηδί μοι.

Κάθισμα. Θεῖας πίστεως.

Θρῶν ἄξια, ψυχὴ τέσσαρα, θρῶν εὐαίε, δάκρυα πύδα, πέν κλαυθμῶσε καταλάβη πικρότατος, ἀπὸ δ' ἄλλητον πύδος ἐνδέξεται, καὶ αἰ τῆς ἄδε κολάσεις κατέξεσι, πρὸς μετόνοιαν θερμῶ. σμωργὸν γὰρ κέκτησαι Παρθείον τὴν Ἀγνῶν καὶ Θεομήτρα.

Ω, δὴ, ζ'. Τρεῖς παῖδες ἐν κερνίω.

Τρυγῆσας ἁμαρτίας πρὸς καρπὸς τεθανάτωμαι, καὶ προσφέρων πὴν ψυχῶν ἀκαρπον κρᾶζω σοι· καρποφόρον με δείξον, ἢ τῆς καρπῶ σε πὴν φθορᾶν ἔξαφανίσασα.

Εξ ἔργων σωτηρία, ἐχ' ὑπάρχει μοι Δέσπονα· ἁμαρτίας ἧδ' προσείθω ἁμαρτήμασι, καὶ τῆς κακία κακίαν, τῆς ἐν πρῶσειάσε Ἀγνή πρόφθοσον σῶσον με.

Ηκείσε ἐπὶ θύραις, τὸ Κεῖττειον ἔτοιμον, ἔτοιμάζε ταπεινὴ ψυχῆ, καὶ βόησον· ἐν τῆς κένειν σε Δόγε, μὴ κατακενῆς με διχαῖς τῆς κησάσης σε.

Ως εἰς μυστεῖα, ὡς φεικτὸς ἐννοήσεως, πῶς Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ἀφθῆν αἰς ἀνδραπας, πῶς αἰς οἶδον, ὡς θάλει, ἄδουκεί, καὶ ἐνεργεῖ κατὰ καὶ βελεται.

Ω, δὴ, η'. Ἀσέκτω πύει.

Οφθαλμὸς ἀγνῶς τῆς Κυεῖς, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος διαμῶν, ἐν ὁ λάγνος ἐγὼ μισήσας, ἀναγνος γερνῆμαι. ἐναγῶς γὰρ πάση λαγνεία σωτῆσασα, δείξον ἐν ἀγνῶν με ὑπέραγε Μαεῖα.

Δ Τχρία φωτός τῆ αὐλῆ, πάγχυσε πασάς, ἠγλαϊσμένη θεία κλίτη, καὶ
 πυρίμορφε θρόνε δόξης, ἔμφυχον παλάτιον, καὶ ταμίειον πλήρες πάσης
 καθαρότητος, καὶ ἀγιοσύνης, ἀγίασον τὸν νῦν με.

Ζ Ηλιάσας τὸν ἄσωτον ὄντως, καὶ τὸν βίον ὄλον με τελέσας ἀμαρτίαις,
 νῦν κραυγάζω ἡμάρτηκά σοι, ποίησόν με Δέσποτα, ὡς εἶνα τῆς μιδίῶν
 σε, καὶ σώσόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Πεποικιλμένος κακία, δεξιβεβλημένος ἄσωτεια δυσωπῶσε, τὴν ἐν
 δόξῃ πεποικιλμένω, δεξιβεβλημένω τε, διαχρῆσα Κόρη ἐδῆτι Θεό-
 πτης, σολῶ ἀπαθείας, λαμπρῶν δεξιβαλεῖν με.

Ω, δὴ, θ. Ἐν Σινάϊ τῷ ὄρει.

Ν Ορῶς παρεσάμει τῷ Βήματι, τῷ ἀσέκτῳ καὶ φεικτῷ, τῷ ἀρχαίτε σε
 τοκε Παράχραντε, ὁ κατὰ κείτος δοκῶν, δεξιγκωνισμένος, εὐφομος
 δεξιφόβος, ἀναπολόγητος καὶ γεγυμναμένος, καλῶσε βοῦθειαν.

Η Πασάς ἡ χρυσῆ καὶ Θεόπλοκος, φαίδριμόν με τὴν ψυχλήν. ἡ Οὐραϊὸς
 πύλη τὴν εἴσοδον, ἀνοιξάμοι τῆς ζωῆς, ἡ Ἁγία Ἀγίω, τὸν νῦν
 με ἀγίασον, γῆ ἀήροτος δεῖξόν με τῆς γῆς ἀπαείων οἰκήτορα.

Σ Ὑμς εὐρεσον ἅπαν κλυδάνιον, πολυβόπων συμφορῶν, σὺ χαρὰς
 τὴν καρδίαν με πλήρωσον, πάσαν λύπην ἀπ' ἐμε, ἐκδιώκσα Κό-
 ρη, πὰς νόσας ἀπέλασον, τὰ δάμνυρα κάτασον, ἡ χαρὰν πηγάζουσα τοῖς
 αὐμῆξι σε.

Δ Εὔτε πάντες οἱ Πισοὶ προσέσωμεν τῇ Μητρὶ τῆ Ἰναῖ, καὶ πρὸ
 τέλους ἐσπιάξωμεν, κλυδῶσωμεν καὶ θρηνησῶμεν πικρῶς, ἐν θερμῇ
 καταλύξει, πύτης κατενώπιον, Δέσποτα κράζοντες, σπεύσον μὴ εἰσῆς ἡ-
 μᾶς ὑπολέσθαι πυρί.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Μεγάλη τῆ Σταυρῶσε.

Κ Ινδύων τῷ πελάγει νῦν κλυδωνιζόμενον, τὸν δεῖλον σε Παρθένε, καὶ
 συμφορῶν ἐν πλήθει, ριπιζόμενον, οἰκτείρησον καὶ σώσον, τῆς οἰκ-
 τηρῶν ἡ τέσσαρα πέλαγος τὸ ἀμέτρητον Κόρη.

Η Μόνη προσασία καὶ Πισῶν βοήθεια, κακίας με τὸν μόνον, εἰς βυ-
 θὸν ἐμπεσόντα, ἐξανέστησον σαῖς ἰκεσίαις Κύρη, καὶ πρὸς ζωὴν
 εὐθιων, ἵνα δοξάζω σε εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ο Ὑκ ἔχω παρρησίαν ὅλας ὁ κατὰ κείτος, εἰς ὕψος ἀποκίσαι, τῆ Οὐ-
 ρανῆ καὶ βλέψαι, ὑπὸ πλήθους καθελκόμενος πταισμάτων, λοιπὸν
 ὡς ὁ Τελώνης, βοῶ ἰλάσθιτι, τῷ ἀθλίῳ μοι Σῶτερ.

Τ Ἀπάθη τῆς ἀθλίας με ψυχῆς καὶ σώματος, δεινῶς ἐπανάσῃτα, βυ-
 θίζουσί με ἄμφω, καὶ πρὸς βάθος ὑπογνάσσειας ἔλκεσιν, ἀλλὰ σὺ πα-
 νύμνητε, ταῦτα κατέδυνασον, καὶ γαλιώλω μοι δίδε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣ ΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, γ. Ο. τὰ ὕδατα πάσαι.

Χρυσοπόρφυρε κλίνη, σκλώμα δόξης Κυρίε, θυμιαπέλιον θεῖον, τῷ
σεπτῷ ἄχωντε αὐλε ἀνδρακος, πᾶσαν δωδιάσον, ψυχῆς ἐμῆς δυ-
σαδίαν, καὶ τὸν νῦν ἀγίασον καὶ τὴν καρδίαν μου.

Πορρικαῖς ἀσελγείαις καὶ μουσαρκαῖς ἐργασίαις, καταρμιάσας με τὸν ναὸν
ἐφθεῖρα τῷ σώματός μου αἰχρῶς, καὶ καθαρῶτατε, θείας εὐσίας τὸν
νῦν μου, φαντισμῶ καθάρισον ὡς ὅπου κρείττονος.

Σωματώσεως θείας, ὑδροσίε εὐσίας, ὄργανον σκιδασμῆρον, παντεργῶ
πνέματι καὶ ἐργασίῳ, φεικτῷ σωμαλάγματος, Θεοχρηῆτορ ἐδείχ-
θης, ὄχημα λαμπρότερον αὐλῶν τάξεων.

Απλωῆς ἀδδηφάγος, πλέσιος νέος, πορφύραν ἐνδεδυμένος καὶ βύσσον,
ἐρυδρῶ χρώματι πεφοινιγμένῳ παθῶν, σολιῶ ἐγὼ πέφνω, τὴν
δὲ ψυχῶν παροῶν μου, Δάξαρων ὡς πόνηται λιμῶν παλαιάσων.

Ω, δὴ, γ. Ο. ἐκ μὴ ὄντων.

Οτὰ μὴ ὄντα εἰς ὄντα μετενεγκῶν, καὶ τέτοις ἐνθέμενος, τῷ εἶναι
ἐφύσιν ὑδροφύως Παναγία Δέσποινα, ἐκ σε λαμβάνει ἀρχῶν σαρ-
κί τῷ εἶναι.

Νομῶ θανάτε τὴν ἄχρον καὶ φθορᾶν, ὡς ἐσησας πέχασα ζωῶν τὴν
ἐναπέσασον, τὴν μονῶν ἀνάσειλον, τῷ ἐλκοβρύτων ἔραυμάτων τῆς
ψυχῆς μου.

Απεγνωσμένος ἐκ πλήθους ἀμαρτιῶν, πρὸς τὴν Ἀκαταίχμητον σε
παραστῆναι κατέφυγον, ἐναρέτε βίε μοι, χειραγωγία θροῦ καὶ ὁ-
δηγία.

Γεγυμνωμένος τῆς θείας εὐσεβολῆς, ἔρημος παρέρριμμαί, βοηθείας
ὁ δειλαῖος, Θεοτόκε σκίπασον, τὴν γύμνωσίν μου τῇ σῇ ἀγία
σκέπῃ.

Ω, δὴ, δ'. Ε'θου πρὸς ἡμᾶς.

ΤΡόμος ἐπ' ἐμὲ, ἢ παλμὸς ἢ κλονὸς ἐλίλυθε. τῷ μονογενῆς γάρ σου
Υἱῶ, τῆς φοβερᾶς δούτερας ἐλόσεως ἐμνήθην Πανάχαυτε, ἢ ἡδ
ἀξίων τῆς σιναπατισέως.

Ρῆμα χοερὸν, ἐν κλαυθμῶ καὶ πένθει καὶ δάκρυσι, τεταπεινωμένης
ἐκ ψυχῆς, ὡσπερ δ' ἄδεις θυμα Πανάμωμε, τὸ σοὶ προσφερόμενον,
προσδεδεγμένη ῥῦσαι με κολάσεως.

ΤΟὐν ἐκ τῷ Πατρὸς, χυνηθέντα πρῶτον ἀμήτορα, ὕστερον ἀπάτορα
σαρκί, φιλανθρωπίας πλάττω πτωχόδυσαντα, Θεοτόκε τέτοκας, ὑπὲρ
αἰτίαν ἢ ὑπὲρ κατάληψιν.

ΤΡέμων ἐνοῶν ἡδ' ἀμαρτιῶν με τὸ πέλαγος. αὐθις δὲ θαρρῶν κατα-
νοῶ ἡδ' οἰκτιρμῶν σε Κόρη τὴν ἄβυσσον, ἐν ἡμε καταδυσσον, καὶ
σωτηρίας ὄρω με προσόρμισσον.

Ω, δὴ, ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Α'Σάπε δίνω, ληστικρήσας ἐκ Θεῶ, ἡδ' φαυλότητα γνώμης ἀκο-
λάττω, φρενοβλαβῶς πονηροῖς πολίταις, αἰχροῖς δελύα πάθεσιν.

Ο'Δυῶλω πόνον, καὶ τὴν ἐσχάτην συνοχλὴν πρὸ ὀφθαλμῶν ψυχῆ,
τοῦ βιαίου χωρισμοῦ, ἡδ' παντὸς κεντημένη, θρῆναι σαυτῶ πρὸ
τῆς ἐξόδου σε.

ΥΠεξεδύθην, τὸν τῆς υἰείας σολισμὸν, καὶ τὸν πενθήρη χιτῶνα ἐν
ὀδυμῶναις περικλυθεῖς, Σὲ αἰτῆμαι Δέσποινα, ἐνδύσασαι τὴν
ἰασιν.

Ω'Σ ἡδ' Μαρτύρων, καὶ Ἀποστόλων ἱερῶν ἔσαν δωρέπειαν Θεοτόκε.
ἢ ἡδ' πιστῶν προσασίαν ἅπαντες ἀξίως σε δοξάζομεν.

Ω, δὴ, σ'. Ἀβυσσας ἐσχάτη.

Ε'Μφοβον τὸν χρόνον δεῖσε διατελεῖν, ψυχὴ ἀθλία τῆς παροικίας σε.
ὃ χρυσῶ ἀργυρῶτε φθαρτοῖς, τιμήμασιν ἐρρύθης, παναχαιτῶ δὲ
Χεῖρῶ τιμῆ Αἵματι.

ΠἌσα σὰρξ ὡς χόρτος ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ πᾶσα δόξα ἀνθρωπίνη, ὡς
ἀσθος ἀρεθῶ. διὸ ἢ μαραίνεται, ὡς περ ῥόδον ἀνύμορον, καὶ παρέρ-
χεται ὡς ὄναρ ἀνυπόστατον.

Υ'Περθεν ἐνήλθουσαν ἀληθῶς, τῆς κεφαλῆς με αἱ πολλαὶ ἀνομίαι με.
ὡς βαρὺ φορτίον δὲ ἐπ' ἐμὲ ἐβαρύνθησαν. ἀλλ' ἐλάφρων τὸν
κλοιὸν με πανύμνητε.

ΜΟῦνωσε πασῶν ἀπὸ χριστῶν, Θεὸς ὁ μόνος εἰς μονίῳ ἐξελέξατο.
Θεομητὸρ μόνη γὰρ, τὴν πασῶν ὑπερέχουσαν ἀγιότητα, πλεστεῖς
καὶ καθαρότητα.

Κάθισμα. Θείας Πίσεως.

Φως ἀέατερον, ἄδυτον φέγγος. μέγαν Ἡ'λιον δικαιοσύνης. Θεογονήτορ ἀνατείλασα Δέσποινα. τῆς μετανοίας φωτὶ καταλάμπουρων. τὴν σκοτιδεῖσαν ψυχῶν με τῶς πάθεσι. ἢ ἀνάδειξον φωτὸς κοινωνὸν ἢ μέτοχον. ἡμέρας τε ἦδ' καὶ κληρονόμον με.

Ω, δὴ, ζ'. Ὡς πάλαι τὸς ὀσεβεῖς.

ΝΑμάτων ζωοποιῶν, διφῶντα με κόρεσον, ζωαρχικῆ ὕδατος πηγῇ, ὡς μὴ δεηθῶ τῆ πυρὸς ἐν τῇ φλογὶ δακτύλου δροσίζοντος, ἀπροβαφεῖς ἐν ὕδατι καιομένην με τὴν γλώσσαν.

Οβίος με πονηρὸς, γεῖνης ὑπόδικος, καὶ ποταμῶ τῆ πνευφλεγῆς. ἢ δὲ ρυαθῆ καὶ ἀθλία με ψυχῇ, σαρκικῆς ἀνάπλευς ἀκαθαρσίας, Δέσποινα, τὴ καθαίρισον ἐν τάχει.

ΣΑλόει με λογισμῶν, ἀπέκτων κλυδάνιον, καὶ καταγίς διαβολικῇ, ἡδ' φθοροποιῶν σιωπαράσει ἐνοιῶν, εἰς βυθὸν κατέλκυσσα τῆς ἀμαρτίας. σῶσον με κυβέρνησον Θεοτόκε Δέσποινα.

Σπλαγχνίδητι ἐπ' ἐμοί, Παρθένε Θεόνυμφε. εἰς λυτογνάσεως ἡδ' βυθὸν καταλιθναῖς, σὲ γαλιῶν αἰτῆμαι, ἡρέδαι μοι Ἀχρατε. τῆς σωτηρίας πέφυκας λιμῶν γὰρ ἡδ' ἐν ἀνάγκαις αἰε.

Ω, δὴ, η'. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων δόξης.

Ωπόσα μέλλεις ἀνοήτως, ἐν ὑσέρῳ σαυτὴν μέμφεται ψυχῇ. πῶς ταλανίζειν ἀκερδῶς, καὶ ἀθλίως μεταμέλειται, ἐφ' οἷς νυκτὶ ἐν αἰδάνη δρῶσα κακῶς, ἀκαίρως καὶ μάταια λυπεμένη.

Αγγελος ἦξει γὰρ βιαιῶς, κατηφῆ καὶ σκυθρωπάζουσιν δεινῶς, σύρων ἀπάγων σε σειραῖς δεδεμένην, αἷς περ ἐπλεξας ἰδίους σε δακτύλοις. ὅτε ἔδεν συμφέρον μεταβελέσασθαι χροῖς.

Νυμφῶνος θεῖς μοι τὴν θύραν, Νύμφη Πανάγνε τῆς δόξης Θεῶ, μὴ λυτοκλείσης. ἀλλὰ δὸς ἡδ' δικαίων τῆς φαιδρότητας, καὶ με καταπολαύσαι, ἀμαρτωλῶν τῆς σκυθρωπῆς κατηφείας ρυθύντα.

ΗΚοσμοσώσε Θεῶ Μήτηρ, καὶ τῆ Κόσμου ἢ ἀντίληψις, ἡδ' κοσμικῶν με ἡδονῶν, παναμάμητε διάσωσον, ὡδαῖς σε παγκοσμίους ἵνα ὕμνω, ἀκαταπαύτως καὶ μεγαλιώσε.

Ω, δὴ, θ'. Καιρὸν τὸ θαῦμα.

ΝΗχώδηρόν με, βάθος συμφορῶν, καὶ κλυδωνίζόμενον ἀβύσσῳ ἀμαρτιῶν, Θεοτόκε Δέσποινα, λιμῶν ἡδ' ἐν ζάλῃ, πρὸς σωτηρίας ὄρον τὸν ἀκύματον, ὀδήγησον ἴθυσον, καὶ εἴσον ἐπὶ τὴν πέτραν, τῆς ἀληθεῖς μετανοίας με ἄσεισον.

Δ Ακρία σκία, κλαία ἢ θρήνω, ἢ τῆδ ὀδυρμῶν κέρον ὄλας εἰ θέλω λαβεῖν, ἀναλογιζόμενος τὴν θλίψιν ἐκείνω, τὴν ἀθυμίαν τὴν ἀπεχμύθητον, ἢ φίλων ὄμῃ ἢ βοηθίαν τὴν ἐρημίαν, ἢ ἀπορίαν τὴν ἀπεχκλήτην.

Θ Εράπεσον με Μήτηρ τῆ Θεῶ, ὡπερ τὸν Παράλυτον ὁ σὸς Υἱὸς, τὸν πολλοῖς χρόνοις κατακείμενον, ἐν κλινῇ κακίας, καὶ ὡπερ κράββατον τὸ σῶμα, ἄραι καμὲ μετέωρον ἔργοις ἐναρέταις, καὶ ποροδιδῶμαι εἰς Οὐρανοῦν κατακίαν ὑψιτάξον.

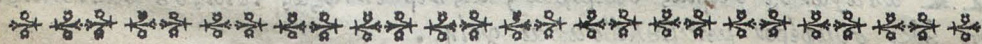
Λ Ὑπὲρ νόσων, τέχασα Θεὸν, ἰατῆρα πόνων τε ἢ ὀλετήρα παθῶν, πονηρῶν πινόμετων δὲ σφοδρὸν ἔλατῆρα, ἢ τῆδ ψυχῶν Σωτῆρα ἢ Πατέρα κοινόν, τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς με, καὶ τὴν ὀδυρμῶν, ἢ τὴν παλαιωσίαν φεράπεσον. Στιχηρὰ Προσόμοια. Μεγάλη τῆ Σταυροῦ σε.

Σ Τ μόνη προσασία, πέλει ἀπαταίχωτος, καὶ καύχημα καὶ σκέπη, Χριστιανῶν ἢ δόξα, σύμμε σέρησον τῆς πόνης ἢ τῆ νέφῃ, ἢ συμφορῶν Ἀἴων τε, μεταστρέφον θυμδίας πρὸς φέγγος.

Μ Η λίπης ἐκτενώσ Παρθένε ἱκετόσσα, τὸν σὸν Υἱὸν οἰκτεῖραι, ἡμᾶς τῆς σὲς οἰκέτας, τῆς προσρέχοντας ἐν πίσει τῆ Ναῶ σε, καὶ ἐν αὐτῷ πάντοτε, σὲ ἱκετόσσοντας τὴν πηγὴν τῆ ἐλέης.

Τ Ο ἴον μόχον ἢ τεκῆσα, δάμαλις τὸν ἁμαρῶν. χαῖρε δολογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη. χαῖρε τίμιον ἀγλαίσμα Ἀγγέλων. χαῖρε ζωῆς πρόξενε ἀνόμφοτε Θεοτόκε Μαρία.

Μ Η πάση ἱκετόσσα, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε. ἀλλὰ ταῖς σαῖς προσβείαις, μελλήσης ἡμᾶς λύξασαι, ἀπειλῆς καὶ ἐπιβίης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυεῖς, πάντας ἐξάρπασον Θεοτόκε σὲς δέλεος.

Τ Η Τ Ρ Ι Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Υ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν.

Ω, δὴ, α. ἦχος, γ'. Χέρσον ἀβυσοτόκον.

Τ Η Κεχαετωμένη μόνω Δέσποιναν, τὴν καλὴν ἐν ζωαίξῃ, τὴν ἐπτάφωτον λυχρίαν, τὴν πανάμωμον Νύμφην, τὸ ἔμφυχον Θεῶ σκλίωμα, πῶν κισωτὸν τὴν πάγχυσον ἅπαντες, τὴν ἀγίαν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ρέσασαν τὴν βροτείαν φύσιν ἀώθου, τῆς ἀμείνουτος ζωῆς, καὶ χαλεπὴν
 χλοηφόρον, ζωηρὰ Παραδείσιν, ἀτίμως ἐβληθεῖσαν Κόρη, καὶ ἐκπε-
 σῆσαν δόξης Θεῶν, μείζονα ἐπὶ δόξαν ἀνήγαγες Πανύμνητε.

Γλασήμενον θεῶν, ζῶσα ξάπεξα, καὶ χρυσόπλοκε πασῶν, πορφυρόμορφε
 νεφέλι. Οὐρανῶν πλατυτέρα, ἰσότητε Θεῶν θρόνε, πειροφλεγῆς παλά-
 τιον, ἔμφυχε Θεῶν Πόλις, ἐλέησόν με Δέσποινα.

Ορπιξὲς ἐκ Βασιλίδος ρίζης ὠθήσασ, καὶ φυλῆς Βασιλικῆς, ἡ Χεῖρὸν τὸν
 Βασιλέα, τὸ ἀμάραντον αἴθος ἀθήσασα, περιβεβλημένη Βασιλικῶν
 πορφύρων λαμπρῶν, Δέσποινα βεβαμμένη ἐξ ἀλεργῶν αἱμάτων σου.

Ω, δὴ, γ'. Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγογε.

Ευρομίσε βοήθειαν, ἐν ᾧρα τῇ φοβερᾷ, τῆ ἔξωτέρα σκότους με, καὶ
 τῆς γενένης ἀφαρπάξασα, βρυγμῶν καὶ τῆ σκάλυκος, καὶ πάσης κα-
 λάσεως Κόρη Δέσποινα.

Ρυπήθειόν μοι δάκρυον, δίδε σαρκὸς μολυσμῶν, καὶ τῆ πυρὸς σβεσῆ-
 ριον, καὶ τῆ πταισμάτων με λυθίριον. Ψυχῆς καθαρθίριον, νοὸς φυ-
 λακθίριον πάντων Δέσποινα.

Αγίαν ἔσα Τέμενος, ὡς ἀνήσασα Θεῶν, Ἰπεραγία Δέσποινα, ἀπλαγχνί-
 θητι ἐφ' ἡμῖν τοῖς δόλοισ σου, καὶ ἀγίασον ἡμῶν τὸν νῦν καὶ ἄνοιαν ὅρος ἄγιον.

Γρήγορον δός μοι Δέσποινα, καὶ ἀρεπτον λογισμὸν, διλιεκήτε μέριμνα,
 τῆς ἐν τῇ Κεῖσει ἐξεπάσεως, ἐν ἡ ἀκατάκειτον, τὸν αὐτοκατάκειτον ὄν-
 τα δείξον με.

Ω, δὴ, δ'. Ἐπάλυψεν Οὐρανός.

Ηνίκα σου τὸ φρικώδες Βῆμα Λόγε Θεῶν, καὶ τὴν δικαίαν ἀπειλήν, τῆς
 ἀδικίας ψήφιστε τὸ ἔμφορον, ἐν τῇ νοῖ προσλήψασαι, ὅλος ἐκπλή-
 ξεως καὶ θορύβου γίνομαι, ταῖς τῆς Μητρὸς σου παροβείαις σωθόν με.

Συνήθεια φαυλοτάτη συλλαβῆσα με, καὶ διασήματι πολλῆ παγιοθεῖσα
 χρόνε, καὶ εἰς ἔξω τινὰ καὶ φυσικῶν ἐγγύτητα ἦδη, ἐλθεῖσα τυραννι-
 κῶς βιάζει με, τῆς τυραννίδος με ταύτης ἔξελθε Δέσποινα.

Εν ᾧρα μοι, καὶ ἡμέρα τῆς ἐπάσεως, εἰσπραττομένη τῆ ἑμῶν, πλημ-
 μελημάτων δικῆς καὶ ἰδωίας πικρᾶς, σωμαρρωγῶς ἀδύστητι Κόρη,
 καὶ ῥῦσαι δικαίως καταδίηκε με, καὶ τῆ πυρὸς τῆς γενένης ἐξάρπασον.

Ζενάσασα τῆ Θεῶν ἡ ἀμαρτία με, καὶ ἀπορρίψαι τὸν αὐτὴ σωτηριώδη
 φόβον ἀδραπέσασα, ἐπιθυμίαν πᾶσαν τελέσαι, καὶ ἀθεσμον ἠδονῶν
 ἠπάγκασε, διὰ τὸν δίκης ὑπάρχω αὐτοκατάκειτος.

Ω, δὴ, ε'. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς.

Λουθεῖν τῆς μετανοίας, καὶ τῆ δακρύων ὕδασι λεθῶναι θερμοῖς, καὶ ἐκκα-
 θαρθῶναι ψυχῆ με ἀπάσασον. ὡς ἔχεις καιρὸν ἀθλία, τὰς κηλίδας
 ὀπποσμίξασαι τὰς σὰς, ἐν κλαυθρῶ καὶ πένθει, καὶ θρήνων ἐπέδωσει.

Μεπάνοιαν γνησίαν, ἔπιστροφῶν ἀξίαν ἐκ ἐνδείκνυμαι, τῆς ἀμπλακη-
μάτων ἂν ἐπλημέλινα· διόσε ἰκετόω, ἔπιστρέψαι με πρὸ τέλους
ἀγαθῆ, καὶ ποροκαλλάξαι τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ μου.

Εν χρόνῳ τὸν ἀχρόνως ἐκ τῆ Πατρὸς, πρὸ χρόνων ἀννηθῆναι Θεὸν,
ὡς ἐνὶ καὶ λόγον σαρκὶ γεγέννητας, Πατρὸς, πατρῶν καὶ χρόνων, καὶ
αἰώνων τὸν σοφὸν δημιουργόν, λύοντα τῷ λόγῳ τὰ χρόνιά μου πταίσματα.

Ω, δὴ, ε'. Ἐβόσέσοι.

Παγίδας βρόχους, καὶ τὰς ἐνέδρας, τῆς θηροδόντων δαιμόνων με, ὡς
ἀράχνης μίτης, Παναμάμπτε Κόρη δέξου.

Ρυθμίξασά με, καὶ ὁδηγῆσα, πρὸς θειοτέρων κατὰσασιν, σωετίξασά
τε, καὶ φωτίξασα μὴ ἐλλίπης.

Θανάτῃ μνήμῃ, ἀνεξαλείπτως, ἐκ τῆ ψυχῆ μου καὶ μέμνηται, τῆς ἐξό-
δε δίδε, δι' αὐτῆς συσέλασσα ταύτῃ.

Εν πνεύματί σε, ὁ Ἡσαίας, τόμον Ἀγνὴ ἐδεάσατο· ἐκ σοὶ γὰρ
ἐζέσθη τῆς βροτῶν ἢ ἐλόθευρία.

Κάθισμα. Θείας Πίσεως.

Ποίοις ὄμμασιν ἴδωσε Σῶτερ; πῶς ὀφθήσομαι σὲ τῷ προσώπῳ; ὁ
συγχώσας τὴν εἰκόνα σε πάθεισι, καὶ βεβηλώσας τὸ θεῖόν σε σκῆ-
νωμα, καὶ τὸν Ναόν σε μιᾶς τὸν ἅγιον. ὅθεν δέομαι, θερμοῖς με καθά-
ρας δάκρυσιν, ἐλέησον περὶ βεβηλίας τῆς Τεκνύσεως σε.

Ω, δὴ, ζ'. Σε τὸν ἐκ πυλῆ δροσίσαντα.

Μὲν παρθενίαν ἀφθονον, καὶ τύπον ἔχεις ἀσπορον, μόνῃ ὡς πρὸ τῆ
τόκῃ μὲν γέννησιν Ἀγνὴ, παρθευδύσσα Μήτηρ, γαλαχῆσα Παρ-
θεῖος, ὅπως φεικτὰ καὶ θαυμασὰ τὰ μεγαλεῖα σε.

Ρέεσι κρηνοὶ χριστότης ἐκ σὲ Θειοχαρίτω· τὴν πηγὴν τῆς ἀγαθῶν
γὰρ ἐκύψασας, ἐξ ἧς βλύζουσι Κόσμου τῆς ἀφείσεως ρεῖθρα, καὶ συμ-
παθείας ὄχετοὶ ἀφθόνως ρέουσιν.

Εμβροτος ὁμῆ καὶ οὐβροτος γίνομαι, ἐνδυμέμενος τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν
ἄραν τῆς ἐπάσεως, βοηθός καὶ προσάτις, ἀπληκτῶν καὶ ρύσις γλυκῶν
τῆ ἀγαθῆ, τῷ ἀχρεῖ δέλω σε.

Νῆς ἀμαρτιῶν σωέχει με, νέφος παθῶν καλύπτει με, καὶ ζοφώδης
ἐγκλημάτων κυκλοὶ θύελλα, καὶ βαθύτατος γνόφος ἀπογνώσεως κρύ-
πτει, τῆς μετανοίας φωτὶ λάμπωνων Δέσποινά.

Ω, δὴ, η'. Ἀσέκτω πυλῆ εὐαθεύτες.

Σοῦ ὡς ὑπὲρ ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σαγῶν ἢ ἐκ γῆ σάξασα κατέβη,
ἐκ νηδύϊ ὁ θεῖος ὄμβρος. ὄμβροισ ἐκ δακρῶν μου, ἐκ ἡμέρῃ Κόρη
καὶ νυκτὶ ἀξίωσον λείντε, καὶ βρέχειν τὴν κλίνην τῆς σρωμνῆς μου.

Η Γρικον ἰδὲ πλησιάζει ἡ τῆς Οὐρανῶν ἡτοιμασμένη Βασιλεία, τοῖς δικαίοις πρὸ τῶ αἰῶνος ψυχὴ μετανοήσον, ὅπως φύγῃς κόλασιν ἀποκεκρυμένω σοι, καὶ τῆς ἀπεράντης μετὰ χῆς Βασιλείας.

Δ Τχνία φωτὸς τῆ αὐλῆ, πάγχυσε πασὰς, ἡγλαϊσμὴν θεία κλίνῃ, καὶ πνεύμορφε θρόνε δόξης, ἐμφυχον παλάτιον, καὶ ταμεῖον πλήρες πάσης καθαρότητος, καὶ ἀγιοσωμῆς, ἀγίασον τὸν νῦν με.

Ε Πλήθη κακῶν ἡ ψυχῆ με, ἤγγισε τῷ ἄδῃ ἡ ζωῆ με ἐλογίθω, ὡσεὶ ἀνθρώπος τοῖς ἐχθροῖς με μόνος ἀβοήθητος, ἀλλὰ δεῖξον, Κόσμος κραταῖα ἀντίληψις, ὡς ἀβοηθήτων βοήθεια ὑπάρχεις.

Ὡδὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σιῶ καὶ γράμματι.

Ο Νεῖρε δίνω ἐξέλιπον, ἀτμίδος καὶ καπνῆ καὶ σιῶς, αἱ πᾶσαι με ἡμέραι, καὶ τὰ ἔπι με μὲ ἀσπιδῆς. καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς ρίζαν τῆ δούρου κείται λοιπὸν, καὶ ἐπιμάζει τὴν τομὴν ὁ θερίζων πάντας θάνατος.

Χ Ωρεῖον χαρᾶς δρύχωρον, ἐν πόπῳ με σκληρῆς θαυμαστῆς, γλυκὺς ἐορταζόντων, ὅπε ὄσιν ἦχος ἐν φωνῇ, ἀγαθιάσειάς τε καὶ ἐξομολογήσεως, ἕως τῶ οἴκῃ τῶ Θεῷ παναμώμητε εἰσαγάγε.

Σ Τανάζων καὶ οὐρομήμος, Κόρη προσαπίπωσοι, ἐν κλαυθμῷ ἐλέησον καὶ σῶσον τὴν ψυχῆ με τὴν ἐλεωνίω, τὸν θελητὴν τῶ ἐλέες Θεῶν ἡ τέσσασα, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καταδίκης πάσης ρῦσαί με.

Α Νθ' ὧν μετ' ἐμὲ ἐποίησας, μύρια ἀγαθὰ ἀγαθῆ, ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ με ἀλογήσω σε, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ δοξάσω τὴν δόξαν σου, καὶ διὰ παντὸς ἔσαι ἡ αἰνεσις ἡ σὴ, ἐν τῷ σωματί με Δέσποινά.

Στιχηρά. Μεγάλη τῶ Σταυρῶ σε.

Μ Εγάλης διὰ σὲ δεργεσίας Ἀρχαντε, τυχόντες σωῦ Ἀγγέλοις, τὸν τόπον σε γεραίρομῃ, τὸν κατεξιώσαντα ἡμῖν ὁμοιωθῆναι, δι' ἀκραν ἀσπλαγχνίαν, καὶ ἀναπλάσαντα τὴν ἡμετέραν φύσιν.

Ε Ν κλίνῃ κατακειμένος τῆς ἀμελείας με, τὸν τῆς ζωῆς με χρόνον, ῥαθύμως ἐξετέλεσα, καὶ ποῦμαι τῆς ἐξόδου με τὴν ἄραν, ἀλλὰ τῇ σὴ πρεσβεῖα, ἐγειρον σῶσον με πρὸς μετανοίαν Κόρη.

Α Πόθε ταπεινὴ ψυχῆ με τὰ δυσβάσαντα, φορτία τῆς κακίας, καὶ ἀπόσελθε δακρύσσα, καὶ βοῶσα τὸν ζυγὸν Παρθένε, τὸν ἐλαφρὸν βασάζει με, Χεῖρ ἀξιώσον, τῶ Τίῳ καὶ Θεῶ σε.

Τ ὁ ἄλγος τῆς καρδίας με Σεμνὴ θεράπυσον, καὶ σῆσον τῶ νόος με, τὴν πλάσω καὶ ἀξιώσον, καθαρὰ σε ἀνυμνεῖν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐξαιτεῖσθαι χάριν, ἄρρειν καὶ ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΟΛΥΜΗΝΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, γ'. Ο' τὰ ὕδατα πάλαι.

Η Θεὸν καὶ Δεσπότην, πάντων αἰώνων τεῦσσα, ἀπειρογάμωσ Παρθένε, ἡμῶν παθῶν ῥύσαι με, τῆς δεσποτίας Ἀγνῆ. ὅπως δ' χαρίσασε ἀξιοχρέως δοξάζω, τὴν ἀειμακάριστον καὶ μεγαλιώσε.

Η Σωτήριος πύλη, τῆ Βασιλέως τῆς δόξης, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πρὸς ζωῆς πανάγει. πύλιν εἰσάγαγε, σὺ ταῖς ἀδελφήσεσι, τὰς εἰσιόντας ἐν πύλαις τῆ Ναῦσε Δέσποινα, καὶ σὲ γεραίροντας.

Σ Τυπαθῆς Θεοτόκε, ἡμῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, καὶ Ἀθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ Πιστῶν σῆμα, σῆμα δόξασαι τὸν περὶ ἐξομῆτον ταῖς ἐπιρρείαις τῆ πλάης, ἐν μὲν καὶ σποτέμερον ταῖς ἀδελφάσεσιν.

Η Πρὸ πάντων αἰώνων, προσεχθεῖσα χυρῆσαι τῆς ἀσπλαγχνίας Μητέρα, σύμε ἀξιώσον θεῖα ἐλέος τυχεῖν, ὅπως μέλω πάντοτε ὁσὸς ἀχρεῖος οἰκίτης, ἀφροσύνας Πανάγει τὰ μεγαλεία σου.

Ω, δὴ, γ'. Ο' ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Σ Ἐπρωσασίαν, καὶ τείχος ἀμαρτωλοῖ, σωτήριον ἔχομεν Θεοτόκε Πανμυνητε, μὴ παρῆδη Δέσποινα· μὴ καταιχιώης ἡμῶν τὰς ἐκείσας.

Δ Ἀκρύων ὄμβρες ἀδέχθε μοι ἀγαθῆ, καὶ τέτοις κατίσβισον, ἡμῶν παθῶν με τὴν κάμνον, καὶ πάσας ὑπόπλωσον τὰς ψυχικάς με κηλίδας Θεοτόκε.

Ε Ἐν ἀομίαις τὸ ἀχρὸς τῆς ψυχῆς, ἐμόλωσα Πανάγει, καὶ φεῖτω τὴν ἐξέτασιν, ὅτε ἀπαιτήσῃ με τὸ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα ὁ Λόγος.

Τ Αἰς τῆ Τελώνε φωναῖς ὁ πάλας ἐγὼ, χράμωσ κραυγάζω σοι, ἰλάσθητί μοι Δέσποινα, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφεσιν, τῆ σὴ πρεσβεῖα ἀδέχθε τὰ σὼ δέλω.

Ω, δὴ, δ'. Ε' θεῖα πρὸς ἡμᾶς.

Η Ἐδοσαν Ἀγνῆ, ἡμῶν ἀτόπων ἀράξεων ὕδατα ἕως τῆς ἀδελίας με ψυχῆς, καὶ ἡμῶν παθῶν ἰλύι κρατέμερος, βοῶ ὀδυώμερος, μή με παρῆδης Δέσποινα τὸν δέλόν σε.

Ω Ηρες νοητοί, νυν ἀηλεῶς με κυκλώσαντες, ἀπέδωκαν ἀρπάσαι ἀφειδώς τὴν παπεινὴν ψυχὴν με Πανάμωμε, ἀλλὰ τέτων σωτήριον, πᾶς ψυχοφθόρος μύλας παντοδύναμε.

Ι Λεως ἄφθ, πῆς σοῖς δέλοις, Κόρη δέομεθα, ἢ προσδοκωμένης ἀπειλής τὸν σὸν Λαὸν ἐκλύψωσαι τάχιον, ἵνα σοι κραυγάζωμεν ὀχλαειῶντες, δόξα σοι Παντάνασσα.

Τ Ράπεζα χρυσῆ, ἢ τὸν θεῖον Ἄρτον βασάσασα, ἐμπλησον πεινῶντα με βροφῆς σωτηριῶδες καὶ χειμαζόμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐπιμελείας Κόρη με ἀξίωσον.

Ω, δὴ, ε. Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ἄφθ.

Λ Ὑψον ἡμῖν, γεγονώς ὁ Υἱός σε, πάντας φθορᾶς ἐρρύσατο Παρθένε, δίδομε λύψασαι σαρκικῆς φρονήματος, ἢ παθῶν ἐπιπρασάσιως.

Δ Αἰμονικαῖς ἐπιρρείαις τὸν νῦν με, δίνωκῶς εἰς ἀτόπως ἐννοίας ὑπέξελκόμενον, μὴ εἰσεῖς Δέσπονα, ἀλλὰ εἴησον ἀπεξίβεπτον.

Α Μαρτωλοῖς ἢ τελαῖναις ἐφαῖν, ὁ σὸς Υἱὸς δὲ ἀπλάγχνα ἐλέες ὄν μιμημένη Ἀγνή, νυν ἐμέ οἰκτείρησον ὑπὸ πάντας ἀμαρτήσαντα.

Κ Ὑγιες πολλοί, ἀξέλεγον με ὄντως, συναγωγῆ πονηρῶν με πνθιμάτων φρικτύπλωσαν, ἀλλὰ τέτων Ἀρχαυτε πᾶς ἐνέδρας δασκεδάσον.

Ω, δὴ, ε. Ἄβυσσος ἐχάτη ἀμαρτιῶν.

Κ Ὑμασι τῆ βίε φρενοβλαβᾶς, ἐγὼ ὁ πάλαι συνεχῶς βυθιζόμενος, ἢ ταῖς αὔραις πάντοτε τῆ ἐχθρῆ ριπιζόμενος, νυν κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι.

Ρ Εἶθρα μοι δακρύων πνθιματικῶν, ἀδύχε Κόρη ἵνα πλώω τὸν βόρβορον, ἢ πλῆμμελημάτων με καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ Ἰθυων, τῆς ἀέσεως, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως.

Υ Πνωσα εἰς θάνατον ψυχικόν, καὶ ἐν τῷ τάφῳ κῆμαι τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλὰ δίδε χεῖρά μοι, καὶ ἀνάστησον δέομαι πρὸς μετανοίαν ἢ ζωὴν ὀδηγῶσα με.

Ν Ἄριστοι ἀεὶρῦτοι ποταμοί, οἱ ἢ θάνατων ἐκ σῆ Θεοχαρίποτε, ἢ γῆς τὸ πρὸσωπον ἀπάσης καταρδέεσι, ἢ πιαίνεσι νοητῶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα. Τὴν ὠραιότητα.

Α Γ ἀομίαι μου φάμμον θαλάσιον, ἐφρηνήσασα τὴν παπεινὴν με ψυχὴν, κατακαλύπτωσιν Ἀγνή τῷ πλήθει ἢ οἰκτιρμῶν σε, πάντε με τὰ πταίσματα, δὲ τάχως ἐξάλειπον, καὶ τῆς κατεχέσεως με, ἀθυμίας ἀπάλλαξον, καὶ πάσης χαρᾶς καὶ ἀφροσύνης, πλήρωσον Κόρη τὴν καρδίαν με.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ζ'. Τῇ ᾠρὶν εἰπὸνι.

ΘΑνάτω ᾠραν δεδοκίως, διὰ τὴν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον κόλασιν, σοὶ προσίπτω διάσωσόν με τότε, ἐκ παγίδος θηρότων Θεοδρῶντων.

Η Τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χαρήσασα, πολλαῖς εσνοχωρέμενον, πλημμελείαις τὸν νῦν με Θεοτόκε, ἐλδοθέρωσον τῆς τέττε τυραννίδος.

ΤΟ κατ' εἰκόνα σε Χεισέ, ὁ δεινὸς ἐμόλωμα, ταῖς ἀτόποις πράξεσι, τῆς σέ τεκνύσης παροσβείαις σύμοι δίδε, δάφυρον καθαρτικὸν τῆς ἐγκλημάτων.

ΕΠὶ τοῦ Βήματος Χεισοῦ, ὅταν μέλλω κείνεται, ὡς ὑπὸ δῆλων Αἴχωντε, φαίνεμίμοι ἐκ πάσης με βασιάνου, ρυομήνη τῇ θερμῆ σε παροσασία.

Ω, δὴ, η'. Αἴσεντω πυεῖ.

ΖΗλώσας τὸν ἄσωτον ὄντως, πάντα με τὸν βίον ἀναλώσας ἀμαρτίαις, νῦν κραυγάζω ἡμάρτηκάσοι, ποιήσον ὡς ἔνα με τῆς μιδίων, Κόρη τῆς Υἱὸς καὶ κτίσε σε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

ΟΤε τῆς Θεῆς τῇ παροσάζει, μέλλει ἡ ψυχὴ με ἐκ τῆς βίης ἐκδημιῦσαι, τῆς παγίδος τῆς θηρότων, ἐξάρπασον Αἴχωντε σοὶ βοῶσαν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεύμεσε, καὶ μακαριεῦμε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

ΥΠνώσας εἰς θάνατον κείμαι, τάφω ὑπογνώσεως Παρθένε, ἀλλὰ σύ με ἐξανάσησον, καὶ ἀρξέφυως μέλλειν καταξίωσον, εἰλογοεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

ΔΕἴπωνα Αἴγνη Θεοτόκε, ρυσάμε φθορᾶς ἀμαρτημάτων καὶ δαιμόνων, ἐπιπρείας καὶ κακεργίας· παῦσον καὶ τὸν πάραχον τῆς παθῶν, καὶ τῆς ἡδονῶν κατὰσβησον τὴν ἀσεκτον φλόγα, τῆς χείριτός σε δρόσω.

Ω, δὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σικῆ καὶ γεάμματι.

ΕΤγίξει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐπὶ θύραις τὸ Κεῖπῆριον, ὀπίστηθι τῆς ἔργων τῆς αἰχμύνης, καὶ ἐππλαβε τῆς ἀγαθῆς πολιτείας, ἔχεις γὰρ σύμμαχον, τὴν Θεοτόκον ἐκ πάσης ρυομήλω σε κακώσεως.

ΣΤὸ ἀδενὲς ἐπίσασαί τε ταπεινῆ με σώματος Πανάμωμε Μαεῖα, τῆς καρδιάς με τὸν εσναγμὸν, καὶ τῆς νοός με τὴν πλάω καὶ τὰ ἐνδάλματα, διὸ τῇ σῆ συμπαθεία, ἐκατέροις δὸς διόρθωσιν.

ΤΟὺς νόμους τῆς σῆς ἡθέησα, καὶ τὰς σωπειεῖς ἐπιτολὰς, παρέβλω σε οἰκτιρμων, καὶ πτωῆμαι σε τὸ φοβερὸν Βῆμα, ἐν ᾧ περ κατίσας κεινεῖς τὰ σύμπαντα, διὸ βοᾶ δαρεαῦ με, σώσον Λόγε, σῆς Μηξὸς δεήσεσι.

ΓΕνος τῆς βροτῶν Πανάμωμε, τὴν σὴν ἀναπαμάχτητον πλεπήσαντες παροσβείων, βοᾶμε ἡμέρας καὶ νυκτός, μὴ διαλίπης ἀπαύσεως καθικετέωσα, τὸν ποιητή σε καὶ Υἱὸν, οἰκτειρήσαι τῆς ὑμνεύεσας.

Στιχηρά. Μεγάλη τῶ Σπαιρῶσα.

ΤΟὺς πάντας ἰαφῆβλω Δέσποινα τοῖς πταίσμασιν. ἀλλὰ τὰ πλήθη
τέπον, λιταῖς σε ἔχαλείφασα, καταξίωσον τυχεῖν με συμπαθείας,
ἐν τῇ μελλοσῇ Κεῖσει, φεικτῆς ἐλάσειας τῶ Τίῶ ἢ Θεῶ σε.

ΤΟῦ σε κλῖνον πρὸς με Δέσποινα ἢ σῶσόν με, ὅτι πτωχὸς ἢ πέ-
νης, ὑπάρχω ὁ παλαίπαρος, διὸ πάσης ἐξελέ με, ἐπιπρείας τῷ πο-
νηρῶν δαιμόνων, ἢ σῶσον δέομαι τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με.

ΤΑῖς αὔραις τῶ ἐχθρῶ, ὡς κάλαμος ριπίζομαι, διωκεῖς Παρθένε,
ἀλλ' οἴκτερον τὸν δαλόν σε, καὶ ταῖς τέτε καταγίσι μὴ εἰς τέλος,
ἐάσης με κλονεῖσθαι, ἀλλὰ σπείρωσον ἐν τῇ πίσει Κυεῖς.

ΠΑρθένε τὸν ἐν σὲ τεχθέντα καθιέτσει, τὴν ποίμνίω σε φυλάττειν,
ἀλάβητον ἐκ πάσης, ἐπιπρείας τῶ ἀντικειμένε διαβόλε, ἢ ἐμπλη-
ρῆν ἅπαντας, αὐτῶ τὸ θέλημα ἐνδυναμώσον Κόρη.

ΤΗΨ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΨΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

ΥΨΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω,δὴ, α. ἦχος, γΨ. Χέρσον ἀβυαστόπον.

ΣΚλῶμα θείας δόξης ὄρος ἅγιον, ἢ νεφέλη φατεινὴ, Οὐρανῶν ὑψι-
λοτέρα, ἅγιον Ἀγγέλων ἰαφτέρη, τιμιωτέρα Δέσποινα, πάντων
τῶ ποιμάτων ἐλέησον ἢ σῶσόν με.

ΤΕῖμος τῶ Δεσπότη ὄρος ἅγιον, ἢ σκλήν ἰαφνεφῆς, ἢ νεαῖς ἢ Παρ-
θένος, ἢ καλὴ ἢ ἀραιά, ἢ μόνη βλογημένη, ἢ καλλονὴ τῶ Γακῶβ,
ἰαφθορε Θεῶ Μῆτερ, ἐλέησον με Δέσποινα.

ΣΥνημα σωτηρίας πυρός ἀδυτος, καὶ ἀχέμασος λιμῶ, ἐν πελά-
γει τῶ τῶ βίε, θαλαττόλonti Κόρη γυνῶ μοι, πνδμάτων κατα-
γίδα, παθῶν κυμάτων κλύδωνα λύσσα, καὶ τὸ σκάφος τῆς ψυχῆς ὡε-
σάξασα.

ΡΕύασαν τὴν βροτείαν φύσιν ἀνώθεν, τῆς ἀμείνονος ζωῆς, ἢ χαεῖς
χλοηφόρος, ζωῆς Παραδείσε, ἀτίμως ἐμβληθεῖσαν Κόρη, ἢ ἐπε-
σεῖσαν δόξης Θεῶ, μείζονα ὅπῃ δόξαν, ἀνήγαγες Πανύμνητε.

Ω,δὴ,

Ω, δὴ, γ'. Τὸ σπέρμα.

Εὐλογεῖτε, δι' ἧς ἢ ἀνάλω κατὰ, ἐλύθη καὶ ἠέθησι ἢ ὀλο-
γία. ἢ ἐπάρατος τε φύσις ἠυλόγηται.

Στ' μὲς ἀρέθητι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης. καὶ ῥῦσαι μὲ Δέσποινα τῆς
καταδίκης. σύ μοι καὶ ψυχορράγῃσι ἀδελφεῖσι.

Μεγαλιώμεν τὸν μεγαλεῖα πολλὰ σοι, ποιήσαντα Δέσποινα. καθὰς
ἀπορέφης. σὲ τὴν παμμακάριστον μακαρίζοντες.

Χαῖρε πάντως καὶ χρυσαυγέσατε θρόνε, τῶ πάντων Δεσπόζοντος Θεοῦ
τῶ Λόγου. χαῖρε Κόρη Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Ω, δὴ, δ'. Ἐκάλυψεν Οὐρανός.

Τὸ χαῖρε σοι Γαβριήλ ἐν Ναζαρέτ ἐπιστάς, χαίρων ἐλόμισε σαφῶς,
τῇ καθαρᾷ καὶ Πανασιίῳ. διὸ σὺ τῶ ἀναβοῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ
ἀχρεῖοι δέλοισι. χαῖρε πανθαύμασε Κόρη καὶ πολυμήντε.

Ωσ' ἔσωσας Μανασσιῶ μετανοήσαντα πρὶν, καμὲ τὸν πταίσαντα
πολλὰ, καὶ ἀδελφέψαντα τὰς σὰς ἐντολάς, μετανοῶντα ἀποσδέξαι
Σῶτερ, ταῖς μητρικαῖς σε ἀδελφήσεσι, καὶ ἰῶ κολάσειν ῥῦσαι ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Εδέσπον τῶ ἐλέος πηγὴ Δέσποινα, ἢ ἐλεῆμων ἀληθῶς, καὶ συμπα-
θῆς κυρίας καὶ φιλάγαθος, ἐλεηνὴ ψυχῶν νυχομήλειν πελάγει τῶ
τῆς ἀπογνώσεως, καὶ ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας μόνη κατέχουσα.

Ζενώσασα τῶ Θεῷ ἢ ἀμαρτία με, καὶ ἀπορρίψαι τὸν αὐτὸ ἀπὸ καρ-
τῆς δίας φόβον ἀδελφείσασα, ἐπιθυμίαν πάσαν τέλει, καὶ ἀδυσμον
ἠδονὴν ἠάγασσε, διὸ ἀπὸ δίκης ὑπάρχω αὐτοκατάδικος.

Ω, δὴ, ε'. Ως εἶδεν Ἡσαίας.

Υπέκκαυμα γενένης καὶ τῶ πυρὸς ἐπέειπε ἀδυναλῶμα τῶ μὴ σβενυ-
μῆσε, μὴ δείξης Δέσποινα, μηδέ με σκολήκων σμιῶς, ἰοβόλον
ὑποδέξεται βορᾶν, μὴ βρυγμὸς ὀδόντων, μὴ τάρταρος συλλάβη με.

Αγία ἰῶ Ἀγίων ὑπάρχουσα, Ἀχραντε Θεοτόκε Ἀγνή, τὸν ἐν τοῖς
Ἀγίοις ἀναπαύομενον, ἀγίας Ἄγιον Λόγον, ἀπεχθόνουσα δαρτέρι-
νον ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ χάριν, ἀγιασμὸν καὶ λύτρωσιν.

Αξίως σε γεραίρειν, εἰδὲ Ἀγγέλων γλώσσαι ἐξιχούσι. ποῖον ἰῶ ἐγ-
κώμιον σοὶ κατάκλητον, Παρθένε τῇ γρηγορήσει ἰῶ Ἀγγέλων καὶ
ἀνθρώπων ποιητῶν; ὅθεν τὸς ἐν πίστει τιμῶντας σε ἐλέησον.

Υπέραγγε Μαρία, τὸ τῆς ἐμῆς καρδίας ἀγαλλίαμα, καὶ ἢ θυμὸς
καὶ ἢ ἀδελφίσι, ἐν ὧρα τῆς ἐκδηρίας, ἀδελφίσι καὶ προσάτις
με γὰρ, ὅθεν εἰς δέξιν τὴν ψυχῶν με ὀδύσσα.

Ω, δὴ, ε'. Ε'βόσέ σοι.

Η' Θεία Κλίμαξ, Παρθένε χαῖρε. δι' ἧς κατέβη ὁ Υἱὸς, τῶς βροτῶς ἀνάγων, πρὸς ἀδόλεθρον εὐφροσύνην.

Υ' Πό παντοίων κολαστηρίων ἐξάρτασόν με τὸν δέλον σε, ἐν βρυγμῇ ὀδόντων, ποταμῷ πυρὸς ἢ γερῆνης.

Χ' Ρισὲ Σωτήριμ, πηγῆς δακρύων, τῷ σὺ ἐλείε παῖδάχμοι, ὅπως με τὰ πλήθη τῷ ἀμπλακημάτων θρίωσω.

Τ' ὄρος χαῖρε. ἐξ εἰς ὁ λίθος, ἀναπετμήθη τῆς χάριτος. ὁ σωβί-
φας πάντα τὰ ἰνδάγματα τῆς ἀπάτης.

Κοντάκιον. Τὴν ὠραιότητα.

ΣΤ' ληψὶ ἀσπορον, ἢ τόκον ἀφθορον, σὺ μόνη ἔχηκας, ὡς ὑδρέχε-
σα, φύσεως πάσης λογικῆς, φανεῖσα τιμιωτέρα. αὐλων Δυναμίτων,
Σεραφίμ ὑδρφέρεσα. ὄχημα πυρίμορφον, Χερεβίμ ἀγιώτερον. διὸ ὡς τῷ
Κυεῖς με Μήτηρ, σῶσον με Κόρη παντοδύναμη.

Ω, δὴ, ζ'. Σε τὸν ἐν πυρὶ δροσίωσα.

Α' Νανδρον Μιτέρα πάντες σε, Θεόνυμφε γινώσκωμ. ἢ Παρθένου βρε-
φοτόκον ὀνομάζωμ, ὅτι σοὶ γὰρ ἀρρήτως, παρθενία καὶ τόκος. τὰ
διεσῶτε φυσικῶς, εἰς εἰς συνέδραμον.

Κ' Αἰρῶν ἢ χρόνων τὸν αἴτιον, Θεὸν τὸν προαιώνιον, ἢ πεῖσσα Θεοτόκε
μοι παῖδεσθι, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου συμμαχία ὄξεια, καὶ ἀκαταί-
χμητος ἐλπίς, ἢ κραταιὰ προσφυγή.

Ο' Νπως ὅτι σοὶ τῆς φύσεως οἱ νόμοι καταλέλυται. τὸν Δεσπότην δὲ
τῆς Κτίσεως σωέλαβες ὑπὸ φύσιν Παρθένε. εἰς ἀλλάγχα ἐλείετ
αὐτὸ σπαρῆς ὑδρφυῶς ἐκ σὺ γενόμενον.

ΣΩ' σόν με ἀγία Δέσπονα. σῶσον με προσασία με. ἵνα πάντες αἰ-
χμηδῶσιν οἱ μισῆντες με. ἢ καυχῆσονται πάντες σοὶ Θεοτόκε, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ θεῖόν σε ὄνομα.

Ω, δὴ, η'. Ἀσέκτω πυρὶ.

ΟΥ' χεῖρας ἢ ὀμματα μόνον, ἀλλὰ ἢ τὸν νῦν ἢ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν
καρδίαν, ἀσάτεινῶ πρὸς σὲ Παρθένε. ὄλον με καταύγασον τῷ φωτί
σε, ὄλον ὑπόπλων δακρύσιν. ὄλον καταύξει θερμῇ δόξασόν με.

Μ' Εἶνε με δεινὴ καταδίχη. μέγχα κατακείμεναι ἐνώπιον Ἀγγέλου, ἢ
θεάξαι μυριανθράπτου. μεγάλης ἀνάγκης με ρῦσαι τότε. μέγα καὶ
πλέσιον ἔλεος, ἔχεις γὰρ πεῖσσα τὸν μέγχα Βασιλέα.

ΧΡ' ἰς καθαρῶτερον τόμον, καὶ ἐσφραγισμῶν ἢ θεόγραφόν σε Βίβλον,
ἐπισάμφορ ἐκετῶν, Βίβλω καταγράψαι με σωζομένην Κόρη, ἢ τὰ
τῷ πταισμάτων με ρῆξαι γραμματεῖα τῇ λόγγῃ τῷ Τίς σε.

Πρὸς τὴ ἀσβέσσει με ῥῦσαι, ἢ σπειλιθῆσα πῦρ τὸ αἶλον Παρθένε,
ἢ ποσὶ τῶ τῆ θεῆ φόβῃ, ὅλον ἕποκάθαρρον, τῆς ψυχῆς με εἶδον
τὸ πῦρ ὑπανάπτωσα, ὃ βαλεῖν ἐν Κόσμῳ κατῆλθεν ὁ Τίος σε.

Ω, δὴ, θ'. Ἐν νόμῳ σκίῃ ἢ γεάμματι.

Οδόντων βρυγμῆ με λύξωσαι, ἢ ἰοβόλε σκάληκος, παρτάρη πικροτά-
τη, ἔξωτέρη σκότης ἢ πυρός, ἢ ἰθὺ λοιπῶν ἀωνύμων, πασῶν κο-
λάσεων, Θεογεννήσια Κόρη προσφυγόντα τῶ ἐλέει σε.

Γσχῆς με ἐλπίς ἢ ὑμνήσις, κράτος ἢ σωτηρία με, Παρθένε Θεοτόκε,
ὄρατῶν με λύξωσαι ἐχθρῶν, ἢ δυσμερῶν ἀοράτων, ἐπιζητέων με θη-
ριωδῶς διασπάσαι, ἢ εἰς τέλος ἀπολέσαι με.

Υγὼν τῆ Θεῆ γεννήσασα, ἢ πάντων ἕσα Δέσποινά, Παρθένε Πανα-
γία, τῶ ἐμῷ ἐλέησον ψυχῶν, ἢ ἐν ἡμέρῃ τῆς δίκης, καταδίκης
ῥῦσαί με, ἢ μὴ ἐάσης βασάνοις τῆς γεννῆς ὑπαχθῆναι με.

Νὰς τῆ Θεῆ καὶ ἐμφυχον παλάτιον ἐδείχθης Ἀγνή. δίοσοι καὶ τὸ
Χαῖρε χαρμοσυῶς πάντες οἱ Πισοί, σὺ τῶ Ἀγγέλω ἐκβοῶμεν.
χαῖρε ἀμίαντε. χαῖρε ἢ μόνη τῶ ζωῶ προξενήσασα Θεόνυμφε.

Προσόμοια. Σταυροφανῶς.

Ητῆ Φωτὸς, τῆ ἀδύτη Νεφέλη Θεοχαρίποτε Κόρη, εὐλογημένη Μα-
εῖα, λάμψον μοι φῶς μετανόιας, ἐν σκότει τῆς ἀμαρτίας ἀφρόνως
σπειρομένη, καὶ ῥῦσαι ταῖς δειήσεσι ταῖς σαῖς, πυρὸς γεννῆς καὶ σκότης
ἀφεγγῆς, ἢ ἡμέρας δεῖξον τῆς ἀεσπέρας με κοινανόν, προσφυγόντα τῆ σκέ-
πη σε Πανάχαυτε.

Τὸν θελητῶν τῆ ἐλέει τεῦσα, παντελεῖμον Παρθένε, αὐτὸν ἐκδυ-
σῶπει, τῶ ταπεινῶ ἐλεῖσαι ψυχῶν με, τῶ εἰς βυθὸν ἀπωλείας
κατολιθῆσασαν, ἐκ τῆς ἐπιπρείας τῆ ἐχθρῆ, μὴ ἐν βδελύξει τῶ δεισίν
με, μηδὲ ἀποσρέφης ἀπὸ τῆ δέλεο σε, τῆς ἀμέτρου Κόρη οἰκτιρμῆς σε δι-
οἶκτον ἀμέτρητον.

Δεύτερωσον τὸ α. ἢ τὸ γ.

Ο Ἐν Ἐδέμ τὸν Ἀδὰμ ἀπάψασ, ἵνα Θεῆ ἀδακῶν, ἔπος καμῆ
δεδάσας, ἐκ τῆς ὁδῆ τῆς εὐθείας ἐκκλίνας εἰς ἀνοδίας ἐρρίψε, βό-
θρον πολλῶν ἀμαρτιῶν, καὶ κομπάζει ὁ δεινός, καταπτωθόντα ἰδῶν με.
προσβειῶν σε ξίφει, τῶτον ἐν πάταξον Παρθένε, ἢ ῥῦσαι ἰθὺ αὐτῆ με πα-
χίδων ὡς οὐκπλαγχιος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ,

ΕΣ ΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΗΨΟΣ, Δ΄.

Ω, δὴ, δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

ΑΚΡΥΨΩΝ ἐπιβόας ἀδύχα μοι, Θεομνήστια, δὲ ἐν θαρῶν
πείρω ἐν πυρὶ, τῆς γενῆς ἐκθλίβομαι. Σὺ γὰρ Ἀγνή παῦ
δάκρυον ὑπὸ προσώπῃ τῆς γῆς ἔπαυσας.

Αφθάρτε καὶ ζωὴν χάρις μοι, πολιτικῶ τέθεικον, ὃ πλασουργός μοι ἄρ-
χειν κατ' ἀρχάς, ἴδ' ἐν γῆ πάντων τίξας με· ἀλλ' ὃ ἐχθρὸς φθο-
νήσας μοι, πόθω θεώσεως κατέβαλε.

Κρατῆρα θανατηφόρον πάλαι μοι, Εὐα κεκέρασε. σὺ δὲ Ἀγνή τεκῶσα
τῆς ζωῆς, βόθρω γλυῦκος μοι ἔβλυσας, ἀθανασίας οἶνον τε, Πισῶν
καρδίας τὸν ὑφραίνοντι.

ΥΠέρτερον Οὐρανῶ σε σκλιῶμα, καὶ γῆς πλατύτερον, ὃ Οὐρανῶ καὶ γῆς
δημιουργὸς Θεοτόκε εἰργάσατο, καὶ λογικὸν καὶ ἔμφυχον, ἐν γῆ Παρά-
δεισον ἀνέδειξε. Ω, δὴ, γ. Τόξον δυνάτῃς.

ΙΔε τὴν ἐμὴν ἀδοξίαν, ἴδε με τὴν θλίψιν, Μήτηρ Θεῶ καὶ ἐξάλει-
ψον, τὰς ἀπειρέσμες ἁμαρτίας, καὶ τὰ χέρις ἐξάλυσον.

ΥΜνος Θεοτόκε ἄξιος, ἕδεις ὑπὸ σῶματος ἀνθρωπίνου προέρχεται, σὲ
συμφώνως, ἡν ἀνυμνήσων, Οὐρανῶν θεῶν στρατῶματα.

ΟΠλον ἀρραγὲς καὶ τεῖχος σε, κεκμηλῶς ἔειπα, ἴδ' ἐναντίων τὰς φά-
λαγγας, καὶ ὑμῶν σε τὰ μεγαλεῖα Θεοτόκε Ἀπειρόγαμε.

ΠΡόχες τῆ κραυγῆ τῆ δέλεσσα, τῆς σῆς δεομένης ἐπιπικρίας Μητρῶδε,
ἢ ἐλπίς μοι εἰσάκεσόν με, καὶ πατάσδυσον τῆ σῶσαί με.

Ω, δὴ, δ'. Ο' καθήμιος ἐν δόξῃ.

Ο' Μερεις δίδου μοι δακρύων, καὶ πηγῶν καταλύξεως, ὑποκλύξασάι με, πάντα τῆς πταισμάτων τὸν βόρβορον, καὶ ἀναβλύξεν ἐκ βάθους ρείθρα ζέοντα, τῶν καρδίας μου τῶν ἐφυγμένων ἀξίωσον.

Καίων ἅμα καὶ δακρύων, Θεοτόκε προσπίπτω σοι, βοηθὸς ἁγῶν μου, ἐν τῷ τῶν ψυχῶν μου χωρίζεσθαι, ἐν τῷ δυσίῳ σαρκίῳ, καὶ καταγίγων, τὴς ζιτινίας μου δαίμονας τότε χειρώσασθαι.

Α' Πειρόγαμε Μαρία, τὸ γλυκύτατον ὄνομα, καὶ ἕσθ' χρυσίον, λίθων τε πολὺ τιμιώτερον. ὁ πολυτίμητος πλέτος, καὶ ἕσθ' ἄρτιμον, χηῖμα σῶσόν με, τὸν ἐπὶ σὲ καταφύλλοντα.

Α' Νατινάω με τὰς χεῖρας, ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὄμματα, καὶ ρυπαῖντα χεῖλη, Δέσποια κινῶ πρὸς τὴν δέησιν, μὴ ἐν βδελύξει με, ὅτι τῶν ἐλπίδων μου, ἐν σοὶ κέκτημαι, μὴ Θεὸν ὁ οὐκ ἐπίστα.

Ω, δὴ, ε'. Ἀσεβείας ἐκ ὄφονταί.

Ρ' Ἀθυμίας ὑπνος με, κατέλαβε βαρὺς, καὶ ναθρόν με πρὸς τὰ καλὰ, ὅλον καὶ δυσκίνητον πάντα πεποίηκε, πρὸς τὰ φαῦλα πρὸ θυμον, σὺ δὲ Κόρη με δόρθωσον.

Ι' Ἐραῶς ἐκπέπνοκα καὶ κρείττονος ζωῆς, ὑποκύψας ταῖς ἕδοσιν, καὶ ἀλόγοις κτύεσι πρὸς συμβέβλημαι, ἐν τιμῇ γὰρ ἀνθρώπος, καὶ σωῆκα ἂν ὁ δέιλαιος.

Α' Μελῶς ὁ χρόνος μου πληρῆται τῆς ζωῆς, ὑπερρέων ἕδωπαδῶς ὡσπερ ὕδωρ ἄσατον, καὶ δαπανώμιος τῶν τομῶν ἐγγίξασαν, τῶν θανάτων προαγγέλλει μοι.

Νοπίως προσπίπτω σοι, Ἀγνή καὶ αἰδητῶς, νοητῆρ με καὶ αἰδητῆρ, ἐπιβέλων λύξασαι ἐπεμβαιώντων μοι, ρυομήνη βλάβησιν τε ὁρατῆς καὶ ἀοράτης με.

Ω, δὴ, ε'. Ἡλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Ε' Νέφος ἁγῶν ψυχῆ καὶ φεῖξον, ἐνοσημῆ ὅλη τὸ Κεῖπέλιον, ὡς ἕσθ' ἀσέση, τὸ φοβερὸν, ὅπως καὶ ἀδέκασον, καὶ πρὸ τέλους μετανόησον.

Νόησον ψυχῆ τὴν ἀτιμίαν, ἣν σεαυτῇ προσάπτεις, ἀντιστρέψασα τὴν ἀταξίαν, πρὸς τὸ Θεῶν, σοὶ τὸ ἄρχειν δέδοται, τῷ δὲ σώματι τὸ ἄρχεσθαι.

Μωλαπας καὶ θαύματα ψυχῆς μου, μὴ θαυμαβόλης Δόξης, μηδ' αἰχμηῆς μου πολλῶν ἐν μίση, ὅτε ποιῆς, φοβερὰν ἐξέτασιν, ἰκυσίαις τῆς τελευτήσασε.

Φρίττει Οὐρανὸς καὶ γῆ κλονεῖται, σὺ τῶν ὑποχθονίοις ἐκπληττόμενοι πῶς ἀμφοτέρων, ὁ Ποιητῆς, ἐν ἀγκάλαις φέρεται τῆς Παρθένου βρέφος ἄσατον.

Κάτισμα. Ο υψωθείς.

Τὸν ἐλεήμονα Θεόν ἢ τεκνῆστα, τῆς βλαπταχρήϊας ὡς πηγὴ πεφυκῆα, ἐλεῆμων Κόρη καὶ φιλόγαθε, δώρησαι καταύξειν τῇ ψυχῆ μου πρὸ τέλους, χάρισαι χαρισίμων τῇ καρδίᾳ μου πένθος, ὡς αὐτὴ πονθήσας τύχῳ διὰ σὲ, τῆς ἰσθ' ἐδικαίαν ἐκεῖ ἀδακλήσεως.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' διασώσας ἐν πυρὶ.

Ω Μυστικῶς φοβερῶ, ὡ φεικώδες ἀπὸ σημείων, ὡ περὶ πόδες ἀποῆς, ὅτι Κόρη Παρθένος ἀπείρακτος, καὶ ἕσφοδὸς καὶ λοχούτεια ἐχημάτισε τὸ πᾶντων Θεῶ καὶ Κτίων.

Ο Ταντὴ πλῆθι τῶ ἐμῶν, κακῶν ἐπὶ νέον ἀνάλαβα, ἰληγίῳ καὶ ἐμαυτὸν, κατακείνω πρὸ Κρίσεως εὐδοθεῖν, κατακείνον γὰρ κέκπημαι, τὸ κελπίειον τὸ μέγα τὸ σινειδότης.

Ω Φθῆς Πανάγιος Ναός, τῆς ὑπερσείας ἐστίας, Κόρη καὶ ἅγιον Θεόν, ὡς Ἄγια ἁγίως ἀπέτεκες, Παναγίε ἐν Πνύματος, ἐν μιᾷ τῇ ὑπεράσσει, διπλῆ δὲ φύσει.

Γ Δὲ τὰ ἔχαστα σεμνῆ, πᾶντα καὶ ἀρχαῖα με πᾶθῃ, καὶ τὰ ποικίλα με δεινὰ, ἐν κλαυθμῷ καὶ ὀδυμῇ καὶ δάκρυσιν, ἐξηγόρδισα κράζων σοι. μὴ ἐσῶς ἐρημόν με σῆς βοηθείας.

Ω, δὴ, η'. Παῖδας διαγείς.

Ν Ἦν ἐν σεαυτῇ ἀναλογίζε, ψυχῆ μου πῶ μετ' ὀλίγον μέλλεις ἀρῆσαι, οἷα ἀδακλήσεσθαι Βήματι καὶ Ἀρχοντι, τῷ τὰ κρυπτὰ γινώσκοντι σὲ διαβέβια, καὶ σφάζον ἐκ μέσης καρδίας, σᾶσόν με πρεσβείαις Χειρὲ τῆς σὲ τεκνύσης.

Α Ῥοκ πρὸς τὴν ἀνω Σιών πόλιν, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ψυχὴ τὸ ὄμμα σα, ὑψώσον τὴν ἔφρυσιν, ἔξέφρον σα τὴν ὄρεξιν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν σα εἰς τὴν Οὐρανίαν, ἐκεῖ γὰρ τὸ Πολίτευμα πέλει, πάντων ἰσθ' Ἀγίων, ἢ ὄντως ἀφροσύνη.

Ο Ἰ δάκρυσιν ἀείροντες ἐνταῦθα, καὶ ἀέριματι ἀρεῖθ' ἀποκαταβάλλοντες, ἐπι καὶ θερίζουσι, ὄντως ἀγαλλόμενοι, ἐν Οὐρανοῖς ἀείζων, πολυκαρπίαν χαρῆς, αὐτῆς με καταξίωσον Κόρη, ὅπως σε δοξάζω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Υ Πάρχων ὑπόδικος μυρίαις, δεινύαις τί διαπαράξομαι ὁ ἄθλιος, ὅτε παρασῆσομαι, τῷ φεικώδει Βήματι, τῷ σὲ Τίτῳ καὶ εὐλογον, ἡπολογίαν εἰπεῖν, ὧν ἐπαραξα κακῶν ἀπαιτῆμαι, σὺ Θεοφρονῆτορ, βοήθησόν μοι τότε.

Ω, δὴ, θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νῦν ὡς ἐν τῇ κείσῃ παρῶς, γυμνὸς τετραχιλισμῶς αἰχμωδύμμος, ἔβω ποδῶν σου ἢ ἀχάντων, ἐφάπτομαι ἢ βρέχω τοὺς δάκτυλους, ὡς ἀπώτερον ἢ πόρνη ἢ κρᾶζισοί, σῶσον με Σῶτερ τῆς Μητρὸς σου εὐχαῖς.

Υἰὸν τὸν ἀμύτορα τὸ ἄνιν, ἀπάτορα ἐπ' ἐχάτων Κόρη τίποτας, ἴσον Πατρὶ ἢ βροτοῖς ἴσον, ἀπλῆν τε ἢ διπλῆν τὸν ἀσιώδητον, ἀθάνατον θνητῶν τὸν ἀσάματον, διττὸν τῷ φύσιν ἢ τῷ θέλῃσιν.

Ανθρώπων ἐνάπιον Χειρῶν, ἢ πάσης Ἐπερανία Ἐκκλησίας με, μὴ κατακείνης ἐν τῷ κείνῃ, πρεσβείαις τῆς ἀγῶς κυριασῆσαι σε, χιλίων χιλιάδων, μείων τε παρῶν μείων σοι.

Ω μήτερ τῶ πάντων Ποιητῆ, ἐλόφατε λυπηθῶν παραμύθιον, κινδυνόωντων πορῶσια, ἢ καταπονηθῶν ἀντίληψις, ἢ ἀδυσμέντων ἢ ὀπίσκεψις, σῶσον με σῶσον τὸν ἀνάξιον.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὁ εἰς ὑψίστην κλιθεῖς.

Εξαγορεύω Ἀγνήσοι Θεοτόκε, τὰ δεινά με πταίσματα, εἰ γὰρ καὶ κρῖνα αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κείσεως, ἀδοξοθῶν, ἢ βίβλων πάντων φανερωθήσονται, ἕματα ἑρῶτα βλάπτων τὰ ἄτοπα, χείρας ἐμόλινα ἄπαντες, ταῖς αἰχμηγῆσι, σῶμα ἠχέωσα ἢ παλαίπαρος, τῷ δεψυχώμε εἰσαυμάτισα, ἀμαρτίας ἐλέησον οἰκτερον, καὶ μείδος με δειξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σε.

Οτι εἰς βέδη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατῴπισσα εἰς ἀσιελγίας με, ἢ βαθυμίας ὁ δειλαῖος, ἢ ἄπορία, ἢ ἀπογνώσει νυκτὶ συνέχομαι, ἢ μοι βοήθεια ἢ ἰλασῆσιον, ἢ σωτῆρα Παράχωντε, παραμυθίαν, ἀμύρα ἀπὸν παρεχομένη μοι, σὲ ἐκτόβω ἢ σὲ δέομαι, ἢ προσπίπτω ἢ πίσει κραυγᾶσαι, μὴ δειχθεῖν εἰς τέλος, τῷ ἀλάστοι ὀπίχαρμα.

Τῶ ἢ δακρύων ροᾶς με Θεοτόκε, ὡς μύρα προσάγαγε τῷ ποιητῇ καὶ Θεῷ, τῶς στυγαμῆς τῆς καρδίας με. ὡς θεῖα δῶρα, τῷ προσδύχῃ ὡς τερπνὸν θυμίαμα γονάτων τῷ κλίσειν τε θυμῶ ὡς ἄρωμα ἢ τῶ χερῶν με τῷ ἔκτασιν. Παρθενομήτορ, ὡς ὀλοκάρπωμα ἰεράτατον, τῷ σωθῆναι τῆς ψυχῆς με, ἢ σέρων κύβη ὡς λάφυρα τίμια, ἀμύρα μοι ποίσα, ταῖς σαῖς τῶτον παραλήσει.

Δια τὸ σῶσαι τὸ ἄγος τῶ ἀνθρώπων, Υἱὸς ὁ σωμαρχὸς Πατὴρ ἢ Πνεύματι, Θεὸς ὑπάρχων ἀόρατος, σὰρξ καθάρῃ, ἀναλοιάτως ἐκ τῶ Πατάμω, τῶ ἐν μισίτῳσον, τῶ οἰκείωσον, αὐτῶ τῷ πόθῳ με πρόσδῃσον, καὶ φόβῳ θεῶ, τῶ ἐμᾶς σάρκας Κόρη καθήλωσον, ἐκ τῶ ἔφευ ἢ πιάσειν, ψυχῷ ἢ σῶμα εἰς τέλος με ποίησον, ἢ ἐκείθῃ τῆς τῶ, ὀλοαύσεως ἀξίωσον.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, δ'. Αἰαίξω τὸ σῶμα μου.

Στ' ἄντη ἀντίληψι, καταφυγὴ καὶ σωτήρισις, ἡδ' ἐέλωνται πέφυ-
κας, Θεογενῆτορ Ἀγνή, δὲ τῶτό σοι προσώπτω καὶ κραυγάζω,
σῶσόν με τὸν ἄθλιον, τῇ συμπαθείᾳ σου.

ΑΓ' ἀράξεις αἱ κρύφια, τὸ σπυριδὸς μου μαρίζουσι, πρὸ προσώπου φέ-
ρσαι, τέτοιον τὸν ἔλεγχον, αὐτοῖον Δέσποινά, βοήθειά μου γυναικί μου.
πρὸ τῆς τελειώσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

ΑΓίασον Δέσποινά, πῆν μολωθεῖσαν καρδίαν μου, ἢ τὸν ὑπεράγιον,
Λόγον κηύσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἀγιωτέρη, ἡδ' αἰῶνα Δυ-
νάμιον, μόνη Πανύμνητε.

ΕΝ σοὶ τὰς ἐλπίδας μου, τῆς σωτηρίας ἀνέστηκα, καὶ πρὸς σέ τὴν
εὐσπλαγχνον, πῆσαι κατέφυγον, μὴ παρίδης με, ἐλπίς ἀπηλπισμέ-
νων· ἀλλ' ὡς παντοδύναμος, πρόσφθασον σῶσόν με.

Ω, δὴ, γ'. Τὰς σὰς ὑμολόγησας Θεοτόκε.

Τῆν δρόσον τῆς σῆς μοι εὐσπλαγχνίας, πρὸς ἡμᾶς Πανάμωμε Ἀγνή,
τῆς ἀμαρτίας καύσωσι, πηρομένη καὶ θλίψεων, ψυχῶν ἐπαναφύχε-
σα, καὶ τὴν καρδίαν μου ἐφάινεσα.

Νός μου τὸ σκότος Θεοτόκε, φανί τῇ ἐν σοὶ ὡς ἀγαθῇ, ἐκδυσωπῶ
διάλυσον, καὶ μετανοίας δάκρυσι, ῥυφθλαῖά με ἀξίωσον, ὡς συμ-
παθῆς καὶ πολυέλεος.

ΡΑῖσι ἐλέησας Παρθένε, τὰς ἀνδρακας σβέσον ἡδ' ἐμῶν, παθῶν
Θεοχαρίποτε, καὶ ἐσβεσμήσαν ἀναψον, τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου,
χρυσῇ λυχνία ὑπάρχουσα.

Χειμάζει με κλύδων ἀμαρτίας, καὶ σάλας ἀτόπων λογισμῶν, σπλαγ-
χνήσῃ μοι Πανάμωμε, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς ἐλεήμων ἔκτει-
νον, ὅπως σωζόμενος γεραίρω σε.

Ω, δὴ, δ'. Τὴν ἀεξιχνίαν.

Η Πανοπερδαύματος Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανοίας ἀντίνα μοι, λῦσον τὴν ζόφον τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ πονηρὰς ἀφαιρίσον, διὰ λογισμὸς τῆς καρδίας μου.

Σ Ἐπὶ τὸ ἱλασίμιον πάντων βροτῶν, πίσει ἱκετῶν καὶ δέομαι, ὡς ἐλεύμαν ἰλεών μοι τὴν Κεϊτῶν, καὶ σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι, ὅπως ἐν αἰνέσει δοξάζωσε.

Τ Ἡν τεταπεινωμένην μόνη Ἀγνή, καὶ λελετωρωμένην καρδίας μου, ταῖς ἀπαθάρτοις τῆς παθῶν ἐπαγωγαῖς, ὡς Γαβὸς θεράπτεσον, καὶ χειρὸς δαιμόνων ἔξαρπασον.

Σ Κλέπη καὶ ἀντίληψις, καταφυγή, χρεῖμαι Παρθένε τὸ δέλωσε, καὶ λύβωσαί με τῆς γενύνης τῆς πυρός, τὸν καταδίκης ἄξιον, ὅπως αἰωνίως δοξάζωσε.

Ω, δὴ, ε'. Ἐξέση τὰ σύμματα.

Ν Ἐκρέμνος πάθει, καὶ λογισμοῖς Πανάμων, πρὸς τὰς οἰκτιρμὰς σου καταφύγω, πρὸς τὴν θεριλίωσιν προσρέχω Δέσποινά, σιέπλω καὶ βοήθειαν ζωῆς, μόνη ἡ κυήσασα, τὴν καρδίαν μου ζώωσον.

Ρ Ὁμοφαία ἔωθεντά με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τὸ δρασματώδη σου φαρμάκω, ἢ τὸν Σωτήρα τεύσσα Κύριον, λόγῃ τὸν ἔωθεντά δι' ἐμὲ, Ἄχραντε καὶ ἔωσαντα τὴν καρδίαν τῆς ἄφρας.

Ν Ὁς με θεράπτεσον, τὰς ἐκβοπὰς Πανάμων, ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, τῆς ραθυμίας σκέτος ἀπέλασον, ὅπως ἀχαιείως ἀνυμῶ, πόθω καὶ γεραίρωσε, τὴν θεριλίωσιν ἀντίληψιν.

Γ Ἄσεων ράματα, ὀμβρίζεις Αἰετάρθετε, πᾶσι τοῖς νοσησιν ὡς νεφέλη, ἔμφυχος ὄντως τῆ Βασιλείας Χριστοῦ. ὅθεν δυσωπῶσε ἐπενῶς, δρόσον ἰαμάτων μοι, ἀδενῶντι κατὰπεμψον.

Ω, δὴ, ς'. Τὴν θέαν πύττω.

Η Μόνη πάντων βοήθεια, βοήθησον ἡμῖν κινδυνάσει, καὶ χεῖρα ὄρεξον, καὶ πρὸς λιμῆν κατ' ἄδωσον, τῆς σωτηρίας μόνη Θεοχαράτω.

Λ Ογοθεσίς με Πάσασε, ἐν ἄρα τῆ φεικτῆ σου ἔξαρπασον, τῆς τῆς δαιμόνων τε, δεινῆς ἀπάτης καὶ κείσεως, πυρός με βρωμῆν τῆς αἰωνίζοντος.

Υ Μολογῶ σε πανύμνητε, δοξάζω τὰ σεπτὰ μεγαλεῖά σου, τῆς ἀπαθάρτων με, διὸ παθῶν ἐλόδ' ἔρωσον, καὶ τῆς ἀφράσε δόξης με καταξίωσον.

Υ Μνεῖν σε χεῖρος ὀφείλωμεν, ἀλλ' ἄνωγος πρὸς ἀξίαν σου δεινίωμεν. διὸ θαυμάζοντες, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφρασον, φεικτῆς ἐν σαὶ Παρθένε, παραχρῆν μουσίμιον.

Κάθισμα. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Περὶβάλλον Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ὁ ἀπαργανῶν πᾶσων τῶν γλῶσσῶν ὁμίχλη, καὶ θεμελίων φάσματι τῶν θαλάσσης, ἔστος ἀπειραγματος, τῇ Θεότητι πέλων, θείων θεμελίεται, καὶ ἀπαργαῖσι εἰλεῖται, ἀμβολῆ σαρκὸς ἐκ σῆ σεμνῆ, ἐνανθρωπήσας, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον.

Ω, δὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάττωσαν.

Α Παλιδαῖον τεύχος μόνι Κύριον, Θεοχαρίτω, τῇ παρακλητῇ δαξιά, τὸν νῦν ἀλλοιωσαί με αὐτὸν ἰκέττω, πρὸς τὰ κρείττονα, δευτικῶς θεμελίωσον, τῆς δαυμῶν ἐπηρεῖσι.

Η Βασίλισσα Παρθένος ἡ κηύσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, οὐκ ἐρησον σῶσόν με, κλονέμερον πλάθει, πίσει σερῶσον, καὶ ὀδήγησον, πρὸς σωτηρίας εἶβον με, τῆς Πιστῶν ἡ σωτηρία.

Ι Δασυέρον μοι φαίνε, Πανάμωμε, πρὸς τὸν τεχνοῦτα ἐν σῆ, ἄποιοπάς χαλεπῶν, χρεῶν προξονῶσα μοι, καὶ Βασιλείας Θεῶν, θείων ἐσόδων, καὶ τῆς εὐφῆς ἀπόλαυσιν, καὶ φανὸς τῶν μετῶν.

Π Αναμώμωτε Μαρία, καὶ ἀσύγκειτε τῇ ἀγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκί, Παρθένε κηύσασα ἀπειροκόμωσ Αἰγνή, αὐτὰ πρὸς βδοε, παντοίας με καλώσεως, καὶ κολάσεως ρυθίωαι.

Ω, δὴ, η'. Παιδας ἀγαγεις.

Α Σάπτος τὸν βίον διανύσας, καὶ πᾶσων ἀκαθαρσιῶν ἐργασάμενος, εἰμα τὰ Κεῖταιον, τῶν φεικλῶν ἐξέτασιν, καὶ τῶν δεινῶν ἀποφασιν τῆς καταδίκης με, ἐλέησον Κόρη τῶν ψυχῶν με, καὶ πρὸ τῆς θανάτου, συγχώρησον τὰ ἄδικα.

Ε Ἐν σοὶ πᾶσαι ἐλπίδα σωτηρίας, ἀνέθηκα Θεομήτορ Ἀπειροκόμω, καὶ σὲ εἰς βοήθειαν, προσκαλέμαι πάντοτε, χρεῶσόν με θλίψεων καὶ πειρασμῶν τῶν ἐχθρῶν, καὶ λύσον τὰς σειράς τῆς κακῶν με, καὶ τῶν αἰώνιων πυρὸς ἐξάρπασόν με.

Ω Ράθης Ἀγγέλιον ὑπερέρα, Θεὸν ἀπορρήτως σωματώσασα, τῆτον ἐν ἰκέττω, Δείσασα Πανάμωμε, τῆς σαρκικῶν ἀνώτερον, χρεῖσαι με πειρασμῶν, καὶ Κεῖταιος μελέσεως ρυθίωαι, καὶ τῆς αἰώνιων ζωῆς ἀξιοθίωαι.

Ν Ἀμάτω με πλήρωσον Παρθένε, ἐνθέων ἡ τῶν Πηγῶν κρυφορήσασα, λύσωσον τῶν καύσων τῆς ἀμαρτημάτων με, καὶ πρὸς ζωῆν ὀδήγησον τῆς σωτηρίας Αἰγνή, ὅπως πᾶσι τὰ θάυμασια, καὶ γεραίρωσον πᾶσι τῶν δυνάμιν.

Ω, δὴ, θ'. Ἄπας γηθηθῆς.

Στῆσον τὴν νομίῳ, τὴν τῆς ἀμαρτίας μου Θεοχαίριον, τὴν λυμαινομένην μου, ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ πῖν δάκρυα, τῇ πανδοκίᾳ προσβίβητε καὶ προσασίᾳ μου, Θεραπεύτω, διδάσα σωπίλον, τὸ Δεσπότη τὸν φόβον τὸν ἄχραντον.

Στῆ μου φωτισμὸς, σύ μου ὑπολύψωσις καὶ συμμαχία μου, σὺ δόξα καὶ καύχημα, καὶ προσδοκία καὶ σωπεία μου, ὑπάρχεις παντοδύλογητε καὶ σὲ πιστῶς προσκυνῶ, καὶ βοᾶσαι, σῶσον με τὸν ἄθλιον, τὸν ἀφρόνως Θεὸς μακρομήτρον.

Σὠσον με Ἄγνη, Σωπῆρα κυήτασα, καὶ πανοικτίρμονα, οἴκτειρον τὸν δαλόν μου, πρὸς μετανοίας εἵβης ὀδήγησον, τὸ ποιητὴ τὰ σκαυδάλα ἐν μέσῃ ποίησον, τῆς αὐτῆ δε λύψωσαι ἐνέδρας μου, καὶ πυρὸς αἰώνιος ἐξάρπασον.

Νοῦς ἀδυνατεῖ, καὶ πᾶσα δάκρυα ἰλιγγία γηθηθῆσαι τὴν ὑπεραίρησαν, καὶ τῆς Ἀγγέλου ἐν ἀγιότητι, καὶ Σεραφίμου ἐπέκυνα καὶ Χερουβίμ ἀυμνεῖν. Παναγία ὄσον ὀφημέντες σου, τὸ Ἄγγελο τὸ Χαίρει κραυγάζομεν.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Μόνος ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ ἐμπαθὴς ἐπλημμέλησα, μόνος ὄφθιμι ὁ ἄθλιος, ἐγὼ πάσης ἀνάξιος, ἀρετῆς ἐνδύς, γυμνὸς ὄντως ὅλος. τίς ἐν μὴ κλαύσει ἐπ' ἐμοῦ; τίς μὴ ἐθρήνησεν με τὴν ἀπώλειαν; διὸ πρὸ τέλους κράζω σοι. ἤμαρτον Δεσπότηνα σῶσον με, τὸν ἀσώπως τὸν βίον μου, καὶ αἰχρῶς ἀναλώσαντα.

Χαίρει καταφύγιον, Χεισιανῶν τὸ ὑπόρθητον. χαίρει Κόσμος ἔξωσασμα. χαίρει τὸ κραταίωμα, τῆς Βασιλευδόντων. χαίρει Γερέων, ἡ παρρησία πρὸς Θεόν, Ἀρχιερέων τὸ ἐγκαταβάπτισμα. χαίρει θανάτου ἐκκρωσις. χαίρει ζωῆς πᾶσι πρὸξενος. χαίρει πάνταγε Δεσπονα, τὸ ἐμὸν καταφύγιον.

Ομβροσόν μοι Δεσπονα, τὸ σὲ ἐλέος τὰ νάματα, καὶ φλεχθεῖσαι πρὸ καύσανι, παθῶν τὴν καρδίαν μου, ὡς συμπαθὴς ἄνθρωπος, κατάρδυσσον Κόρη, καὶ καταπύξωσις κρυπῆς, φέρειν ἀπαύτως, ποίησον δέομαι, διὸν τῆς ἀδελφίσεως, τῆς σωζομένων καὶ τέρφεως, τῆς αἰεὶ ὀπτιύχοιμι, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Στὸ καθαράτατον, τὸ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν κενὸν μου καθαίρεισον, τὸν ἐπιλαβῆρον, πᾶσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγάγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέα Τεράδος ποίησον, ὅπως τὴν διωκατέϊμα μου, καὶ τὸν ἀμέθρητον ἐλεος, μεγαλιῶνα σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, δ'. Τεισάτης κραταιός.

Δ Οχεῖον ἱερὸν, ἱερὰ Θεοτόκε, γεγονῆα τῆ σεπτῆ, καὶ ὄντως ἱερῶ, Παναγίε τε Πνεύματος, τῷ καρδίαν με δοχεῖον, ἐναγὲς χρηματίζεσθαι, ἀκαθάρτων πνευμάτων ἀγίασον.

Σ Βεσηλιόν μοι δὸς δάκρυον Παναγία, τῆς γενένης τῆ πυρός, καὶ λείπει με νυκτὶ καὶ ἡμέρα ἀξιώσον, κλίνω τε καὶ τῷ τραυμῶ με, κατανύξως ῥύμασθαι, ἵνα μὴ ἀφυπνώσω εἰς θάνατον.

Π Οικίλων ἡδονῶν, ἐκτραράττει με σμίως, καὶ συσφύρει καταγίς, παθῶν πολυειδῶν, εἰς ἀπόγνωσιν κλώθεισα, ἀλλὰ σὲ τῆ ζωηφόρου, δεξιᾶ με κυβέρνησον, μετανοίας ἀπὸς ὄρμον Παύρμητε.

Ο Λόγος τῆ Πατρὸς, ὁ τὸ πᾶν ἐσιώσας, ἐκ μὴ ὄντων ὡς Θεός, ὁ πάσης ὁρατῆς ἀοράτετε Κτίσεως, αἴτιος ἰσθ' αἰτίαν, σὲ αἰτίαν σαρκέμβρος, ὡς ἠδέλισεν ἔχηκε Δέσποινα.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τ Ἰμιώτερα, Σεραφίμ ἀσυγκρίτως ὑπάρχουσα, τὸν τιμῶντα σε αἰεὶ, ἐξ ἀτιμίας ἀτίμων παθῶν, ἰσθ' ἡμε Δέσποινα, ῥῦσαι καὶ σώσον με.

Σ Ἐν ἡμέρᾳ, τῆς φεικτῆς ἐξετάσεως εὐροίμι, προσασίαν ἀψυδῆ, καὶ καὶ ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου με, ἐξείαν ἀντίληψιν Θεοχρηνίτεια.

Ν Ὡς τοῖς ἀρχαίοις, Χερσεβίμ ὁ οὐκέμβρος Δέσποινα, φλογοφόρον ὄπῃ γῆς, σὲ κατεσπύλασεν ὄχημα, ἐν ᾧ ἐποκέμβρος ἡμῖν ἀμίλησεν.

Α Γιωτέρα τῆσ' Ἀγίων ὡς ἔσα Δυνάμεων, Παναγία τὸν Θεόν, τὸν ἐν ἀγίαις Ἀγίων ψυχαῖς, ἐπαναπαυέμβρον ἀγίως τέτοκας.

Ω, δὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Κ Λαίων ἄμα καὶ δακρύων, Θεοτόκε παρασίππωσοι, βοηθός ἄγε μοι, ἐν τῷ τῷ ψυχῶ με χωρίζεσθαι, ἐκ τῆ δυσλῶς σαρκίς, καὶ καταέχονον, τῆς ζῆτῶντάς με δαίμονας τότε χειρώσασθαι.

ΑΝατείνω με τὰς χεῖρας, ἐπὶ σέ καὶ τὰ ὄμματα, καὶ ρυτῶν τὰ χεῖλη,
 Δέσποινα κινῶ πρὸς τὴν Δέσποινα, μὴ ἐν βδελύξῃ με ὅτι, τὰς ἐλπί-
 δας με, ἐν σοὶ κέκμηαι καὶ Θεὸν ὁ οἰκέτης σε.

ΜΤεινώνωμε Παρθένε, Πολυῶμινητε Δέσποινα, Παναγία Κόρη, πάγ-
 χυσε πασὰς ἀχειρόπλοκε, ἀσπιλε, ἀφθορε Νύμφη, πανακίρατε,
 ἀπειρόγαμε Μήτηρ Θεῶν σὺ με οἰκτερον.

ΙἮσ' ἐν τὸν ζωοδότῃ, ὃν ἐξήνησας Δέσποινα, ἕα νῦν καὶ λόγον, αἰ-
 θρωπὸν ἐν σέ ζηματίσασα, ἕα παντὸς ἐκδυσώπει τις μερίδος με,
 καὶ τῆς εὐσεως ἡδ' ἐκλεκτῶν δεῖξαι μέτοχον.

Ω, δὴ, εἰ. Νῦν ἀνάσσομαι.

ΘΡόνη πνεύμορφε, Χερσβικὸν ὄχημα Θεῶν, πάντιμὲ θάλαμε, Κλίμαξ
 Οὐράνι, κιβωτὲ ἀεθμαλλῆς πεχυσωμῶν, λογικὴ ἀεισερά, Πανα-
 γία Παρθένε σῶσον με.

ΟΜβρος δακρύων μοι, καρταρικῶν ὕαβρισον Ἀγνή, πρῶτος χαρμό-
 σωσαν, λυπῶν δ' ὀρθῶν, καταλύξιος πηγῶν δακρυοφόρον, καὶ με-
 τατόων θερμῶν, καὶ συγχάρησιν δόξοι Δέσποινα.

ΕΜψυχον Τέμενος, χαρητικὸν δόξης τῆ Θεῶν, ἄγιον ἐκλύωμα, θεῖον
 Ἀνάκτορον, καρτάρων καὶ ἱερῶν, Χερσὲ παρθεῖον, πορφυρόχυσε πα-
 σὰς, Παναγία Παρθένε σῶσον με.

ΣΤείλαξον πρὸς ἡμῶν, λῆσον τὸ σὸν πρόσωπον, ψυχὴ δ' ἀπρυσὶ φέσει,
 πλωτῶν τὰς χεῖρας σε, καταλύξιος ροαῖς, καὶ ὡς ἡ πόρνη, νερῶν
 ἄφαι ποδῶν, τῆς Παναγνῆ καὶ λάβης ἄφαι.

Ω, δὴ, εἰ. Εἰβόσσε.

ΣΤαλάζειν με, δακρυφόρος λιβάδας ἐνίχυσον, Θεοτόκε, ἐφ' ἡμῶν δρό-
 σος Οὐράνιος, ἔσαξε, δροσοβόλος πόκος, τὸν σὸν τόπον γὰρ Κόρη
 ἐδήλωσε.

ΝΤὴν ἀπεσον, σπλαγγῆ με Παρθένε καὶ τέχμων, ἔξελέδαί, πὸν σὸν
 δῶλον ἐν σώματος λέοντος, ὅπως ἀνυμῶσε, τὴν Πανῶμινητον καὶ
 παναμῶμινητον.

ΕΒόσσε, πειρατῆροισι πῶλλοις σιωχόμενος, πλεονάκις, καὶ ἐκ πάντων
 ἐρρύσω με ἄφωτον, καὶ νῦν σοὶ κραυγάζω, τὴν ψυχῶν με δῆσῶσον
 Δέσποινα.

ΦΙλαίθρωπον, καὶ οἰκτιρόμονα Δόγον κηύσασα, καὶ ἐλέες θελητῶν, Θεο-
 τόκε ἐλέησον, τὴν ψυχῶν με ὅτι, ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀέθετο.

Κάθισμα. Οὐ φάθεις.

ΦΙλαμαρτήμων πεφυκῶς δυσωπῶσε, τὸν ἀμαρτήτων Θεὸν τὴν πεκῶ-
 σαν, τὸν ἀμαρτίας ἀφροντα τῆ Κόσμου σεμνή, τὴν πολυαμαρτήτων

οικτειρῆσαι ψυχῷ μου, καὶ τὰς ἀνομίας μου πὰς πολλὰς ἐξαλείψαι, ἁμαρτω-
λῶν αὐτῇ γὰρ ἰλασμός, καὶ σωτηρία Πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' δασώσας ἐν πυρὶ.

ΡἌνιδα μίαν ἐξαιτῆ ὕδατος ἐμφύξει τὴν γλῶσσαν, ὀδυνημῶν ἐν
φλογὶ, πῆς γενένης ὁ πρὶν εἰς ἀπόλαυσιν, καὶ θυρῶν πολλὰς πλέ-
σιος, ἐκ ἐπέτυχε ψυχῆ μου φοβῆ τὸ δράμα.

ΩΡαυ πῆς Κεῖσεως εἰς νῦν, Δέσποινα βαλθόμενος ἔξω, καὶ ἀγωνία
συχεθεῖς, ὅπῃ σὲ καταφύγω σὺν δάκρυσιν, ἢ ἐλπίς ἢ βεβαία
μου, ἀποσάδοντάς με τότε μὴ καταλίπης.

Ο Τὴν ψυχῷ ἀκαίδνηθ, καὶ πεπωρωμένος ὡς λίθας, σὲ Παναγία
δυσωπῶ, τὴν θεόγραφον πλάνα, τὴν ἄφραστον, ἐν ἣ πάντων ὑπέγρα-
φεν ὁ Θεός, καμὲ τῇ Βίβλῳ τῆς ζῶντων γράψαι.

ΗΝίκα μέλα τῶ φρικτῶ, Βήματι Χεῖρῶ ἀξιοσύνας, γεγυμνωμένος
ὁ πολλαῖς, ἁμαρτίαις κατὰς τῆς Δέσποινα, συμπαθήσῃσι τότε μοι,
ῥυομῆ με ἀνάγκης καὶ πάσης βλάβης.

Ω, δὴ, η'. Παῖδας ὁλαγεῖς.

ΧΑῖρε θεοβάδισον χωρίον, Παράδεισε λογικῆ θεοβλαστῆργητε. χαῖρε
πόλις ἐμφυχε. χαῖρε θρόνε πύρινε. χαῖρε χαρὰς Ἀνάκτορον καὶ
ἐνδιαίτημα, λαβὴς ἀνδρακοφῶρε λυχνία, πάγχευσε καὶ πλήρης εὐσβείας
θεῖε φάει.

ΣΤάξον γλυκασμῶν ἐν τῇ ψυχῆ μου, πικρία σιωχομῆ ἀδελφῶν
σεων, θεῖας ἀδελφίσεως, Κόρη ἀπειρόγαμε, ὁ γλυκασμός Ἀγ-
γέλων γὰρ, σὺ καὶ ἀνδράπων Πιστῶν, καὶ δὸς τῶ Οὐρανίῳ με Δείπνε, καὶ
θυρῆς γλυκείας τυχεῖν τῶ Παραδείσῳ.

ΛΤχία φωτὸς τῶ φισιλιε, ὑπάρξασα πανοπέλαμπος τῶ φέγγει
σε, τὸν ζόφου ἀπέλασον, τῶ πλημμελημάτων μου, Θεοκυῖτον λύ-
φωσιν τῶ θυχερῶν ὀδυῶν, βραβύσσα τῶ πίσει ὑμνῶντι, καὶ ἱερυφῶντι
τὸν ἄχραντὸν σε τίκον.

ΕΝ ὦρα Παρθένε πελοπῆς μου, χεῖρὸς τῶ δαιμόνων με ἐξάρπασον, καὶ
πῆς κατακείσεως, καὶ λογοθεσίῳ μου, πῆς φοβερῆς ἐπίσεως, καὶ πε-
λωνίων πικρῶν, καὶ ἄρχοντος δεῖν Θεοκῖτον, καὶ τῶ εἰωνία πυρὸς πῆς
καταδέκεις.

Ω, δὴ, θ'. Ἄπας γηγοῆς.

ΙἌδε τὴν ἐμῶν, ἰλέω σε ὀμματι ἐγάτῳ κἀκῶσιν, ἡ μοι προεξένη-
σεν, ἢ ἀμετεία τῶ ἐπταυμῶν μοι, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος Δέσποινα
τῶ ὀδυῶν μου αἰ σαί, ἀδελφίσεις τυῶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ψυχῷ μου
παχὺ ὀφρανάπτωσαν.

Σ Τόματι πλατεί, κὶ γλώσῃ σωτόνω σε, κὶ γηθοσυλῶ ψυχῇ, ἔποπε
πιπαύσομαι, γεραίρειν Δέσποινα πολυύμνητε· ἐν γὰρ τῷ σῶ ὀνό-
ματι ἀρῶ τὰς χεῖράς μου, κὶ ἐν πάσῃ χαίρων ὀλογήσω σε, τῇ ζωῇ μου
ζωὴ τῆσδε ποδέντων σε.

Α Βυασον Θεὸν, ἐλέες κηύσασα, κὶ μέγα πέλαγος, ξήραον, ἀνά-
σειλον, τὰς ἐπιρροίας κὶ τὴν ἀνάβλυσιν, ἐν τῇ ῥοῇ πανάμωμε
τῆσ συμπαθείας σε, τῆσ κακῶν μου, ρείθρον κατανούξεως, ἄσπεπλυνον με
Κόρη διδύσα μοι.

Σ Τέλεχος σαφρόν, καρπὸν ἐβλασήσειν ὑγιῆ πάποτε, πηγὴ πικρο-
γόνος δὲ, γλυκάζων ὕδωρ ἐκ ἀναβλύσειν, ὀρθῆς δὲ πῶς ποιήσε-
ται λόγος καρδία σκαμβή. διὸ ἔξέμω, Δέσποινα γεραίρων σε, πλὴν εἰ-
δύα τὴν πίσιν μου σῶσον με.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ως χηναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θ Εοτόκε βοήθει μοι, ὅταν μέλλω παρῆσασθαι, γυμνὸς ἐπὶ Βήματος κὶ
ἐπάξεισαι, τὸ σὲ Υἱὸν κὶ Θεὸν ἡμῶν, τότε με διάσωσον, ἐκ πυρός
τε κὶ βρυγμῆ, κὶ ἐκ σιότης κὶ σκώληκος, μὴ παρίδῃς με, ἐπὶ σοὶ τὰς
ἐλπίδας ἀνεθέμην, ὅτι διώσασθαι μέγας, μὴ Θεὸν βοηθῆσαι μοι.

Χ Αεισματῶν τῷ Πνεύματος, τῷ ἀγίῳ με πλήρωσον, κὶ ἀγάπῃ δώ-
ρισον τὴν σωτήριον, πρὸς τὸν Θεὸν κὶ πρὸς ἄπαντας, σαφῶς τὰς
πλησίον μου, κὶ εἰρήνῃ ἐμαυτῷ, κὶ παρόπιτε βράβυσσον, πίσιν ἁμῶμον,
κὶ τὴν πάντα τὰ Θεῖα συτηρήσασθαι, κὶ πρὸς πάντα σωεργῆσασθαι, τὴν πα-
δοκτόνον ἐγκράτειαν.

Ε Ἐν νυκτὶ κὶ ἡμέρα σε, δυσωπῶ παναμώμνητε, κὶ αἰτῶμαι λύσιν τῆσ
ἐγκλημάτων μου, σὺ δέ μοι πρόχες ὡς εὐπλαγχκος, κὶ τάχος ἐπά-
κτισον, τῆσ οἰκτρῆσ τῶ δειτῆσ, σὲ οἰκέτε δειήσεως, ρουμῆ με, τῆσ ἀπεί-
ρων κακῶν μου ἂν ἐκ βρέφης, ἐργασάμην βορβοράσας, ψυχὴν κὶ σῶμα
ὁ ἄθλιος.

Μ Τελαίης Πανάμωμε, ὑπεχόμην μετανοίαν, τῆσ ἐμῶν ποιήσασθαι
παρῆπώσεων, ἀλλ' ἐκ ἐάμε ἢ φαύλην με, τῆσ κακῶν σωήθεια,
διὰ τῶσ σοὶ βοῶ, κὶ ἀποπίπτω σου δάκρυσι, κὶ σὲ δέομαι, ἐξελεῖ με
τοιαύτης τυραννίδος, ὀδηγῆσα πρὸς τὰ κρείττω, κὶ σωτηρίας ἐχόμην.

Τῆς ΤΕΤΑΡΤΗΣ Ἑσπέρας,
ΚΑΝὼν εἰς τὴν
Τῆς ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α'. ἦχος, δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Κτεῖως καὶ ἀληθῶς γενένηκας, Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Θεοτόκον μόνην ἀληθῶς, καὶ κυεῖως ἐκλήθης Ἀγνή. διὰ πιστῶς γεναίρομην, καὶ καταχέως σε δοξάζομεν.

Νυμφῶνα τῆς τῆ Θεῶς σαρκώσεως, Ἀγνή πανάχαυτον, καὶ λογικὸν γυνώσκων σε σαφῶς, ἱκετόν ἑξομῶν με, παθῶν σαρκὸς καὶ πνύματος, καὶ πειρασμῶν καὶ θροισάσεων.

Ωσὶ Κλίμαξ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀφίξεως, τὸ Παντοκράτορος, δι' ἧς Θεὸς ἀνύψωσον, καὶ πρὸς Θεόν με χειραγωγήσον.

Φωτίζε με τῆς πρὸς βεβαίωσιν σε φώτισον, νυκτὶ καθέδοντα, ἢ ἀρομῶν Μήτηρ τῆς φωτὸς καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀεττερον, καὶ πρὸς ζωὴν αἰώνιον, σὺ δασπλαγχρία καθοδήγησον.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἐν σοφία.

Νἄεσα κρήνη, εὐλομβροῖς ἀδάκλῃσιν πέφηνας, διὰ Δέσποινα καμμοί, πρὸς βούτικῶν σε ναμάτων ῥολῶ, βλύσον καὶ κατὰσβεσον παθῶν τῶν κάρμινον.

Τραυματιδύτα, λογισμῶν ἐξ ἀτόπων θεράπιδσον, ἢ τῆς φύσεως ἡμῶν, ἰασαμῆν πληγῶν χαλεπῶν, τὸν ταύτης γὰρ τέτονας πλάστω καὶ Κύριον.

Εν τῷ πελάγει τῆς ποθῶν με πταισμάτων Πανάμωμε, καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, κλυδωνίζομενον τάχει ποθῶν, λιμῆ καθόρμισσον σῆς ἀντιλήψεως.

Τὴν πλατυτέραν Οὐρανὸν καὶ τῆς γῆς ὑπερέραν σε, συμπρωθεῖς καὶ συναδέξ, ταῖς τῆς ἐχθρῶν ἐπαθέσειν, ἐν εὐλίφει πλατυῖαι με, δέομαι Δέσποινα.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Ο' καθήμιμος ἐν δόξῃ.

ΓἈπῆρα καὶ Σωπῆρα, καὶ λυπῆρα τῆς θλίψεων, ἢ τεκῆσα Κόρη, πάντων με δεινῶν ἐλόδ' ἑρώσον, καὶ ἀφροσύνης ἀρρήτιε τὴν καρδίαν μου, Κόρη πλήρωσον, ὅπως αἰεὶ μακαρίζωσε.

ΑΓλαόκαρπὸν σε δένδρον, καὶ φυτὸν δισκίοφυλλον, οἱ Πισοὶ καλέωμι, ὡς ἀθανασίας ἐκφύσασαι, καρπὸν ἀραιὸν τῆς κάλλει καὶ σωτήριον. ὃν ἐκέλευε τῆς πίσει τιμῶντων σε.

ΩΚαίνης καὶ ᾠδ' ἁδύξου, μίξεώς τε καὶ κράσεως, Παρθενία τόνον, ὡς τε χεῖρες ὁ Θεοῦ ἄφροτος, καὶ τὴν τεκῆσαν ἀφράσως καταλέλοιπε, πάλιν παύαγον ὡς πρὸ τῶν τόνου καὶ ἀφροτον.

ΟΤαῖς αἰῶν σραπγίαις φοβερὸς καὶ ἀφροσιτος, φροσιτος τοῖς κάτω, ᾠφθη ἐξ αἰῶν νεανίδος, ὡς ὁσεβῶς Θεοτόκον ὀνομάζομεν, καταλλήλως τῆς τόνου τὴν κλήσιν πλεθίσασαι.

Ω, δὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

ΠΑράδεισος ζωῆς, Θεοτόκε ὑπάχουσα, θανάτου τῆς ἀμαρτίας, καὶ παθῶν πολυβόλων, ἐκλύξωσαι τὸς δέλεους σου.

Αλάβασρον Ἀγνή, νοητὸν σὺ ὑπάρχουσα, τὸ μύρος τῶν κραιωθόντων, ἐπὶ γῆς Οὐρανόθεν· καμὲν νεὺ ἀωδίασον.

ΡΕύσανται πρὸς φθορᾷ, ἀνεκπῆσω τὸν ἄνθρωπον, διὰ τῶν θείων σε τόνου, καὶ τῆς πρὶν ἀφρασίας, Παρθενία κατηξίωσας.

ΩΣ ἔσα Χερσβίμ, Σεραφίμ ὑπερέτερα τε, Πανάχαυτε Θεοτόκε, τὴν ψυχῶν μου φωτίσει, τῆς θείων καταλάμπωρων.

Ω, δὴ, ε'. Θύσω σοι.

ΟἸκτερον, ὡς συμπαθῆς ἐμὲ τὸν ἀκάθαρτον, καθαρωτέρα ὡς ἔσα, λαμπηδόνων Ἀχαυτε τῶν Ἡλίου, καὶ φωτός μου, τὴν καρδίαν ἐνδείξει σε πλήρωσον.

ΕΣπισας, νεὺ φθορᾷ νεμομβίλῳ τῆς φύσεως, δι' ἀκραιφνῆς ἀφροσίας, ἀλλὰ εἴσον Ἀχαυτε τῆς παθῶν μου, τὸς χειμάρρους, καὶ σαρκινῆς φρονήματος ρύακας.

ΥΜνήσε, τὴν Θεὸν ὑπερύμνητον τέξασαι, καὶ ἐκελευσε πόθῳ, φοβερᾶς με δίκης καὶ αἰώνις, Θεοτόκε, κατακρίσεως ρύσαι καὶ σώσον με.

ΜΟνήσε, τιμιωτέρα ἐγνωμῶν Πάαυτε, τῆς Χερσβίμ ὡς τεκῆσαν, τὸν αὐτὸς ποιήσαντα ἐκ μη ὄντων, ὃν δυσώπει, οἰκτερῆσαι ἡμᾶς αὐμενῆντας σε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΠΡοσασία ἀμαχε, τῆς θλιβομῶν, καὶ προσβεία ἔτοιμος τῆς πεποιδότων ὅπῃ σοί, ἐν τῆς σπανδάλων με λύξωσαι, καὶ μὴ παρίδης δευκῶς κινδυνεύοντα.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καρδίᾳ.

Η Θεία κρῦν, τῆς βλαπταχηνίας καὶ ἀγαθότητος, βλύσον δαφιλῶς μοι πλετον σῶν οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ῥύπον τῶν πταισμάτων μου, ἐναποπλύνεσα, τὴν τῆς σαρκὸς κατὰσβεσον πύρωσιν.

Τὸν ἐκ Θεῶ μοι χορηγηθέντα πλετον πνευματικόν, πρῶτον ζῶν ἀσώπως πάντα ταῖς ἡδοναῖς, κατὴνάλωσα τὸ σῶματος, ἀλλ' ὡς τὸν ἄσωτον, ταῖς σαῖς λιταῖς Παρθένε δικαίωσον.

Χοροὶ Ἀγγέλων, χοροὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, Λόγε δυσωπᾶσι πάντοτε τὴν πολλὴν βλαπταχηνίαν σε φιλαῶδρωπε, πάντας οἰκτείρησον, διὰ τῆς Θεοτόκου ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοκῆτορ, ἡ ἐλπίς μου καὶ μόνη καταφυγή, ῥύσαι τῆς ἐπικρατείας τῶν ἡδονῶν, καὶ παθῶν τῶν τυραννῶντων με, παρεχομένη μοι ὀφλημάτων τὴν λύσιν περισβείαις σε.

Ω, δὴ, η'. Δυξωτὰ τὸ παντός.

Εν γαστρίᾳ σκηνώσας ὁ Υἱὸς, Οὐρανῶν πλατυτέρῳ σὲ ἔδειξε, καὶ προσασίαν ἄμαχον, τῶν βοῶντων Παρθένε, πάντα τὰ ἔργα.

Υποκύψας ἀλόγως τοῖς πάθεσιν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας κατήλυσα. καὶ τῆς φλογὸς ὑπέκκαυμα, ἐμαυτὸν εἰργασάμην Μητρ Κυρίας, ἐπιβλέψασα οἰκτείρον σῶσόν με.

Παροδδῶν τὸ βίβη τὸ ἄσάτον, ληστεικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληρωθεὶς προσώξεσα, ἰατρὴ τῶν νοσούντων, δίδε μοι χεῖρα, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς σε δέησει.

Τὴν ψυχὴν μου νοσῶσαν θεραπεύσον, καὶ τὸν νῦν σκοτιζόμενον φώτισον, καὶ τὸ μέλλοντος, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἰώνιον ἀφορήτων βασάνων με λύξωσαι.

Ω, δὴ, θ'. Εὐὰ μὲν τῆς ἀδακτοῦς.

Ταλαίπωρε στυάξον ψυχὴν, σκυδράπασον. μετανοίας ἔσπες εἰδείξον. νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα, ὃ κένων ὑποπίμωσ καθεζεται. ἐκάσω ἐπονόμεν τὰ ἄξια, τῶν πεπραγμένων, καδῶς γέγραπται.

Μαρία Κυρία τὸ παντός, παντοῖαις με δελωθέντα ἁμαρτήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον Παρθένε, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, αὐτὴ γὰρ ὑπὸ λόγον ἐκύνεσας, τὴν ἐσιώδη ἀγαθότητα.

Οκείτημαι πρᾶξις ἀγαθὰς, ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα ὄντιν εἰληρα, θεῖς Βαπτίσματος ἐνδύσει, ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι, περισβείαις τῆς τεκέσσης σε Κυρία, ἀπεγνωσμένον με διόρθωσον.

Φιλάγαθον τέξασα Θεὸν, φιλάγαθε Θεοτόκε, τῆς φιλίας με τῆς πρὸς τὴν σάρκα τῆς δολίας, ἐν πάχει ἐλευθέρωσον δέομαι, καὶ δελωσον τῆς θείᾳ θελήματι, τὸν ἀμελείᾳ ὑποκλύμενον.

Στιχηρά Προσόμοια. Ο' εξ υψίστα κληθείς.

ΧΑἶρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον. χαῖρε σὺλε πύρινε τὸν νοσητὸν Ἰσραὴλ, εὐδὸν εἰς θείαν κατάπαυσιν, εἰσάγων μόνη. χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν Ἡλιον, Κόσμου διαυγάσασα καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον, φῶς τὰς ἐν σκοταί καθεδόντας, τῆς ἀγνωσίας, μετερουθμίσασα παναμώμητε. χαῖρε Παρθένε, χαῖρε πάνσημε. χαῖρε Μήτηρ Χριστῶ τῶ Θεῷ ἡμῶν. ἐν ἱκέτεσι σῶσαι, καὶ.

ΧΑἶρε παιδρὸν ἐνδιαίτημα Κυεῖς. χαῖρε θρόνε πύρινε, χαῖρε λυχνία χρυσῆ. χαῖρε κογχύλη ἢ βάψασα, ἐν σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ πορφύραν θεότακτον. χαῖρε πόλις ἐμφυχε, τίμη σέφανε, ἢ κραταῖον περὶ χρισμα, Βασιλεύοντων, ἐν ὀσειβείᾳ χαῖρε αἰκίητον. στρατομομένων θάρσος Πάναγνε. χαῖρε πύλη Θεῷ ἀδιόδοτε. ἐν ἱκέτεσι σῶσαι.

ΦΥσσεως ὄρες καὶ νόμους καρβάσα, τὸν Κτίστην τῆς φύσεως, ἀδιαφθέρως Ἀγνή, ἐν τῇ γαστρίσῃ σωτέλαβες, μὴ γνῆσα πείραν, ὅπως ἀνδρὸς Παρθένε ἀμόλιωτε. καὶ τῶτον ἐκύησας, εἰς σωτηρίαν βροτῶν. ἢ μὲν τὸνον δέμενας, ὡς πρὸ τῶ τόκου, τῆς παρθενίας σῶα τὰ σήμαντα, διαπρῶσα, ὄντως μέγισον, σὲ τὸ θαῦμα ἢ ξένον ἢ ἄφρασον, καταπλήτητον Ἀγγέλως, ἢ βροτῶν πᾶσαν δόξοισιν.

ΙΝα σε πᾶσι τὸ πλῆθος τῶ ἐλέες, καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀνακαλύψης ἡμῖν, τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, τὰς ἀμαρτίας, ἧδ' οἰκτιρῶ σε πάσας ἐξάλειψον. ἔχεις γὰρ Πανταῖασα, ὡς Μήτηρ ἔσα Θεῷ, τῷ ἐξουσίᾳ τῆς Κτίσεως, ἢ διέξάγεις, πάντα ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σε. ἢ ἦδ' ἢ χάρις ἢ τῶ Πνεύματος, τῶ Ἁγίῳ σαφῶς ἐνοικῆσα ἐν σοὶ, σωεργεῖ σοὶ ἐν πᾶσιν, ἀενάως παμμακάρισε.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ,

~~ΠΕΜΤΗ ΕΣΠΕΡΑΣ~~

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, ἀ. ἦχος, δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ΑΠάσης γυναικῶν, τῆς ἐκ τῆδ' ἔργων Πανάχαυτε, βοηθείας ἅπαντες ἐν περιστάσειν, εἰς βοήθειαν τῷ ὄντως ἀσφαλῆσε, ἀεὶ καταφύγοντες διασωζόμεθα.

ΓΑλλῶτε ἐν κλύδωνι, τῆδ' πειρασμῶν σε παρέδωτο, καὶ θείαν κυβέρνησιν ἐν τεικυρίαις παθῶν, ὁ δοξάσασε, διὸ πρὸς ἀφροσύνης, λιμῆρας τῆς δόξης, ἐγκαθορμίζεις Ἀγνή.

Ε Πλήλιω δ δείλαιος, τῆς ἀμαρτίας τοῖς βέλεσιν, ἢ νυὶ καταπέλει-
μαι ἐν κλίῃ Δέσπονα ἀπογνώσεως, εἰς θάνατον φέρσης, ἢ ἄδην
φυχόλεθρον, ὧν με ἐξάρπασον.

Ε Κόμισε Πανάγνε, ὁ Γαβριήλ σοι ἀντίθετον, ἀρᾶς τῆς ἀρομήτορος
ἐξ Οὐρανοῦ ἀπασμίον. σὺ γὰρ ἔπекες, ἡμῖν τὴν διλογίαν, καὶ
πᾶσιν ἐπήγασας χαρὰν αἰώνιον.

Ω, δὴ, γ'. Τὲς σὰς ὑμολόγηες.

Σ Πλαγχιδίῃτι μόνῃ Θεομήτορ, ἐλέησον οἰκτερον φυχλῷ, ἐσ σάλα
κινδυνώσασαι, παθῶν σαρκὸς ἢ πνύματος, ἢ ὡς φιλόπαις ἀρό-
φθασον, ῥύσσα ταύτῃ ἰχυί σε.

Η Τῶν φαινομένων με ἀπάτη, τῆς ἡδ' ἀφανῶν ἢ ἀπλαῶν, ἀγάπης
ὑπεξάγασα, εἰς λυπηρὰ σωέλειςον, ὧν τὴν ζωί με Πανάγνε,
ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Τ Η, ὡδ' ἀφοπῆ ἡδ' ἐντολῶν σε, εἰς βάρη κατέπεσα δεινᾶς, ἢ χα-
λεπαὶ σωέλειςον ὀδυάι με ἡδ' θλίψεων, ἐξ ὧν με ῥύσαι Κύριε,
ταῖς τῆς Μητρὸς σε δέησει.

Ρ Ημάτων Παρθένε μεμνημένοι, τῶ θεῖς Ἀγγέλε ἐν χαρᾷ ἢ χαῖρε
σεμνή βοῶμένοι. χαῖρε Ἀδάμ ἀόρθωσις. χαῖρε τῆς Εὐας λύ-
ξωσις. χαῖρε Πιστῶν τὸ διάσωμα.

Ω, δὴ, δ'. Τὴν ἀνέξιχίασον.

Ρ Ὡμῶ ἀδουεσί σε ὁ δωατὸς ἢ ἀπεγνωσμένων ἀδύκλῃσιν, τοῖς
ἀθυμῶσιν, ἀθυμῶν ἢ χαρὰν, τοῖς θλιβομένοις δέδωκε, ἢ πλε-
τον πτωχοῖς Θεοῦμόφτε.

Σ Κεπη ἢ ἀτίληφες ἢ προσφυγῆ, ἡσῶμοι Παρθένε τῶ δέλω σου,
ἢ λύξωσαί με ἡδ' ἀμέξων με κακῶν, ὅπως σου τῶ θαυμασία,
κηρύξω πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Α Πορῶν δακρύων τε ἢ σπλαγμῶν, ἐκ τῆς ἡδ' παθῶν με παράσεως,
σέ ἰκετόλω, τῶ ἐλέες τὴν πηγλῷ, ἡδ' ὀδυμῶν με λύξωσαι, ἀγ-
σα πρὸς θεῖαν κατανύξιν.

Σ Ε' τὸ ἱλασίειον πάντων βροτῶν, πίσει ἰκετόλω ἢ δέομαι, ἀλογη-
μῆν, ἰλεῶν μοι τὸν Κετῶν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Κετσεως, ποιήσον
ταῖς σαῖς ἀδελφίσεσιν.

Ω, δὴ, ε'. Ε'ξέση τὰ σύμπυτα.

Ρ Εἰθροῖς κατανύξως, τῶς ῥύπες τῆς καρδίας με, Ἀ'χαντε ἀπόπλυνον
Παρθένε, ἢ μετανοίας ἔσπες μοι δάρψαι, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρ-
μονα Θεόν, ἰεραῖς δέησειν, ἐν ἀρρήτως ἐκύησας.

ΜΗ παύση προσβόλαια, Θεόν, ὃν ἑσωμάτωσας, Κόρη ὡς Σαπῖρα
 κὶ Δεσπότῳ, λύσει δαρήσαι ἡδ' ἐπτασμεῶν μοι, κὶ πρὸς τὴν ἀρ-
 χαίαν ἀγαγεῖν, αὐτῆς εὐφροσύνην με, ἢ ἀφρόνας ἀπόλαια.

ΣΟφίαν ἐτύχασας, Θεῶ τὴν ἐνυπόστατον, σαρκὶ καθ' ἑσώσασιν Παρθέ-
 νε, τὸν εὐαθροῦτα Λόγον προάρχον, ἐπ' ἐχάτων τέπων ἡμερῶν,
 ἔξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΓΝωρίσαι τὴν ἀφατον, Ἀγνή αὐτῆς χριστότητα, θέλων ὁ ἐκ σῆ σεσαρ-
 κωλῆος, σὲ μισοτεῖαν ἡμῖν παρέχετο, αἰεὶ καταλλάττωσιν αὐτῆς,
 ἕξ τῆς προσβείας σε, τῆς αὐτὸν παροργίζοντας.

Ω, δὴ, ε'. Τὴν θεῖαν ταύτην κὶ παῖτιμον.

ΓΕνῶ μοι Πανάγνε Δέσπονα, γαλλίη κὶ λιμὴν ἀδελφίσεως, διαβ-
 βάξασα πρὸς θεῖον ὄρμον ἀλύμων, τὴν ζάλλω ἡδ' παθῶν μου
 καταπραΰνεις.

ΕΝ σοὶ Παρθένε καυχώμεθα, ἐν σοὶ ἡδ' δυσχερῶν ἐκλυξέμεθα,
 ἐπὶ πεποιθήσεις, ἐπιφρομάς εἰς πτωμέθεα, ἡδ' δυσμελῶν βαρβά-
 ρων οἱ ἀνυμνεῖς σε.

ΤΗΝ σὴν ἀδελφὴν βοήθειαν, κὶ ρῦσά με κινδύων κὶ θλίψεων, ἐκ-
 λυξέμεθ' ἡμε, ἡδ' ὀδύων κὶ πτασμάτων με, ἢ τῆ παντὸς τεύξασα
 τὴν ἀπολύξωσιν.

ΓΔεῖν τὴν δόξαν τῶ τῶν σε, οἱ νῦν ἀξιοθροῦτες Πανάχαυτε, ἀξιο-
 θεῖμην, ἀπολαυεῖν ἐκτυπώτερον, αὐτοῦ τῆς μετουσίας ταῖς ἰε-
 σίας σου.

Κάθισμα. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΔΑφρών μοι δάρησαι, τῆς μετανοίας πηγῆς, δι' ἧν τῆς τῶ σώμα-
 τος, κὶ τῆς ψυχῆς λογισμῆς, ἐκπλαύω Πανάμωμε. καὶ τῆς ἐπι-
 θυμίας, τῆς ἀπόπε τὴν φλόγα, τέλειον ἀποσβέσω, κὶ φλογὸς τῆς γενέ-
 τῆς, λυξώθω ὁ παντλήμων ταῖς ἰεσῖαις σου.

Ω, δὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάξωσιν.

ΡΩσιν ἀνοσον, Παρθένε σὲ παρέχετο, τοῖς ἀθευῶσιν ἡμῖν, ὁ ἰα-
 ξὸς ἡδ' ψυχῶν, κὶ σαμάτων Κύριος ὡς θεραπεύσασιν, τῆς κραυγῆ-
 ζώντας, ἀλογημῆος Πανάγνε ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ΜΕτενύκειται, τοῖς ἔργοις τοῖς ἀπόποις με, κὶ τοῖς βελόμασιν, ἢ
 τῆς παρέσης ζωῆς, χαρὰ εἰς κατήφειαν κὶ πεπενόπτητα. ἀλλ' ἢ τῆ
 ξενός, τῆς ἀληθῆς χαρᾶς Ἀγνή, τὴν σὴν δός μοι εὐφροσύνην.

ΞΕνωθροῦτας τῶ Θεῶ ἀπάτη ὄφειας, βροτῆς Θεόνυμφε, ἐνεκαλέσασιν
 Θεόν, βροποθροῦτα τέξασα ἐκ ἡδ' αἱμάτων σε, ὁ ἢ μείναντα, καὶ
 ὁ ἐκ ἢ γενόμερον, διὸ πάντες σε ὑμνεῖμεν.

ΓΑμάτων σε πηγῶ οἱ ξηραίνοντες, παθῶν νοσήμασι, γινώσκοντες ἀ-
λιθῶς, ἀντλήμῃ σωπείᾳ ἢ θείᾳ νάματα, ἢ δοξάζουμι, τὸν Κύ-
ριον γεραίροντες, τὰ πολλά σου μεγαλεῖα.

Ω, δὴ, ἦ. Παῖδας θαγαῖς.

ΥΠὸ τῆς αὐτῆς φιλανθρωπίας, καὶ μόνης ὑπεραπέρι ἀγαθότητος, ὁ
Κτίστης καμπτόμος, δὲ σὲ ἐπέφανε, τοῖς ἐπι γῆς Πανύμνις,
σάρκα λαβόμενος, ἢ πάλιν διὰ σὲ οἰκειῖται, πάντας τὸς ὑμνῆντας αἰ-
σε Θεοτόκον.

ΧΕἶρας ἐκτενῶς ἐπαυατεῖναι, ἢ ὄμματα τῆς ψυχῆς με πρὸς σὲ Δέ-
σποινα, ὅλος συνεχόμενος, ταῖς ποικίλαις θλίψεσι, ἢ τὴν θρη-
μῶ ἀντίληψιν σὲ προσκαλέμενος, διὸ ἐν ἀμνηναῖσι τὸν πλάτον, δείξον
Θεοτόκε τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

ΝΟμῆς θαγαῖς σε θαυμάσιος, ἀνόμως τοῖς πολεμίοις παρεδόθημεν,
ψυχῆτε καὶ σώματι, ἀλλ' ὡς ἀγαθότητος, καὶ ἰχυρὸς κατέβαλε
τάτης φιλάνθρωπε, πρεσβείας τῆς ἀφάρει Μηθός σε, ἢ τῆς Ἀποστόλων,
καὶ πάντων τῆς Ἀγίων.

ΑΓία εἰς Ἄγια θαγαῖς, Ἀγίων τὸν ὑπεράγιον γεγονήκας, Ἀ-
γία Θεόνυμφε, ὅθεν ἐν ἀγίαις σοι, φωναῖς πάντες κραυγάζουμι.
χαῖρε Μηθόδε, Ἀγία Θεοτόκε Παρθένε· χαῖρε τῆς Ἀγίων Ἀγγέλων
χαρμοσῶν.

Ω, δὴ, θ'. Ἄπας γηθηθῆς.

ΦΩτίσον Ἀγνή, ψυχῆς με τὰ ὄμματα καὶ τὰ νοήματα, μὴ καταλα-
βέτω με, τῆς ἀμαρτίας σκότος βαθύτατον, μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με
τῆς ὑπογνώσεως· ἀλλ' αὐτὴ με σῶσον ἢ κυβέρνησον, προσασία πιστῶν ἀ-
καταίχουτε.

ΟΛος γεγονῶς, δι' ὅλου καπίστικτος ταῖς θαυμάσιαις, ἐν ἀρρήτοις
παράξεσι, ἢ βδελυραῖς, σὲ τὴν βοήθειαν, ὅπκαλέμαι Δέσποι-
να, ἢ τὴν ἀντίληψιν, ἢ θαυμάξω, πάντων λυθραῖνέ με, τῆς θειῶν πει-
ρασμῶν καὶ τῆς θλίψεων.

ΡΥσάσαι Χεῖρε, ἡμᾶς θαυμάσιος δι' ἀγαθότητι, ἐκ δὲ ἔργων
ἔχοντας, δικαιοσῶν τὴν παρρησίαν πρὸς σὲ, ἀλλ' ἐκ τῆς μόνης Κύ-
ριε φιλανθρωπίας σε· διὰ τῆτο, δωρεὰν αἰτέμεθα, ταῖς Λιταῖς τῆς Μη-
θός σε τὴν ἀφισιν.

ΣΩσόν με Ἀγνή, τὸν ἀχρεῖον δούλον σε πίσεισαι κράζοντα· χαῖρε
οἰκηπέιον, τὴ Βασιλέως Χεῖρε Πανύμνωμε· χαῖρε ἡ θεία Τρά-
πεζα Ἄρτον βασάσασα, ζωῆς Κόρη· χαῖρε Βάτε ἀφλεπτε· χαῖρε πύλη-
Θεῶ ἀδιόδουτε.

Στιχηρά Προσόμοια. Ἐ΄δωκας σημείωσιν.
Ο΄ρθρος φαεινότατος, χαῖρε πιστοῖς τὸν ἀνέσπερον, ἀνατείλασα Ἥλιον.
 χαῖρε βάθος ἀμέτρον, ἀπορρήτον ὕψος, φεικτὴ μυσηεῖς· χαῖρε
 Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε φλογμὸν ἀπάτης ἢ σβέσσασα· τὴ ἄδὲ χαῖρε
 νέκρωσις, ἡδὲ προπατέρων ἀόρθωσις, τὴ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς
 Εὐαῆς ἢ λυβῶσις.

Κλάτω καὶ ὀδύρομαι, ἡδὲ πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κατ' ἐμὲ δεινὴ
 κάμινον, ὄρων ὁ πανάθλιος· ἀλλὰ σὺ Παρθένε, τῇ σῇ δ'ασπλαγ-
 χνία, μὴ με παείδης ἀγαθή· μὴ ἀπορρίψῃς με τὸν ἀνάξιον· χαρᾶς δὲ
 τὴν καρδίαν μου, πλήσον χαρὰν ἢ κύήσασα· μὴ βυθός με ἡδὲ θλίψων
 καταπίη τὸν δείλαιον.

Πᾶσαν τὴν ἐλπίδα μου, ὁ δυσυχῆς καὶ πανάθλιος, ἐπὶ σὲ ἀνατίθη-
 μι, Πανάχαυτε Δέσποινά, ὀλοφύχω νόσει· μὴ με ἀπορρίψῃς,
 ἕκτο προσώπῃ σε Ἀγνή· μὴ δὲ βδελύξῃ με τὸν ἀνάξιον· μὴ ἀλλάγῃ
 σε φιλαύθραπα κλείσε μοι Μήτηρ ἀπείραυθε· ὅτι ἄλλω ἐ κέντημαι,
 προσασίω ὁ δὲ λόγος σε.

Χαῖρε τιμαλφίστατον, τὴ Βασιλέως παλάτιον· χαῖρε Νύμφη ἀκίρα-
 τε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε θεία κλίνη· χαῖρε προσασία, ἡδὲ
 πεποιδότων ἐπὶ σοί, χαῖρε Κυρία πάσης τῆς Κτίσεως· χρυσᾶν θυμια-
 πτεῖον, χαῖρε πανθαύμασε Δέσποινά· χαῖρε θεῖε Παράδεισε, ζωῆς ξύ-
 λον βασιάσασα.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Τ' Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Η' Χ Ο Σ, πλ. Α'.

Ω, δὴ, α. Γ' ππον καὶ ἀναβάτω.

Τ Ο Μ Α Τ Ι τε καὶ γλώσση, καὶ λογισμῶ καὶ ψυχῇ, καὶ ἐν ὅλη καρδίᾳ, καὶ πάσῃ διανοίᾳ με, Θεῶ τε λοχάσειαν καὶ Παρθένου ἁμωμον, Παναγία ἀνακηρύττω σε.

Σ Ωμα καθηγισμῶνον, καὶ Παναγία ψυχῶ, κεκτημένη Παρθένε, ἁγίως τὸν Πανάγιον, Θεὸν ἐσδέξασθαι, Πνύματος ἐπιπέσει, καὶ ἀδοκία Πατρὸς ἡξίωσαι.

Ο Ἄος κατηγισμῶνος, τῶς πταίσμασιν ὁ δεινός, καὶ τῇ κείσει ὑπάρχων ἐσδέξασθαι, σὲ δεῖμαι Παρθένε Πανάμωμε, θείας με ἀξίωσον σωτηρίας ταῖς ἰκεσίαις σε.

Ο Ἄος γεγυμνωμένος, ὑπάρχων ἔργων χριστῶν, ἐνεδύθω κακίας καὶ ἀσωτίας ἄνδρα, ὅπερ με ἐσδέξασθαι Θεοτόκε, τὴν εὐσπλαγγίαν σε ἀμυριάσασα.

Ω, δὴ, γ. Ο' πῆξας ἐπ' ἕδρας.

Μ Εγάλη ἡ σωξιβή, καὶ ἀπαθμύθητος, ἡ σποχωεία ἀνεκδιήγητος, θλίψις καὶ ἀνάγκη φοβερά, ψυχῆς χωριζομένης, τῆς σωματικῆς τῆ σῶματος, ἀνελεμῶνος, βιαιώς τε.

Ε Ν Ἔομα παρειαμῶνον, αὐτῶν τάξεων, καθεζομένης Χριστῆ Κελεῖ φοβερῆ, θρόνῳ ἐπιρμύκῃ καὶ φεικτῇ, χειμάρρῃ δὲ πνεύμα, ροιζηδὸν κἀπώθει ὑφίρποντος, τίς ἐν ἐκπλαγείῃ καὶ πῆξισι;

Σ Τονάσω καὶ ὄδυρμοῖς καὶ θρήνοις συγκόπτομαι, καὶ ρομφαίᾳ λύπης κατὰπαράδομαι, κλαίω καὶ δακρύω καὶ πονεῶ, τὴν φλόγα τῆς γαίνης, σκιαρχαγῶν ἐν τῇ καρδίᾳ με, ἥς τὴν πέραν φύγοιμι Δέσποινά.

Ωραία ἦδ' ἀρετῶν, τῆ κάλλει γαργήσαι, καὶ ψυχῷ καὶ σῶμα Θεοφρονήσια. διὸ καὶ ἐγκύνησας Ἰῖδόν, ἀραίον πᾶσι πάντας ἕως βροτῶν, τὸν τοῖς ἀνθρώποις, τὴν γλῶσσαν θαυμαστῶς ἀραίωσαντα.

Ω, δὴ, δ'. Τὴν θεῖαν ἐκνοήσασα σε κίωσιν.

Ελέησον, συμπάθεισον οἴκτερον, τὴν παναθλίαν με ψυχῷ, Θεὸν ἐλέης ἢ τέξασα, πηγῶν ἐλεημοσιῶν, καὶ θεῖας συμπαθείας τὴν ἄβυσσον.

Ιδέσασα με ἰλέω σε ὄμματι, σπλαγχνίδητι καὶ ἰλασμόν, ἀμαρτημάτων μοι δάρισαι, τὸν ἰλασμόν ἦδ' ἰλασῶν γὰρ, τὸν ἰλεῶν Δεσπότην ἐκύησας.

Συνάφειαν ἀνδρὸς ἀγνοήσασα, ὡς καθαρὰ τὸν καθαρὸν Χριστὸν Παρθένε ἐκύησας, ὥστερ με σὴ δ' ἀποσδέκτω, ἰκεσία δ' ἀσπλάγχως κατὰ λαζον.

Ασπίδων ψυχολέθρων καὶ ὄφρων, ὀδόντας σιῦταιφον Ἀγνή, ἠκονημύς εἰς θάνατον, καὶ ἦδ' ἰλεῶν πᾶς μύλας, ζιπέντων καταβρῶσαι με σιῦθλασον.

Ω, δὴ, ε'. Ο' ἀναβαλλόμενος.

Καίειν καὶ δακρύειν με, Δέσποινα δίδαξον, περθεῖν καὶ εἶναι ὑπὸ καρδίας, καὶ κλαυθμῶν με λύθωσαι, ἦδ' ἀναφελῶν καὶ ἀπαθελήτων ὕστερα.

Οπιεφλεγέθων σε, σαρρονιζέτω ψυχῇ, παφλάζων ῥύαξ καὶ ἦδ' ὀδόντων, ὁ βρυγμὸς φοβείτωσε, καὶ ὁ ἀφειγνὴς περθεῖν ἦδ' ἐσελλέτωσε.

ΟΧρῆστος ὑπέχετο, ψυχῇ ἐλθεῖν σοὶ Πατρὶ, ὅτι σοὶ τὸ μένειν καὶ ἐνοικῆσαι, πόντω διορθώθητι, ἐποιμάσαι τέτοις ἄξιον καταγῶγιον.

Ηλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἀθυρίας πολλῆς, κατανοῶν μου τὰ τῶν πταισμάτων πλήθη τὰ ἀμέτρητα, Δέσποινα τὸ Κόσμον Σὺ μου λυε βοήθειαι.

Ω, δὴ, ε'. Μαινομένη κλύδωνε.

Επὶ πῆς ἐπίσεως, πῆς φεικῶδες καὶ ὀδυνηρᾶς, μὴ ἐγκαταλίπης ἀποσάτοτον, ἀλλὰ με σοῖς δ' ἰκαῖς δεξάσασον Δέσποινα.

Στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, σοὶ προσπίπτω κρᾶζων ἐκτενωῶς. Παναγία Δέσποινα βοήθει μοι, μὴ παντελῆς ἀπάθεια καταλάβῃ με.

ΑΘεμίτοις πράξεσι, κατεχράθην σῶμα καὶ ψυχῷ, καὶ τοῖς πᾶσιν ὀφθῆναι ὑποφάποιος, Θεοτόκε σύ με ἐλέησον τὸν παναθλίον.

ΩΣ ἀκαταμάχητος, συμμαχία ἦδ' Χριστιανῶν, καὶ ἐλπίς καὶ σκέπη, καὶ ἀντίληψις, καὶ προσφυγή, σύ προσφυγόντα με σκέπασσον.

Κοιτίκιον. Τὸν σωματάρχον Δόγον.

Εἴν πελάγει τῆ βίβ κλυδωνιζόμενος, καὶ μείμναις γήϊναις θλαν-
τλέμμος, καὶ συμπιγιόμενος τὸν νῆν, πλὴ σὺ βοήθειαν, ἐπικαλέ-
μαι ἐκ ψυχῆς, ἑπιπαχύνασα λοιπὸν, κυβέρνησον καὶ πρὸς ὄρμον, εἰσαγά-
γε μετανοίας, ἵνα ὑμῶσε Παρθένε Ἀ' χαρτε.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' ὑπερυψόμενος.

Εἴρομίσε Δέσποινα κραταίων βοήθειαν, ἐν ἡρᾷ τῆς Κείσεως, καὶ
ἀφρόβιω ἀφρόσδεκτον, ἀντίληψιν ἐπιόμιμω, λυξερήλιμ με βασανῶν.
Ρεἶδρα μοι ἀφείσεως, τῆδ' πταισμάτων ὄμβρησον, πηγὴ ζῶντος ὕδατος,
κεφίλι Θεόδρῳσε, κρήνη ἀθανασίας ἀνεκνώτως κορυμνή.

Οἰπειροδύναμος τῆδ' ἀπάντων Κύριος, ἡμέραν ἐπάσεως, καὶ Κείσεως
ἔστησον, ἐν ἣ κενεῖ τὰ πάντα, μετανόησον ψυχὴ με.

Υψίζον στεγάζοντα, ὑπερῶα ὕδασι, γεννήσασα δίδε μοι, ἐκάστοτε
Δέσποινα, υφάδας ἐπέτιζεν, σιωεχῶν θερμῶν δακρύων.

Ω, δὴ, η'. Σοὶ τῶ πανταργῶ.

Ωραν τὴν φρικτῶν, καὶ φοβερῶν ἡμέραν, ἀναλογιζόμενος Ἀγγὴ τῆς
Κείσεως, φείκεις ἐμπίπλαμαι καὶ σκοτοδινίας, καὶ ἰλιγγιάμου τὸ
πνεῦμα πρὸ τῆς ἡρας.

Αἴρω τὴν φανίω, μὴ κλαυθμῆσοι κράζων, οἶνον καταλύξεως Ἀ-
γγή με πότισον, ἄρτον δακρύων ἐπιπέδα ἐμπλησόν με, ἵνα μὴ ἐ-
κείσε πεινάσω καὶ διψήσω.

Δἀκρύα μοι δός, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα με τὸν βόρβορον καὶ τὰ μιάσ-
ματι, πάντα ἐκπλύνῃ τῆδ' δεινῶν ἐγκλημάτων, καὶ ἐξελείψω τὸν
αἰσπλαγχνον Δεσπότην.

Ω Χειριανῶν, βεβαία προσασία, ἃ πάντων διάσωσμα τῆδ' ἀπροσπ-
χόντων σοι, σύ με καὶ ζῶντα φρέρησον Θεοτόκε, καὶ μὴ τὸ τέλος
ἀνάπαυσιν ἀδράχε.

Ω, δὴ, θ'. Ἡσαία χέρυσε.

Ναὸν τὸν τῆ σάματος, διαφθείρας ἄξιος φθορᾶς, κατέσω αἰς τὸν καινὸν
φθείρας τῆ Θεῶ, καὶ τὰς τῆ ἁγία, πεπρωκῶς μέλι καὶ σέπτα,
πύρην δ' δέλιαιος, ἀκολάσε μέλι βέβηλα.

Διχομηθῆναι με, μὴ ἐάσης τὸν ὑποκειτῶν, ἡ τέχασσα Κετῶν πάν-
των καὶ Θεῶν, πάσης ὑποκείσεως, καὶ συσροφῆς ὑποκειτικῆς, ρύσαι
καὶ δεῖξον με ἐν τῇ Κείσει ἀκατάκειτον.

Οδίκως ἀέθνηκα, σοὶ Παρθένε ὅλον ἑμαυτόν. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν
ἁμαρτανλόν, ἐλέησον οἴκτειρον, δειλον τὸν σόν, τὸν ἀπὸ ψυχῆς,
σε τὸ Πανάγιον ἀγαπᾶντα θεῖον Ὄνομα.

Νοερώς προσπίπτω σοι, παναμάωμιτε ὁ ἑναγής, καὶ βόμω σε τῆς Ἀγνῶν ἄπτομαι ποδῶν, συγκάμπων τὰ γόνατα τὰ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀναβοῶν, Δέσποινα Δέσποινα, οἴκτερόν με τὸν κατὰ κειρον.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ρᾶνον τῆς ἀπαθείας ἰδὺ, καὶ δειδές μοι θεῖον ὕδωρ Πανάραυτε. ἔξ ἔ με πότισον νᾶμα, τῆς ἀφθαρσίας Ἀγνή, τὸν αὐχμῶ πεκύτοι θεῖων πράξεων. πρὸς σέ τῆς ζωῆς με γάρ, ἀνεθέμην τὴν πρόνοιαν. καὶ τῆς μελέτης σωτηρίας ἀνάρτησαι, τὰς ἐλπίδας με, τῇ παντέπτω σε χάριτι. πλυθὼν με κατανούξεως, τοῖς δάκρυσιν ὅπως μοι, τῆς ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, ὁ ἐλεήμων δωρήσεται, καὶ τῆς ἀνεκφράστου, ἄφροσύνης ἀξιώσῃ τῇ μεσιτείᾳ σε.

Οἴτως Θεῶ τὰς χεῖρας φυγεῖν, εἰδείς ἀνθρώπων ἐλιγύσει ὡς γέγραπται, ἔ πόρνος, ἔ βέβηλός τις, μοιχὸς ἔ κλέπτης ληστής, ἀλαζῶν ἐκ ἄλλος τις παρανόμος, ἔ μὴν ἄλλ' ἐδέ τις, ἐν ἀμελείᾳ διεζήσεν, ἢ μῖσος ἔχε πρὸς τὸν ἔγγιστον ἀδελφόν, ἢ ἐλάλησε, καὶ ψυχὴν τινὸς ἐπληξέ. τέτοις πᾶσι τοῖς κείμασιν, ἐγὼ ὑποκείμενος, καὶ ἄλλοις πλείστοις ὑπάρχων, ὁ ἑναγής καὶ παμμύαρος, πρὸς σέ καταφύγω, Θεοτόκε σύ με σῶσον ἔξαπορέμενον.

Δόγας ἔς περ προσφέρω σοι νῦν, οἷς τὴν ζωὴν με ταλανίζω σου δάκρυσιν, τὴν πάσης ἀξίαν ἔσσαν, καὶ θρηνηθῆναι Σωτήρ, καὶ τῆς πᾶντων κατακείσεως, ψυχῆ ὡς ποτίειον, ἐμψέεσθαι πρὸςδέξαι. ὡς τὸ τελῶντα, στυγαμὸν τὸν βραχυτάτον, καὶ τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς περ ληστὴ τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἐξαγρόδισιν, τὸ Μαριασῆ καὶ ἀσάτε, ἐπισροφῶ τὴν σῴθειον, καλῶς ὀδηγῶν με, καὶ αἰεὶ δωρέμελός μοι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἢ κεκλεισμέλῃ ἡμῖν, Παρθενομήτορ τὴν Ἐδέμ διανοίξασα, Λυχνία ἢ φωτοφόρος καὶ θεοφόρος Σκληνῆ, τῆς μητέρων χαίρε τὸ κειμήλιον, Σεμνὴ καὶ Παρθένων, τὸ ἐξοχώτατον ἄνεσμα. χαίρε Παρθένε, δι' ἧς ἄδης νερέκρωται, καὶ ὁ θάνατος ἠφανίσθη καὶ σέσωσαι, Εὐα τῆς κατακείσεως, καὶ πάσης κακώσεως. χαίρε χαρὰς ἢ αἰτία, χαίρε τὸ πρίθως ἀνείρεσις, Θεῶ χαίρε Μήτηρ, τὸ παρέχοντος τῆς Κόσμου τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕ ΤΕΡΑ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. α. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ο Σωτήρι μου Χριστὸς, ὃ δὲ ἐμὲ κατ' ἐμὲ, δι' ἀσπλαγχνίαν ἀδίηγον, καταδέξάμενος χρέεσθαι ἐκ Παρθένου Μητρὸς, αὐτῆς ταῖς ἀρισβείαις ἐλέησον καὶ σώσον με.

Γ Ἐραῶν ἐκπεσῶν, διαγωγῆς καὶ ζωῆς, καὶ μακαρίας ἀπολαύσεως, καὶ Παραδείσου τῆς Ἐυφῆς, ῥίψεις κατ' ἕμπεσά, ζωὴν πρὸς ἐπὶ ὕδωρον καὶ πολυστάκτον.

Κ Ευφρότα πρὸς γλῶσσην, τῆς δυσαχθεῖ καὶ βαρεῖ, τῆς ἐγκλιμάτῳ μου κλοῖῳ Δέσποτα, καὶ τῆς ζυγῆς τῆς ἀμαρτίας κεννηκόταμε, λιταῖς τῆς Μητρὸς σε κέρισον καὶ σώσον με.

Ρ Ὑπαροῖς λογισμοῖς, καὶ ἐμπαθέσιν ὀρμαῖς, μεμολυσμῆναι τὴν καρδίαν μου, ἢ καθαρά καὶ ἱερά καὶ Παναμόλυτος, ἀγίασον, ἀγνισον, κάθαρον Δέσποινα.

Ω, δὴ, β. Δυνάμει τῆ Σταυρῶσιν Χριστέ.

Α Γ' ἀράξεις ὡς εἰργάσῃ ψυχὴν, καταβοῶν σε πικρῶς μέλλεσθαι, ὡσπερ κατήγοροι ἀσπονδοὶ, διδ' οπτεῦσον μετανόησον.

Δ Ακρύαν τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, πηγὰς ὡδῶν Πανάχατε, ἵνα θρηνήσω ὃ δέλαιος, τὴν πληθύν τῆς ἐγκλιμάτῳ μου.

Ε Δέησον ἀθλίαν ψυχὴν, ἀπορμηθῆναι καὶ προσφύγεσθαι, ἐν τῇ ἐλπίσει σε Δέσποτα, ἱκεσίαις τῆς τεκέσῃ σε.

Η Νίκα τῆ δεσμῶ τῆς σαρκὸς, ἢ ψυχὴν βιαίως χωρίζεται, νόθει Θεῷ τῆ σωθῆσαντος, βοηθός μου Κόρη πάρεσο.

Ω, δὴ, γ. Εἰσακήκοα τὴν ἀκολύ.

Π Οἶον εὔρω ὃ τάλας ἀπολογίαν ἐν ἄρα τῆς ἐπίσεως, ἡδὲ καὶ τῆς Κετῆ παρειαμέδα, τότε σώσον με σαῖς ὡδακλήσεσιν.

Ω Σὺ ἀμβρήσασα τῆς ὀκτιμῶν τὴν ἀδαπάνητον πηγῶν, τὴν αὐχμῶσαν μου καρδίαν, καὶ ξηρῶν Ὑπεράμωμε, δάκρυσιν ὡς ὕδασιν ἀρδάσον.

Μετανοίας ὁ παρὰν καιρὸς, καὶ ἐργασίας ἀρετῆς, ὃ δὲ μέλλων ἀμειβῶν καὶ δωρεῶν καὶ κολάσεων, ῥῦσαι τῆς ἐχάπτω με Δέσπονα.

Συμβίβωτα με ὡς κεραμείως Ἀγνή σκευὸς χοιρῶν, πλαστεργὸν καὶ κεραμεία τῆς βροτῆς ὡς χυμίσασα, καίμισον, ἀνάπλασον σῶσον με.

Ω, δὴ, ε'. Ὁρθείζοντες βοῶμυροι Κύριε.

Ρῥηπίδιον ᾠδάχα μοι δάκρυον, Θεοτόκε γενένης σβεσθήλιον, καὶ τῆς χρωῶν με λυπέλιον.

Ψυχὴ πολυαμύρπιτε θρήνησον, ἀπὸ τῶ τέλες σεαυτῷ καὶ πρόθισον, ἵνα θρήσης ᾠδάκλισιν.

ΟΨύσει ἀγαθὸς καὶ φιλανθρώπος, ὁ Σωτήρ μου σῶσον με τὸν ἄσωτον, τῆς Θεοτόκου δειήσεων.

Υπέκκαμα πυρὸς γεχονοῦμαι, ἐμὴ ἐάσης, τὸ Πῦρ τῆς Θεοτόκου, ἀκαταφλέατος ἢ τέσσα.

Ω, δὴ, ε'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυστος.

Εν ἄρα τῆς ἐπίστασις, τῆς φελιπῆς καὶ ἀνταποδόσεως, ἐν ἣ μέλλω κείνεται, ὁ ἀυτοκατόκετος, σιωπήρησόν με Παρθένε ἀκατόκετον.

Ρῥιδα τῶ ἐλέεσσε, σαχόνα τῆς φιλανθρωπίας σε, καὶ τῆς δούσπλαγχιείας σε, ψεκάδα φροαίξασα, ὅπως ἄξόν μου, καὶ σῶσον με Παύμνυτε.

Ιλάδητι φιλανθρῶπι, πρεσβείας τῆς ἀγνῶς τεύεσης σε, καὶ ῥῦσαι τὸν δέλιον σε, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ αἰώνις με δόξης κατεξίωσον.

Εκύκλωσέ με ἄβυστος, ἀπαισιμάτωμαίς βυθῶν καθέλκισσα, ἀγνή ἀπογνώσεως, δέομαι ἀνάγαγε, ἐκ κατωτάτης ἄδης τὸν σὲ δόξάζοντα.

Κάθισμα. Τὸν σαναῦαρχον Δόχον.

Ινα τί ραθυμῆσα ψυχὴ τελαίπαρρη, ἐπελάδη Δεσπότης τῶ ἐλεῦτος σε, καὶ τῆς πρὸς ἄξιαν αὐτῆ καταφρονησασα, ἐν ἀσωτίᾳ τῷ ζῶνι, διατελεῖς φρονοβλαβῶς, ἀπὸς ἡδὴ τῆς κακίας τῆ Θεοτόκου βοῶσα ἀπεγνωσμένῳ ψυχῷ ἐλέησον.

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Θρῶν καὶ κλαίω πικρῶς, ὅτι ἐκ φάλης σιωπείας, ἐκάντε καὶ ἀκῶν ἀμαρτάνων ὁ δέλιαιος.

ΝΑμαποφρε πηγῆ, τῆς νεκταράδης ἀμβροσίας, τῷ τῆς παθῶν με πολλῷ πικρίῳ γλύκανον.

Υπὸ πολλῶν οἰκτιρμῶν, ὅπκαμφθεις ὁ πλαστεργός μου, λιταῖς τῆς Μητρὸς σε, συγχάρησέ μοι δάρησαι.

Τὸν ψυχῶν με παθῶν, τὰς ἀλγυδόνας Θεοτόκε, σῶν πρεσβειῶν τῆς φαρμάκου νυῖ θεράπευσον.

Ω' δὴ, ἢ. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Το φοβερὸν καὶ φοβεράς, ἐνοῶν ἀγνὴ Κερίσιον, τὴ σὺ Τίτ, καὶ τὸ
Βῆμα τὸ ἀπαρόσιτον καὶ ἀσεκτον, ἐκ κλαυθμῶ καὶ πόνου, πρὸς σὲ τὴν
τὴ Κερίτ με Μιτέρα καταφόβω.

Ω Πῶς ὑποίσεις ψυχί μου, τὸν πικρότατον Χεῖσῶ χαισιμόν, τῆς Θεο-
τόκε, καὶ πάντων τῆς Ἀγίων τῶν διάζώξιν, πῶς δὲ τὴ νυμφῶνος
ριφίση θρηναῶδες αὐτὸς αἰ μωραὶ παρθεῖσι.

Ο Περὶ πρηνὴ μελαδία, καὶ φωνὴ ἀγαθιάσεως, ὅπως γλυκύτατος ἦχος,
καὶ χαρὰ ἑορταζόντων παιδῶν, Ἀβραὰμ ἐκ κόλπους, παρθεῖσας τῆς
Μιτρὸς σου, Χεῖσῶ τῆξον σὰς δέλης.

Χ Αῤῥὰς αἰτία Παρθεῖε, καὶ ἀναίρεσις ἀρχαίας ἀρᾶς, δός μοι χαρμό-
σιμον πείθος, καὶ καταύξιν ὀφροσίμων, δὲ ἂν ἐπιτύχω, τῆς ἐν
τῇ Παραδείσῳ χαρᾶς καὶ ὀφροσύνης.

Ω' δὴ, θ'. Σὲ τῶν ἐσθ' ἡν.

Νίψον σε ψυχὴ, τὸ πρόσωπον δάκρυσι, καὶ ῥοαῖς καταυξέως, ὅπως
φανῆς τῇ νυμφῶν Χεῖσῶ, ἑρασιότητι καὶ ἐπιχαεῖς.

Α Σπορος ἀνέρωτος, ἀγεάργητος γῆ, σιτοφόρος ὡς ἄρρα, καὶ χάρα πο-
λύφορος, θεῖον ἔφουσε εὐχλῶ Χεῖσῶν ἢ Παύλας.

Ο Ἄλω τῆς ἐμῆς ψυχῆς τῶν ὑπόγνωσι, εἰς τὸ ἀπειρον πέλαγος, τῆς
σῆς ἀγαθότητος ἐπιρρίπτω, Χεῖσῶ με διὸ σᾶσον με.

Υ Μνον τῇ σῇ δόξῃ κατὰ κηλον Δέσπονα, καὶ δὲ εὐμα πύριπνον, ἢ
γλαῖα πύριπνον, πνευμόρων Ἀγγέλων πλέκει δυνάται.

Προσόμοια, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Υ Μνος σοι καὶ ἐγκάμιον παῦν, καὶ τῆς κτίσεως Ἀγνὴ ἐποφείλεται. ἀξίως
καὶ ἡ ἀπάντων, τὸν σιωχέα φεικῶς, ἀπορρήτω λόγῳ ἐσαμάτωσας.
διὸ ὡς παρθένης, σὲ μακαρίζουμι ἀπάσαι, αἱ ἡφαίτε καὶ φυλαὶ πάσης Κτί-
σεως, καὶ δοξάζουμι, τῶν δοξάσασιν ἀπαντας. ὅθεν καμῶ τῶν δέσιν, ἐν
ὑμνοῖς Πανύμνητε, προσεγορεύω σοι δέξαι, μεμολυσμῶν ἐκ σώματος, καὶ
μὴ με βδελύξῃ, ἀλλ' ἀντίδος μοι τῶν χάρεν, καὶ μέγα ἔλεος.

Χ Αἶροις παρθεῖρα ἐκλεπῆ, κεχυσωμένη διανοίας ταῖς πτέρυξι, φυγῶν
ἢ ἑρασιότητι, καὶ χελιδῶν νουπῆ, ἢ τὸ ὄπως ἔαρ ἀνατέλασα, ἀμνάς ἢ
κυήσασα, τὸν ἀρνὸν τῆς Θεῶ ἡμῶν, δάμαλις θεῖα, ἢ τὸν μόχον βασάσασα,
τὸν βασάζοντα τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, ἀμπειλὸς ἢ κατὰ καρπος, τὸν βόθῳ
βλασήσασα, τῆς σωτηρίας τοῦ οἴνου, καὶ διασπασθῆναι πηγάζοντα, αὐτὸν
ἐκδύσῳπτε, τῆς οἰκέταις σε δαρῆσαι τὸ μέγα ἔλεος.

Ο Ἰμοὶ τῇ παροργίσαντι σὲ, τὸν ἐλεήμονα Θεὸν με καὶ Κερίσῶν, ποσάκις
ἐπηγγειλάμην, μετανοῆσαι Χεῖσῶ, καὶ ψόδης ἀρέθῳ ἢ ἀνότητος. τὸ

πεν τῷ Βαπτίσματος, κατερρύψασα εὐδύμα, ἢ σιωθηκῶν τε, ἢ πρὸς σέ
 με ἠλόγησα, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν τὸ ἐπάγγελμα, ὅσοι καθωμολόγησα,
 Ἀγγέλων ἐνάπιον, καὶ ἢ ἀνδράτων τὸ χῆμα, τὸ πενθηρὸν ἐνδύμενος, ἠθέ-
 ησα Σῶτερ, ἀλλ' ὀχλαῖς τῆς σέ Τεκνύσης μὴ ἀπολέσῃς με.

Χεῖρας ἐπακατείνω πρὸς σέ. ἀοίγα χεῖλη ρυπαρῶν πρὸς δέουσιν. καὶ
 κάμπω καρδίας γόνυ, καὶ νοπήσ ἢ ποδῶν, σὲ ἢ παναχαύτων νυῦ
 ἐφάπτομαι, ἀγνή καὶ προσπίπτωσι, τὰς ὁδύμας μὴ ἴασαι, τὰ χροιάμα, τὰ
 πολλα καὶ αἰάτα, ἀγαθότητι, σὲ θεράπιδου φαύματα, ρῦσαι ἐξ ὀρωμένων
 με, ἐχθρῶν ἀσράπων τε, κέφισον Κόρη τὸ βάρος, τῆς βαθυμίας με ὅπως σέ,
 ὕμνῳ καὶ δοξάζω, δι' ἧς εὐρατο ὁ Κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Τρίτης Ἑσπέρας,

ΚΑΝΩΝΕΙΣ ΤΗΝ

ΠΑΝΑΜΩΜΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. α. Ἰππον καὶ ἀναβάτω.

Πνεῦμα σωτηριμυθὸν ᾠδῶν μοι ἀγαθῆ, ταπεινώτε καρδίαν, νοός
 τε καθαρότητα, καὶ βίε διόρθωσιν, πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ
 δακρύων πηγὰς ἀμόλιωτε.

Εμαυτὸν ὑποκλαίω πρὸ τῆς ἐξόδεμα, ἐνοῶν ἢ κακῶν με τῷ ἄ-
 βυσσον Πανάμωμε, διὸ ἰκετεύω σε, τὸν Υἱόν σε αἰτῶσαι, λυτρωθῆναι
 με τῆς κολάσεως.

Εχουσα μετανόιας καιρὸν ἀπόστηθι διὰ πάσης κακίας ψυχῆς, καὶ
 τῷ πλάσῃ σε, ἐν δάκρυσι βόησον. ὁ Θεός με σώσον με, ἰκεσίαις
 τῆς κησάσεως σε.

Αβυσσός με ἐχάτη ἐμεκύλωσε, ἢ ἀμέτῳ πταισμάτων, καὶ εἰς
 βυθὸν κατέλκει με, δεινῆς ἀπογνώσεως, ἢ τεκῆσα ἄβυσσον, ἄ-
 σπλαγχνίας ἀπεῦσον καὶ σώσον με.

Ω, δὴ, γ. Ὁ πῆξας ἐπ' ἐδουός.

Τράσσει ἀμαρτιῶν δεινὸν με κλυδώνιον, εἰς βυθὸν πταισμάτων κατέλ-
 κον ἄχραντε, ζάλη ἐναντίων λογισμῶν, χειμάζει τῷ ψυχῆς με,
 τὸν κυβερνήτῳ ἢ κησάσα, ἀπεῦσον ἐξελεῖσαι τὸν δέλον σε.

Δολίως ὁ ἐχθρὸς με θηρεῦσαι ἐπέγεται, τῆς αἰωνίζουσης φλογὸς ὑπέκκαυμα, δείξαι με βεβλόμην Ἄγνη, τὰς τέτε μεθοδείας, καὶ τὰ βεβλόματα δάλυσον, ἵνα σε δοξάζω γηθόμηνος.

Νοσῆντες ἢ πειρασμοῖς δεινοῖς σιωχόμενοι, πανταγρὲ οἰκτίρμων καὶ πολυδάσπλαγχνε, τὴν ὑψαγίαν σε σκλιτῶ, προσφέρομύ σοι πάντες, εἰς ἰκεσίαν ἢ βοᾶμην σοι, λῦσον περὶ σάσους τῆς δέλων σε.

Ετέχθη ἐν σὲ Θεὸς, ἀγνή σωματέμνητος, καὶ σαρκὶ ὠράθη ὁ πρὶν ἀόρατος, τῶτον ἐν δυσώπει ἐκτενῶς, εἰς ὄρατῶ ἐχθρῶν με, καὶ ἀοράτων Κόρη ρύεσθαι, τὸν εἰλικρινῶς σε δοξάζοντα.

Ω, δὴ, δ'. Τὴν θείαν ἐνοήσασα σε κείωσιν.

Αΰτως διεσκόρπισα Πάναγνε, τὸν πλετον ὄνπερ μοι Χειρὸς, ὡς ἀγαθὸς ἐδώρησάτο, μὴ ἐν παίδῃ με Κόρη, λιμῶ τῆς ἀρετῆς ὑποκλύμηνος.

Οβίος με πταισμάτων πεπλήρωται, ὁ λογισμὸς δὲ ἐμπαθῆς, καὶ ἡ ψυχὴ με κατάκειτος. διὸ τῆ σῆ δάσπλαγχνία, ἐλέησον καὶ σώσον με Δέσποινα.

Ελέησον, συμπάθησον οἰκτερον, τὴν παναθλίαν με ψυχῶ, ὡς ἐλέμων ἢ εὐσπλαγχνος, καὶ δός μοι Κύριε δάκρυα, ὅπως θρηνησῶ με τὰ ἐγκλήματα.

Ψυχὴ με ταπεινὴ καὶ ταλαίπωρε, τί τῆς σαρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, καθυποκύπτεις λυτῆσα Θεόν; πόρωπεςον τῆ Θεοτόκῳ. αἰτῆσα σωτηρίαν καὶ λύξωσιν.

Ω, δὴ, ε'. Ο' ἀναβαλλόμενος.

Ηλιος φονικῆται, τῆ σῆ λαμπρότητι, Μαρία σὺ γὰρ τὸν τοῖς φασῆρσιν, Οὐρανὸν κοσμήσαντα, χερσὶ περιέχεες, καὶ ἐκ μαζῶν ἐδήλασας.

Χαίροις ἢ θρηνησάσα, Θεὸν ἐν σώματι, τὸν πρὸ αἰῶνων γεθρηνημῆτον, ἐκ Πατρὸς ἀσώματον, καὶ τὴν προπατόρων, ἀρὰν ἐξαφανίσασα.

Μη' καταδικάσης με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον. Χειρὲ Σωτῆρ με ταῖς ἰκεσίαις, τῆς ἀγνῶς Τεκύσης σε, καὶ τῆς Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶ Ἁγίων σε.

Ιλάσθαι μοι δάρησαι, ταῖς σαῖς δήσεσιν, ἁμαρτημάτων ἀγνή Παρθένε, ἢ τὸ ἰλασῆειον, τὸ Θεῶν τεκῆσα, Χειρὸν τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Ω, δὴ, ς'. Μαινομῆλιν κλύδωνι.

Εἰς βοθρὸν ἀπέρριμαι, ἐγκλημάτων καταποντιθεῖς, ἐκτεινον τὴν χεῖρα σε Πανάμωμε, καὶ εἰς ἄδρα ἀνάγαγε ὑπογνώσεως.

ΕΝ ἡμέρᾳ θλίψεως, ὅταν μέλαι τῆσ' σωματικῶν, δεσμῶν ὑπολύεσθαι
 ᾤξῃσθι, ἐπιδρομῆς τῆσ' δαιμόνων με φύσσα.

ΦΕῖσαι με τὰ δέλωσα, ἰκεσίαις Δέσποια Χειρὲ, τῆσ' ἐγναῖσ τεύσεσ
 σε, ὅταν μέλλῃσ κεῖναι τὸν Κόσμον ὃν ἔπλασασ.

ΩΣ ἀκαταμάχητος συμμαχία τῆσ' Χειριῶν, ἢ ἐλπίσ ἢ σκέπη ἢ
 ἀντίληψις, ἢ προσφυγὴ σοὶ προσφυγόντα με σκέπασον.

Κάδισμα. Τὸν σιωνάαρχον Λόγον.

ΟΚαὶρὸς μετανοίας ψυχὴ ἀνάσθι, ἐκ τῆσ' νῦν ραθυμίας τῆσ' κατε-
 χέσεσ σε, καὶ τῆσ' νυμφίωσιν Χειρῶ, μὴ λαμπάδος φατεινῆσ, καὶ
 συμπαθείας δαφίλεσ, σὺ τὰῖσ φρονίμοισ παρθεῖσι, ὑπάνησον ἴν' εἰσέλ-
 θῃσ, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν Οὐραῖον.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' ἰσχυρότερος.

ΦΡίττωσι ἢ φύγωσι, τὴν σὺ κληῖσιν Δέσποια, δαιμόνων αἰ φάλαγ-
 γεσ. ἔξ ἂν λυξερύη με, θέσσαζέ ἢ φέρει κατ' ἀμφοῖν ἐκ πάσεσ
 βλάβησ.

ΑΡρήτος ἢ δόξα σε, τὸν γὰρ δόξεσ Κύριον, Παρθεῖν γεγενηκασ.
 διό με ἀξίωσον, τῆσ' Οὐραῖη δόξεσ, τὸν πισῶσ σε αὐμνῆντα.

ΣΚότῃσ ἔξωτέρω με, ἢ φελίτῃσ κολάσειωσ, τὸν δέλωσα λύφωσαι. λι-
 τὰῖσ τῆσ' τεύσεσ σε, βοῶντα σοὶ Χειρὲ με ὁ Θεὸς ὀλογητὸς εἶ.

ΣἌρκα μὴ ἐμόλωσα, τὰῖσ βεβήλοισ πράξεσι, τὸν νῦν δὲ ἠχρῆω-
 σα αἰχραῖσ ἐνδυμήσεσιν. ἀλλ' ὀκτεῖρον καὶ σώσαι τὸν ἀχρῆιον σε
 οἰκέτω.

Ω, δὴ, η'. Σοὶ τῆσ' παντογῶ.

ΗΤὸν θελητῶ, τεύσσα τὰ ἐλέεσ, ἐλέησου ἅπαντασ τὰσ πίσει ψάλ-
 λοντασ, πάντα τὰ ἔργα.

ΡΤῶσαι τὰ πιπρῶ, καὶ ἔξωτέρω σκότῃσ, καὶ τὰ ἀποιμήτω με Παρθεῖν
 σκάλικωσ. ὡσ γὰρ τεύσσα τὸν ποιητῶ τὰ Κόσμου. πάντα ὅσα θέ-
 λεισ ποιεῖσ τὰῖσ σαῖσ προσβείαισ.

ΙΛεῖωσ γῆρῶ, πῶσ σοῖσ οἰκέταισ Λόγω, δυχῶσ τῆσ Τεύσεσ σε, ἢ σῶ-
 σον ψάλλοντασ, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

ΔἘχε τὴν ὠδῶ, ἔξ ὀπελῶν σωματῶν, Παρθεῖν παυόμεντε τῆσ' ἐπ-
 βοῶντων σοὶ. χαίροισ νοσάντων σωματῶν ἰαφῆιον, καὶ ἀπεγνωσμένων
 ψυχῶν ἢ σωτηρία.

Ω, δὴ, θ'. Η'σαία χόρδε.

ΧΟἰκῶ συγγείωω, μὴ παείδησ Δέσποια ἀγνή, ἀλλ' ἔσο μοι βοηθὸσ
 ἐν τὰῖσ συμφοραῖσ, φωνύσσα σκέπασα, ῥυομήρη πάντων τῆσ' δεινῶν,
 ἐν σοὶ γὰρ πέποιθα, τῆσ' ἐποίμησ πρὸσ τὸ σώζειν με.

Επί σοι ἐκχέομαι, τὴν ἐν πόνοι δέησιν ἀγνή, ἐλέησον ἡμᾶς τὴς ἀμαρτωλῆς. μὴ καταγινώθειν μου, ἐν ἡμέρᾳ τῇ τῆς ἀνάγκης, σὲ τὴν πανδύσασα γυναικα ἑσπέρου Θεοτόκου προσκαλεσμένοι.

Ο Θεὸς εἰσακούσον, τὴ λαῶν σου νύκτις προσευχῆς, καὶ λύσωσαι ἡμᾶς, βλάβης τὴ ἐχθρῶν, ἰδέσσοι προσάγομαι, εἰλικρινῶς εἰς ἐξήλασμον, σὲ τὴν κυήσασα. ὡς ἐν πόδι μακαρίζομαι.

Ιλάσμον καὶ ἀφῆσιν, τῆς πταισμάτων ἀψοῦσαι ἡμῖν, καὶ πάντων τῆς δουλειῶν τὴν ἀπαλλαγῆναι, καὶ βίβη δόξασιν, νῦν καθαρὸν καὶ φωτισθῆναι, ἵνα δοξάζομαι, τὴν πολλῶν σου ἀγαθότητι.

Στιχηρά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ λογικὸς Οὐρανός, ἐμφυχαρῶν τὴ Δεσπότη παλάτιον. ἡ κλίμαξ δὲ ἡς κατέβη, ὁ τὴ πᾶντος ποιητής, τὴς βροτῆς ἀγάγαν πρὸς ἔρανιον, ζωὴν παναμαρῆναι, καὶ ἀκήρατον εὐκλείαν. χαίρει ἡμέραν, μυστικῶν ἡ ἀγάσασα. καὶ φωτίσασα τὴς ἐν σκότει καθύδοντες. χαίρει ἡ τὴ ἔρανία, τοῖς κάτω σωθήσασα, τῆς ἀδολοξῶν σου. χαίρει χαρᾶς ἡ ἀνάβλυσις, Θεὸς χαίρει Μήτηρ, τὴ παρέχοντος τῆ Κόσμου τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ νοτιῆ κιβωτός, δὲ ἡς βροτῆ κατακλυσμῶ διεσώθηται. καὶ ζάλης τὴς ἀμαρτίας, ἀπὸ πηλοῦ ἡμῶν λιμῶν, τὸ θερμὸν τὴ Κόσμου ἰλασθῆναι, δὲ ἡ τὴς ἀφῆσεως, οἱ Πιστοὶ ἡξιάθηται. χαίρει λυχνία φωταυγῆς καὶ ἑσπέρου, ἡ τὸ ἀσκεῖτον ἐν ἀρχαῖναι νηδυῖσαι, φῶς τὸ πανυπερέσιον, ἀφῆσας βασιλεύσασα. χαίρει κατάρτας ἡ λύσις, καὶ εὐλογίας ἀντίδοσις. Χεῖρ χαίρει Μήτηρ, τὴ παρέχοντος τῆ Κόσμου τὸ μέγα ἔλεος.

Βίβη ἀδικοῦντων Χεῖρ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴς φεικῆς παρουσίας σου, καὶ πάντων παεισμένων τῆ Κελευθῶν τῆ σῶν, καὶ ἀποβλεπόντων τὴν ἑσπέρου, πρὸς τὸν τὴ Βήματος, ἐλκόμεναι καὶ σάλπιγγος. σφοδρῶς ἡχῆσαι, τί ποιήσω ὁ ἄθλιος, ἐλεγχόμενος ὑπὸ τὴς σαρκενῆς, καὶ καταδικαζόμενος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον. δέομαι ἐν τῆ τῆς τέλει, λύσιν πταισμάτων παράγωμοι, Χεῖρ τὴς Μιξῆσαι, ἰκυσίας ὡς οἰκτιρῶν, καὶ πολυέλεος.

Χαίροις ἡ μαργαρίτη Χεῖρ, ἐξ ἀσραπῆς τὴς Θεοτότης κυήσασα, τὴς σκότει τὴς ἀγνωσίας, καὶ τὴς ἐν βάθει δεινῆς, συχεθῆναι Κόρη ἀσραπῆς, πρὸς φῶς τὴς γνώσεως, ὁδηγήσασα Δεσποῖνα. χαίρει νεφέλη πλουγῆς καὶ ἑσπέρου. χαίρει καύχημα, Ἀποστόλων καὶ κήρυγμα, Δέμα τῆ βόθου, ἐξάισιον ἀκροῦμα, χαίρει δοχεῖον τὴ Κτίσαι, καὶ καθαρὸν ἐκδιαιτήμα. Χεῖρ ὅν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δέομαι τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Φωπόφερε σιλῶν, τῆ Βασιλέως Χειρῶ, καταύρασόν με τῷ θάνατον,
ἐσκοτισμῶν ἀπάτη τῆ πολεμήτορος, καὶ ζῶν τυφλώτισαν τῆ πα-
ραπτώσεων.

Λογισμῶν πονηρῶν, τῷ ταπεινώ με ψυχῷ, Θεοκυῆτορ ἐλπίθέρω-
σον, καὶ οἰκτιρήσον Θεὸς ταύτῳ ἀπέργασαι, ἵνα καταχρέως σε δο-
ξάξω πάντοτε.

ΙΝα τί ᾧ ψυχῇ, ἐν βαθυμίᾳ πολλῇ τὸν βίον ὅλον ἐδαπαίνωσας, σπεῦσον,
καὶ βόησον Χειρῶ, Κύριε σῶσόν με, ταῖς ἰκεσίαις τῆς ἀπόρας τεκνύσης σε.
Τῆν ἐν μιθᾶσιν ἀγνῶν, καὶ ἐν παρθείοις σεμνῶν, τῷ κυοφόρον καὶ
ἀπειρανδρον, τῷ παιδοτόκον καὶ Παρθείον καὶ θηλάζουσαν, Μαρίαν
τῷ ἄχραντον ἀνδραγαθήσασα.

Ω, δὴ, γ'. Δυναμί τῆ Σταυρῶσε Χειρῶ.

Σταγόνα μοι δακρύων ἀγνῆ, παράχε ὅπως ἐξαλείψω με, τῆ ἐγκλη-
μάτων τῷ ἄβυσσόν, καὶ γνησίως ἀνυμνήσωσε.

Ηγλόγηται ἡ φύσις ἡμῶν, τῆ σὴ θυγήσει ἀπειρόγαμε, τῷ ὀλο-
γίαν γὰρ τέξασα, τῷ κατάρων ἐξηπαύσας.

Δακρύων ὡς ἐν κατακλυσμῶ, πολλῶν ὑδάτων ρείθροις Δέσπονα, τὰς
ἀμαρτίας με βύθισον, ἰκεσίαις τῆς τεκνύσης σε.

Ελέησον ἀθλίαν ψυχῷ, ἄπορμῶν καὶ προσφύγισαν, ἐν τῷ ἐλέει
σε Δέσπονα, ἐλεῆμον καὶ φιλάγαθε.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα τῷ ἀκού.

ΕΜαυτὸν ὑποκλιάω ὅταν εἰς ὄνοιαν, ἔλθω τῆ πολλῶν με πταισμάτων,
καὶ τῆ πυρὸς τῆ ἀσβέσε, καὶ δυσωπῶσε τέτε ρῦσαι με Αἰεπάρθου.

Ποία γλώσσα ἐξείποι, τῆ πεπραγμένων μοι δεινῶν, τὰς ἀπίερας θα-
λάσας, καὶ τὸν βυθὸν τῆ πταισμάτων; ἀπεγνωσμῶν σῶσόν με
Παρθένε παράμωμῆ.

Ι Δασύλιον ἀμαρτωλῶν ἢ καταφυγὴ Πιστῶν, ὧν περ ἡμάρτων, καὶ μοὶ τὸν ἰλασμὸν προσφυγόντισσι, δάρισαι πανάμωμε Δέσποινα.

Ω Σ ἄμβρῆσασα τῆς οἰκτιρῶν, τὴν ἀδαπαίνητον πηγῶν, τὴν αὐχμῶσαν με καρδίαν, καὶ ξηρὰν ἰσφάμωμε, δάρυσιν ὡς ὕδασιν ἀρδύσον.

Ω, δὴ, ε. Ὁρθεῖζοντες βοῶμενοι σοὶ Κύριε.

Ε Ἐν ὥρᾳ τῆς ἐξόδου με Δέσποινα, ᾤδυσθηθι, τὰς φεμεσῶτάς με, δεινὰς διάκρυσα δάμονας.

Ε Πίβλεφον, εἰσέλευσον Δέσποινα, τῆς φωνῆς με, καὶ ρῦσαι με δέομαι, τῆς αἰωνίης κολάσεως.

Ε Λέησον με μόνε φιλανθρώπε, καὶ οἰκτιρῶν, ἀχαῖς τῆς τεκέσεως σε, σὺ γὰρ Θεός με καὶ Κύριος.

Μ Αεὶα πολυύμνητε Δέσποινα μνήθητί με, ὅτε ἐπὶ Βήματος, τὸ σὲ ἴδωμεν ᾤδυσθηθαι.

Ω, δὴ, σ'. Ἐνύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δ Ἐδόξασαι τῆς τίκσεως, ἀνθρώπων ἢ φύσις ἢ ἀδόξος. ἐνδόξως γὰρ ἔτεκες, Θεὸν ἰσφρόδοξον, Μαρία ἐνδόξε, ὅθεν σε δοξάζομεν.

Ο Βίος με πεπλήρωται, ἀμελείας καὶ ἀδελπτώσεων, διὸ πρὸς μετανοίαν, Δέσποινα ὀπίστροφον, πρὶν λάβῃ πέρας τῆ βίης ἢ πανήγυρις.

Ε Κέκραξα ἐν ὄλῃ με, καρδίᾳ ἐλέησον Δέσποινα, ψυχῶν ἀδιάρθωτον, εἰς σὲ μόνον βλέπεσθαι, καὶ εἰς τὸ μέγα σε ἔλεος ἐλπίζεσθαι.

Ρ Ἀγνοῦμαι προσπαθείας με, γήινε προσύλετε χάσεως, ἐν ὕλῃ τὸν αἴθλο, σαρκὸς ἢ κηύσασα, Μαρία Πάναγνε δέομαι ᾤδυσθηθαι μοι.

Κάθισμα. Τὸν σιναῖαρχον Λόγον.

Τ Ὀν ἐκ σὲ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τὰς φθαρτέας τοῖς ἀμαρτήμασι. τῶν ἐκτέλεσον θερμῶς, τὴν οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ὑποστέφαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργῶν αὐτῆς σεμνῆ, διὰ τῆς πίστεως τιμῶντων, καὶ ὑψημῶντων ἀπαύσεως, τὴν δυνατείαν καὶ τὸ κράτος σε.

Ω, δὴ, ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Τ Ὀν ψυχικῶν με παθῶν τὰς ἀλγηδόνας Θεοτόκε, σῶν πρεσβειῶν τῆς φαρμάκῳ νῦν θεράπιδον.

Σ Ὑπεβιμνήθην ψυχῶν, καὶ λογισμὸν σινεσαλμῶν, ᾤδυσθηθαι μοι ἀγαθῆ ὅπως δοξάζωσε.

Τ Ὀν ἀκυσίων παθῶν, καὶ ἐκυσίων τὴν συγγνώμην, τῆ σὴ χριστότητι Δέσποινα ᾤδυσθηθαι μοι.

Τ Ἰς κατ' ἀξίαν τὸν σὸν, Θεοφρονῆτορ ξένον τόπον, ὑμολογήσει βροτῶν, ἢ ἐρμηλεύσει Νόων;

Ω, δὴ, ἦ. Τὸν ἐν Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Ε'Ν ἀμελείᾳ τὸν βίον ἐτελέσας ὁ παλαιπάρως, καὶ προσεγγίσας τῷ τέλει τῆς ζωῆς με, σοὶ κραυγάζω Ἀγνή, τῆς τῆς ἐναντίαν εὐχάρπασον παγίδος, τὴν ταπεινὴν ψυχῶν με.

Σωματικαῖς ἀρρώσταις, καὶ παθῶν ἐπανάσσεισι, καὶ ψυχικαῖς ἀληθίοσι, χαλεπῶς ἐπάζομαι μοι, τῆ σὴ μισοτείᾳ, ὡδύχευ τὴν ὑγίαν Παρθένε Θεοτόκε.

Μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξης, τὸς οἰκέτας σε Χεῖσέ ὁ Θεός, μὴ τῇ ὀργῇ σε παιδέσῃς τὸν λαόν σε ἀναμάρτητε, τὴν γὰρ σὲ τεκῆσαν προσφερόμεν σοὶ πρὸς βίβιν Δέσποτα ἐλεῆμον.

Σεραφικῶς λαβίδα, καὶ πυράρεαν Ἡσαΐας ὄρα, αἰθρανα θείας ἔσθιας, ἐν τοῖς κόλποις σε βασάζεσσαν, ἐν ᾧ τὰς ἀκαΐδας, κατὰφλεξον Παρθένε τῆς ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ω, δὴ, θ'. Σὲ τὴν ἡμῶν ἔν.

Νεῖρωσον τὸ σῶμα, καὶ ζῶσον τὴν ψυχὴν, τὴν ἐμὴν ἀπειρόγαμε. ζῶν ἐνυπόστατον ἢ τεκῆσα, ζῶσον καὶ ψυχῶν ἡμᾶς.

Ο'ταν ἡ ψυχὴ με μέλλῃ χωρίζεσθαι, τὴ ἀθλίω με σώματος, τῆς τῆς ἀοράτων ἐχθρῶν, τυραννίδος με ρῦσαι Θεοτόκε.

Ο'ταν ἐπὶ θρόνῳ δόξης καθίσῃς Χεῖσέ, κεῖναι Κόσμον, ὃν ἐπλασας, καὶ με τὸν οἰκέτην σε, μὴ τῆς ἐπλεκτῆς σε σωματίσθησον.

Στρέφον εἰς χαρὰν, τὸν θρῦλῶν με Δέσποτα, καὶ δελείας ἀπάλλαξον, τῆς νῦν πολεμῆντων με, καὶ φωνῆς ἀναπῆρες καταξίωσον.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πᾶσαι ἐπὶ τῆς γῆς αἱ φυλαὶ, μακαριζομένης Ἀγνῆς ὡς πρόφηςσας, καὶ χαῖρε σοὶ προσφανεμένη, μετ' ὄφροσυλῆς πιστῶς. χαῖρε θεία σάμνε Μαῖνα φέρεσα, πηγὴ τὸ ἀείζωον, καὶ ἰδύτατον βρύουσα, γάμα καὶ πόμα, εἰς ἃ πάντες οἱ πίνοντες, ἐμπιπλάμεθα ὄφροσυλῆς καὶ τέρψεως, χαῖρε τῆς ὀφρημένων σε, ἐποίμη ἀντίληψις, τῆς ἐν ἀνάγκαις προσάτις, κινδυνολόντων βοῦθεια, Θεῶ χαῖρε Μήτηρ, τὴ παρέχοντος τῆς Κόσμου, τὸ μέγα ἔλεος.

Στρέφον τὸν κοπετὸν εἰς χαρὰν, εἰς εὐθυμίαν δὲ τὸ πένθος μετὰβαλλε, τὸν θρῦλῶν εἰς ὄφροσυλῆν, καὶ ἀγαλλίασιν νῦν, Θεοτόκε μόνη παντοδύνητε. καὶ γὰρ ἐπληθυύθησαν, οἱ μισῶντες τὸν δέλον σου, καὶ ἐκζητῆσαι, τὴν ψυχὴν ἀπολέσαι με, οἱ αἰμοβόροι, καὶ παντῆ ἀναδέσονται, μάτῳ κατεπαυρόμενοι, δεινῶς ἠρῶμενοι, σκύμνοι καθάπερ λυσσῶντες, ὅν τῆς κακίας με λύξασαι, ζῶν δαρμεμένη, ὄφροσυλῆν θυμηδίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Π Αὔσον τὰς τῆς δαιμόνων ὀρμᾶς, τὰς κατ' ἐμὲ ἐπερχομένας φιλανθρώπων, ζῆτάντων τὸ θανατώσαι, τὴν ταπεινώμε ψυχῶν, καὶ καταγαγεῖν με εἰς ἀπώλειαν, αὐτῶ τὰς βλάβας τε, καὶ τὰς ἐνέδρας ματαιώσον, ταῖς πῆς Μητρὸς σε, ἰκεσίαις ὡς εὐπαιλαγχος, καὶ ἐκλύψασαι, ἀπὸ τῶν με Δέσποτα, παῦσον τὸ πολυτέραχον, τὸ βίε κλυδάνιον, ῥῦσαι γεγῆνης καὶ σκότης, τὸ αἰωνίζοντος δέομαι, Χεῖρὲ ὅταν ἔλθῃς, κείναι Κόσμον μὲ δόξης, ὡς ἰσφάγαδος.

Κ Λαίω καὶ σκυθραπάζω πικρᾶς, κατανοῶν τὸ φοβερὸν λογοθέσιον, ἐξ ἔργων, μὴ κεντημένος ἀπολογίας μικρᾶς, ἀφορμῶν ὁ τάλας, διὸ δέομαι, πρὶν ἢ ὀπιθᾶσῃ με, τέλος βίε τὸ ἀδύλον, ἀπὸ πῆς δρεπαίνης, ἀπὸ θανάτου ἀπὸ Κρείσειως, ἀπὸ τῆς μέλλειν με, τὰς ἀδυνάμεις εἰσφράττεσαι, εὐδα τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, τὸ σκότος ἐξώτερον, ὅπερ ὁ σκόληξ ἐκείνος, ὁ καπεδίαν τὸς πταίοντας, Ἀγνή τῆς πταισμάτων, ἀπολύψασίν μοι δίδε, καὶ μέγα ἔλεος.

ΤΗΨ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΨ ΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΤΨ ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, ἀ. ἦχος, πλ. ἀ. ΓΨ πνον καὶ ἀναβάτιω.

Π Ἄσαι σε τῆς ἀνθρώπων γεραίρασι γυναι, καθὼς πάλαι Παρθένε, προφητικῶς προειρηκας, καμὲ τόνωυ πρόσδεξαι, μελωδόν σε Δέσποινα, καὶ σωτέρισόν με καὶ φάτισον.

Α Ἄλλον Παράδεισόν σε γνώσκωμυ νοητὸν, ἀσυγκρίτως νικῶντα τὸν ἐν Ἐδέμ Παράδεισον, ἰσφτιμε Μαρία Θεόνυμφε, σὺ γὰρ τὴν ἀφθόειαν βροτοῖς ἐβλάστησας.

Π Ἄετον καὶ θεῶν δόξαν, ἐκτίσαντο μὲν πολλαὶ θυγατέρες προδήλως, ἀλλ' ἀσυγκρίτως Δέσποινα, σὺ πάσας ἰσφκεισαι, διό με πλεθίσασα, Οὐρανίων χαρίτων ἔμπλησον.

Τ Ἰσοι ἀπαποδώσω; τί δὲ προσοίσω σοι, θεῶ ἄν μοι Παρθένε, πολλὰς ἀπαπέδωκας; καὶ ἄν ἀνργέπισας φιλανθρώπων, ἕμνον δ' ἰχθυείας αἰε προσάξω σοι.

Ω, δὴ, γ'. Ο' πήξας ἐπ' ἕδνός.

ΝΑμάτων τῆ Παναγίᾳ Πνύματος ἐμπλοσον, τὴν ἐκπλομήν ψυχλήν
με πνύματι, καύσωνος ἐμπύρων λογισμῶν, καὶ πότισον τῷ δίφει
τὴν φλεγομήν ἄπογνώσεως, ὑδῶρ συγχαρήσεως Δέσποινά.

ΡΑνῖσι τῆς ἀσπλαγχνίας σε μὲ ἄποσμηξον, καὶ τῆς οἰκτιρμῶν σε πε-
ριραυτίσασα, θεῖω ἐν ὑσώπῳ νοπιῶς, καθάρεισον καὶ δείξον, πολ-
λῶ χιόνος με λευκότερον, καὶ δακρύων ὄμβροισ με ἐκπλωσον.

ΟΣπίσας φεικτῆς ἐπίσεως ὥραν Δέσποινά, καὶ σοφῶς ὠρίσας ἡμέραν
Κείσεως, ἐν ἧ φανερῶς τὰ ἐν κρυφῇ, πᾶσι πλημμεληθέντα, δημο-
σιδύσεις ἀκατάπειτον, δεῖ τῆς Τεκύσεως σε δείξον με.

ΥΠάρχεις τῆς γνηθῶν ἐλπίς καὶ βοήθεια, καὶ χαρὰ καὶ σκέπη καὶ κα-
ταφύγιον, Δέσποινά ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, ὅθεν σε δυσωπῆμεν, τὴν
σὺ βοήθειαν κατὰπεμψον, τοῖς μὲ πόθε ἀνυμνεῖσι σε.

Ω, δὴ, δ'. Τὴν θεῖαν ἐννοήσασα σε κένωσιν.

ΩΡαίαν σε ψυχῆτε καὶ σώματι, ἀραίαν καὶ τῷ λογισμῷ, τῆς ἀρετῶν
ἀραιότησιν, ὁ ἀραιότατος Λόγος, ἀράν σε Θεοτόκε κατῶκησε.

ΣΤεράζω καὶ κακῶν ἐν ἀφίσταμαι, κλαίω καὶ πάλιν τοῖς αὐτοῖς,
συμπεριφύρομαι πάθει, καὶ ἠδονῶν τῷ βαρβόρῳ, ὁ τίμιος ἀτί-
μως μολυύομαι.

ΟΔιὰ τῆ Σταυρῆ δωρησάμενος, ζωὴν ἀθάνατον βροτοῖς, ἐκ τῆ δὴ-
τέρη θανάτε με, Λόγε Θεῖ ἀφαρπάσας, ζωῆς ἀπελευθέρη ἀξίωσον.

ΑΝήροτος σὺ πέφηνας ἄρερα, τὸν μὴ σαρκενὰ θεῖον, ἀναβλαστήσασα
ἄσαχυν. διὸ πεινῶντά με θρέψον, ταῖς θεαῖς δωρεαῖς σε καὶ χάρισι.

Ω, δὴ, ε'. Ο' ἀναβαλλόμενος.

ΘΡωπήσον ἀθλίαν με ψυχῆ σαυτῆν ἀπὸ θανάτῃς, πικρῶς καὶ κλαύσον διὰ καρ-
δίας, πρὶν ἢ καταλάβῃ σε, ὁ κλαυθμὸς τῆ ἄδῃ ὁ λίαν ἀποδύκμητος.

ΙΔοιμί σε Δέσποινά παρειαυθίμωι, καὶ ἐν ἰλέῳ τῷ ὀμματί σε, δὴ-
μῶς ὀρώσαν με, ὅτε ἡ ψυχῆ με τῆ σώματος χωρίζεται.

ΡΤσαι πάσης θλίψεως Χεῖρὲ τὸν δελόν σε, δεῖ Μηθός σε τῆς θεῖ-
σεως, πάσης καταπεισεως, καὶ τῆς αἰωνίων κολάσεων ὡς εὐσπλαγχνος.

ΧΑἶρε χρυσαυγέστατον τῆ Λόγε σκλύωμα, ὀλογηθῆν Θεοουῖτορ, ἀθε-
νῶν ὀπίσκειψι, καὶ τῆς ἐν ἀνάγκαις προσάτις ἐπιμοτάτος.

Ω, δὴ, ς'. Μαινομήν κλύδωνι.

ΥΠερ νῦν τὸν ἄχρονον, ἰσθ' λόγον τὸν δημικρόν, Παναγία τέτοκας
λυθ' ἔμμερον, πάσης φθορῆς, τῆς Θεοτόκου ὑμνεῖντάς σε.

ΑΓαθὸν κηύσασα, διεργέτω καὶ δημικρόν, Παναγία Δέσποινά φι-
λάγαθε, τὴν ψυχλή με κενανωμήν ἀγάθωνον.

Τὴν πληθύνω ὀπίσασαι, καὶ παθῶν με Δέσποτα Χριστέ, τῆς ἐκταραττόντων καὶ θλιβόντων με, διὸ βοῶ, πρόσφασον καὶ τῶν με λύτρωσαι.

Νεκρωθείσας πάθεισιν, ἀμαρτίας Δέσποινα ἡμᾶς, ἀνισῶσα ζώωσον πρεσβείαις σε, ἢ τῆς φθορᾶς τὸν καθαρέτω κυήσασα.

Κάθισμα. Τὸν σωμαίαρχον Λόγον.

Ε'Μαυτὸν ἀπὸ τῆς δίκης νῦν ἄποκλαίωμαι, ἐνοῶν με τὰ ἔργα τὰ ποιηρέτατα, καὶ ἐγυλιμάτων τὸν βυθὸν, τῆς προσφυσήτων μοι, ἀπὸ νεότητος Ἀγνή, καὶ συμπτύχοντων με τὸν νῦν, ἀλλὰ τῇ σῇ προσασίᾳ, τὴν ἄφισίν μοι ᾤδ' ἔχε, καὶ σωτηρίας τυχεῖν ἀξίωσον.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' ἱερυφέμενος.

Ε'Χῶν σε βοήθειαν, καὶ ἐλπίδα Παύλανε, ἐχθρῶν με ρυθίσωμαι, καὶ ἐφοβηθήσομαι ἀπὸ τῆς μυριάδων, τῆς ἐμὲ ᾤδ' ἀμυκλέντων.

Ε'Πὶ σὲ ἐπέβλεψε τὴν Ἀγνήν ὁ Ὑψιστος, πολλὰ μεγαλεῖα σοι, ποιήσας ὡς ἔφησας, διὸ αἱ θρηαίσε, πᾶσαι νῦν μακαριεῖμι.

Α'Χανὲς εἰς πέλαγος, ἀπερρίφω πράξιων, τῆς φαύλων ὁ δύσλως, ἀλλ' οἴκτερον Δέσποτα, καὶ σώσον με πρεσβείαις, τῆς Μητρὸς σε ὡς οἴκτιμων.

Λ'Υπὸς ἢ ἀναίρεσις, ἀφροσύνης ἀπόξενος, χαρμόσμων πένθος μοι, καὶ λύπην ἀφρόσμων, διδῶσα λύτρωσαί με, τῆ πυρὸς τῆ αἰωνίᾳ.

Ω, δὴ, η'. Σοὶ τῷ πατερῶ.

Ο'Ταν τῆς ἐμῶν, ἀμαρτιῶν τὸ πλῆθος, Παρθένε τὸ ἀπειρον ἀναλογίσωμαι, κλαίω στυγρῶν, ἐκ βάθους τῆς καρδίας, καὶ τῆς οἴκτιμων σε προσρέχω τῇ ἀβύσσῳ.

Νέον ἐπὶ γῆς, Παρθονομήτορ βρέφος, Πατρὸς τὸν σωμαίαρχον Ὑπὸν ἐκύησας, οἴκτω ἀφάτω ἡμῖν ὁμοιωθείσα, τοῖς διαφθαρείσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας.

Ε'Να εἴς σὺς, Θεῶ Θεῶν τεχθέντα, ἀρρήτως ἀμήτορα, τίκεις ἀπάτορα, φέροντα μίαν ὑπόστασιν καὶ δύο, φύσεις ὡσμύνας Παρθένε ἀσυγχύτως.

Νέφος με Ἀγνή, πταισμάτων ἀμεξήτων, σωέχει τὸν δέλαιον οἶμος τίς γινώμαι; σὲ προσκαλεῖμαι βοήθησον μοι Κόρη, τῆς ἀπιλητισμῶν λιμῶν καὶ προσασίᾳ.

Ω, δὴ, θ'. Ἡσαία χόροδε.

Σοὶ προσώπητο Δέσποινα, καὶ προσφέρω δέησιν οἴκταν, ᾤδ' ἔχε μοι δωρεὰν ἔλεος τὸ σόν. καὶ γὰρ ἐχ' ὑπάρχει μοι, ἐργασία ὅπως θιγκή, ὅθεν σε δέμαί, δωρεὰν με κατοικτείρησον.

ΝΟεροις ἐν ὄμμασι, διανοίας βλέπει σε δοκῶ, τὸ φῶς τῆς ἐμῆς ψυχῆς
 καὶ τὸν γλυκασμόν, τὴν μόνω παράκλησιν, καὶ χαρμονὴν καὶ ἀναψυ-
 χῶν, τὸ τῆς καρδίας με. Θεοτόκε ἀγαλλίαμα.

ΕΜαυτὸν ἐδύρομαι, ἐνοῶν με τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ πλήθη καὶ τῶν πα-
 θῶν τὰς ἐπαγωγὰς, ψυχῆς με τὴν πῶρωσιν, καὶ τὴν νόσον με τὰς ἐκ-
 τροπὰς, ἀπεγνωσμένον με, Χεῖρε σῶσον τὴν ἐλπίσιν.

ΣΥνωθεὶ πρὸς εὐχάσιν, τῶν ἐπαίνων σε ὁ πλατυσμός, τὸν νῦν με τὸν
 ἀδούτην καὶ εὐνοχορεῖ, τὸ πλῆθος συμπνίγον με, καὶ ἴδοτε εἰν τὴν
 ὑπορεῖν, ἐπισυμβαίνει μοι, Θεοτόκε πολυμήντε.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Χαίροις ἀσκητικῶν.

ΧΑίροις Ἀνατολή νοση, ἢ ἐκ λαγόνων τὸν Χεῖρὸν ἀνατείλασα. πλη-
 ρῆντα τὴν Οἴκεμῶν, φῶς ἀρρήτε ἀγνή. τὸ τῶν Ἀσωμάτων ἀγαλ-
 λίαμα. Ἀμὸν Θεῶν αἰροντα, ἁμαρτίας ἢ τέσσα. παντὸς τὴν Κόσμον, τὸν
 ἔσοφία καὶ ἀρίστην ἢ ἐπλάσασα, καὶ ἀγκάλαις κατέχουσα. μόνη ἢ ἀδύφθο-
 ρος, ἀγνή καὶ ἀμόλιτος. χαῖρε Ἁγία Ἁγίων, τὸν Ἰπεράγιον Κύριον, αἰ
 δυσωπῆσα, μὴ ἐκλίπης τὴν ἀρισβόειν, ἰσθ' ἰσθ' δέλων σε.

ΧΑίροις τῶν γνησίων ἢ ἐλπίς, γῆ ἐλευκτὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλιτος,
 πηγῆτε ἐσφραγισμένη τὴν Παρακλήτε σιμνή, σὺ ὑπάρχεις μόνη Ἀει-
 πάρονη, ἐξ ἧς οἱ ὑμνῶντες σε, σωτηρίαν δεύσκειν, γένεσ βροτείς, ἢ τε-
 λεία ἀνάκλησις, γῆ κατὰ καρπὸν, ἢ τὸν εὐχῶν βλασθήσασα, γέφυρα ἢ με-
 τάνουσα, γαλλίω πρὸς εὐδίων, ἢ κυβερνήτις ἢ θεία, χειμαζομένων ἢ ἀγ-
 κυρα, λιμῶν σωτηρίας, τῶν ἐκ πόδε σε ζητῶντων, ὁ ὀδίατος.

ΧΕῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαρὰς χεῖρας πρὸς σὲ ἰσθ' ἀγάθε, καρ-
 δίαν συγκεχωσμένω, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς, ὀφθαλμοῖς τυφλῶν-
 των ὁ πανάθλιος, ψυχῶν ὀσφίρω, ἐσκοτισμένω τοῖς πάθεσι. καὶ ταῖς
 ἀπόποις, ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος, συγκαλύπτομαι, καὶ ἐκ ἔχα ἀνάδυσιν.
 ἔκτεινον τὰς ἀχαίτες σε, παλάμας φιλαίθραπε, σῶσον με Σῶτερ βοῶσοι,
 καὶ μολυσμὸν ἀποκάδαρον, πολλῶν ἐγκλημάτων, σῆς Μητρὸς ταῖς ἐκείαις,
 ὡς πολυδάσλαγχος.

ΣΤῆσον πρὸς ποταμὸς τῶν παθῶν, τῆς ἁμαρτίας με τὸ πέλαγος ξήρα-
 νον. τὴν ρείθρω τῆς σῆς ἀρεβείας, καὶ πρὸς λιμῶν Θεῶν, θεῶν θε-
 λιμάτων ἐγκαθόρμισσον, ἐχθρὸς κατ' ἐνάστω, πρὸς τὴν ψυχῶν με ἐκθλί-
 βοντας, καὶ ταῖς ἀπόποις ἡδοναῖς ἐνταράττοντας, καταπόντισσον, ἀπαλείας εἰς
 βάραδρα. πλήρωσον τὴν καρδίαν με, χαρὰς καὶ ἡδύπτος, λύσον τὸ νέρος
 βοῶσοι, τῆς ἀθυρίας με παύαγε, Χεῖρὸν δυσωπῆσα, τὴν συγχώρησιν
 πταισμάτων, ἡμῶν δαρῆσασθαι.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Π Α Ν Τ Μ Η Ν Τ Ο Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Η Χ Ο Σ , π λ . Β ' .

Ω δ ῆ , α . Ω ς ἐν ἠπείρῳ πεζούσας .

Ως μὲν θρηνήσω τὸν βίον τὸν ρυπαρόν ; καὶ τὰ πλήθη Δείσσινα
να τῷ ἀμέτῳ κακῶν ; τί δὲ εξαργείλωσι Ἀγνή , ἰδο-
ρῶ καὶ δειλιῶ , ἀλλὰ βοήθει μοι .

Π Ὅθεν ἀπαρξομαι λέγειν τὰ πονηρά , καὶ δεινά με πταίσματα ὁ τα-
λαίπαρος ἐγώ . οἴμοι τί γρηύσομαι λοιπὸν , ἀλλὰ Δείσσινα καμὲ
πρὸ πέλας οἴκτειρον .

Π Ἄσαν ὁδὸν παροδόσας ἀμαρτιῶν , σωτηρίας Ἀχραντε , ζῆβον εὔρον
ἐδαμῶς , ἀλλὰ σοὶ προσρέχω ἀγαθῆ , μὴ παείδης ἐκ ψυχῆς με-
τανοῶντα με .

Ο Διὰ σπλάγχνα ἐλέως σωματωθεῖς , καὶ βροτὸς γρόμβρος ἑδοκία Πα-
τρικῆ , Μιτρκαιῖς δειήσεσι καμφθεῖς , τῷ πταισμάτων μοι Σωτῆρ ἄ-
φρσιν δώρησαι .

Τ Οὐ μὲν θανάτε τιλῶ ἄραν διλιειῶς , ἐνοῶ Παράχραντε , καὶ τὸ Βῆμα
τὸ φεικτὸν , σωηθεῖα ὅλως δὲ κακῶν , δελεάζομαι δεινῶς , ἀλλὰ
βοήθει μοι . Ω δ ῆ , γ ' . Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ .

Ψ Ἰχλὺ ἐμόλυμα αἰγρῶς , Δείσσινα Παναγία , ἐξ ἀμέτῳ πταισμά-
των , ὁ ταλαίπαρος ἐγώ , καὶ πᾶ λοιπὸν ποροῦθῶ ; ἰδογνώσει ὅλως
συνεχόμβρος .

Ο Ἦν ἔστιν ἄλλος ἐν βροτοῖς , ὁ πὰ ἄθεσμα παράξας , καὶ ἀσώπως βιώ-
σας , ὡς περ ἐγώ ἀγαθῆ , ἐν ἀσειλγείαις δεινῶν , τὸ γὰρ θεῖον Βά-
πτισμα ἐμόλυμα .

Ο Ἦν ἔχω πράξεις ἀγαθὰς, ἔ κατάνυξιν ὅλως, ἐδὲ δάκρυα Σῶτερ, ἀλλ' ἐσκοτίδω τὸν νῦν, διὸ βοῶ σοι λιταῖς, σῆς Τεκνύσης, σῶσον με ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰς πέρας ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε, σὺ βοήθησον τάχει. Οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς, τῆς ἀμέττων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ω, δὴ, δ'. Χειρὸς με δυνάμις.

Εξέστη ἅπαντα, ἡ γῆ καὶ ἔφειξε, καθορῶσα δεινῶς με καὶ πονηρῶς, πρᾶττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τῆ Τιῆσε τὴν πολλῶν, εὐσπλαγχνίαν κατεπλήττετο.

ΝΑὸν ἐμόλωσα, κακῶς τῆ σώματος, καὶ ναὸν τῆ Κυρίας, ὅνπερ βροτοὶ, ζέμοντες εἰσέρχονται, ἐγὼ δὲ οἶμοι ἀναιδῶς, εἰσπορδύομαι ὁ ἄσωτος.

Χριστέ με εὐσπλαγχνε, Χειρὲ φιλανθρώπου, ἀεξίκακε μόνε ὁ δὲ ἐμὲ, ἄνθρωπος γρόμβρος, ἔχαμαρτῆστα με δεινῶς, ἔσθ' ἀνθρώπου ἐλέησον.

Μὴ δέξης Δείποινα, μὴ δέξης ξένον με, ξενωθῆντα τῆς σκέπης τῆς σῆς Τιῆς, ὅλως τὸν ἀνάξιον, ἀλλὰ δότοπλιων καὶ ἐμὲ, ἐκ τῆ ρύψης τῆς πταισμάτων με.

Ω, δὴ, ε'. Τῶ θείῳ φέγγεισε.

Αδάμ παρέβη μὴ ἐντολῶν, μίαν τῆ Τιῆσε Παρθένε, καὶ ἔχορῆα ὑπέπεσε· πῶς δέ με θρηνήσω πταισμάτων ἄβυσσον, ἐγὼ ὁ δότο-
στάτης καὶ μυελόπρωτος.

Ησαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργίᾳ, καὶ θυρῆ ψυχῶν καὶ σώ-
μα ἐμόλωσα· μέθη καὶ λαγνεῖα ρυπώσας βίον με, καὶ τίς λοιπὸν
μὴ κλαύσῃ ἐμὲ τὸν ἄθλιον.

Θρωῶ τῆς ἔργων τῆς πονηρῶν, πάσας τὰς δίδυμὰς ἐνοῶν, Χειρὲ με
εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ ἀπὸ τῆς ποδῶν σε πρηνῆς κατὰκειμαι, πρὸς-
βείαις τῆς Μητρὸς σε, δός μοι τὴν ἀφροσύνην.

ΤΩ, θείῳ φέγγεισε ἀγαθῆ, πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγνη, ἐσκοτισ-
μῶν ὑπάρχοντα, φάτισον ἐν τάχει καὶ καθοδήγησον, πρὸς εἰς βίαν
σωτηρίας ἡ πολυύμνητε.

Ω, δὴ, ε'. Τῆ βίαν τὴν θάλασσαν.

Οβίος με ἄσωτος, ἡ ψυχὴ με ρυπαρῆ, καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος, τὸ δὲ
σῶμα με ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς, δεινῶς καταπίλωται, διὸ σπεῦσον
Παρθένε καὶ βοήθει μοι.

Σειδεῖσα ἀπαράχθῃτι, καὶ κλονήθῃτι ψυχὴ, καὶ φείξῃ καὶ σουςάλῃτι,
ἐνθυμημένη ὅπως τὸν φοβερὸν, Κεῖτὴν παροργίζεσσα, κατακείνεται
μέλλεις ἀδιόρθωτε.

Εἰς χάραν ὁ ἄθλιος, ἐμακρυώθην ὑπὸ σῆ, τοῖς δαίμοσι δευόμενος, καὶ γυμνωθεὶς παντοῖαν ἐξ ἀγαθῶν, ὦ Πάτερ πανάγαθε, ἀλλὰ σῶσον με πάσαι ὡς τὸν ἄσωτον.

Νῦν βόμω σωίχομαι, καὶ πτοῖμαι ἀγαθῇ, τὴ πονηρῆ τὰ οὐδρα. πρὸ τῆ τέλους γὰρ ζῆσει μοι ὁ φθορός, ὀδόντες κατέχειν με, ὡς γυμνὸν ἀρετῶν, ἀλλὰ βοήθει μοι.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλήθη.

Τῆς ἀθενέσεως με ψυχῆς τὰς πολλὰς ἀρρώσας, καὶ τὰ τὸ σῶματος Ἀγνή χαλεπώτατα πάθη ἐπίσκεψε, καὶ θεραπείας τεχνικῆς ἀξίωσον, καὶ τὰς ἀγίας ἐπιτολὰς ποιεῖν με κατέδωσον, Θεῶ τῆ ἀγαθῆ, ἵνα σε μεγαλιύω.

Ω, δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὲ τὴν κέρμινον.

Ε'Παπλάσιον πὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, πὴν τῆ παθῶν ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλως θανατοῖ. ἀλλ' ἀρδύσον ρείθροις τῆ ἐμῶν, δακρύων Μῆτερ τῆ Θεῶ, καὶ μὴ ἀπόση με.

Φοβερὸν μὲ τὸ Κεῖπέιον τελαίπαρε, ψυχὴ με καὶ ἀναίδητε, καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητος τε καὶ φεικλή. ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μιτρὶ, τῆ τῆ Κεῖτῆσε καὶ Θεῶ, καὶ μὴ σαυτὴν ὑπογνώσ.

Δεῦρο τελαίνα ψυχὴ με μετανόησον, ἡ Κεῖσις ἐπὶ θύραις ἐστὶ. τί προσήλωσαι τοῖς ματαίοις, καὶ ἀχίσοις ἀγαθοῖς, ἀνάσηδι πείθησον πικρῶς, βοῶσα ἐν πίσει τῆ Χειρῶ, Κύριε σῶσον με.

Ε'Σκοτίθην ὁ τελαίπαρος πανάχαντε, τῆ πλήθει τῆ ἀμέξων με κακῶν, καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νῦν. δίο με φωτὸς σε ταῖς αὐγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θάττον εἰσάγαγε.

Ω, δὴ, η'. Ἐν φλογὸς τοῖς δόλοισι.

Παρυσίαν θανάτε φείτω ὁ δαίλαιος, καὶ τὴν Κεῖσιν ἐκένω τὴν ἀποφάσισον, πρᾶττειν δὲ δεινὰ, καὶ αἰχρὰ ἐκ ἀφίσταμαι, οἰκτειρόν με Κόρη, καὶ σῶσον πρὸ τῆ τέλους.

Στρυγμῆς ἀσιγήτης Δέσποινα δάρησαι, καὶ δακρύων πηγῶ μοι, ἵνα ἐκπλυώ με, πταίσματα πολλὰ, καὶ ἀνίατα ξαύματα, ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίης.

Τῶ μὲ τὸ σῶματι κράζω συχνῶς τὸ ἥμαρτον, λογισμῶ δὲ ἐμμέβα πρᾶττων τὰ ἄτοπα, ποίοις ἐν Χειρὶ ὀφθαλμοῖς σε θεάσομαι, ὁ ἀπεγνωσμένος καὶ κατακεκρημένος.

Τῶν κακῶν με τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρησα, ὡς εἶδες ἐν τῆ Κόσμῳ ἄλλος παράργισε, Δέσποινα Θεὸν τὸν Τύόν σε καὶ Κύριον, τίτω με ἐν τάχει κατὰλλαξον Παρθένε.

Ω, δὴ,

Ωδὴ, δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύατον.

ΓΔὲ προσέρχομαι σοὶ πανάχαυτε, φόβω πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰχθυὶ ὄπισθ' ἀμφοσ, τῆσ πολλῆσ σε πρεσβείασ ὁ δέλοσ σε. μέγισα γὰρ ἰχθυεὶ δέησισ Δέσπονα, Μηξὸσ πρὸσ Τιδὸν παναλιθῆ· σπλάγγχοισ ἄδ καμπτεται.

ΧΟρισ παράλαβε Ἀρχαγγέλω τε, καὶ τὴν πληθυὴν ἰθ' αὐὰ στρατομάτω καὶ Πρόδρομον, Ἀποσὸλων δήμεσ τε καὶ ἰθ' Προφητῶν, Μάρτυρασ καὶ Οσίοσ Γερομάρτυρασ, καὶ ὑπὲρ ἐμέ πρὸσ σὸν Τιδὸν πρεσβείω ποίησον.

ΩΠῶσ θεάσομαι τὸν ἀδύατον· πῶσ τὴν φρικτὴν ἐκείνω ἰσοσῆσομαι ὄρασι· πῶσ ἀοῖξαι πολμήσω τὰ ὄμματι· πῶσ τὸν ἐμὸν Δεσπότην ἰδεῖν θαρρήσομαι· ὃν ἐν ἐπαυσάμην ἐκ παιδὸσ λυπεῖν ἐκάσοτε.

ΚΡιτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλιάνθρωπον, τὸν σὸν Τιδὸν ἐνδέχομαι ἀγνή με παείδης με. ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον δύλατον, ἤσσαι ἐκ δεξιῶν με τὸν ἀποσάτλον, τὴ ἀχαυτε Βήματοσ αὐτὴ, ἐκ σὲ γὰρ ἠλπισα.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ὁλὴν ὑποθέμενοι.

ΕΧει πᾶσ ὁ Κόσμοσ σε, πρὸσ τὸν Θεὸν, ὃν ἀρρήτωσ, καὶ φρικτῶσ ἐκύησασ, σάρκα προσλαβόμενον ἐξ αἱμάτων σε, ἀγαθὴ Δέσπονα, ἀσφαλῆ γέφυραν, καὶ προσάτιν ἀκαταίχιστον, πρὸσβιν δύλοον, συμπαθῆ μισίτιν καὶ συώμιον. διόπερ καὶ ὡσ ἀνθρώποι (φύσισ ἀθευῆσ) ἀμαρτάνοντεσ, ἐδέποτε τέτε, ἀπέσημεν τῆσ δόξησ ὑπὲρ σοὶ τῆσ σωτηρίασ Πανάχαυτε τὰσ ἐλπίδασ θέμενοι.

ΟΤαυ με εἰσ εὐνοιαν, τὸ φοβερόν ἔλθῃ Βῆμα, τὴ Τίεσ Πάναυτε, καὶ τὸ Δικασῆριον τὸ παγκόσμιον, ὑπορῶ δέδοικα· δειλιῶν καὶ ξέμων, τὴν ἰθ' ἔργων με ἐξέτασιν. φαῦλα γὰρ ἅπαντα, καὶ αἰχμηῆσ πάσῃσ ἀνάπλευσ, καὶ σκότωσ καὶ κολάσεωσ, καὶ ὑποσροφῆσ ὄντωσ ἄξια. ἴδε με τὴν θλίψιν. ἴδε με τῆσ ψυχῆσ τὴν σωξιβλὴν, καὶ τῆσ ἀνάγκῆσ ἐκείνησ με, ῥῦσαι καὶ κολάσεωσ.

ΜΟνοσ ὑπὲρ ἅπαντασ, Τίεσ ἀνθρώπων ὁ τάλασ, μόνοσ ἐπλημμέλισησ, τὰ καὶ λόγῳ ἀφθεγκται καὶ ἀκέσματοι, μηδαμῶσ Δέσπονα, φορητὰ πέλοντα. δεῖ τῆσ σε καὶ δέομαι, σύγνωθι εὐσπλαγγχε, καὶ πρὸ τῆσ ἐξόδεσ μετάνοιαν, δόσ μοι ἐχομολόγησιν. δόσ μοι σπλαγγχέσ τε καὶ δάκρυα, ἵνα δεῖ τέτων σωξίβων τὴν καρδίαν με αἰεὶ, καὶ κράζων ἡμαρτον ἡμαρτον, τύχω συγχαρήσεωσ.

Μῖσησον ταλαίπωρε, πάντα τὰ βίε ψυχῆ με, ἃ Θεὸσ βδελύσεται, καὶ μισεῖ καὶ τέλειον ὑποσρέφεται. καὶ σπευθῆ πρὸσελθε, καὶ πισῶσ δέηθῃτι, τῇ Μηξί Θεῶ κραυγάζεσα· ῥῦσαι με Δέσπονα, πάσῃσ ἀνηδίασ, ολίσεωσ, κραυγῆσ θυμῆ καὶ εἶδοσ, ζήλωσ τε καὶ φθόνῃσ καὶ μισοῖδοσ, δεινῆσ βλασφημίασ, παρτοίασ ὑποκείσεωσ Ἀγνή, καὶ τῆσ ἰθ' ἔγγισα Κεῖσεωσ, καὶ ὡσ οἶδασ σῶσόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. β. Βοηθός καὶ σκεπαστής.

ΠΩς προσέλθω σοι Ἀγνή, κατεγνωσμένος ἐγὼ ὁ πάλαι, ὅλος ἐμπαθής, ἐναγής γεγὼς· ἀλλ' οἴκτειρον σῶσον, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, Θεοκυῆτορ Πανάγνε.

ΑΝασᾶσα πεπεινὴ, ψυχὴ τοῦ βέδους τῆς ἀτιμίας, βόησον θερμῶς, πρὸς τὴν μόνην ἀγνήν, ἐλέησον Κόρη, παναμώμητε σεμνή, καὶ ἡδ' παθῶν με λύθῃσαι.

Εΐσαί με καὶ φοβῆ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γενένης, σκώληξ ὁ πικρός, ἡδ' ὀδόντων βρυγμός. ἀλλ' ἀφες μοι ἀφες, καὶ τῇ εἴσει με Χεῖσε, ἡδ' ἐκλεκτῶν σε συντάξον.

ΝΑυαγίω πειρασμῶν, κατεποντίδω ταῖς ἀμαρτίαις, ἔκτεινόν μοι νῦν, βοηθείας Ἀγνή, τὴν χεῖρα καὶ ῥῦσαι, ἀτιμίας ἡδ' παθῶν, ὅπως αἰεὶ δοξάζω σε.

Ω, δὴ, δ. Σπερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέφαν.

ΓΗράσαντα πάθεισιν, ἀτιμωτάτοις τῆς ἀμαρτίας, νεοποίησον Πανάμωμε, ἡδ' κλοιῶν με, καὶ δεσμῶν βαρίων κελίξσα.

ΑΝάνηφον πάλαινα, ψυχὴ τῆ ὑπνε τῆς ραθυμίας, ὀφθαλμῶν τε ἀναπίπτασον, πρὸς τὴν μόνην, σάξασά σε Κόρη Θεόνυμφον.

ΗΜάρτυκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος εἶδες ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὁ ἀσωώτος, πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως ἤρῃ μοι φιλαθέρατε.

ΠΡοσέρχομαι Δέσποινα, ἀπειγνωσμένος σιωπεῖμι μόνος, τῇ πρεσβεΐᾳ σε θερμότατα, καταφύγων σῶσον με ἀγνή τὸν οἰκέτην σε.

Ω, δὴ, δ. Ἀκήκοον ὁ Προφήτης.

ΡΗμάτων τε καὶ παραγμάτων, διθυῶας μέλλω κελιδῶαι Θεοκυῆτορ, πρὸς τῆ σε Τίε Κόρη ὁ ἀθλιός, εὐροίμί σε τότε καταφύγιον, αἰτίληφιν κραταιοτάτῳ κολαστηρίῳ, παντοῖαν ῥυαμθίω με.

Ο Βίος μου βορβοράδης, ἀνάθαρτός τε ἡ γνώμη ταῖς ἀμαρτίαις, ὅλος ἐμπαθῆς ἀγνή γεγόνημαι, κάθαρτον τὸ ρῦπι τῷ πταισμάτων με, καὶ λύκανον Θεοτόκε σὴ μεσιτεία, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὖσπλαγχνον.

ΜΗ' ἔλθω εἰς γλῶ κλαυθμῶνος, μὴ ἴδω τόπον τῆ σκότης Χειρῆ μου Λόγε, μὴ δεῖξαι χεῖρας καὶ πόδας μου, ἔξω τῆ νυμφῶνος σου ῥιπτώμυθος, τὸ εὐδύμα τῆς ἀφθαρσίας, βερυπωμύθον ἔχων ὁ πανάθλιος.

ΔΕΙΝῶν με κολασηρίων, καὶ σκότης τῆ ὀξωτέρη καὶ τῆς γερόνης, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἐλδοθέρωσον· ἔχεις γὰρ τὸ θάλειν καὶ τὸ διῶαδαι, τὸν Κύριον ὡς τετοιχῆα Παρθενομῆτορ, τὸν μόνον ἱεράγαθον.

Ω, δὴ, ε'. Ἐν νυκτὶς ὀρθρίζοντα φιλανθρώπε.

ΞΕνωθέντα Δέσποινα τῆς σιέπης σου, ὁ ἐχθρὸς βλέπων με, κατεκρήμνισε βυθῶ, πταισμάτων τῷ ψυχῶ μου, καὶ καθορῶν με γελᾶ, ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

ΑΝανῆσαι ποίησον τῷ πάλαιαν, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ παμβέβηλον ψυχῶ, ἐμῶ ἐκδυσαπῶσε, καὶ ρῦσαι βάρης αὐτῷ, πολλῶν ἀμαρτημάτων.

ΑΝες ἄφες Κύριε καὶ σύγγνωθι, ὅσα σοι ἤμαρτον, καὶ μὴ δείξης με ἐκεῖ, ἐνώπιον Ἀγγέλων, ἱερόδιον τῷ πυλῆ, πρεσβεΐαις τῆς Μητρὸς σου.

ΕΝ ἡμέρα Δέσποινα τῆς Κεῖσεως, πρόσθηθι φάνηθι, τῷ βασάνων καὶ πυρὸς, ἐμὲ ἐλδοθέρωσα, ἵνα σωθῆς ἀνυμνῶ, τῷ ἀμαχόν σε χάριν.

Ω, δὴ, ε'. Ἐβόησα ἐν ὅλη καρδίᾳ μου.

ΟΣηοτεινὸς τῆ ἄδα σωῆχει με, φόβος πανάχραντε ἀγνή, καὶ ἡ τῷ εἰλίφων μερὶς με σωπαράττει, ἥς με λύξωσαι, Θεοτόκε δυσωπῶσε.

ΝΕκράσασα Παναγία Δέσποινα, τὸ τῆς σαρκός μου ἐμπαθῆς, ζωοποίησόν με, ψυχῷ τῷ πανάθλιαν, καὶ ὀδήγησον ἐν ὁδῷ τῆς μετανοίας.

Τὸν ἄσωτον ἐμὲ καὶ πανάθλιον, πρόσδεξαι Δέσποινα Χειρῆ, καὶ βασάνων ρῦσαι, λιταῖς τῆς σὲ Τεκνύσης, καὶ ἀξιώσόν με ξυφῆς τῆ Παράδεισε.

ΙΚέσιον προσφέρω σοι δέησιν, ὁ ἀσωεῖδητος ἐγὼ, καὶ τῇ σὴ προσρέχω, ὀσπλάγχνῳ συμπαθεία, μὴ με ὀσπρέψης, Ἀγνή κατηχημύθον.

Κάθισμα. Πολλὰ τὰ πλήθη.

ΤΗ'ν μολυθθεῖσαν με ψυχῷ, τῷ πταισμάτων τῷ πλήθει, τοῖς τῶν δακρύων ὀχλοῖς, Θεοτόκε καθάρισον, καὶ ποίησον τῶν χαρισμάτων, δεκτικῷ, τῆ Πνεύματος τῆ Ἁγία, ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀνέθηκα, διὸ σῶσόν με τὸν δεῶλόν σε.

Ω, δὴ, ζ. Ἡμέρα τῆς ἡμετέρας, ἡνομήσαμην.

Ως συμπαθῆ, ὡς φιλόφρον, ὡς φιλεύσπλαγχον Παρθνομῆτορ, ὅλω ὡς καθαραύ σε γνώσκων, καταπόλωσαι ἐγὰ ὁ πανάθλιος. ἀλλὰ μὴ ἀποσρέψῃς με τὸν δέιλαιον, κατηχυμῆρον ἐκ σῆ.

Ανάνητον ὦ παλαίπαρε, καὶ ἀνάστηθε ψυχὴ ἀθλία, τύπον τὸ σῆθος πικρῶς εἰσάξον, καὶ κατὰγαγε δακρῶν πηγὰς, ἵνα σε ἐλεήσῃ τὴν τάλαιναν ἢ εὐσπλαγχνος Μήτηρ Χειρῶ τῶ Θεῶ.

Προσπίπτωσι καὶ προσάγωσι, ὡς περ δάκρυα τὰ ῥήματά με, ἡμερτον, ὡς ἔχ ἡμαρτε πόρνη, καὶ ἡνομήσα ὡς ἄλλος εἰδὲς ἐπὶ γῆς, ἀλλ' οὐκ εἰρήσον Δέσποτα καὶ σῶσον με, τῆς σὲ Τεκνῆσις λιταῖς.

ΝἌδς Θεῶ ὁ γλυμῆρος, ἐκ Βαπτίσματος τῶ Θεῶ πάλαι, ὅλος κατεμολυῶθῃ ὁ τάλας, καὶ κατὰκειμαι ἐξάισιον πτώμα δεινῶς, ἀλλὰ σύ με ἀνάστησον πανάμωμε, ἀπεγνωσμῆρον ἐλπίς.

Ω, δὴ, η. Ὁν στρατιαὶ Οὐρανῶν.

Ο Ποταμὸς τῶ πυρὸς παράττει με, ὁ γνόφος ὁ ἀφεγγῆς ὅλον με δονεῖ, σκάλῃξ με καταπλήττει, ὁ τῶ βρυγμῶ Παρθονε, εὐρομίσει τότε, ἀντίληψιν κραταιοπατίω.

Θεῖας φωνῆς ἀκῆσαι με ποιήσον, καὶ εἰσῆσις ἐκλεκτῶν δεῖξον κοινωνόν, παύαγε Θεοτόκε, καὶ τῆς αἰωνίζεσης, ζωῆς ὅπως ὑμῶν σε, Ἀγνή ἀκαταπαύσως.

ΥἌν πυρὸς μὴ γούμαι Κύριε, μηδὲ ἀκῆσω φωνῆς σῆ τῆς ἀπύκῃς, ἔχων σὲ λιπαρῆσαν, πῆν σὴν ἀγνήν Μητέρα, ἥς ταῖς ἐκείσῃς ἐλεήσόν με πανοικτίρμων.

Ρεῖθρα μοι νυῦ δακρῶν κατὰπεμῆρον, καὶ συναγμὸν ἐκ ψυχῆς μετ' σωτειβῆς, ὅπως πῆν φλόγα σβέσω, πῆν ἄσεκτον ἐκείνω, καὶ τῶ Παραδείσῃ τῆς δόξης ἐπιτύχω.

Ω, δὴ, θ. Ἀσπὸρς συλλήψεως.

Ημέρα τῆς Κείσεως, ἢ φοβερά παράττει με, βρυγμὸς ὀδόντων, πῆκει πῆν καρδίαν με, ἢ εἰσῆσις πανάμωμε, ἐκπλήττει τῆδ' εἰφῶν· ἀλλὰ βοήθειαν ἐν δεινοῖς, εὐρομίσει Θεοτόκε, ὅταν μέλλω κατακείνεσθαι.

Νῦν φόβος σιωῆχει με, καὶ φόμος σιωπαράττει με, ὁ τῆς γερόνης, καὶ τί διαπράξασαι, ἐπ' οἶδα ὁ ἀθλιος, καὶ κατακεχειμῆρος· διὸ προσέρχομαί σοι θερμῇ, καταλύξει ἐκβοῶν σοι, μὴ παρίδῃς με πανάχραντε.

Ορῶ τὸ Κεῖπέιον, καὶ ἐννοῶ τὸ Βῆμα σε, Χειρῆ μου τότε, ἐν ὧ μέλλω κείνεσθαι, δ'ιδύας τῆδ' ἀρακτέων, ὁ κατακεχειμῆρος· ἀλλ' ἔχω ἀρέσβιν πρὸς οὐκίτημῆς, τῆς πολλὰς σε δυσωπῆσαν, πῆν Θεόνυμφον Μητέρα σε.

Νοητῶς ἐφάπτομαι, ἰδὲ σῶν ἰχνῶν Πανάμαμε, ἐκδυσωπῶν σε, προσδεξαι τὸν θρῦλόν μου, τὸν ὕμνον ἐνώτισαι, καὶ ἰδὲ πταισμάτων λύσει, ὡδὲ τῆ παύτων θημιερῆ, καὶ Τίξσε αἰπισόν μοι, ἵνα πόθῳ μεγαλιώσε.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὅλλω ὑποθέμενοι.

Ο Γάμος ἠυξέπισαι, τῆ Οὐρανίᾳ Νυμφίᾳ. αἱ κήρυκες κράζουσι, τί-ψυχή βραδιώεις σου τὴν διάρθωσιν; ρυθῶδὲ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείαις τὰ ἱμάτια, καὶ πῶς ταλαίπωρε; μέλεις εἰσελθεῖν δεῦρο κῆρασεσον, πρὸ τέλεος ἐκ καρδίας σε, τῆ Ἀειπαρθένῳ κραυγάζουσα, ὑσώπῳ κερσβείας, ραντίσασα καθάρισον ἀγνή, καὶ τῆ νυμφῶνος ἀξίωσον, ὅπως μεγαλιώσε.

Στῆσον με Πανάχαυτε, τὰς ἰδὲ παθῶν διαχύσεις, καὶ ροὰς ἀνάσει-λον, τὰς τῆς ἀμαρτίας μου, καὶ χειμάρρους μου, ἰδὲ παθῶν ξήρανον. ἱκετόδῳ γάρ σε, καὶ προσίππω καὶ κραυγάζω σοι. ἴασαι Δέσποινα, τὴν πεπωρωμῆβίλῳ καρδίαν μου, πηγᾶς μοι κατανοξέως, καὶ δακρύων ὄμβρες παρέχουσα, ἵνα τὰς τε χεῖρας, καὶ ὄλον μου τὸ σῶμα ρυθωθῶν, τέτοις ἐκπλύων τὸ ἔλεος, Θεῶ ἔπισπάσωμαι.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἰθῆρσιν ἔλθω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκοτός τὸ ἑξώτερον καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὐθις τε, ἰδὲ ὀδόντων καὶ τὴν ἀπαυσον, ὀδύλλῳ μέλεις σου, ἔσε-δαι τοῖς ἀμετῆρα πταίσασαι, καὶ σὲ τὸν ὑπεράγαθον, γνώμη πονηρῆ παροργίσασιν, ὧν εἷς τε καὶ κῆρας, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγὼ, ἀλλὰ λιταῖς τῆς Τεκέσης σε, σῶσον με εὐσπλαγχνος.

Δέξαι με τὴν δέησιν, Θεοκυῆτορ Παρθένε, καὶ μὴ ἀπορρίψης με, ἀπὸ τῆ προσώπεσε τὸν ἀνάξιον. ὡς εἶδεις ἄλλος γὰρ, ἐπὶ γῆς ἀγνοῶσα, ἐν αὐθράποις ἐπλημμέλισα. διὸ τὴν θείαν σε, χάριν ἔξαιτῶ ὁ πανάθλιος, κροφθάσασα οἰκτεῖρησον, τὸν ὀδυνηρῶς σιωεχόμενον. καὶ μή με εἰς τέλος, ἐάσης κινδυνόειν, πλώσε γὰρ, ἐκ ἔχω ἀλλῶ βοήθειαν, μὴ τὸν Σωτῆρα μου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
Τ' ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. β'. Ως ἐν ἠπείρῳ πεζόσας.

ΦΩτός δοχεῖον Παρθένε τῆ ἐκ φωτός, προανάρχῃ λάμπαντος φωτο-
δότῃ Γησῆ, τῇ ζοφώδει πέμφον με ψυχῇ, μετανοίας ἀληθεῶς, φαι-
δρὸν ἀμάρυγμα.

ΣΤῆς ἀθλίᾳς ψυχῆς μου ἀναψυχή, σὺ καὶ ἀγαλλίαμα τῆς καρ-
δίας μου Ἀγνή, ῥυομφὴ πάντων με δειῶν, καὶ φερρὸς καὶ βοηθὸς καὶ
σωτηρία μου.

ΣΩμα ψυχώτε καὶ πνεῦμα λίαν δειῶς ὁ δεινὸς ἐμόλωα, ὡς ὁ
ἄσωτος τὸ κριν, ἀσωτείας παράξουσιν αἰχραῖς, ἀλλὰ δέξαι με Χει-
σὲ μετανοῶντι σοι.

ΝΥῦν ἐμαυτὸν ἄποκλαίω ὅτε εἶδόν, τῆδ' ἀκρῦαν ὄφελος· τῆ θανάτου
γὰρ τομῆ, ὅπῃ θύραις ἔστηκον ἰδέ. σὺ δὲ μῆτι μοι ἐλπὶς, Ἀγνή
καὶ σῶσον με.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

ΠΗλὴν ἀκρῦαν ποῖς ἐμοῖς, ὀφθαλμοῖς Θεοτόκε, ὕδαρ τῆ κεφαλῇ
μου, ὕμβρες τε καὶ ὄχετες, ἀδύχε τῶς πειραταῖς, τῆς ψυχῆς μου
τέτοις ἄποπνίγησα.

ΗΦλόξ ἐκεῖνη τῆ πυρός, θορυβεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ θροεῖ με τὸ
βῆμα, τὸ φεικάδες τῆ Κεῖτῆ, ἀλλ' ὅμως παράττω κακῶς, ὡς περ
ἐπίτις ἀνῆς καὶ φρονόλιπτος.

ΟΥκ ἔιν ἄνθρωπος ἐν γῆ, ὡς ἐγὼ πλημμελήσας, καὶ ψυχὴν ἀμαυ-
ρώσας, καὶ τὸν μόνον ἀγαθόν, σὲ παροργίσας Χεῖσε, ἀλλ' ὡς
μόνος σῶσον με φιλανθρώπου.

ΔΑκρῶν δός μοι δαφιλῶς, προχολὴ Θεοτόκε, καὶ ἀξίωσον βρέχειον,
ἐν ἡμέρῃ καὶ νυκτὶ, τὴν κλίνωμε καὶ σρωμνὴν, ὅπως τύχῃ διὰ
σὲ ἀφέσεως.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Χειρός με δυνάμις.

ΣΤολῶ ἐδέδουμαι, τῷ θεοφάντον, καὶ λαμπρῶν ἀφθαρσίας ἀξιοβολῶ, τῷ θεῷ Βαπτίσματι, τοῖς μολυσμοῖς δὲ τῶν παθῶν, ἐγυμνάδιον τῆς χαρίσματος.

ΑΝόμοις παράξουσιν, ἐν ἑσίν ἀνθρώπος, ἐπὶ γῆς παναθλίως βεβιωκώς, ὃν εἶχ' ὑπερβέβηκα, σὺ δὲ πανάγαθε ἀγνή, σωτηρίας με ἀξίωσον.

ΡΑνάτω δάκρυα, πάντα τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, βροτῶν ἐγώ, μόνος γὰρ ὑπόλλυμαι, ταῖς ἀσωτίαις μολυθθεὶς, ἀλλ' ὡς οἶδας Σῶτερ σῶσον με.

ΑΓία Δέσποινα, ἡμᾶς ἀγίασον, ἐν ἀγίῳ ναῶ σε τὸν σὸν Τίον, πίσει ἀγιάζοντας, τὸν ἀγιάσαντα ἡμᾶς, τῇ φωνῇ σου τῇ ἀγίασε.

Ω, δὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγεις.

ΔΤομα φόβῳ καὶ δειλιῶ, ὅταν τῆς θανάτου τῷ φρικτῷ, ὄραν ἐπέινῳ λογίσωμαι, καὶ τῷ τῆς Τίσεως Κόρη θεῖαν ὑπάπτωσιν, ψήφοντε τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ὑπόφασιν.

ΟΥδὲν ἐκτός σου τῶν ἀγαθῶν, οὐ λόγος οὐ παράξεις, οὐ βελή, τοῖς κατορθῶσι προσγίνεται, διό μοι πᾶσι τῷ σωεργείῳ τῷ σῶν, Θεῶν πρὸς ἀρέσῃσιν ὑπερίμωμε.

ΔὌγα τῷ θεῷ σε τιμηθεὶς, ὡφθίω τῶν ἀλόγων ὁ τάλας καὶ πολὺ ἀλογώτερος· ὅρως γὰρ τῆς φύσεως ὑπερβέβηκα, μολυθῶν τῷ ψυχῶν με τοῖς πᾶσι τῶν πᾶσι.

ΑΠὸ καρδίας ὀδυνηρᾶς, καὶ σωπετεριμῆς ἐκ ψυχῆς, προσφερομένη σοι δέησι, δέξαι φιλόσπλάγχχνως Μητὲρ ἀσπλάγχχνε Θεῶν, καὶ σῶσον δωρεά με τὸν ὄντως ἀσπλάγχχνον.

Ω, δὴ, ε'. Τῆς βίε τῷ θάλασσαν.

ΚΡΙτῷ δικαιοτάτῳ, ἡ φωνήσασα σεμνή, δικαιοτάτως δέομαι, τῷ ἐμῷ κείνῳ ὡς ἀγαθῇ, ἀπ' ὧν νῦν εἰ βλέπω σε, μετὰ τέλος ὄραν σε πᾶσι τῶν πᾶσι.

ΦΙλάγαθε Δέσποινα, τὸν φιλάγαθον Θεόν, ὑπερφανῶς κηρύσασα, τῷ ταπεινῷ ψυχῶν με ἐν ἀγαθαῖς, ἀγάθων παράξουσι, καὶ κακίας με ῥύσαι τῆς ἀλάστορος.

ΚΡΙπέλον μέλλει με, διαδέχεσθαι φρικτὸν, καὶ φοβερά ἐξέτασις, οἶμοι Χειρὲ τί παράξω ὁ δυσμηνής; τί ὑπολογίσωμαι; ἰκεσίας Μητρὸς σε δῶρον σῶσον με.

ΝΤὴν μόνη μοι Παύλανε, κατελείφθης σὺ ἐλπίς, τῆς ὅλης σωτηρίας με, μὴ ἐν κενῷ ἀπέλθω τῆς ἐπὶ σοὶ, προσδοκίας Δέσποινα, ἀλλὰ τύχω, ἐλέως ἀσπλάγχχνια σε.

Κάθισμα. Αυτόμελον.

Ε'λπίς τῷ Κόσμῳ ἀγαθῇ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὺν ἡ μόνῳ φοβερῶν, προσασίαν αἰτῶμεν, σπλαγχνίδητι εἰς ἀδελφάτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ρυθίῳαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ δολογημένη.

Ω, δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὴ τὴν κάμινον.

ΟΥ' πολὺ διαπετάσαι μολωδείσασμα, τὰς χεῖρας εἰς τὸ ὕψος Ἀγνῆ, ἀτιμίας γὰρ, ἢ αἰχμῶν γέμισι πολλῆς, ἐξ ἔργων ἀτίμων, ἀλλ' εἰς γλῶ, ὅπκαλῆμαι κενυφῶς τὴν σὺν βοήθειαν.

Ρ'Αντιζόμῳρόν με δάκρυσι Πανάμωμε, ἢ θρῦσις συγκοπτόμῳρον, οἰκτερήσασα, τῷ δακρῶν ρῦσαι τῷ πικρῶν, τῷ ἐν τῇ γαστρίῳ, καὶ χαρᾶς, τῷ ἐν Παραδέσῳ καὶ Ξυφῆς ποίησον μέποχον.

ΜΗ' με σήσης ἐν τῇ ὥρῳ τῷ τῷ Κείσεως, σὺν τῷ ἐλείφοις Δέσποτα Χεῖσε, τῷ Τεκῆσης σε ἰκεσίαις τὸν ἐλεεινόν, προβάτοις δὲ τῷ ἐκ δεξιῶν, σιωαριθμήσας τῷ αὐτῷ χαρᾶς ἀξίωσον.

Ε'λεήμονα Θεόν καὶ ἰσθράγαθον, πεῦσα μόνῃ Δέσποινῳ, καὶ μιμημένη εἰς αἰετὸν τὸν ἐλεον αὐτῷ, τὸν μόνον ἀνάξιον ἐμέ, παντὸς ἐλέος τῷ ἐν σοὶ ἐλέος πλήρωσον. Ω, δὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τῷ.

Ο'ρατῷ τῷ εἰκόνησε παρισάμῳρος, ἀοράτως δοκῶ σοὶ ζῶση παρῆσῳθαι, Μῆτερ τῷ ζωῆς μῷ δέξες δεξιῳρος, ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὄρα τῷ με ρῦσαι.

ΣΥμπαθείας ἢ ἄβυσσος ἢ ἀπέραντος, ἀσπλαγχνίας ἢ θάλασσα ἢ ἀμέτρητος, τῷ ἀμαρτωλῶν ἢ ἐποίημι βοήθεια, σῶσον με Παρθένε, τὸν σὸν ἀχρεῖον δέλον.

Ω'Σ ἢ πόρνη προχέω θερμῶς τὰ δάκρυα, τὸ ἰλάδητι κράζω ὡς ὁ Τελῶνης σοὶ, ἡμαρτον βοῶ, ὡς Τίός σε ὁ ἄσωτος, σῶσον με οἰκτίρμων, ἐλέος σε πελάγει.

ΠΟνηρά με τὰ ἔργα καὶ τὰ νοήματα. τὸ δὲ ἐλεος μέγα τῷ ἀσπλαγχνίας σε, Ἀχρατε σεμνῇ, ὅθεν καδικετῳώσε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κολάσεως με ρῦσαι.

Ω, δὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γ'Δὲ ἐξέβη πικρὰ ἰσθράσις, ἰδὲ συκῆ ἢ ἀκαρπος ὡς ἀχρησος τέμνεται, ἰδὲ κλῆμα βάλκεται εἰς πῦρ τὸ ξηρὸν, κινῶ ὁ ἀχρεῖος δέλος εἰς τὸ ἐξώτερον, σκόπος ἰσθπέμπεται οἰκῳῶς, Δέσποινῳ ἀρόφθασου.

ΨΥχὴ ἀθλία ἢ ἀδιόρθωτε, τί ἀμελεῖς; τί μάτῳ τῷ προσκαίροις προσήλωσαι; τί ραθύμως τὸν βίον ἀνύεις σε; ἡγγικε τῷ θανάτῳ καὶ ἢ ἰσθράσις, κλαῦσον πρὸς τὴν Πανάγνον θερμῶς τῷ οἰκτερήσασαι.

Λ Αβών τὸν πλάτον ἐκ σαῦ τῆς χάριτος, τῆς σῆς Χειρὲ ἀσώτως κλῆ
αὐτὸν διεσκέρπισα, κολληθεῖς δὲ πολίταις ἐπτώχουσα, φαύλαις φι-
λιθονύλαις, λόγοις κὲ παράξουσιν, ἀλλὰ ταῖς λιταῖς τῆς σῆς Μιῆδος οἰκτίρ-
μων σῶσόν με.

Γ Δὲ Παρθένε Θεοχαρίτωτε, οἱ δὲτελεῖς ἀρχεῖοι καὶ ἀνάξιοι δέλοισα,
μακαρίζουμι κὲ μεγαλιούουμι, σὲ τὴν δόλονημύλω ὑπὸ τῆς Κτίσεως,
ὡς ἤδ' Ἀρχαγγέλων καὶ βροτῶν Κόρη δεσπόζουσα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Τετήμερος ἀέσεως Χειρὲ.

Χ Αἶρε Βασιλοδόντων Ἀγνή, τὸ κράτος τὸ ἀνίκητον. χαῖρε κλέος τῆδ'
πισῶς σε τὴν σεπτὴν, Εἰκόνα προσκυμάτων· χαῖρε δαιμόνων πτώ-
σις, καὶ τῆδ' ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Χ Αἶρε τῆς Ἐκκλησίας σεμνῆ, τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα. χαῖρε μόνη
προσασία τῆδ' πισῶν, ἀγλαΐσμα Ἀγγέλων, ἐκδολογημύνη, κὲ τῆδ'
βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Δ Οξάζουμι Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ὁμοόσιον, ἀνυμνεύτες τὴν χρυ-
νήσασαν Χειρὸν, ἀσπόρως ἐκ φύσει, καὶ μείνασαν Παρθένον, ξε-
νοσπεπῶς μὲ τὴν κήνην.

Κ Ἰνδύοις σινοεχόμενον, καὶ θλίψεσι τὸν δέλονσα, Θεοτόκε μὴ παρεί-
δης ἀγαθῆ, ἀλλ' οἰκτερον κὲ σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμύλων, κὲ τῆδ'
δεινῶν με ἐλόδ' ἐρώσον,

Τ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Τ' Π Ε Ρ Α Γ Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Ω, δὴ, ἀ. ἦχος, πλ. β'. Ως ἐν ὑπείρω πεζούσας.

Δ Ἐξαι τὴν δέησιν ταύτῃ ἐκ ρυπαρῶν, χειλέων κὲ σώματος, ἀνάξις
πολυπρῶς, ἀφημεῖν ὀρμήσαντος καὶ φῶς, μετανοίας Ἀγαθῆ θεῖον
μοι δῶρησαι.

Ο Μβρες δακρύων μοι δίδε σαῖς προσόχαις, Θεομήτορ ἀχραντε, ὅπως
κλαύσωμαι θερμῶς, ἅπερ ἐπλημμέλισα ἐν γῆ, κὲ ρυθῶ ἀναμυρ-
σης με κολάσεως.

Σ Τανάξον κλαῦσον ψυχίμε καὶ σεαυτῷ, ἀπ' ἐντεῦθεν προΐθισον,
ἐκβοῶσα τῷ Χεισῷ, σῆς Μητρὸς Οἰκτιρμῶν ταῖς λιταῖς, τῷ
ὑπὲρ ἑωυτων φεικτῆς ῥῦσαι γενόνης με.

ΜΗ' με τὸν θρῦῶν ἀπάση ἢ τῷ πηγῷ, τῆ ἐλέες τέξασα. ἀλλ'
δυσπλάγχχνως ἀγαθῆ, σῶ ἰλέω ὄμματι ψυχῆς, Θεοτόκε τῆς ἐμῆς,
πάθη θεράπιδσον.

Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σ Τανάξω νυῦ ὀδυνηρῶς, καὶ πικρῶς ὀλολύζω, καὶ θρῦῶ σκυθρα-
πάξον, καὶ πενθῶ παρπαθῶς, ἐκ ἔχω γάρ σε ὄραν, Θεοτόκε,
τῷ ἐμῷ πᾶσκλησιον.

Κ Υείως Κύριον σαρκί, καὶ Θεὸν παναλήθως, συλλαβεῖσα Παρθένε,
Θεοτόκος ἀληθῆς, Κυριοτόκος Ἀγνή, ἀειδέχθης, καὶ μακαριζήμι σε.

ΟΤ' κ' ἔχω πράξεις ἀγαθὰς, ἐκατάνοξιν ὅλως, εἰδὲ δάκρυα Δόγε,
ἀλλ' ἐσποτιδῶ τὸν νῦν. ἀλλὰ λιταῖς σῆς Μητρὸς, μή με κείνης
τὸν αὐτοκατῆκετον.

Α Γία Δέσποινα ἐμὲ, τὸν ὑπὲρ ἑωυτων πάσης, ἐξελθ' καταδίκης, παρρη-
σίαν πρὸς Θεόν, ὡς ἔχουσα μητρικῷ, καὶ νυμφῶνι, τίτε με κατὰ τάξον.

Ω, δὴ, δ'. Χεισός με δυνάμις.

Ρ Οῦλόμοι δάρησαι, δακρύων Δέσποινα, ὅπως πλυῶ τὸν ῥῦπον τὸν
τῆς ψυχῆς, καὶ εὔρω ὁ ἀθλιος, ὅπερ ἀπάλεσα κάλλος, συμβελία
τῆ τῆ ὄφρας.

Ε Μὲ τὸν ἄσωτον, ἐμὲ τὸν δέλαιον, τὸν πολλάσοι ἀφρόνως καὶ αἰαι-
δῶς, πταίσαντα Πανάμωμε, κατοικτειρήσασα σῶσον, καὶ γενόνης
ἐλθ' ἐτέρωσον.

Θ Εέ με εὐσπλαγχνε, Χεισὲ φιλαίθραπε, θελιτὰ τῆ ἐλέες, νυῦ ἐπ'
ἐμοί, ῥαῦνον σε τὸ ἔλεος, ἐκδυσωπεῖσε ἢ ἐλπίς, καὶ προσάτις με καὶ
Μήτηρ σε.

Σ Ταγόνας πρόσδεξαι, τὰς ἡδὲ δακρύων με, καὶ μικρά μοι σαχόνα σῶν
οἰκτιρμῶν, Δέσποινα ἐπίσαξον, ὅπως ἐκεῖ μὴ δεηθῶ, ἐν πυρὶ
σακόνοσ ὕδατος.

Ω, δὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σε.

Π Ενθῆντας πρόθος θεοφιλῆς, καὶ τὰς ἐν τῷ Πνύματι πτωχῆς, Θεός
ὁ μόνος μακάριος, μακαρίζει ὄθεν ψυχίμε προΐθισον, ὡς αὐ
πᾶσκληθῆση ἐκεῖ αἰώνια.

Α Γνή καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, Πάναγνε φανείσα, τῷ ἐμῷ ψυχῷ
λαγνύεσσαν κάθαρον, ποίησον ἀγνύειν καὶ καθοδήγησον, τελείν με
τῆ Κυρίε τὸ θεῖον θείλημα.

Σ Τίλη τίς ἄφυχος καὶ νεκρά, ἧς Χριστιανῶν ἀναστροφῆς, μόνω τῷ ἔξωθεν πλάσματι, πέφυκα ὁ πάλας ἐνσεμνωμένος. σὺ ἐν μεταβαλὼν με, Σάτερμυ ζώωσον.

Σ Ἐ μόνω ἔχω καταφυγῶν, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν καταπαυγῶν, ὁ ἐν πολλοῖς πλημμελήμασιν, ἅπαν τὸ τῆ βίᾳ αὐσίας εἶδιον. Διό με Θεοτόκε σὺ κατοικτεῖρησον.

Ω, δὴ, ε'. Τῆ βίᾳ τῶ θάλασσαν.

Κ Ατόθωμον Δέσπονα, τὸν πικρὸν με εσναγμὸν, καὶ τῆ χειρῶν τῶ ἔπαρσιν, ὡς περ θυσιάᾳ εὐσομον, καὶ τῶ σῶν, ἀξίωσον μόρφωσιν, καθαρῶ σπειδῶτι ἐποπτεῖζεσθαι.

Α Δάμας καὶ σίδηρος, καὶ ἡ φύσις τῆ περῶν, καὶ ἡ σκληρὰ καὶ ἄσκητος, ὅμως κοινῶς ὑπέκοντες θαλαγμοῖς, ραίσι κοιλαίνονται, ἡ σκληρὰ δὲ ψυχὴ με εἰ μαλάσσεται.

Ρ Ὡς τῆ δακρύων με, τῶ μικρὰ καὶ πονηρὰ, προσδέξάμενος Δέσποτα, ὡς ἐκλεκτὸν δῶδες καὶ καθαρὸν, μύρον καὶ θυμίαμα, ἧς δυσώδες με ρῦσαι παθῶν χέσεως.

Υ Πένυφα πάθεισι, μακρυωθεῖς ὑπὸ Θεῷ, ἀσώτως ὁ πανάθλιος, ὃν δυσώπησον σῶσαι με Ἀγαθῆ, πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγα, καὶ σολαῖς με ταῖς πρῶν καταλάμπτωρον.

Ω, δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὴ τῶ κάμνον.

Α Νομίας ἐργασίειον γεθῆναι, καὶ πάσης ἐργασίας ἀιχρᾶς καταπαύγιον, καὶ δοχεῖον φαύλων ἐνοσιῶν. ἀλλ' ὡ πολυῦμνητε Ἀγνῆ, δοχεῖον Ἄγιον Θεῷ σύ με ἀγίασον.

Ο Δυρόμενος καὶ θρῦνῶσι συγκοπτόμενος, καὶ δάκρυσι ραινόμενος, ἱκετώσῃ σε Παναγία ὅταν ἐν πυρὶ, καὶ δόξῃ φεικάδει τῆ Πατρὸς, ἔλθῃ ὁ σὸς Υἱὸς ἐν γῆ μὴ ἑπλάθε με.

Ε Μαυτὸν ὑποκνήπτω ὁ κατὰ κεῖτος. εἰ χηζῶ κατηγόρων Χριστῆ, τῶ αἰχμῶνι περφερῶ ἔλεγχον πικρὸν, καὶ ράκει ἐνδέδουμαι δεινῶς, τῆ κακίας προφανῶς ὁ ἀδιόρθωτος.

Η Τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς ὑποκνήσασα, Νεφέλι πανυπέρφωτε, φωταγώγησον, σκοτιθεῖσαν πάθεισι πολλοῖς, ψυχῶν, καὶ ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ τῆ ἐπλάμψαντος ἐν σὲ φωτὸς με φαίδρωρον.

Ω, δὴ, η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ν Ομοθέτω περῶσα Κόρη φιλάγαθον, δεῖ ἀπλάγχνα ἐλέως νομοθεπύσαντα, τῆ ἀνομιῶν τοῖς ἀνόμοις τῶ ἀφισιν, τὸν ἀδανομένοντα ἀεὶ ἐλεήσόν με.

Αλοχότως τὸν Λόγον ἢ σωματώσασα, ὑπὲρ λόγον Παρθένε καὶ ὑπὲρ ἐννοίαν, λόγον ἀγαθὸν ἐν ἡμέρᾳ δὸς Κείσεως, ὑπὲρ ὧν ἐσφαλῶ ἐν ἔργῳ καὶ ἐν λόγῳ.

Τῆς συκῆς τῆς ἀκαρίας εἰκόνα φέρωσα, παναθλία ψυχί μου ἀκαρπὸς ἕμεινας, σπεῦσον ἐν καρπὸν ἐπιγκεῖν ὀπιγνώσεως, ὅπως μὴ κοπέϊσα, εἰς πῦρ ἀποπεμφθήσῃ.

Φοβερὸν σε τὸ Βῆμα Δόγε προαίuarχε, φοβερὰ ἢ ὀργή σε καὶ αὐτόπατος, τοῖς ἀμαρτωλοῖς καὶ αἰαχροῖς βοτῶσασιν, ὧν τῆς μοίρας τόπε, ρῦσαι με πανοικτίρων.

Νοιτὸν τῆς γενένης πῦρ ἀπεκδέχεται, αἰθιτιλὴ τῆς σαρκός μου φλόγα καὶ πύρωσιν, ὕλης τῆς πυρεῖ, τῆς αὐλῆς τὸ εὐλον, ὧν περ ἀμφοτέρων Παρθένε λύβωσαί με.

Ὡδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύατον.

ΠΑράσησόν με ἀγνὸν ὑπέραγνε, τῆς ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σε ἀγνῶς ἀατέιλαντι, ἀγνιδεῖται καὶ σῶμα νῦν καὶ ψυχὴ, δάκρυσι μετανοίας, καὶ χριματίσαντα, Πνεύματος Ἰεσοῦ καὶ Πατρὸς Ναὸν ἀμόλυτων.

ΝΥμφῶν τῶ Δόγε Κόρη δλόφωτε, χρυσοφαῖς λυχνία πορφυρόμορφε θάλαμῳ, λογικὴ ἀχειρόπλοκε ζωσα σκλή, ἐμφυχε Θεῶ Ἐρόνε, πύεινον ὄχημα, πάγχρυσε πασὰς περικαλλῆς, Δέσποινα σῶσον με.

Φρικτὴ κολάσει ἐμὴ ὑπὸ δουρος, ζῶν ἀμελῶς καὶ βίον αὐτῶν παμβέβηλον. ἀλλ' ὁ αἶρων τῶ Κόσμου τὰ πταίσματα, δέξει με τὴν παχίσιλω ἔξομολόγησιν, καὶ ταῖς ἰκεσίαις σῆς Μητρὸς πυρός μου λύβωσαι.

ΙΔὲ προσπίπτω σοι Παναμάμντε, πίσει θερμὴ τὴν ἄκραν τῆς ψυχῆς μου ἀπύγνωσιν, εἰς τὸ μέγα καὶ ἀπειρον πέλαγος, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης καὶ τῆς χριστότητας, ρίψας καὶ βοῶσοι ἐν κλαυθμῶ σῶσον με Δέσποινα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Η' ἀπεγνωσμένη.

Τὶς ἐμὴ μὴ κλαύσῃ τὸν ἀδαβάντα, ἐντολῶν Δεσπότη δι' ἀκρασίαν. τὸν ἄδω οἰκήσαντα ἀπὲρ τῶ Παραδείσου. βρῶσις γλυκεῖα μοι φανέισα εἰς χολῶν μετεβῆπι. ἔξιος τῆς δόξης σε Οἰκτίρων, καὶ Ἀγγέλων ἑδέχθω. ἀλλὰ δέξει με μετανοῶντα, ταῖς ἰκεσίαις τῆς Τεκνύσεως. Κύριε, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ανοιξόν μοι θύραν τῆς μετανοίας, δός μοι Παναγία πηγλὴ δακρύων. ἀδέχεσθε καταύξιν καὶ σῶφρονα καρδίαν. σὲ ᾧ βεβαίαν προσασίω, ἐπιγράφομαι μόνω, πᾶσαν ἐπὶ σὲ τὴν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου φέρω, μὴ ἀπάσῃ με κατηχυμμένη, ἀλλὰ προσδέχεσθε καὶ διάσωσον Δέσποινα, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Ρ΄σαι με γερόνης ὑποκειμένης, ἔξειπ' πυρός με τῷ αἰώνι, Κεῖτ' ἀδικαίωτα τὸν κατακεκριμένον, δείξον ἐκ ζαλῆς ἐναντίας, ἀάλωτόν με Λόγε, ἔβρω ὁ πόλας ἐνοῶν μου, τὸ τῷ πταισμάτων πλήθος, καὶ προσπίπτωσι μὲ' δακρύων, καὶ σωτηριβῆς τῆς καρδίας με, τὸ σὸν αἰτέμιμος ἔλεος.

Τὸν κατεγνωσμένον ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ἰσχυρωμένον ταῖς ἀνομίαις, τὸν καταφρονήσαντα Θεῷ τῷ προσοχημάτων, ἴδε καὶ μή με ὑποβρίψῃς, ἀπὸ τῷ σὲ προσώπῃ. σὺ γὰρ ὑπάρχεις Θεοτόκε, ἐλπίσμε καὶ προσάτις. διὸ πρόχες με ταῖς ἰκεσίαις, καὶ ἀπὸ πάσης με κηλίδος καθάρισσον, ἵνα τὸ μέγα σε ἔλεος.

Τῆς ΠΕΜΠΤΗΣ ἙΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

ἙΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, ἀ. ἦχος, πλ. β'. Ως ἐν ἠπείρῳ πεζύσας ὁ Γραὺλ.

Σε Παναγία Παρθένε πρὸς τὸν ἐκ σὲ, σαρκωθεῖτα Κύριον, μεσιτείαν εὐμενῆ, καὶ προσβίαν ἀμαχον κινῶ, τὴν ἐλπίδα τῷ Πιστῶν, τὴν ἀκατάχωντον.

Τὸν ἀλλοίωτον Λόγον δίχα ἔσοπῆς, ὑπὲρ λόγον τέξασα, πεπονθότα με δεινῶ, ἐκ παθῶν ἀλλοίωσιν Ἀγνή, σὺ ἀλλοίωσον καὶ σώσον με ὡς εὐσπλαγχνος.

Ο Δικαιώσας τελώνῃ καὶ τὸν ληστῶ, καὶ τὴν πόρνῃ Κυρίε, προσελθῆσαν ἐν κλαυθμῷ, ὡς περ μύρον πρόσδεξαι καὶ μὲ, τῷ δακρύων τὴν ῥοῦ ὡς πολυέλεος.

Υπὸ πολλῆς δυσπλαγχνίας καὶ τῆς ἐν σοὶ, ἀπείρης χριστόπιτος, καμπτομένη φυσικῶς, εὐμενές μοι βλέπον ἀγαθῆ, καὶ παθῶν με τῆς πικρῆς δαλείας λύξωσαι. Ω, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Μαίνας σῶμα καὶ ψυχῶ, καὶ ρυπάσας τὸ πνεῦμα, ἠδοναῖς ἀκαθάρτοις, τὴν ἀμίαντον σκηνῶ, τῷ Βασιλείας Χειρῶ, δυσωπῶσε, καθάρων με Δέσποινα.

Στράζω μὲ ὀδυνηρῶς, καὶ πικρῶς ὀλολύζω, καὶ δακρῶ πολλὰκις. ὅμως μίτηι τοῖς αὐτοῖς, προσεπιμῶ κακοῖς, Θεοτόκε, δωρεάν με ἰχτεῖρον.

ΜΥείοις πάθεισιν ἐκάν, ὑπεργήσας ἐν βρέφει, κὶ τὴν σάρκα μο-
λυίας, ἠχρίωσα τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἰλαίῳ μοι γονεῖ, ἱκεσίαις
Σῶτερ τῆς Τεκένης σε.

ΔΙμὴν χάρι μοι κὶ φρερὸς, ταῖς δειναῖς ἔρικυμίαις, ἡδὲ παθῶν ἀεν-
δότως, χειμαζομένην αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ οἰκῆσάν, τῇ τῷ βίου,
μόνη Ἀεπάρθου.

Ω, δὴ, δ'. Χειρὸς μου δυνάμις.

ΤΗν μόνην ἄχραντον, τὴν μόνην Ἀσπίλον, ἱκετεύσασε Κόρη ἡδὲ ἡδο-
νῶν, σπιλωθέντα πάθεισιν, κὶ μολυθέντα τὴν ψυχὴν, σαῖς ἀρεσ-
βείαις ὑποκάθαρσον.

ΜΑεῖα Πανάγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας, κὶ πει-
ρασμῶν, ζάλλω διασπείρασον, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἀνεκ-
φράστως ἢ κηύσασα.

ΨΥχή μου σκόραξον, ψυχὴ μου δάκρυσον, ταπεινὴ μου καρδία τῷ ἀγα-
θῷ, ἀενδότως βόησον, ἰλάσθητί μοι ὁ Θεὸς κὶ εἰς πῦρ μὴ κα-
τακείνησ με.

ΠΛασίως δάρησαι, τὸς οἰκτιρῆσάσ με ἐμοὶ, τῷ ἐν πίσει κὶ πόθῳ τῷ
σῶ νῶν, ἄχραντε προστρέχοντι, κὶ ἐν παντοίων πειρασμῶν, κὶ ἡδὲ
θλίψεων μὲ λύθῃσαι.

Ω, δὴ, ε'. Τῷ θεῷ φέγγεισε.

ΨΥχὴν μου ἰασαὶ ἀγαθὴν, τὴν πεπεσῆσαν τοῖς λησαῖς, τῆς συμπα-
θείας μοι ἔλαιον, σάξασα καὶ οἶνον τῆς ἀσπλαγχνίας τῆς σῆς,
γνωρίσματα ἀφθόνως παρεχομένη μοι.

ΡΑνίδα μίαν ἐκ τῶν πηγῶν, ἡδὲ ἀδαπανήτων Παρθένε, τὸ σὲ ἐλέγξ
ἐπίσασον, τῇ πιπρωμένην ψυχὴν μου δέομαι, καὶ δάκρυα πηγάζειν
αὐτὴν ἀξίωσον.

ΟΊ μοι ψυχὴν τί ἀμελεῖς; ἔχασα καιρὸν ἐπιστροφῆς. τί ἐν καθό-
δεις ταλαίπωρε; ἔγειραι κὶ κλαῦσον πικρῶς βοῶσα Θεῷ. ἰλάσθητί
μοι Σῶτερ τῇ ἀσπλαγχνία σε.

ΗΝυξ ἀσέλιμος ἢ δὲ ναῦς, μέσον τῆς πελάγους ἡδὲ παθῶν. ἢ κα-
ταιγὶς ἀχρῆάνωσα, νῆς ὁ κυβερνήτης καμῶν ἠτόνησε, πρὶν ἢ βυ-
θὸς καλύψῃ, Δέσποινα σῶσον με.

Ω, δὴ, ε'. Τῆ βίῃ τὴν θάλασσαν.

ΜΗ' κῆμα καλύψῃ με, μὴ ποντίση καταγίς, μὴ ἀφανίσῃ πέλαγος·
μὴ καταδύσῃ θάλασσα κὶ βυθὸς, πικρῶς ὑπογνώσεως, ἀλμυρῶς
ἀπωλείας Κόρη Πανάγνε.

Γλύος με λύξωσαι, ἢ βορβόρε ἢ πιλῆ, τῆσ' σαρκικῶν ὀρέξεων, ἢ ἡδονῶν Παρθένε τῆσ' ἔμπαθῶν, μακρὰν ἔξορίζεσα, τὲς αἰχρᾶς λογισμῶν τῆσ' διανοίας μου.

Ψυχὴν κατερρύπασα, πᾶσι λόγοις ἡδοναῖς, σπιλέμμος δ' ἄθλιος, καὶ μολυῖας τὸ σῶμα ἔργοις αἰχροῖς, ἀλλ' ὦ πολυδύσπλαγχνε, μὴ παρίδῃς με ὄλον κινδυνόοντα.

Ο Πᾶσιν ἀχάριτος, ὁ ἀράτος Θεὸς ὁ ἀναφής ὁ ἀναρχος, ἀρχὴν ἐκ σὲ ὑπέστη, ἢ ὄρατος, ἡμῖν Κόρη γέγονε, σὲ κοσμήσας ἀπέριτοις ἀξιώμασιν.

Ω, δὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὴ τὴν κάμνον.

Γλασπίον κεκήμεθ' ἄσπερον πάντοτε, πρὸς Κύριον ἐν πᾶσι δεινοῖς· διὸ αἴψαι, τὲ ρυθίζουαι πάντων τῆσ' ἐκεῖ. κολάσεων Ἀχραντε φεικτῶν, τὲς Θεοτόκον ἀληθῆ ὁμολογῶντας σε.

Ικετόεσσα μὴ παύσῃ τὸν φιλαύθρον, Θεὸν ἡμῶν πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν πατηλῆ συγχώρησιν αἰεὶ, καὶ τύχωμεν τῆσ' ἐν Οὐρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν, δι' ἁσπλαγχνίαν αὐτῆ.

Η Εὐκταία σε φωνὴ ἢ τὲς Δικαίεσσα, καλῆσα καταλάβοι με, τῆ ἀποφάσει μὴ ὑποβληθείω τῆσ' ἀμαρτωλῶν· καὶ γὰρ εἰ καὶ ἡμαρτον εἰς σὲ, ἀλλ' ἐκ ἀπέστρω λὸτὸ σὲ ἁσπλαγχνε Κύριε.

ΜΗ ἀφέλης ἀπ' ἐμῆ Θεογεννήξια, τὴν σκέπην καὶ ἀντίληψιν σὲ, ἀλλὰ γούσιο ἐν γῆ ζῶντι μοι χειραγωγός, ἐκλείποντι δέ μοι βοηθός μεθισταμένησ' ποδηγός, ἢ κεινομύθω φερρός.

Ω, δὴ, η'. Ἐκ φλογός ποῖς.

Η Πηγὴ τῆ ἐλέως ἢ ἀδαπάνητος, τῆσ' χριστότητας κρήνη ἢ ἀνεξάντλητος, τὸ τῆσ' οἰκτιρῶν ἀδιόριστον πέλαγος, σῶσόν με Παρθένε ἁγία Θεοτόκε,

Ο Κρατὴρ ὁ ἀροχέων οἶνον σωτήριον, ὁ λατὴρ ὁ ἐκπλιῶν ρῦπον ἐγκάρδιον, ὁ τῆσ' Θεϊκῆσ' χορηγός ἀγαθότητος, σῶσόν με Παρθένε τὸν πόθῳ σε ὑμνῶντα.

Τῆσ' συκῆσ' τῆσ' ἀκάρπυ εἰκόνα φέρουσα, παναθλία ψυχῆ μου, ἀναρπὸς ἔμεινας, σπιῦσον ἐν καρπὸν ἐνεγκεῖν ὀπιγνώσεως, ὅπως μὴ κοπέισα, εἰς πῦρ λὸτοπεμφθήσῃ.

ΤΑ βαρῆα φορτία τῆσ' ἐγκλημάτων μου, ἐπαυχσίως φέρων κράζω τὸ ἡμαρτον, ἢ ἀναιδητῶν ὀπιμύθω ποῖς χείροσιν, ἴδε με τὴν θλίψιν Χεῖρὲ ἢ λύξωσαί με.

ΝΑὸς Ἅγιος ἔσα ἢ καθαρῶτατος, τῆ Ἁγίεσ' Ἁγία Δέσποινα Πνεύματος, κάθαρον κάμῃ τὸν ναὸν ἀγιαζούσα, τὸν βεβηλωθεῖντα, ἐνοίαις ἀναγέσιν.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, εὖ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Η Γῆ πρὸς γλῶσσοί, ὁ χῆς εἰς βόρβορον, συγκαταπαῖ ὁ ρῆς τῆς ἡδονῶν ᾠδῆσὺρρεῖ με, ὁ τῆ βίῃ σκοτεινὸς χερμάζει με πλῆς, ὁ νῆς ἰλιγγιάσας ἡδὴ βυθίζεται, κλῖνον μοι Παρθένε τὸ σὸν εἶς, πύχων σῶσόν με.

Νοὶ κὴ πνέματι, κὴ καρδίᾳ σε, κὴ τῇ ψυχῇ κὴ σώματι, κὴ γλώσσῃ κὴ χεῖρσι, λογισμῶ κὴ ἐνοίας κινήμασι, Λόγῃ Θεῶ Μήτηρα ἀνανδρον ἀφθορον, καδομολογῶ σε Μαριὰμ κὴ μεγαλιῶσε.

Χεῖρσε πλάσας με τὸν Παράδεισον, ὡς τι τερπνὸν ἐπέταξάς με Λόγῃ ἀνάκτορον. ἀλλ' ἐκεῖθεν ἀθλίως ἐκπέπτωκα, ᾠδῆσὺρρεῖ με τὸν λόγον, νῦν δὲ τὸν λόγον μου, δεῖξαι καὶ πρὸς τέτον με Σωτῆρ πάλιν εἰσάγαγε.

ΑΓῆσὺρρεῖ με πᾶντες καὶ ἀλογῆσὺρρεῖ με, οἱ Βασιλεῖς ἀρχόμυροι Κεῖται καὶ οἱ Ἀρχόντες, νεανίσκοι παρθένοι πρεσβύτεροι, μὲ τῆς νεωτέρων, γῆ κὴ Οὐραῖα, Ἄγγελοι κὴ ἀνθρώποι κοινῶς Μαριὰ Δίαποινα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Η΄ ἀπεγνωσμένη.

Οἱ ἀπεγνωσμένοι τῇ ἀμαρτίᾳ, κὴ συμπεφυρμένοι τῇ διανοίᾳ, προσπίπτουσι Δίαποινα, τῇ σῇ φιλανθρωπία, πρόχες τὸν θρῦλὸν τῆς καρδίας, κὴ κλαυθμὸν τῆς ὀμμάτων, δεῖξαι τὰς κλίσεις τῆς γονάτων, καὶ χερῶν τὰς ἐκτάσεις, ἐλέησον σῇ ἀσπλαγχνία ὡς ἐλεήμονα τέξασα Θεὸν, Θεοκυῆτορ Πανάμωμε.

ΥΜνεῖς τῆς χερμάζει με μὴ βδελύξῃ, στυγαμῆς καρδίας μὴ ἀθετήσης, μηδὲ ἀπορρήψῃς με ἀπὸ τῆ σε προσώπῃ. πῶ γὰρ πορεύσομαι ἐκτός σε, σωτηρίαν ἐρέεται; τίς δὲ πρὸς τὴ αἰωνίᾳ ἀφαρπάσῃ με πλώσῃ; εἰς τὸ πέλαγος τῆς οἰκτιρῶν σε, προσπεφυρότα μὴ παρόψῃ με Δίαποινα, Θεοκυῆτορ ἀμόλυπτε.

ΘΡῶνσον ψυχὴν με ἀπὸ τῆς ἐξόδα, πρίσασσον τῆ Κτίσῃ ἐν μετανοία. δάκρυα προσάγεσα, εἰς ὅλης τῆς καρδίας, κράξον Χερσῶ ἐν κατανύξει, σπλαγχνίδητι οἰκτιρῶν, δεῖξαι με πολλαῖ ἡμαρτηκότα, μὴ με ἀποβδελύξῃ, μὴ παρόψῃ με δικαιοκρεῖτα, μηδὲ εἰς πῦρ με ἀποπέμψῃ μακρόθυμῃ, δεῖξαι τὸ μέγα σε ἔλεος.

ΤΗΣ φιλανθρωπίας σε τὰ πέλαγῃ, κὴ τῆς ἀσπλαγχνίας σε τὰς ἀβύσσους, κὴ τῆς ἀγαθότητος οἰκτιρῶν τὰς ἀπείρους, δεῖξον Πανάχαυτε Παρθένε, ἐπ' ἐμοὶ τῆ ἀθλίᾳ. εἴσον ὄμνῳ τῆς ἀμαρτίας, σωφροσύνην δίδασσα, κὴ σωτήρησον κεικαθαρμένον, σὺ τῇ ψυχῇ κὴ τῆ σώματι, Θεοκυῆτορ Πανάμωμε.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ ,

Ε Ρ Σ Τ Η Ν

Τ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ .

Ω, δὴ, ἀ. Νόσεις σε πρὸς γεώδη.

ΒΥΣΣΟΝ ἀσπλαγχνίας, καὶ χορηγὸν συμπαθείας, καὶ πέ-
λαγος ἀπειρον, Φιλανθρωπίας τέσσαρα, Κόρη Φιλάγαθε ψύ-
ξον, τῆς ἀνομιῶν με πελάγη τὰ ἀπλετε.

Ρῆμασιν ἀφημῆν σε, καὶ ἐγκωμίοις γεραίρειν, ὁ νῆς ὁ ἡμέτερος, ἀδυ-
νατεῖ Πανύμνητε, ὄθρον ἀντὶ τῆς ρημάτων, πῖσιν σοι προσφέρων,
αἰτῶ τὴν συγχαρήσιν.

Εἶχον τὴν ἀσπλαγχνίαν, ὡς ἐσιώδες καὶ πρῶτον, καὶ κύριον γνώρι-
μα, καὶ φυσικὸν ἰδίωμα, μόνε Θεῖ τῆς πατέρων, Κύριε ἐλέες ἐλέη-
σον σῶσόν με.

Δεῦρο ψυχὴ ἀθλία, τῇ Θεοτόκῃ πρὸ τέλεος, θερμῶς προσκυνήσω-
μεν, καὶ ἐκτενῶς προσδέσωμεν, ὅπως τεύχης μεσιτείαις, τύχῃ μὲν
ἐλέες ὄν ἄρα τῆς Κείσεως.

Ω, δὴ, γ. Ὁ κατ' ἀρχὰς τῶς Οὐρανός.

Ὡς ὁ ληθῆς διὰ ψυχῆς, τὸ Μνήμητί με σοὶ κράζω, ὡς ἡ πόρνη
κλαίω καὶ θρῆνῶ, ὡς ὁ Μανασῆς βοᾷ τὸ ἡμαρτον, ὡς ὁ τελα-
νῆς σιωπῶς διὰ καρδίας σπλαγχνίζω, Κύριε Θεέ με σύ με οἴκτειρον.

Δόξα τῆς Οἰκουμενῆς, δεδοξασμένη Παρθένε, Θεὸν ὑπερόδοξον ἐνδό-
ξως ἡ ἀνήσασσα, δόξης ἀξίωσον θείας, τῶς ὡς Θεοτόκον σε δο-
ξάζοντας.

Μετὰ πυρίνων λειπυργῶν καὶ φλογερῶν δορυφόρων, ὀπλιῖκα ἤξεις Γη-
σῆ, Κεφαλῆς Βασιλέως Θεὸς αἰώνιος, τῆ κείναι ζῶντας καὶ νεκρῶς,
καὶ ἀποδεῖναι ἐκάσω, ἀξία τῆς ἔργων αὐτῆ, σῶσόν με.

Μεμουσμήτος ἡδοναῖς, σὲ τὴν ἀμόλωτον Κόρην, ἱκετῶν ῥυσαί με
παντός, σαρκὸς μολυσμῆ καὶ καθαρτίειον, πένθος μοι δὸς διννε-
κῆς, καὶ πῆς φλογὸς πῆς γαόννης δάκρυον σβεσθήειον ᾠδύχε μοι.

Ω, δὴ, δ'. Ο' Πατρικὸς κόλπας.

Εν τῇ φεικτῇ καὶ δικασικῇ, σὲ παρυσία Γησὲ Χειρὲ ὁ Θεὸς, τῆ
Ἀγγέλων παρεσώπων σοι, καὶ πάσης πῆς Κτίσεως, δυσωπῶσε μὴ
καταιχμησῆς με.

Εν πειρασμοῖς σὲ καταφυγῶ, ἐν τοῖς κινδύοις ταχινῶ βοήθειαν,
ἐν παντοῖαις ἐξισάσεις, ἐποίησιν ἀντίληψιν, καὶ ὄξείαν Δέσποινα
κέκτημαι.

ΣΑτανικοῖς βρόχοις ἡδονῶν, συμποδιδεῖς πτώμα δεινὸν κατέπεσα.
σὺ τὸς ἐπανισαμύρας μοι, πάντα Χειρὲ σωφίσειον, καὶ τὴν Μη-
τέρα σε δέομαι.

Πολυωδῆς πέφνας λειμῶν. κῆπος δ' ὁδῆς, δ' ἰθαλῆς ᾠδύχειος,
ἡδυπνῶις καταπνέουσα, ὁδμαῖς τῆς χαρίτων σε, τὸ δυσῶδες Κόσμου
Πανύμνητε.

Ω, δὴ, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Εργοῖς σε παραργίσας, καὶ ἐν λόγοις Δόγῃ ᾠδαπικραίας, προσπίπτω
καὶ κράζω σοι, λόγῳ σε εἰς ἔργων με τῆς ἀτίμων ῥῦσαι, πρὸς ἔργα
τῆς μετανοίας ἰδυῶς με.

ΟΜβρησόν μοι ῥανίδα, συμπαθείας Θεοκυῖτον, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου
τὰς πολλὰς ἐξάλειψον, τῆς πληγῶν ἐλάστε καὶ τύπες, ἱάξον τε-
κῆσα ἀφανίσον.

ΣΤεῖα καὶ σκυθραπάξω, τὰς πολυσυνάκτες με ἀμαρτίας ἀναλογιζό-
μυρος, διὰ προσπίπτω σοι μόνε ἀαμαρτήτε Σωτῆρ, τὸν πολυαμάρ-
τητον σώσον με.

ΔΕῖποινα Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ἐλπίδα καὶ προσδοκίαν, τὴν πῆς σωτη-
ρίας μου εἰς σὲ ἀνατέθηκα, σὺ χρεῖ μοι σκέπη ἐπιταῦθα, καὶ ἐν τῇ
αἰῶνι τῇ μέλλοντι.

Ω, δὴ, ε'. Ναυτιῶντα σάλω.

ΟΤελώνων σώσας, μόνον στυγαμὸν ἐκ καρδίας Χειρὲ σοὶ παρασά-
ξωτα, καὶ τὴν πόρνῶν δακρυβρόσον καθάρας ὁ εὐσπλαγχνος, πῆς
μικρὰς ῥανίδας τῆς δακρύων, ἐμῶν δεξάμυρος, καὶ μὲ καθάρων.

ΩΣ καλῶν αἰτία, ὡς τῆς ἀγαθῶν χορηγία, ὡς Δόγον παναίτιον
ὑπὲρ λόγον, τῇ ἀλοχάτω λοχεῖα χηνήσασα, Ἀρχατε καλῶν με
αἰδίων, καὶ ἐπικρατίων ἀγαθῶν ἀξίωσον.

ΝΟερῶς ὀρῶ σε, ἐπὶ φοβερῆ καὶ ἀσέπτῃ, καθήμερον Κύριε, θρόνον δόξης καὶ παρῆσάτα, κυκλοῦσιν τὰ τάγματα, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ Ἀγγέλων, δέδωκα, καὶ ξέμω ἐνοῶν τὰ ἔργα μου.

ΑΚαμάτε θείας, φύσεως δοχείον δειχθεῖσα, πολλά με καμόντα ταῖς ἁμαρτίαις, τῶν τῷ φορτίῳ αὐτῶν κεκμηκότα με κέφισον ἀνάπαυσον, καὶ ῥῦσαι πυρὸς ἀκαμάτε τῆς γενένης Δέσποινα.

Κάθισμα. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀναχόμενος.

Τίς διηγήσεται Ἀχραντε, τὴν τῶν πταισμάτων μου ἄβυσσον, πέλαγος ἐν ὀσπλαγχνίας ὑπάρχουσα. ἰλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Ω, δὴ, ζ'. Κάμινον παῖδες.

ΑΧρῖστον δούδρον, κατάξηρον κλῆμα, καὶ καταργῆσα τὸν τόπον συκῆ, φύλλοις κομῶσα, καρπὸν δὲ ἐκ ἔχουσα ἐγὼ εἰμι Κύριε. ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου εὐκαρπον δείξον με.

ΟΤε μοι θλίψις ἐγγύς ἢ μεγάλη, ὁ βοηθῶν δὲ ἐπάρεσι, χρεία μοι δὲ λυτῆρῶν καὶ σώζοντος, ἐν τῷ τῆς ἐξόδου μου, Θεοτόκε καιρῷ φθάσασα σῶσόν με.

ΜΕγας ὁ πόνος, μεγάλη ἢ βία, καὶ ὁ ἀγὼν ὄντως μέγιστος, ὅτε ψυχὴ διαζέγγυται σώματος, τότε με φιλανθρώπε, σὺ τῇ Μιφίσε, δότε μοι βοήθειαν.

ΑΝῶ τὸ ὄμμα πρὸς σὲ τῆς καρδίας, Θεοκυῆτορ ἀέτευνα, μή με παείδης, ἀλλὰ μοι συγχώρησιν, τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύσον, Σὲ γὰρ μόνου μισίτην ἐπιγράφωμαι.

Ω, δὴ, η'. Ἀφλεκτος πυεὶ.

ΝΕύματι τῷ σῶ, τῆς ζωῆς καὶ τῆς θανάτου ὡς κεκμημένος, τὴν ἐξουσίαν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, ὡς μέλις Κερίως ἐπὶ τὴν γῆν, ἐξ Οὐρανῶν φελοπῶς κατέρχεσθαι τότε οἰκτιρῶν, λιταῖς τῆς παναχραῖτε Μιφός σε λήθω τῶν κακῶν μου ποίησον ἐκείσιον.

ΣΕ' τὸ καθαρόν, καὶ λαμπρὸν καὶ φωτοφόρον, τῆ Γισῆ παλάτιον, καὶ λογικὸν τῆ Δόξης σκηνώμα, τὴν ἔμφυχον Κιβωτὸν τὴν πλατυτέραν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἀνωτέραν τῆς γῆς, πάντιμῃ Κόρη ὑπέραγε Μαρία, ἰκετόν σου σῶσον τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

ΧΕῖρας τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς πόδας δεδεμένος σεραῖς τῶν ἐγκλημάτων μου, καὶ τοῖς χοινοῖς τῶν πολλῶν μου κακῶν, ἐκδέχομαι τὴν φωνὴν τὴν ὑποπέμπουσαν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἔσχατης ἔχουρας, Σῶτερ αὐτὸς με οἰκτεῖρας, εἰπὲ τοῖς σοῖς Ἀγγέλοις, λύσατε αὐτὸν, καὶ ἰάσατε ὑπάγειν.

Νέος Οὐρανός ἀεδείχθης Θεοτόκε, καὶ λογικὸς Παράδεισος, ἔμφυχον τέμενος, σεπτὸν ἱερόν, παλάτιον καθαρὸν τῆ Βασιλείας Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐξοδός, τῶτον Γασείσα χαρήσασα ἀσχοχωρήτως, ἄρυχωροτέρα τῆς Οὐρανῶν Παρθένε.

Ω, δὴ, εἰ. Μὴ τῆς φθορᾶς.

Ως τὸν λησιῶν θεῖ μίαν φωνῶν δυνάμονα, τῆ Παραδείσε ἠξίωσας ἰσάγαθε, ὡς ἐδικαίωσας ἐσνάξαντα τελώνων, ὡς ἄκτειρας τῶν πόρων δακρύσασαν, ὡσαύτως δαρεῶν καμὲ οἰκτερον.

Σε Παναγία Παρθένε, φρέγιον ἄσυλον, τῆς θαλάττης ψυχῆς μου, καὶ τείχος ἀρρήκτον, καὶ καταφύγιον ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ μου, πλεπήσας μετ' ἰσὺν καρδίας δόμοίσε, ὡδυστῶν καὶ ἐκδημέντι μοι.

Ἰνα παθῶν ἀπολύσεως Χεῖρ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, θεῖ πολλῶν ἀσπλαγχνίαν ἄνθρωπος γέγονας, καὶ προσωμίλησας πάθεσι παθοπόντοις, διό μου φιλανθρώπως φιλάνθρωπε τὰ πάθη, σοῖς ἀχρῆτοις ἴασαι πάθεσι.

Ως ἀληθῶς μεγαλεῖα πολλὰ ἐποίησεν, ὁ Δυνατός σοι Παρθένε Θεογεννήτρια, ὡς προσεφίτησας, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἰδὲ γὰρ ἡραῖά σε, πάσαι φυλαὶ καὶ γλώσσαι, μακαρίζουσι παμμακάριστι.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Σήμερον ρηγορεῖ ὁ Γένεας.

Αρον σε ὦ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεὸς ἐνατένισον, τῇ οἰκονομίᾳ καὶ τῇ ἀσπλαγχνίᾳ, πῶς Οὐρανὸς κλίνας ἐπὶ τῆς γῆς κατήλθεν, ἵνα ἀνυψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῆς παθῶν, καὶ εἰσηται ἐν πέτρᾳ τῆς Πίσσεως, βαβαὶ φρενῶν θαύματος, δοξα τῇ κενώσῃ σε φιλάνθρωπε.

Υμνον σοι καταχέως Παρθένε, προσκομίζοντες κράζοντες, σὺ τῆς πρὸς ἀνθρώπου Θεὸς ἐνδημίας, γέγονας αἰτία, θεῖ σε δὲ πάλιν δίδεται ἡμῖν, τῆ Παραδείσε ἢ ἀπὸ λαυσις, μετοχὴ δὲ κρείττονος ζωῆς καὶ ἐραῖος, Βασιλεία Δέσπονα, προδῆκη τῶ ὄντι ἢ ἀσύγκειτος.

Εχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παντοδύναμι Κύριε, σὲ ἐκδυσωπῆμεν παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς ἐκλυξῆσαι, ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν, εἰρηνικῶς ἔλαβον, καὶ ἐν καθαρότητι βιώσαντες ἔξωμεν, ἐν ἡμέρᾳ Κεῖσεως, δμνησέ Δέσπονα καὶ ἴλιων.

Υψιστον Θεὸν Λόγον τεύσσα Θεοτόκε Πανάχαυτε, τῆς τῆς γῆς παθῶν με ὑψωσον ἐν τάχει, καὶ πρὸς ἀπαθείας ὄρμισον λιμνη, δέξαι τὰς δεήσεις μου, καὶ λόγων μοι καταύξιν, ὑπὲρ πάντα χάρισαι, τῆ Κόσμου τὰ τίμια, γνώσεώς τε ῥήματα, ἵνα δι' αὐτῶν σωθεῖς δοξαζώσῃ.

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, Βαρύς. Νόσεις σε πρὸς γέωδῃ.

ΕΨάσα τῆς σοφίας, τὸν χορηγὸν κειταρχέντα, ταῖς σαῖς ἀδελφί-
σεσιν, ὑπερεπῶς ἐπίστασον, θείαν ὑπόθεσιν ῥανίδα, γνώσεως καὶ μοι
Θεοτόκε ὑμνῶντι σε.

ΝΕἴρωσον τῆς σαρκός με τὰς ὀνηδύνας ὀρέξεις, καὶ κοίμισον Πάναγνε
τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις με, καὶ τὴν ἄπονεκρωθεῖσαν ζώωσον ψυχλί-
με, ζῶν ὡς κηύσασα.

ΝΥΞὶ ἢ τῆς ἀμαρτίας, περιλαβῆσα τὸν νῦν με, ζοφώδη καὶ μέλαινα
καὶ σκοτεινὸν εἰργάσατο, Λόγε τῆς δικαιοσύνης, Ἡλιε φωτὶ μετα-
νοίας με φάτισον.

ΔΥἱαμὶς τῆς ΥΨίσεως, σοὶ ἐπεσπίασε Κόρη, καὶ Πνεῦμα ἐπέηλθε σοι,
ἐπισκλιώσασα ἅγιον, ὅθεν ἀφράσως τὸν εἶνα, τέτοκας σαρκὶ τῆς
Τειάδος Πανύμνητε.

Ω, δὴ, γ. Οἱ σεριώσας κατ' ἀρχάς.

ΣΕὶ τὴν καλὴν ἐν γυναιξί, σὲ τὴν ὀραίαν Παρθένον, καὶ νεάνην τὴν
ὀλοκαυπῆ, τὴν σεμακλήν Κόρην καὶ ἄμωμον, ἐκδυσωπῶ τῆς ἀρε-
τῶν ταῖς ἀρεταῖς με καλλιῶσαι, καὶ καθαραῖσαι καὶ λαμπρῶσαι με.

ΣΥναπτικὴ καινοσρεπῶς, τῆς φυσικῶς διεσώπων, καὶ ἀμίκτων μίξις
ἐσιῶν, Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, Θεὸν ἀνθρώπων, τῆτο κακῆνο φυσικῶς
ὄντα καὶ τέλειον ἄμφω, ὡφθης ὡς ἠγνήσασα Πανύμνητε.

ΑΜαρτωλῆς ὁ ἐλεῶν, καὶ ἀγαπῶν τὰς δικαίας, ὁ χρησίμως καὶ πολυ-
τελῶς τὰ πάντα ποιῶν καὶ ἐργαζόμενος, ὁ τὴν μετανοίαν ἡμῶν,
πραγματόδόμενος πάντων, δάρησαι καὶ μοι Χεῖρὲς μετάνοιαν.

ΕΝ ἀμαρτίαις τὴν ζῶν, καὶ ἀσωτείαις τελέσας, καταδίκης πάσης καὶ
ποιῆς ὑπόδικος γέγονα Πανάχραντε, καὶ τιμασίας χαλεπῆς. ἀλλὰ
τῆ σῆ μεσιτεία ῥῦσαι κατακρίσεως ἐν κρίσει με.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Ο' Πατρικὸς κόλπος.

Α Μαρτωλῶν πάντων ἢ ἐλπίς, ἀπηλιπισμῶν ἢ θερμὴ ἀντίληψις, λυπημῶν ἀδαμύθιον, τὴν ὀδυνημῶν με τοῖς δεινοῖς ψυχῶν ἀδαμύθισαι.

Τ Απεινωθεῖς ἔφει πειναῖς, κενοδοξίας ἀπελῆς οἰήσεως, ἐπὶ σὲ τὴν ἀυφώσασαι, τὴν φύσιν Παράχραντε, τὴν ταπεινωθεῖσαν προσέφυγον.

Τ Ο' φοβερόν Βῆμα σε Χεῖς, καὶ τὴν φεικτῶ κατανοῶν ἰσχύουσι, καταπλήττωμαι τῷ δέει πηγνύμηνος, ἐκ ἔχω γὰρ, τί ἰσολογῆσαι εὐλογον.

Μ Ο' νη ἐν σοὶ νόμοι φυσικοὶ καινοποιεῦνται ἀδαμύθως Δέσπονα, μόνη τίπτερις βρέφος ἀπορον, καὶ θηλάζεις γάλακτι, ἢ Παρθένος Μήτηρ καὶ ἀφορος.

Ω, δὴ, ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Ω Ρα τῆς σωτηρίας, καὶ καιρῶ τῶ θέρους τῶ τελούταις, εἰς πῦρ μὴ ἐμβάλῃς με ὡσπερ τὶ ζιζανίον, χερσὶ θειεῶν τῆς Ἀγγέλων, Χεῖς ἐπὶ τῆς Μιθῶσσε δειήσισι.

Δ Ἀκρυά μοι παδάχα, ὡς τῇ πόρῃ Δέσπονα ὁ Υἱός σε, ὄμβρος κατανώξεις, πηγάζειν ἀξίεσσα με, ὡς ἐν ποροχοῖς ἀκνῶν, ἐκ τῆς ὀφθαλμῶν με καταρρέοντας.

Λ Ἀμωρνον τὴν σολλῶν με, μεμελαρωμῶν τε καὶ ρυπῶσαν, καὶ ἀρδῶσον Κύριε ἐλαῖω ἐλέεσσε, τὴν ἀπισβεσμῶν λαμπάδα, τῆς ἐμῆς ψυχῆς ὡς ἀνέλιον.

Η Λιον ἢ τεκῶσα, τῆς δικαιοσύνης κέφι νεφέλι, τὰ νέφι δαλυσον, τὰ τῆς ῥαθυμίας με, καὶ πρὸς μετανοίας αἰθείαν, δακρυθυμίας με ἴδιων.

Ω, δὴ, ε'. Ναυτιῶντα σάλω.

Ρ Αθυμίας ὑπνω, καὶ τῆς ἀμελείας τῶ κάρφ, κρατέμηνος Δέσπονα ἐκ ἰχῶ, τὰ τῆς καρδίας δαίρει με ὄμματα, καὶ ἐκατοντῆσαι τῶ Ἡλίω, τῶ ἐκ σὲ ἀνίχοντι δίομε φάτισον.

Ν Ο' πτῶν Λησῶν τε, καὶ ὀδοσῶν ἀλασῶν, πικρῶν φορολόγων Κόσμοκρατῶν, λογοθετῶν ἀερίων δυνάμεων ρῦσαι Θεοτόκα τὴν ψυχῶν με, ὅτε πρὸς σιωπῶνται αὐτῆς ἐξέλθωσι.

Π Ροσελθῶσαν πόρῃν, ἐν σωπεξιμῶν καρδία, καὶ ζέσει δακρυθῶν ἐκ ἀπώσω. ἀλλ' ὡς Θεός ἐλέησας, ἠλέησας, ἐμὲ δὲ τὸν ἀπορον δακρῶν, οἴκτειρον καὶ σῶσον δωρεὰ φιλανθρῶπε.

Εμβολαῖς πνελμάτων, ἢ ταῖς ἀροσβολαῖς τῶν κυμάτων, τῆ βίᾳ χειμάζει με ἢ σροβεῖ με, ἀλλεπαλλήλων ἀνέμων ἀντίπνοια, ῥῦσαι κυβερνήτε Θεῶ Μῆτερ, ἐκ θανατηφόρου τὴν ψυχῶν μου ἀκλύδωνος.

Κάδισμα. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀναχόμενος.

Υπὲρ τῆ Κόσμου ἐκείνου τὸν σὸν Υἱὸν Μηφοπάρθευε, ὅπως ἡμᾶς λυβῶσθαι, δεινῶν περασμῶν ὡς φιλαύθρωπος.

Ω, δὴ, ζ'. Κάμινον παῖδες.

Ενηφομος ὄλος, καὶ ἔμφοβος λίαν, καὶ ἄνοιαν γίνομαι, ἀλατυπῶν ἐμαυτῆ τὸ Κεῖπτεον, τὸ ἀφελόγιον, σὲ Χειρέ με καὶ Βῆμα τὸ ἀδέκασον.

Ρεῖθρα δακρύων, ἀδράχμ Παρθεύε, καὶ ποταμὸς ἀναβλύζοντας, δὲ ἂν ἀποκλύσωμαι, τῶ παθῶν τὸν βόρβορον, καὶ ἰλυὸ τῆς ψυχῆς ἀποκαθάρω με.

Θρόνῳ πυεῖνῳ, φλογίζοντι κύκλω, πῶς ἀτρεῖσαι διωήσωμαι; πῶς ἀδεῶς ἐν αὐτῆ τὸν καθήμνον, ἰδεῖν ἀναιδέσωμαι, τὸ παντέφορον ὄμμα ἢ ἀλάθητον.

Νῦκτα καθάπερ παρῆλθον τὸν βίον, ἔργα νυκτὸς ἐργαζόμενος, ὁ σκοτεινὸς τὴν ψυχῶν, ἀλλὰ φώτισον, φωτί με πρεσβεῖας σε, ἢ τεκῶσα τὸ θεῖον φῶς Πανύμνητε.

Ω, δὴ, η'. Ἀφλεκτος πυεῖ.

Τὶ ἐκ ἐνδυμῆ τῆς ἐξόδου σε τὴν ἄραν; τί ἐ δακρύεις πάντοτε; τί ἐκ ὀδύρη ἢ σενάσεις αἰεῖ; δακρύων ἢ σενάγμῶν, ἢ θρύων ἀξια πολλῶν, καὶ κλαυθμῶν παράττεσα, ἔργα ψυχῆ με, ὑπόδικα γαστήρης, οἷς συγκατακαύση, ἀν μὴ μετανοήσης.

Οταν καὶ νῦν, τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἄραν, τὴν φοβερὰν λογίσωμαι, τῆς ἀδέκασε δίκης Δέσποινα, τὸν πύεινον ποταμὸν, καὶ τῶ ὀδόντων τὸν βρυγμὸν, σκότος ἢ τάρταρον, σμίως σκαλήκων, ἢ πᾶσαν ἑτέραν τιμωρίαν, φόμος πεπλησμηλός, τῆ σὴ ἀπροσέχω σιέτη.

Μίαν τῶν ἑσῶν, ὑποσάσεαν τῆς μόνης, ἢ ἀμερῆς Θεόπτος, ἀδιαίρετε τε Τειάδος ἀπλῆς, ἐγγύνησας τὸν Χειρὸν, ἐκ σὲ παχύττι σαρκός, σιωπεθεμῆλον Ἀγνή, ἢπερ ἰωῶθη, καθ' ὧσιν ἀρρήτων ἐχ ἦττον, μείνας ἀπλῆς φύσει, καθ' ὃ Θεὸς ὁ πρῶτω.

Σε τὸ καθαρὸν ἐνδιαίτημα τῆ Λόγῃ, τὸ λογικὸν παλάτιον, τῆ Βασιλέων Βασιλέως Χειρῆ, τὸν ἔμφυχον Οὐρανὸν, τὴν Θεοδόχον κιβωτὸν ἢ Θεοφόρον σκυλιῶν, ἅπασ ὁ Κόσμος Παρθεύε, καὶ τῶ ἐγκαμίων, ἢ ὑποκοσμίων, ὑμνεσι παγκοσμίας.

Ω, δὴ, θ'. Μὴ τῆς φθορᾶς χά' πείραν.

Η Γεγονῆα Θεόπιτος Κόρη σκλώμα, τὸν γεγονότα λησῶν ψυχοφθόρων ἀπύλαιον, καὶ ἐργασίειον ἀπάσης ἀνομίας, λατρεῖ με δακρύων, ἐκπλώασα τῆ θείᾳ, καταγάγιον δείξον Πνεύματος.

Γ Ἀβρικῆς ἐπισήμης, ἑπτεχνος μέθοδος, πολυειδῶν καταδέσμων ἰατρῶν δραστήειος, ἐπ' ἐμὲ ἤρησας, ἐκ ἑστὶ γάρμοι τόπος, μάλαγμα ἐπιθῶμαι, καὶ οἶνον ἐπιχέαι, ὀλοσώματον πληγῶν ἔχοντι.

Ν Εφελοδρόμον πτώσῃ με, ἀεροπόροντε, ὡς ἀπὸν ὑψηπέτω ἀιθεροβάμονα, προσυπαντήσαι σοι, φαιδρᾶς μὲν λαμπάδος, ἀξίωσον ἰώμα, τυμφίος ὁ ὠραῖος, Χεῖρὲ ἰλάσῃ μεσιούπιος.

Σ Ἐ τῶ Σιών τῶ ἀγίαν, ἡ δὲ ἐξελέξατο, εἰς ἑαυτῆ κατοικίαν τε ἡρετίσατο, ὁ σωμαῖδιον ἔχων τὸ βασιλεύειν, Θεὸς Τίος καὶ Λόγος, Θεῶ Πατρὸς ἀνάρχε, ἱκετόσω Δείπσινα σῶσόν με.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Σήμερον ζηγορεῖ.

Βλέψον σε τὰ ᾠδάνομα ἔργα, ἃ ψυχῆ με καὶ θαύμασον, πᾶς σε γῆ βασιλεύει, πᾶς ἐ κεραινώσαι, πᾶς ἄγγελοι θῆρες, ἐκ ἐδίδοσί σε. πᾶς δὲ καὶ ὁ Ἥλιος, ὁ ἄδυτος ἐκλάμπων σοι, αἰεὶ ἐκ ἐπαύσατο, ἀνάσα μετακόπισον, βόησον πρὸς Κύριον, ἡμαρτον ἐλέησόν με.

Μερίμνας τῆς μελλούσης Παρθένε, ἐξεπίσεως δώρησαι, τῇ πεπωρωμένη, εἰς τέλος ψυχῆ με, καὶ βεβουδισμένη, μερίμναις τῆ βίᾳ, σύ με τὸ φεικτὸν Βῆμα τῆ μέλλοντος, αἰῶνος φαντάζεσθαι, Πανάχραντε ποίησον, ὅπως ἐν χαρᾷ ὑπανήσω πρὸ Κεῖτῆ καὶ Δεσπότη με.

Γ Ἐγονα τῷ δαιμόνων μὴ γέλωσ, τῷ ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῷ Δικαίων θρῶνος, τῷ Ἀγγέλων πύθιος, μολυσμὸς ἀέρος, καὶ γῆς καὶ ὑδάτων, σῶμα γὰρ ἐμίαντα, ψυχῶν καὶ νῦν ἐσπίλωσα, ᾠδολογοῖς παραξέσει, Θεῶ ἐχθρὸς πέφυκα, οἶμοι Κύριε ἡμαρτόν σοι, ἡμαρτον συγχώρησον.

Π Δήρωσον τῶ καρδίαν με Κόρη κατανύξεως δέομαι, ὅς καὶ τῇ ψυχῆ με σωπίειον πύθιος, τὸν θυμόν με θέλον, καὶ τῷ δαιμόνων. πᾶσαν με τῶ ἔφεισιν, μετὰδεις ἐπὶ Κύριον, προσδουχαῖς χολάζειν με, ἐνίχουσον πάντοτε, ὅπως χά' σὴ ζωῆς τύχῳ, καὶ τῆς θείας λαμπρότητας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

Τ' ΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, βαρὺς. Τῷ ἐκτινάσσῃ Θεῷ.

Τοῦ τῆς ζωῆς μετ' αἰσθητῶν, ἐφ' ἑσπέρου τέλος Δέσποινα βοᾷ, σὺ μοι δι-
δεῖλασμόν τῆς πταισμάτων Θεοτύμωσθε.

Επὶ τὸ πέλαγος τῆς σῆς, ἀγαθωσύνης προσέδραμον βοῶν, Θεοτόκε
ἀγαθὴ, ρυσά με πάσης κολάσεως.

Μετ' εὐφροσύνης τὴν ὡδίω, τῷ Γαβριὴλ ἀγαμέλλη σοι Ἀγγέ, Χαί-
ρε πάντων ἢ ἐλπίς, Ἀχωντε χαίρε Θεόνυμφε.

Δέσποινα πρόσδεξαι ἡμᾶς, τῶς κατεφύγοντες πίσει ἐπὶ σὲ, ἢ πα-
ράχρη πειρασμῶν, ἢ συμφορῶν ὑπολύξωσιν.

Ω, δὴ, γ. Ἐσπεράσθι τῇ πίσει.

Ητὸν Οὐραῖον ἄρτον, τεύσσα Θεοτόκε, τὸν διαβέρονται πάντων,
πιστῶν τὰς καρδίας, κόρεσον λιμάττισαν, ψυχῶν με τὴν παιδι-
πυρον.

Νενερωμένος Παρθένε, ψυχῆς τὰς ἐνεργείας νῦν ἀνεύργητος μὲν,
κεκρὸς ὡς περ' ἄπνευ, ζώσον με τέξασσα ζωὴν τὴν ἐνοπέσαστον.

Μεμολυσμένη καρδίαν, καὶ νῦν ἐσπιλαμένην, σὺ ὡς ἀμόλυτος
Νύμφη, ἢ ἑσπίλος Κόρη, κάθαρόν με Δέσποινα, ὡς Μήτηρ τῷ
Παντάνυκτος.

Ρερωμένην χιτῶνα, καὶ μεμελαμένην, φορῶν τῷ Θεῷ νομοφῶνος,
ρίψῃσέναι μέλω, λάμπρυνόν με Δέσποινα, τὸ εὐδύκει ἢ σωσόν με.

Ω, δὴ, δ. Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ιδιγγίω τῆς κακῶν με κατανοῶν τὸ ἀχανές, πέλαγος ἢ φεικῶδες, καὶ
ξέμα μὴ κύμα καλύψῃ με ἀπαλείας, κυβερνήτης γρη῏ μοι Θεοτόκε
ἢ σωσόν με.

ΑΜαρτιῶν ἀμεξήτων ἐπισυρόμενος, πληθύνω ἀμεξον καὶ βαρῆα φορ-
τία, κακῶν τεθεικίμενος, Θεοτόκε δυσωπάσσε, ἐκ τῶν ἐλαφρῶ-
ναι καὶ σῶσαι με.

ΠΩς τῷ φεικώδεισσι Θρόνω, ᾗδρασαθήσομαι Χεισέ; ποίαν ὑπολο-
γίαν ποιήσω, ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησα ἐκείσιν; ἕξ τῆς Θεοτόκου δω-
ρεᾶν με ἐλέησον.

ΑΝαιδησίας ἐξ ἄκρας, ἢ ἐκ παρώσεως πολλῆς, ὄνησιαν ἐκ ἰχύω,
λαβεῖν τῆς ἡμέρας τῆς Κείσεως, καὶ πενθῆσαι ἑμαυτὸν πρὸ τοῦ
τέλους, Θεοτόκε βοήθει μοι.

Ω, δὴ, ε'. Τὸ ἕξ τὸν ῥόβον σε λυθθεῖν.

ΡΥμυ τῷ παθῶν κατασυρεῖς Δέσποινα, εἰς βυθὸν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς
πιθυμύα κακῶν, κάποθεν ἐκτείνω. πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὰς χεῖρας
κράζων ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν στεναγμοῖς καὶ θρήνοις καὶ δάκρυσι, ρῦσαι ἐκ
βαθέων ὑδάτων Ἀγνή τὸν δαλόν σε.

ΘΑνάτω τὸν θάνατον ἐλὼν Δέσποινα, ὁ Υἱός σε καὶ Θεός, ἀθανά-
σίας πηγῶν, ἔδειξέ σε Κόσμῳ, τεθανατωμῆθον ἐν με ζώωσον τὸν
νῦν, καὶ τῷ ψυχικῷ θανάτῳ με λύθωσαι, σὺ γὰρ τὴν τῷ ζώντων αἰτίαν
ζαίω ἐγέννησας.

ΕΠὶ τῷ φεικώδεισσι Χεισέ Βήματος, χιλιάδων ἀληθῶς, καὶ μυριά-
δων πολλῶν σοὶ παρεσαμύων, μὴ συστολῆς καὶ φείκης κείνοντι τὴν
γῆν, τὸν κατηχυμῆθον μὴ κατακυμῆς με, ὅπως ἕξ τῆς Θεοτόκου σω-
θεῖς δόξάζω σε.

ΕΜφοβος καὶ ἄφομος Ἀγνή γίνεμαι, ὀπίωκα καὶ νῦν τῆς παρουσίας
Χεισῆ, λάβω τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν Οὐρανόθεν ἕξει κείναι τὰς βρα-
πῆς, κατακεκριμῆθας ἂν καὶ πρὸ Κείσεως, ὅθεν εἰς τὴν σὴν καταφύγω
θερμῶν ἀντίληψιν.

Ω, δὴ, ε'. Ο' Γωνᾶς ἐκ κοιλίας ἄδε.

ΨΥχοβλαβῶν ὑδονῶν με ρῦσαι Παρθένε, ἐρέξων ἐν παθῶν λύθωσαί
με, ὀρέγεσαι ἀπλήτως, τῷ μόνοντον ἀγαθῶν ἐπιχύσεα.

ΧΑροποιὸν χάρισά μοι πένθος Παρθένε, κατέκρυξεν ᾗδρακλήσεως
θύρα, χαρᾶς μητέρα λύπη, ἀφροσύνης χορηγὸν θλίψιν σύμ-
μεθον.

Ο Γωνᾶν θαλασσίε σώσας ἐκ κήτους, ἕξωσον τὴν ἀθλίαν ψυχῶν
μου, ἐκ κήτους ψυχοφθόρα, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγνῶς Κουσα-
σις σε.

ΥΠομονῶν τῷ Λαζάρῳ Δέσποινα δός μοι, τὸν ἔμπυρον στεναγμὸν τῷ τε-
λῶν, δάκρυα τῆς πόρνης, τὴν θερμῶν τῷ Μανασῆ ἔξαγόρδουσι.

Κάθισμα Ο' δὲ ἐμὲ ἀναχώρητος.

ΡΥτῶσαι πυρὸς αἰωνίζοντος, τὰς προσκυμῆντας τὸν τόπον σε, σὲ γὰρ Χει-
σὸς ἀνέδειξε, προσάτιν ἡμῶν τῷ ὑμνάντων σε.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρὸς.
Ο Ἐν γεννῇ πυρὸς βεβλημῆος πλέσιος ἄφρων, καὶ καὶ δακτύλιε δρο-
 σίζοντος, ὑπορῶν καὶ σαγόνος ὑδατορρύτε, ψυχὴ σωφρονισάτωσε, ὡς
 μὴ πάθῃς τὰ ὅμοια.

Ν Εκράν καὶ ζώντων τὸν Κεϊτῶ, ἡ γρηθήσασα Θεοτόκε, ἐν τῇ ἡμέρα
 τῆς Κεϊσιως, ἀνατάκειτόν με δείξον καὶ εἶσον, ἐκ δεξιῶν τὸ κεί-
 νοντος, ἵνα δείας ἀκῶσω φωνῆς.

Τ Ης σῆς ἀμέτρου ἀνοχῆς, καὶ ἀπείρου μακροθυμίας, τὸ πλέτετε τῆς
 χριστόπτος, ὁ ἀσωτός Λόγε καταφρονήσας, ταῖς ἐκισίαις κράζω
 σοι, τῆς Τεκίσης σε σῶσον με.

Ν Ομοίς Μηξώοις παρὸς Θεόν, παρρησίαν ἄπειρον ὅπως Θεοχρήτεια,
 ἔχουσα τὸς ἐν σοὶ πιποιδότας, σῶζε κινδυνῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κεϊ-
 σιως πάσης ρῦσαι κολάσεως.

Ω, δὴ, η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ν Οὐς τοῖς ὅμμασι θεαρῶν ὅπῃ Θρόνε, φοβερωτάτε, ὑψηλῆ ἐπηρεμέ-
 νε, καθήμενον ὡς Κεϊτῶ Γιόνου, σναζῶ καὶ θρηωῶ, καὶ σὲ
 ὀπκαλέμαι, βοήθειαν Παρθένε.

Ω Σ κείνον ἅπαντα ἔξανδείπω καρδία, ἡ Θεομητορ γὰρ, πάρεσι καὶ
 Παρθένος, τοῖς ψάλλουσιν ἐν Ναῶ αὐτῆς θείῳ, καὶ δίδωσιν ἡμῖν,
 λύσιν ἀρρώσθημάτων, καὶ ἀφισιν πταισμάτων.

Π Ολλαι μοναὶ εἶσι, καὶ σκίλαι σωζομένων, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ ἀναρχου
 Παθόςου, ὡς ἔφησας ὑπεράγαθε Σῶτερ, διὸ μιᾶς αὐτῶν, δεί-
 ξον με κληρονόμον, ὀχαις τῆς Θεοτόκε.

Ν Αὐς ὀλόφωτος, τὸ Θεῶ γεγονῆα, ἀθροίζομενες ἐν ἀγίῳ Ναῶ σου,
 τὸ Πνεύματος οἰκηπέικα δείξον, τὸς δέλευσας Ἀγνή, τὸς σὲ δο-
 ξολογῶντας εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Πανύμνητε τῆς Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα.

Ρ Ητόρων μὲν ἀδολεγία σιγησάτω, Ἀποσόλων δὲ θείων ἡ σάλπιγγ
 βοισάτω, σὲ διαπρυσιῖσις φωναῖς Παρθένε ὀφημῆσα, καὶ Θεοτόκου
 ἴντος καταγγέλλουσα.

Ν Τμφῶνος με τὸ μυστικῆ καὶ Οὐρανίε, καταξίωσον Κόρη, νυμφῶν Θεῶ
 τὸ ζώντος, τὸ Νυμφίε Χειρῆ θεάσωμαι τὸ κάλλος, ὅπως αἰεὶ
 ἀπαύσως μεγαλιώουσε.

Ο Δωῆς με τῆς ἐν τῷ ἄδῃ ρῦσαι Σῶτερ, δεῖ τῶ σὲ τεκῶσαν, καὶ
 σκόπως ἔξωτέρη, καὶ πικρῆ ταρτέρη, καὶ πάσης ἄλλης τιμωρίας, ἵνα
 σὺ τοῖς Ἀσωμάτοις δοξάζουσε.

Νεκράσως τὰς δερματίνες με χιτώνας, ἕς ἐνέδυσσε φθόνος, λυπόδυσσον Παρθένε, καὶ ἀθανασίας παιδρὸν, περίβαλλε χιτῶνα, ἐν' αἰεὶ μετὰ πόθου μεγαλιώσει.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Οὐκίτι κωλυόμεθα.

Χαῖρε χαρὰ τῶ Κόσμου Θεοκνήτορ, χαῖρε Δείσσινα ὑπερέδωξε Θεοτόκε, χαῖρε Πανύμνητε.

Υπό τὴν θείαν σε σκέπην νῦν προστρέχω, μὴ παρόλης με Θεοτόκε, τὸν σὸν οἰκέτω, ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τριάς ἀγία Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, τὰς εἰς σὲ πισθόντας, πῆς σῆς Βασιλείας ἀξίωσον.

Χαῖρε Πατρὸς ἀνάρχε νύμφη Παρθένε· χαῖρε Πάσιςμνε, σιμωνάρχε Μήτηρ Υἱὸ Πανύμνητε.

ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

Γ' ΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, Βαρύς. Νύσεις σου πρὸς γεώδη.

Τίμιον τῶ Δεασότε, Θεοχαρίπτει σκλήρος, ἐδείχθης τιμήσασα τὴν φύσιν τῶ Προπάτορος, ὅθεν Ἀγνή δυσωπῶσε, πάσης τῆς παθῶν ἀτιμίας με λύξωσαι.

Υἄλης ὑπεραρθῶσαι, βιωτικῆς καὶ γεώδης, τὸν νῦν με τὸν ἄχριστον καὶ ῥυπαρὸν ἀξίωσον, βίον βιώντε Παρθένε, αὐτῶν Ἀγγέλων ἐνίχυσον.

Εμψυτον κελτημῶρος, τὸ ἐλεῖν καὶ τὸ σώζειν, ἐλέησον Κύριε καὶ σῶσον με τὸν ἄσωτον, ὅπως ἅπασιν κηρύξω, τὸ πρὸς ἐμέσσε ἀνυπέρβλητον ἔλεος.

Πύλιν εσφραγισμῶν, καὶ κελκισμῶν σε κήπον, ὅρος τε καπέσκιον, ἀσύλητον Παράδεισον, ξύλον ζωῆς αἰδία, φέρσσαι Χειρὸν, Θεοτόκε γινώσκωμεν.

Ω, δὴ, γ. Ο' κατ' ἀρχὰς τὰς Οὐρανός.

Δίδα πῶς δάλοισ σε Ἀγνή, τὰς σωτηρίας αἰτήσεις, ἐν τῇ θείῳ τῶ σε Ναῶ, ἐν ᾧ τὴν πηγῶν θαυματῶν ἔδειξας, ἀπαπνηγάζσων αἰεὶ ὀπφοιπίσει σε θεία, καὶ πῆς αἰωνία ῥύσαι Κεῖσως.

Ελέγξ ἄβυσσον Χειρὸν, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον, τὸν δόπῃρα πᾶντων
τῆδ' καλῶν, τεκῆσα Ἀγνή, τὸν θεῖον οἰκόν σου, τῶτον δεικνύεις ἀ-
ληθῶς ὁπσικιάσεις θεῖα, τῆδ' παντοδαπῶν παθῶν καθάρσιον.

Ολοχερῶς μετανοεῖν, καὶ ἐκ καρδίας στεναῖζειν, ὀλοφύχως πάντοτε θρη-
νεῖν, καὶ ἐν δακρύτοις μεταμέλεισθαι, ἀξιώσον με ὁ Θεός, ἐφ' οἷς ἀγνοία
καὶ γνώσει, ἡμάρτον λυπήσας σὲ τὸν εὐσπλαγχνον.

ΗΚιβωτὸς ἡ νοπή, ἡ τὸ ἀκράτον Μάννα τετοιῦα Κόσμου ἀληθῶς, ἐν
μέσῳ ἡμῶν Παρθένε πάρεσο, ἔμπλησον Ἄρτε μουσικῶς, ἡμᾶς
τὰς πόθῳ καὶ πίσει, καὶ εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ω, δὴ, δ'. Ο' Παξικῆς.

Σωματικοῖς πάθεσιν αἰχρῶς, καὶ ψυχικοῖς εὐχετησῶν πολλοῖς μο-
λυσμοῖς, ὀδυῶμαι διπλοῖς βέλεσιν, ὄθου ἰκετάωσε, ἰασαίμε
Κόρη ὡς παντοδύαμος.

ΑΜαρτυρῶν πάντων ἡ ἐλπίς, ἀπιηλισμῶν ἡ θερμὴ ἀντίληψις,
λυτρωμῶν παρὰ μύδιον, τῶ ὀδυμῶν μὲν τοῖς δεινοῖς ψυχῶ
παρὰ μύθισαι.

ΔΟιμαντικῆς καὶ φθοροποιῆ, βρώσεως πάλαι μεταχῶν, Ἀδάμ ἐν
Ἐδέμ, πικρῶς πάτες τῆς ζυφῆς πανοικτίρων ἐξωείδημεν, εἰς
τὴν ἡμᾶς εἰς τῆς Μητρός σου εἰσήγαγες.

ΤΑπεινωθεῖς ὑφεί πενιχῶς, κρονοδοξίας ὀυτελῆς οἰήσεως, ἐπὶ σὲ τὴν
αὐτοφάσασαν, τῶ φύσιν Παύλαυτε, τῶ ταπεινωθεῖσαν κατέφυγον.
Ω, δὴ, ε'. Νυξ ἀφειγῆς.

ΔΙὰ παντὸς ἀμαρτάνων Ἀγνή, καὶ βεβουδισμῶν ἐμὴν προσφέρων
τῶ σωείδησιν, ἐγὼ ὁ τάλας ἐναπεγνώδιον, σὺ δέ με οἰκτερον
Πανάμωμε.

ΒΕβαρυνθῆς τῶ ὑπνω τῆς ἀμαρτίας Ἀγνή, ἐπαρχυπνῆντας ὁμως δέ,
ἐν τῶ Πανοπέτῳ οἴκῳ σου, τῆ σὴ ἀρχυπνω θεῖα προσβεία, ἡμᾶς
οἰκτερήσον Θεόνωμε.

ΥΠερφερές σε τὸ κλέος, τῆδ' προσβειῶν πανταχῆ, Παρθονομῆτηρ Ἀ-
χαιε, δὲ ὦν καὶ νυῦ με παντοίας ρῦσαι, τῆς ἐν τῶ βίῳ εὐ-
στάσεως.

ΝΟσιδολύμνος σφόδρα, καὶ κατ' ἀμφοῖν χαλεπῶς κεκακωμένος Παύλαυτε,
ψυχῆς τῶ ρῶσιν ἐκ σὲ δεξαίμην, ταῖς σαῖς προσβείαις, καὶ τῆ σῶ-
ματος.

Ω, δὴ, ε'. Ναυτιῶντε σάλῳ.

Θηεὶ θαλαττίῳ, κῆτει νοπηῶς ἐναλίῳ ὡς εἰς ἀφροσύνης με ναυαγή-
σας καταποθεῖς, εἰς βυθὸν κατασύγμαι, ἀλλ' ἐκ τῶ βυθῶ καὶ τῶ
θιρός με ρῦσαι, Παντοδύαμον Θεὸν ἡ τέξασα.

Μετά τόν αφοθης, άσπερ κη από τόνκ ύπήρχες, Παρθείος ανέπαφος Θεομήτορ, αβλαβερίσης μηδού τής άγνείας σε, ει γάρ κη ό τόνος ύπέρ φύσιν, άλλ' ή παρθενία κη φύσιν έμεινεν.

Ο'Κνηρός ών δέλος, τή προς έργασίαν δοδού μοι, κατέχασα πέλιαν τον κη ποταμαί, τή φοβερών σε Σάτερ με έλδωσιν, τί γάρ ποφασίσασθαι εκ έχω, όταν άπαιτήσ με τή αυτė έμπόρδωσιν.

Ρ'Ησπεύον τόμα, λόγους έρμυδέν κη δούει, τή θαύμα τē τόνκ σε Θεοτόκε, τόν γάρ ταις άνω Δυνάμεισιν άληπτον, μόνη άπορρήτως συλλαβέσσα, τέτοκας εκ Πνύματος Αγίας Πάναγε. Κάθισμα.

Ω'Σ έχασα τή συμπαδές, εις τή ταπεινώσιν ήμάν, κη βλέπεσσα τής επί γής, ως άπερείσασον Λαόν, απλαγχνίδητε δολογημηθή Θεοτόκε, επίμεινον απισβούσσα, μη άπολλάμεθα δεινώς, κη έτδτε ως εά απλαγχνος τόν δέξάλακτον Θεόν, σωθύναι τής ψυχάς ήμάν Παναγία Παρθενε.

Ω, δη, ζ'. Κάμινον παίδες.

Ω'Μυσηίς φεικάδες κη ξένε, ά καινοτάτε άκόςματος, ότι Θεός γυναικός Υιός γέγονε. πράγματι κη χήματι, ίνα θεσει υόν Θεού ποιήσ η με.

ΣΤ' ήδ πιπτόντων άόρθωσις μόνη, κη ήδ πταιόντων δόρθωσις, σή ήδ τυφλών χειραγωγία πέφηνας, ήδ πονήτων έλεος, δέκντων χαρή, νοσέτων ίσσις.

Ο'Μβροίς δακρύαν, κατίρδωσον Κόρη, τή χειρωθεΐσαν καρδίαν με, κη τής ψυχής με τής αυλακας μέθυσαν έξ κατενύξωας, άρτων τή γυνήματα πληθύνεσσα.

Τ'Ις έξιχύσει τή σα μεγαλεια, θεοπεπώς εξηγήσασθαι; τής δυναείας τής σάς τίς λαλήσει δέ; άκώςάς ποιήσεται τής αινείσεις σε; Μητερ άπερόγαμε.

Ω, δη, ή. Τόν μόνον άναρχον.

Α'Φόρας άφορε, τόν Θεόν συλλαβέσσα, τής άφθαρείας τή πηγλή, έφθαρημόν άφθάρτισον, άμαρτίας τόν νέν με, κη τής φθοροποιός εννοίας κη βεβήλης άπελασον εκ τήτε.

ΝΑδν τόν έμφυχον, κη πανάγιον Οϊκον, όν άποδόμησε τē Θεε ή σοφία, κη άκησεκ ύπέρ νέν τε κη λόγον, Αγνήσε δυσωπώ, Πνόματος τē Αγίας τόν νέν με δέξον οϊκον.

Ο'Μόνος άναρχος, κη Παξός εξ άνάρχε, γεφυνημητός Θεός Λόγος άχρόνος, γεγνήηται σαρκικώς ύπό χρόνον, εκ σε τής καθαρās, μόνη δολογημηθή κη Κεχαριτωμηθή.

Κ Ατακοσμέμβρον ἀρεταῖς σε ποιίλαις, καὶ φαιδρωόμενον Νῶν τῆ Ὑψίστη, γνώσκοντες Παραγία Παρθένε, ὑμνεῖμεν δισεβάς, καὶ σὲ ὑπερυψέμεν εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, ὦ. Μήτηρ Θεῶ καὶ Παρθένος.

Υ Μυολογεῖν ἐν ᾧδαῖς τὸν τόπον σου, καὶ ἐρμυλώθειν τὸν ἔσπον, καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις εἶν ἀμήχανον, ἀφθορε Μήτηρ, ἀνύμφωτε Νύμφη, Κεχαριτωμένη γυναικῶν Ἀειπαρθένε.

Ο Ἄνω ἐν σοὶ, τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς ἐμαυτῆ σωτηρίας, ἀδισάκτω τῇ πίσει, καὶ πόθῳ διαπύρῳ, Πανάγνε σῶσόν με μόνη, ἐλπίς μου ἡ βεβαία, καὶ ἀρραγεσάτη προσφυγὴ προσφυγόντα σοι.

Α Ῥτος νυκτὸς καὶ ἡμέρας γαίοντο, καὶ μοὶ τὰ δάκρυα Σῶτερ, ἵνα κλαύσω καὶ πλυῶ, τὸν προσειβείτα τῇ καρδίᾳ μου, ἐξ ἀφροσύνης, δυσέκλειπτον ῥῦπαν, καὶ ὑπὲρ χιόνα λολυαντῶ μεγαλιώων σε.

Ω Σ ἀληθῶς καὶ κυρίας Δέσποινα, Θεὸν ἠρώησασα μόνη, ἀληθῶς καὶ κυρίας, καὶ Θεοτόπος ἀνηγόρευσαι, κλήσιν τῷ θείῳ, κατάλληλον τόπῳ, τὴν Θεωνομίαν προσηκόντως πλετήσασα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Σήμερον ζηγορεῖ.

Δ Εἶμαι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀκέρπῳ, μακροθύμησον Δέσποτα, καὶ μή με ἐκκλάψης, ὡς ἄχριστον δένδρον, τομῇ τῆ θανάτου, εἰς πῦρ ἄποπέμπων, ἀλλὰ καρποφόρον με ποιῆσαι ᾠδακλήθῃτι, ὀχλαῖς τῆς Τεκέσης σε, δός μοι Χειρὶ μου δάκρυα, ὅπως ἄποτίψω με ἀμαρτιῶν τὸ πέλαγος.

Ο Ἵνομια δὺλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμνος, παίγνιον πορνείας, ἐντὸς κρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας γέλωσ καταδωάμεναι, θνητοῖς γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις, ᾠδαδέδομαι ἐξ ἀπροσεξίας μου. διὸ τέτων ῥῦσαι με, σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποιθήσις.

Ο Φελος ἔδαμῶς ἐκ τῆς ὕλης, ᾧ ψυχῆ μου ἠρώησεται, περὶ ἡ ἀπουδάξεις, εἰς μάτω τῷ βίῳ, περὶ ἡ ἐκτίκεις, σαυτῷ ταῖς φροντίσι, πᾶσαν ἐν τῷ μέριμναι, ἐπὶ ῥήριον πρὸς Κύριον, τὸν κενναί σε μέλλουσα, καὶ δάκρυσι βόησον, Δέσποτα φιλαῖθραπε, σῶσόν με πρεσβεύειας τῆς Τεκέσης σε.

Α Παντες ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, προσασίαν σε ἔχομεν, καὶ προσρέχομεν σοὶ πίσει ἀδισάκτω, κλίνοντες τὸ γόνυ καὶ δακρυρροῦντες, σῶσον ἐν Πανάμωμε τὰς πόθῳ σε δοξάζοντες, καὶ ὁμολογεῖντάς σε Θεῶ Μιτῆρα Πανάγνον, ὅπως καταχρείας αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, Βαρύς. Νόσεις σε πρὸς γαῖαν.

Ο Λος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμὸς σωτηρίας, ὁ τόπος σε πέφηνε Θεοκυή-
τορ Δέσποινα, πάσαν πικρίαν διώκων, τὴν ἐκ τῆς παθῶν καὶ
πτισμάτων τοῖς δέλοις σε.

Σ Τῆσον τὰς καταγίδας τῆς ἡδονῶν καὶ παθῶν με, τῇ αὔρᾳ τῆς θείας
σε πρεσβείας Παναμώμιτε, ὅπως γαλιῶν καρδίας, σὲ δοξολογῶ
τὴν ἀείκασον δυνάμιν.

Ε Λιον ἐ θυσίαν, ὡς Ἐλεήμων ὁ θεῶν, καὶ πάντα τὰ ἔργα
σε σωέχων τῆ ἐλέει σε, Σῶτερ μόνε ἐλεήμων, ἐλεήσον με τὴν
ἀελεήμονα.

Κ Ὅπτομαι καὶ στυάζω, κατανοῶν με τὰ ἔργα, τὰ πάσης κολάσεως καὶ
τιμωρίας ἄξια, πλὴν θεῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σε, εἰς πρεσβείαν σοὶ
προσάγα τὴν τεκέσασε.

Ω, δὴ, γ. Ὁ κατ' ἀρχὰς τῆς Οὐρανός.

Ο Κατ' ἀρχὰς τῆς Οὐρανός, ἐπ' ἕδρας ὡσεὶ δέξιν, διατείνας Λόγος
τῆ Θεῶ, ἐν γῆ λογικὸν Ἄγνη καὶ ἔμφυχον, σὲ Οὐρανὸν θεμελιοῖ,
καὶ ὡς ἀραῖος ἀνίχων Ἡλίου, ἐκ σὲ φωτίζει τὰς τιμῶνάς σε.

Ε Ἰν ἀμελείᾳ τῆς ζωῆς, ἐκδραπνήσας τὸν βίον, καὶ εἰς τέλος φθάσας
καὶ Δυσμάς, ἐν πίσει σεμνῇ πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν νοητῶν
Ἀνατολῶν, τῆ ἀεωτέρᾳ Ἡλίε, ἵνα μὴ σκοτία καταλάβῃ με.

Δ Ικαιοσυῆς Ἰησῶ, Ἡλίε ἄδυτε Λόγε, δικαιοῦσας χάριτι τῇ σῆ, ἐν
δικαιοσυῇ δὸς ὀφθιῶνάι μοι τῶ σῶ προσώπῳ, καὶ τὴν σὴν ἐν τῶ
ὀφθιῶναι με δέξαν, χόρτασον πρεσβείας τῆς Τεκέσης σε.

Η Ἀρωδύτως τὸν Θεὸν, καὶ ἀπαθῶς πεποκῆα, τὰς ὀδυίας τῆς πολυ-
παθῶς, καρδίας με δέομαι ἐπίσκεψαι, τῇ θεία σε ἐπισκοπῇ, σὺ
γὰρ ἐπίσκεψις Κόσμου Δέσποινα, καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις.

Ω, δὴ,

Ω, δὴ, δ'. Ο' Πατριεύς.

Ομοθυμῶν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἀπερριπύδπως ἐπὶ χρόνον τέτοιας, τὸν φιλανθρώπου καὶ ἄχρονον, ἠρόμην ἀνθρώπου, ἵνα σώσῃ Κέρη τὸν ἀνθρώπον.

Τὸ συμπαθές σε καὶ ἀμύβες, ἐπὶ τὰς δαλῆσσε Ἀγνὴ ἐφάπλωσον, τὰς αἰὶ πρῶταλαυτῆσσε, τῆς φεικτῆς κολάσεως λυβρεμῆ τὰς ἐκείσσαισσε.

Εν περασμοῖς σὲ καταφυγῶ, ἐν τοῖς κινδύοις ταχεινῶ βοήθειαν, ἐν παντοῖαισ ωλεσασαῖν, ἐπίμυα ἀντίληψιν καὶ ὀξίαν Δείπωνα κέκπημαι.

Εἰλικρινεῖ πίσει καὶ θερμῇ, πρὸς σὲ προσφύγω καὶ βαῶ Πανάμαμα, σὺ ἡῶ μοι ἱλασῆσιον, ἡῶ πολλῶν πταισμάτων με, λυβρεμῆ καὶ διασάξασα.

Ω, δὴ, ε'. Κῆσε ὁ Θεός με.

Μῆτρ τῆ φιλανθρώπου, καὶ Θεῶ Πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς πίσει καὶ πόθεισσε ἐν ἕμοις γενναίρεσι, ἱλασμόν τὰς σῶις ἐκείσσαισσε, ἡῶ ἀδελφωμάτων κατέπεμψον.

Δείπωνα Θεομήτορ, ἡῶ ἐμῶν πταισμάτων λύσον ἀδύχα, καὶ τὴν ἡκρωδέισάν με δεινῶς φυγῶ ἀνάσσειον, ἡ ζωῶν πεκῆσα τῆ Κόσμου τὴν ἀθάνατον καὶ ἐνυπόστατον.

Μόνος σε παροργίσας ἐπὶ πῦντα ἀνθρώπου Ἐλέμων, τὴν σὴν ἀγαθότητα πρὸς ὀργῶν ἐκίνησα. ἀλλὰ τῆς ἀφθόρου Μητρὸς σε, σῶσον με ἀγίαισ δέησεσιν.

Εν βόμος καθοράμαι, ὅταν ἐπὶ Θρόνῳ σὲ θεωρήσω, φεικτῶς καθοζόμην τῆς δόξης τὸν Κύριον, ἀναθεωρῶντα τὰς πράξεις, καὶ ἀποδιδόντα τὰ ἄξια.

Ω, δὴ, ε'. Ναυτιῶντα σάλω.

Τοῦ τελευτῆ Λόγε, τὴν σωπεφίμυλιν καρδίαν, τῆς πόρνης τῆ δάκρυα, Μανασῆ δὲ τὴν ἀγαθόβουον καὶ τὴν μετάνοιαν, τὴν ὅππερ φῶ τὴν θερμότητα, ἡῶ Νινδύπῶν, εἰς ἀγαθὸς ἀδύχα μοι.

Ιλασμόν πεκῆσα, καὶ ἀμαρτωλῶν διεργέτω, Παρθενὲ Πανάχαυτε δυσωπῶ, τὰς ἐνοχὰς ἡῶ ἀμείβων πταισμάτων με, λύσον τῆ Μητρὶ σε ἀρεσβεία, ἔχεις γὰρ ὡς Μῆτρ πρὸς Υἱὸν τὸ δυνάσσει.

Απασμύβες πάλαι, τῆ δικαιοσύνησσε Κεῖσει, Χεῖσέ σὲ προσώπε ἀνεκαλέσῶ, θεοσπεπῆ παρσία ὡς εὐσπλαγγχος, καὶ νῦν ἀγαθὲ ἡμαρτηκότως, ἀρῶσδεξαι ἡμᾶς, καὶ ἡῶ κεικῶν ἀπάλλαξον.

Ως καλύψει μόνω, ἐν ταῖς γυναῖξι καὶ ἑραῖαν, ὡς ὄλλω ἀμόλωτον καὶ ἀγίαν, ὡς ἑραὴν, ὡς τιμίαν καὶ ἀσπιλον, ὡς καθερωτέραν ἀρπικῶς σε πάσης Κτίσεως, ὃ Κτίσις σοὶ ἐσκηνώσῃ.

Κάθισμα. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀγαχόμενος.

Υπὸ τῷ σπέλω σε ἅπαντες, οἱ γηλαῖς καταβόρω, ῥύσαι τὴν αἰωνίαν πυρὸς ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω, δὴ, ζ. Κάμινον παῖδες.

Εν ὑποείᾳ καὶ θλίψει ὑπάρχων, καὶ ἐν κινδύοις Παράχαστε, σὲ προσκαλέσμαι θερμῆς ἐκ καρδίας μου, ἀπόστασον καὶ ῥύσαι με, καὶ ὀδύνη Παρθένε θυμυδίαν μοι.

Νενεκραμύβλω ψυχῷ κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς ἀδαβάσει, σὲ τῷ νεκράσασμαι ἄδω τῷ τῶν σε ἐκείνω Δέσπονα, μεταποιᾶς ἕσοποις με ζώωσον.

Τὴν σὺ Μήτέρα προσφέρω σοι Σῶτερ, εἰς ἐκείνω Φιλώθρωπε, ἡ προσδέξαιμνος ῥύσαι πταισμάτων με, καὶ μελλέσης Κείσεως, καὶ αἰωνίζεσης κολάσεως.

Υψος καὶ βάθος, καὶ μήκος καὶ πλάτος, τῆς ὄρατις ὅλης Κτίσεως, τὸ μεγαλεῖον τῆς Τόκσε Δέσπονα, ὑπερβαίνει ταύτης γὰρ, ὑπὲρ λόγον τὸν Κτίσιω ἐσωμάτωσας.

Ω, δὴ, ε. Τὸν ὄντος ὄντι Θεόν.

Διάσωσον ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύων, καὶ παδῶν με πάνταγνε, πρὸς σὲ γὰρ καταβόρω, τῷ ἐμῷ ἐλπίδα καὶ θείαν σωτηρίαν.

Εν ὥρα τῆς τελευτῆς τῆς καταγόραν τῆς δεινῶν ἐξαίρεσα, πρὸς θείαν κατοικίαν, Δέσπονα Παρθένε, αὐτὴ ὀδήγησάν με.

Τὴν μόνω ἐν γυναῖξιν ἀλογημέλω, Παρθένον ὑμνήσωμεν, Χειρὸν ἰδρυφῆντες, καὶ δοξολογῆντες εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ανάηφον ὦ ψυχὴ, τῆ Θεοτόκῳ προαιεῖσα βόησον, ἐλπίς καὶ σωτηρία πάντων, τὴ πυρὸς με τὴ αἰωνίαν ῥύσαι.

Ω, δὴ, θ. Σσεαρκωμέρον τὸν Λόγον.

Τὸν ποιητῷ με καὶ Κτίσιω ἐκέτοε, τῆς φοβερᾶς ῥύσαδαί με Κείσεως, Παρθένε καὶ ζώω μοι χαρίσαδαί.

Η Παναμάμητος Μήτηρ Παρθένε Ἄγνη, τῆς ψυχικῶν λύσσαι, σὺ ποίμνω μολυσμάτων, τῷ σὲ μεγαλιώσσαν.

Η Θεοτόκος προσφέρει σοι δέησιν, ὑπὲρ ἐμῆς Δέσπονα Χειρὲ, ἡ δεδεγμένος, ῥύσαι με πάσης κολάσεως.

Διὰ παντὸς ἐκείνω σε Δέσπονα, τῷ ταπεινῷ λύσσαι ψυχῷ με, τῆς μελλέσης καταδίκης καὶ κολάσεως.

Στιχηρά Προσόμοια. Σήμερον ζηγορεῖ.

Γέγονα καταγώνιον οἶμοι, τῷ ἡδονῶν ὁ παυάθλιος, γέλωσ οὐδ' ὄραμαι, αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου, ὅθεν σοι προσπίπτω, Ἀγία Παρθένε, ἴδε με τὴν θλίψιν, καὶ βοήθειά μοι ἔρεξον, καὶ δακρυόεις κάρθαρων, καὶ ρῦσαι με δέομαι, καὶ κατακλιθεῖσάν οἱ χαίροντες ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μου.

Κλῖνον μοι τὸ φιλάγαθον ἔσσο, δευτέρω Πανάμωμε, καὶ μὴ ἀπορίψης, τὴ σὲ με προσώπε, μηδὲ πόρρω πέμψης τῆς σῆς βοήθειας, δόλω γὰρ ὁ δόλιος σκεδάξει ὑπολίθου με, ἀδολόγοις πάθεσι κινῶν τὴν καρδίαν μου, σὺ δέ με σωθήρησον ὅλον τῆς αὐτῆ βλάβης ἀμέτοχον.

Αῖνον σε ὡ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεῶ ἐνατρείσον, τῇ οἰκονομίᾳ, καὶ τῇ διασωτηρίᾳ, πῶς Οὐρανὸς κλίνας, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε, ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου τῷ παθῶν, καὶ δώσῃ σοι δόξαν αἰωνίζουσαν, βαβαὶ φεικτῆ δαύματος, φεῦ τῆς διασωτηρίας σου φιλανθρώπε.

Τάγματα ἐσθίβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα, ἐγὼ δὲ τὰς πάντας νικῆσας ἀμαρτίας, οἶμοι, δέδοικα καὶ ξέμω. ὅθεν ἐδάμωσ ὑποπολμῶ, ἀθακαλίσαι σε Θεοτόκε Δέσποινα, σὺ ἐν μὴ παρίδης, ἀλλὰ ἀπύσσοι σῶσόν με, ὅθεν εἰς ἀδείαν ὀδηγήσασαι με.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η

Ε Σ Π Ε Ρ Α Σ,

Κ Α Ν Ω Ν Ε Ι Σ Τ Η Ν

Π Ο Λ Υ Τ Μ Η Ν Τ Ο Ν Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο Ν .

Η Ξ Ο Σ, πλ. Δ'.

Ω, δὴ, α. Ἀρμαπλάτῳ Φαραώ.

ΑΙΨΡΕ κατάρως παλαιᾶς ἢ λύτρωσις, καὶ δ'ολογίας πηγῆ·
χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, ἄδω ἢ καθαίρεισις, θανάτῳ ἢ ἀναίρεισις.
χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χαριῶν δρύχαρον, χαῖρε Θεο-
τόκε Πανύμνητε.

ΑΨΡμα τῷ Λόγῳ λογικὸν καὶ ἔμφυχον, Χαῖρε Πανάμωμε. Δαβιτικὸν
χαῖρε, ἄρμα πολυάνυμον, ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἢ ἀσυγκρί-
τως, ἡδ' Χερεβίμ ὑδρὲρσασα, καὶ ἡδ' Σεραφίμ ὑδρὲρσασα.

ΙΨρωτέρα νοερῶν Δωάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε κτιστῆς πάσης,
ἁνώτερα φύσεως. χαῖρε Θεῷ παλάτιον, χαῖρε πύρνε Θρόνε. χαῖρε
λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυριάνυμμε Δέσποινα.

ΡΨάβδος ἐκ ρίζης Γεσαῖ βλασήσασα, χαῖρε ἀμόλυπτε, χαῖρε βλασῶ
ράβδω, τῆς Ἀραωνίτιδος, διαγραφείσα πρότερον, μουσικῶς καὶ βαθέως,
ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρνα, ἔτω τὸν Χειρὸν σὺ ἐξήλωθης.

Ω, δὴ, γ. Οὐρανίας ἀψίδος.

ΙΨχυράτατον ὄπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα. χαῖρε κραταιὰ προσκομία.
χαῖρε ἀντίληψις. χαῖρε βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε Τείχος, ἡδ' προσ-
καλεμβύων σε, χαῖρε τῷ Κόσμῳ χαρὰ.

ΣΩτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε σεβρὸν ἔρεισμα. χαῖρε τῷ Ἀδὰμ καὶ τῆς
Εὔας ἢ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν δ'υκλήϊαν.
χαῖρε ἢ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

ΧΑῖρε ἀφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τῷ Ἡλίῳ νεφέλῃ,
χαῖρε ἐξιδόξε, καὶ ἐξελάλητε, τῷ Βασιλέως καθ' ἑδρα, χαῖρε
πόλις ἔμφυχε Χειρὸ τῷ ζῶντος Θεῷ.

Α Περὸ γαμὲ Μῦτερ, χαῖρε Ἀγνή Δέσποινα, χαῖρε ἢ ἀήροτος χαῖρα
ἢ ἀγαργήτος, ἢ γεωργήσασα τὸν γεωργὸν ἢ ἀπάντων, χαῖρε γῆ
ἀλήθειαν ἢ ἀπατείλασα.

Ω, δὴ, δ'. Σὺ με ἰχὺς Κύεε.

Α Ναπλή, τῆ Παξινα ἀπαυγάσματος, ἢ Ἡλίας τῆ ξανατείλαντος.
πρὸ Εἰσφόρα ἐκ τῆ Παξός, χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κέφι καὶ ἔμ-
φυχε, Παρθένε χαῖρε Μῦτερ, χαῖρε ἄλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη Πα-
νάμωμε.

Σ Ὑ τὸ χρυσὲν, θυμιατέλιον Δέσποινα, τῆ ἀσέκτε, καὶ αὐλὴ αἰθρα-
κος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρράχῃ, τῆς Ἀδαμιαίας ᾠδακοῦς τὸ χει-
ρόραφον, διό σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἢ χαρὰ καὶ ξυφὴ
καὶ δόξαυσις.

Σ Ὑ ἢ βροπὸν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, ἢ Ἀγγέλων, σέφος καὶ
ξάδιμα, διὸ ἢ γῆ καὶ ὁ Οὐρανός, μίαν Ἐκκλησίαν, σπισάμωμοι
παναρμόιον, τὸ χαῖρε σοὶ βοῶμεν, χαῖρε Δέσποινα Κόσμε, χαῖρε πᾶν-
των ἀνθρώπων βοήθεια.

Κ Λίγη σιπη, ἢ Σολομών ἀποδείξαφε, κυκλωμένη, διωποῖς ἐξή-
κοντα, χαῖρε Παρθένε ἢ κιβωτός, ἢ κερχυσωμένη, τῆ νοπέ ἀ-
γιάσματος, λαβίς ἢ θεία χαῖρε χαῖρε βᾶτε πυρφόρε, χαῖρε πύλη καὶ
κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Ω, δὴ, ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Ν Οἰρανὸν σαβακείαν, ἢ τυραννικὴν διαίρειον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀ-
λύτως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου με πάραχε, ἴνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμη-
νικῶς Δέσποινα κράζω, χαῖρε πάντων ἐλπίς ἀπατάιχυντε.

Ω Σ χαρὰν συλλαβῆσα, χαῖρε ἰαφάμωμοι, χαῖρε ἰαφάγνε, χαῖρε τῆς
ἀγνεας, πορφυρόχροον αἴθος ἠδύπνοον, χαῖρε Παρθένιας, κοκκο-
βαφίς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεᾶ τὸ εὐδὲς ἀσφράδιον.

Μ Ὑσιπὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἠδύπνοον μύρον ἢ βρύσσα, χαῖρε θεία
κρίων, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα, χαῖρε ἢ τὸν βόθρυν, τὸν
τῆς ζωῆς καρποφορῆσα, ἀγαργήτος ἀμπελος Δέσποινα.

Α Διόδωτε πύλη, χαῖρε ἢ διώδωσε Χειρὸς ὁ Κλειος, Παραδείσου
πύλας, ἢ ἀνοίξασα χαῖρε τῆς τίκωσις, χαῖρε ἢ ἧς χαίρει, ὁ Οὐ-
ρανός καὶ γῆ χοροῦει, ἢ τὰ ἀνω τοῖς κάτω συναΐασα.

Ω, δὴ, ε'. Τὼ δέουσιν ἐκχεῖ ἀπὸς Κύεον.

Η Εἰμφυχος χαῖρε Δέσποινα κόχλος, ἢ κογχύλη σῶν ἀχρῶτων αἱμά-
των, πορφυραυγὴ, ἐρυθρὰν ἀλεργίδα, τῆ τῆ παντός Βασιλεῖ πορφυ-
ράσασα, τὼ γύμνωσιν τὼ τῆ Ἀδάμ, ἢ σκιεπάσασα χαῖρε Πανύμνητε.

ΣΤηρίζει μετ' τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰδητὸς ἄρτος Κόρη, χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κραταίει, τὸ σὸν ἀδούμην ἅγιον ὄνομα. ἐντευθεὶ καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ Χαῖρε κραυγάζει σοι.

ΔΥχνία ἢ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβωτὸς ἢ θεοχώρητος χαῖρε, χαῖρε σκηνὴ, χαῖρε ἅγιον ὄρος, χαῖρε τὸ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἐμφυχε. παλάτιον χαῖρε Χειρᾶ, χαῖρε Τέμενος Θεῶν πολύφωτον.

ΥΠέρανε ἐσθ' ἀμάμα χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ἐξαιρέτων αἴθος, χαῖρε κοινὴ, τῆς ἀνθρώπων τῶ γένεσ, φιλοτιμία καὶ χάρις Θεοδότου, τὴν ἀτιμὸν φύσιν ἡβ' βροτῆν, ἢ τιμήσασα Χαῖρε τῷ τῶν σε.

Καδισμα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

ΧΑῖρε θρόνε πνεύματι τῶ Θεῶ, χαῖρε Κόρη καθεδρα Βασιλική, κλίτη πορφυρόρατε, χρυσοπόφυρε θάλαμη, χλαμὶς ἀλεργόχοι, τιμαλφίστατον Τέμενος, ἀσρατηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτοκε, δαδικάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχουσε βράπεζα, θεοδόμητον σκηνώμα, χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιοθάλαπτε, χαῖρε μόνη ψυχῆς με ἀσπίστεια.

Ω, δὴ, ζ'. Θεῶ συγκατάβασι.

ΗΜόνη ἀπείρανθος, ἢ μόνη ἀφθορος χαῖρε Δέσπονα, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἢ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος. τὸ ζῶντον χαῖρε καὶ φεικτὸν μυστικόν, χαῖρε Ἀγγέλων ἑσφὴ, χαῖρε ἀνθρώπων χαρὰ.

ΣΙῶν πόλις ἐμφυχε, τῶ Βασιλεῶς ἡβ' Βασιλείων Χειρᾶ, καὶ ἢς ἐλαλήθη δεδοξασσάχα χαῖρε Θεόνηφε, χαῖρε ἢ κλίμαξ δὲ ἢς μεταβαίνομε, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν.

ΔΕμῶν θεοφύλιτος, δ' αἰδῆς κήπος θεοβλασάργητος, ἀνδείχθης Παρθένε, ἀδυναστίαις αἴθος ἀνθήσασα, διὸ συμφάνως τὸ χαῖρε σοι κράζομε, χαῖρε χαρᾶς χορηγὴ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμῶ.

ΥΠέρτιμε Δέσπονα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύξασαι, ἵνα σοι χαρμουσίως τὸ Χαῖρε κράζω, χαῖρε ἄγνείας πηγὴ, χαῖρε περιεὶον πάσης καθαρότητος, χαῖρε δοχεῖον Θεῶ, χαῖρε χροεῖον Χειρᾶ.

Ω, δὴ, η'. Εὐλογεῖτε παῖδες.

ΙἜσαι ἐκ ρίζης, χαῖρε ράβδος βλασίσασα, χαῖρε ἀποτίσιως ἀνθηφορῶσα, αἴθος τῶν Χειρῶν ἑρῶν, χαῖρε πῖον ὄρος, χαῖρε καπίσιον, χαῖρε Θεῶ ὄρος, ἐκ ᾧ κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ἀδόχησε ἀπὸ ἡβ' αἰώνων.

ΣΙδηρᾶ σου ράβδω, κραταιᾶς ἀντιλήφεις, ὡς ὑλακπῆτας κινῶς, ὡς ἄρμαρῶδες θῆρας, τὰ καὶ ἐκλυκλῆντα τῷ πεπαινώ με ψυχῶν, ἀποδόβει πᾶσιν, δεινῶς με πολιορκεῖντα, ἵνα τὸ Χαῖρε σοι Παρθένε κράζω.

Ω Ραιώθης ὄλι, τὸν ἀραῖον ἐν κάλλεσιν, καὶ ὑπὲς ἀνδράπων Χεῖρον
τεκῆσα, ἢ ἐν γυναιξίν ἀραία, δίοσοι τὸ Χαῖρε κράζοντι χαίρον-
τες, χαῖρε Θεοτόκε Ἀγνή Κεχαριτωμένη. χαῖρε τῆς Κτίσεως ἐνδοξότερα.

Δ Αρνὴλ ὁ εἶδεν, ὅρος πρὶν ἀλατόμυτον, Θεοφρητὸρ χαῖρε ἐξ ἑ ἐτμή-
θη, ἀκρογωνιαίος λίθος, χαῖρε Θεοδόχε, ἀνδρακοφόρε λαβίς. χαῖ-
ρε τῆς αὐλῶν Ἀγγέλων ἀγιατέρα, χαῖρε τῆς Κτίσεως τιμιατέρα.

Ὡδὴ, ε'. Εἴρειξε πᾶσα ἀποι.

Γ Δέσε πᾶσαι θρῆναι, μακαρίζεσι τὴν αἰμακάρισον, ὡς προσφιλύσας,
Θεοφρητὸρ ἐκ θεῆς Πνεύματος, ἢ ὡς τεκῆσι τὴν χαρὰν τὸ Χαῖρε
βοῶσι σοι, χαῖρε ζωῆς Θεσαυρὲ, χαῖρε κρήνῃ φυκιδὸν μέλι βρύσσα.

Ω Ρῥωσας Δέσποινα Ἀγνή, τὸ προπάτορος Ἀδάμ τὸ ὀλίθημα, καὶ
τῆς προμήτορος Εὐας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας, ὡς ἐν αἰτία
τῆς χαρᾶς, τὸ Χαῖρε βοῶμε σοι. χαῖρε χαρὰ τῆς Πιστῶν, χαῖρε τῆς Χει-
σιανῶν ἀγαθίαμα.

Α Ἔιον χαῖρε σοι βοῶν, ἐν σοὶ γὰρ ἐσιωδῶς ἢ ἀίδιος, χαρὰ ἐσπλώσσε
Παρθεῖς Κόρη Θεοφρητῆτα, χαῖρε Παράδεισε φυτῆς, χαῖρε ἢ
χρυσόρρεθρος ἀθανασίας πηγὴ, χαῖρε νέκταρ ἀληθείας ἢ προχέουσα.

Ν Ὑσαι με βέλει γλυκερῶ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Πανύμνητε, ἢ ἐκβιά-
ζει με, χαῖρε σοι κράζειν δεῖ παντὸς ἢ βοῶν, χαῖρε γαλιλίε λιμνῶ,
χαῖρε ἢ ποτιόασα, τὸν νοιτὸν Φαραῶ, γλυκυτάτη ἀδάβατος θάλασσα.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὡ τὸ Θεοδόχε Πνεύματος.

Χ Αἶρε Παρθεῖς Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἢ ἐλπίς, χαῖρε Κόσμος καθάρ-
σιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ἢ τῆς δάλας σε σάξουσα, ἢ τὸ θανάτω
χαῖρε κατάλυσις, ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδειτος, χαῖρε ἀντίληψις, τῆς προσ-
καλεμηθῶν σε, χαῖρε Θεῶ, θεῖον ἐνδιαίτημα ἢ Ὁρος Ἀγιον.

Χ Αἶρε Θεοτόκε Παύλαγε, χαῖρε πηγὴ τῆς ζωῆς, χαῖρε κλίμαξ Οὐραίνε.
χαῖρε πάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς Κτίσεως, ἀλογημένη χαῖρε
πανάμωμε, δεδοξασμένη χαῖρε ἀμόλυπτε, χαῖρε πανύμνητε, χαῖρε θεῖον
σπλώμα, χαῖρε σεμνὴ, χαῖρε Μητροπάρθενε, νύμφη ἀύμωστε.

Δ Ἐσποτα Κύριε εὐσπλαγχνε, τὸν σὸν οἰκέτιν ἐμὲ, τὸν πολλα παροργί-
ζοντα, τὴν σὴν ἀγαθότητα, ταῖς ἀδέσμοις με πρᾶξις, μὴ ἀπορρί-
ψης τὸ σε προσώπε Χεῖρὲ, ταῖς ἰκεσίαις τῆς κησάσης σε, ἡμάρτον, ἡμάρ-
τον, ὡς εἰδὲς σοι ἔπερος ὁμολογῶ, ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με ὡς πολυέλεος.

Χ Αἶρε Μητρόθεε Δέσποινα, χαῖρε ἢ μόνη ἐλπίς, τῆς βροτῆς ἢ ἀντίλη-
ψις, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτός. ἡγαλισμένη χαῖρε πα-
λάτιον, τὸ φωτοφόρον χαῖρε λαμπάδιον, χαῖρε ἀμόλυπτον, παρθεσίας καύ-
χημα, χαῖρε πηγὴ, βρύσσα ἰάματα τοῖς προσεῖσί σοι.

Τῆς ΔΕΥΤΕΡΑς ἙΣΠΕΡΑς,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

Τ' ΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'. Ὑμνὸς διωδύσας.

ΑΓία Παρθένε Μήτηρ Θεῶ, ἀκυσσον φωνῆς με, ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σέ, καὶ ἐν τῷ ταῖς χεῖρας με ἐπαίρειν, πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς σὺ πάντῳ λόγητε.

Γενῶ μοι Παρθένε καταφυγή, καὶ πρὸς ἐργασίαν σιωεργεία τῆς ἀγαθῶν καὶ βίε πάντος χειραγωγία, καὶ ὁδηγία πρὸς θεῖαν κατὰ σσιν.

Ρῆσαι με γεννήτης, ἡ ἐμαυτῆς, δι' ἔργων ἀπέπων, προσεξέησα Δουλωτῶν, καὶ ταῖς ἐκκοίταις τῆς Μητρός σου, τῆς αἰωνίης βουφῆς με ἀξίωσον.

Στῆς ἀδυσθείας με ἡ ἰχὺς, τῆς ἀπυλλισμῆς διανοίας με ἡ ἐλπίς, τῆς ἐσποτισμῆς με καρδίας, σὺ εἶ τὸ φῶς ἡ ζωὴ ἡ ἀδύκλῆσις.

Ω, δὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νοεῶς καθορᾶν σε δεῖ πάντος δίδε μοι, καὶ τῷ γλυκυτάτῳ φωτί σου ἀφαιραυγάζεσθαι, εἰς ἀνεκλάλητον τῆς ταπεινῆς με καρδίας, ἀφροσύλῳ Δέσποινῳ καὶ ἀγαθίῳ σσιν.

Ανεξάλειπτον πένθος, δειλικές δάκρυον, θεῖον ἐνδεῖστον φόβον, θερμὴν κατάνυξιν, ἀγνὴν ταπεινώσιν, καὶ στυγεῖβλῶ τῆς καρδίας, Θεοτόκε Δέσποινῳ δός μοι καὶ σώσον με.

Επί γῆς ἀμαρτάνων, τὸν Οὐρανὸν δέδοικα· ἔπος γάρ μοι ἔσαι τῆς δικῆς τέτων κατήγορος, ἀλλὰ ἐπαύθῃ με, κόλασον Σῶτερ οἰκτιρῶν, καὶ τότε συγχώρησον τὰ ἐπταισμῆρά μοι.

Νοεῶν προθυμίαν, πόθον αἰεὶ ζέοντα, ἔρωτα θερμὸν μετανοίας, σπῆδὸν ἀκμάζουσιν, δός μοι Παύμνητε, ὡς αὐτὴν πενήθεις ἐνθάδε, τύχῳ ἀδύκλῆσις αἰωνιζέσης ἐκεῖ.

Ω, δὴ, δ'. Σύ με ἰχὺς Κύριε.

Η Καθαρά, καὶ χρυσαυγῆς καὶ ὀλόφωτος, τῆς Ἡλίας τῆς Ἐκκαταείλουτος, πρὸ Ἐσφοφῶν ἐν τῷ Πατρὸς, νεφέλῃ Παρθένε, τὸ σκόπος με

φωταγώγησον, τὸν πόνον τῆς ψυχῆς με, τῆς καρδίας τὴν θλίψιν, τῶν γλυκεῖσιν φωτὶ ἀδαμύθισαι.

Διὰ παντὸς μὴ ἐκλίπῃς με σκέπτουσα. σὲ γὰρ ἔχω μόνῳ καταφύγιον, ἐν πειρασμοῖς ὑδαρτιστῶ, ῥύσιν ἐν κινδύοις, ἐν συμφοραῖς παρὰ μύθιον, προσάτῳ ἐν ἀνάγκαις, ἀθυμίαν ἐν λύπαις, καὶ χαρὰν ἐν ταῖς θλίψεσι Δέσποινα.

Τὸν Μαναστῶ ὑσπλαγχνὲ πρὶν κατηλέησας, καὶ τῶ βίῳ τέθεικας ἀδύδειγμα, τῆς ἀσυγκρίτου ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας, καὶ τῆς πολλῆς ἀγαθότητος, ἐμὲ δὲ νῦν βασιλάγχνας, εἰπερ σώσεις οὐκίρμων, ὑπερβαίνεις τὸ πρῶτον ἀδύδειγμα.

Ρεῖθρον ζωῆς, πηγῶν ἀθάνατον βλύσασα, κενεμύθῳ κένωσιν ἀκένωτων, ἐκκενεμύθῳ δὲ μηδαμῶς, ἀλλ' ἐν τῷ κενεῖσθαι, ὑπερχειλῆ καὶ ἀκένωτον, καὶ πλήρη διδευμύθῳ, ἀπειρόγαμε Κόρη, ἀθάνατε ζωῆς με ἀξίωσον.

Ω, δὴ, ἐ. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υδατόρρυτε νέφη, δείξον με τὰ ἔμματα Θεογονήσια, θαλαρῶν δακρύων, καὶ ὑδάτων θερμῶν ὑπέζοντα, θαρινὰς λιβάδας, τῶν πρισμῶ καὶ τῆ ἐκθλίψει, ἀνοιγμύθας Ἀγνὴ τῆς καρδίας με.

Ως πολυδακρυῶ βίον, καὶ ὡς πολυστόμακτον αὐτῶν διάουλον, δυσωπῶσε Κόρη, εἰς ἀδύκλιπτον καὶ εἰς ἀνάφυξιν, τῆς πολυπαθῆς με, πολυαδύωστε καρδίας, ἐταργῆ τὴν σὴν μνήμῳ ἀδύχεμοι.

Εκ καρδίας στυάζω, καὶ ἐκ ἔχω Δέσποινε τὸν ἐλεῖντα με, καὶ πικρῶς δακρύων, καὶ ἔδεις συμπαθεῖ μοι φιλάγαθε, σῶσον δέ με μόνος, ὡς ἀγαθός καὶ ἐλεῖμων, καὶ διωάμμος πάντα τῶ κράτει σε.

Νοπήσ ἄφροσυνῆς, καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ σωπείας με, φωτεινὸν χιτῶνα, καθαρῶντε ἱμάτιον εὐδυσσον, ὅπως τῶ νυμφῶνος, μὴ ἐκβληθῶ μὴ ἔχων γάμος, Θεοτόκε ἐπάξιον εὐδύμα.

Ω, δὴ, ε'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Οδύρομαι καὶ στυάζω καὶ κλαίω, καὶ θρηνῶ ὀλοφυρόμμος ὅταν, τῶ σε Τίς, τὴν φεικτῶ παρυσίαν, ἐνθυμηθῶ καὶ κατίδω τὰ ἔργα με, καὶ δέδοικα καὶ δειλιῶ, τὴν ἀλάθητον Κεῖσιν Θεόνυμφε.

Αμόλωτε ἀπειρόγαμε Κόρη, μολυνθεῖσαν ἡδοναῖς τὴν ψυχῆ με, καὶ λυθῆ, κατανούξεως θείας, καθαρτικῶντε δακρύων ὑπόλασον. καὶ ῥῦσαι με τῆς φοβεραῆς, τῆ πυρός τῆ ἀσβέστου κολάσεως.

Οτ' κέντημαι παρρησίαν εὐσπλαγχνὲ, ἀκένωσαι καὶ ἰδεῖν ἁμαρτήσας, εἰς Οὐρανῆ, τὸ ἀμέτρητον ὕψος, εἰδὲ κληθῶμαι ὑός σου ὁ ἄσωτος. ἀλλ' οὐκίτερὸν με δωρεῶν, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Λ Αγόνων σε ἐξ ἀγνῶν ὄν ἔτεκες, Θεὸν Λόγον Θεοτόκε δυσώπει, ἀμαρτιῶν, ἀρτυρανεύσαι μοι λύσιν, καὶ τῆς αὐτῆς γλυκυτάτης μετῆξαι, καὶ εὐσέως τῆς ἐκλεκτῆς, ἀξιώσαι ἐν ἄρᾳ τῆς Κεϊσείας.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γενένης καὶ ἐμπαρησμόν, τὸν βρυγμὸν τῆς ὀδόντων, καὶ τὸν κλαυθμὸν, τὸν ἐλεεινότατον, χαλεσμόν καὶ πικρότατον, τὸ τῆς Ἀγίων κλήρα καὶ τῆς ὀμιγύρεως, ἐνδυμασίῃ φείξον, ψυχίμω καὶ εὐσείῃ, καὶ τῆς γραμματείας, τῆς μουσικῆς χρεῶν σε, ἐξαλείψαι ἐπίχειρτι, κατανύξαι δάκρυσι, σιωπῶν ἀκαταίχμων, ἔχουσα τὴν Ἀγνὴν Θεομήτορα, δι' αὐτῆς γὰρ ἡ ἄφρασις δίδεται, τοῖς αὐτῆς ὀρθοδόξως Θεοτόκον δεξάζουσιν.

Ὡδὴ, ζ'. Παιδὲς Ἐβραίων ἐν καμίνω.

Υ Μνον χειλῶν ἐξ ἀνάγνων, τῆ Παράγνῳ σοι προσφέρα Θεοτόκε ἑραγῶν λογισμῶν, ῥυθύναι δυσωπῶν σε, καὶ μολυσμῶν τῆ σάρματος, ἃ ἀμόλυτε Κυρία.

Η Νοίξας πύλας Παραδείσου, ἃς ἀπέκλεισεν ἀνθρώποις ἡ προμήτορ Θεομήτορ διὸ, κάμοι τῆς μετανοίας, ἀνοιξὸν πύλας, πύλω μοι, ἀνοιγύσας Παραδείσου.

Π Ἄντων Ἐθνῶν τε καὶ δαιμόνων, τὸν ἀκάθαρτον ἐμὲ ὑπερβαλλόντος, ἐλεήμων Χειρὲ, δεξάμενος τῆ πλήθει, τὸ σε ἐλέης κάθαρτον, καὶ γενένης λύξασάι με.

Δ Εἶξον τὴν σὴν φιλανθρωπίαν, ἡ κληήσασα φιλάθρωπον Δεσπότην, ἐπ' ἐμοὶ τῆ πτωχῶ, καὶ ὄντως ἀπανθρώπῳ, καὶ φιλανθρώπως οἰκτερον τὴν ἐμὴν μισανθρωπίαν.

Ὡδὴ, η'. Ἐπταπλασίως κάμνον.

Α Μαρτυλῶν προσφύγιον, ταπεινῶν ἰλασήμεον, τὴν ὀδυνημῆνίμω, καὶ θλιβομῆνίμω Κόρη ψυχῶ, καὶ διωκεῖ πιζομῆνίμω σκοτία, φωτίσε γλυκυτάτῳ, νοιρῶ ὀφθαλμῶ, ἰλάριων καὶ δεῖξον γαλλωῶντα ὄλον.

Ν Ενεκραμῆρον ζώωσον, τεθαμῆρον ἐξέγειρον, καταβεβλημῆρον με τὸν νῆν ἀνάσπασον, νεκρῆς ἡ ζωώσασα, τῆ ζωοφόρῳ τόκῳ σε, ὡς αὐτοζωῶ ἐν ἀληθείᾳ πεῖσσα, Μαρία Θεοτόκε ὑπερβλομημῆν, ὑπερδεδοξασμένη καὶ Κεχαριτωμῆν.

Τ Ης ἀμετῆτα Δείματα, καὶ πολλῆς ὀσπλαγγνίας σε, οἶδαμὲ τὸν πλετον οἱ εἰς σε πισύοντες, διό σοι προσπίπτομῳ, σὺ τῆ ἀσάτῳ πάντες θερμῶς, δεῖσαι ἀμαρτήσαντας καὶ σοὶ προσφυγόντας, ἐκ ἔσι γὰρ ἐκ ἔσιν, ἀμαρτία οἰκτίρμων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν νικῆσαι δυναμῆν.

Τ οὺς ἐν πελάγει Δείματα, χαλεπῶς κινδυνύοντες, ἔρροι καὶ λιμένες, σωστικοὶ προσδέχονται, κάμῃ κινδυνύοντα, τοῖς νοσημῶσι κύμα-

σι, πρόσδεξαι κὴ σώσον, ὁ λιμὸν τῆς ἐν ζάλῃ, τῆς καταπονεμένων, προσβολαῖς τῆς δαιμόνων, ἀπίληψις κὴ σπέπη, κὴ ξένη προσασία.

Ωδὴ, Γ'. Ἐξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ Οὐρανός.

Ολόφατε λυχρία χρυσοφαῖς, ἠλιόμορφε Κόρη γλυκύτατε, ὡς φωταυγῆς, φάτισον ἀγίασον συμπαθῶς, κὴ κατανύξει κάθαρων, πλυῖασα τῶ ρύπε με τῆς παθῶν, ὡς αὐ κεκαθαρμένος, ὁρῶσα τὴν Εἰκόνα, κὴ προσκυνῶ κὴ κατασάξωμαι.

Νεφέλι χρυσαυγῆς τε κὴ φεραυγῆς, ἡ τῆς δόξης Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἡ τὸ γλυκὺ, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τῶ ζωαρχικῆ, τὸν πρὸς Ἡλίον Ἡλιον, ἡ ἔξανατέλασα σαρκικῶς, τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μας, τὸ σκότος τῶ νοός μας, γλυκεῖ φωτίσας καταλάμψαμενον.

Θαυμάσασιν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, ἐπὶ γῆς τε οἱ ἀνθρώποι Κύριε, εἰ συμπαθῶς, σώσεις τὴν ψυχὴν μας ὡς ἀγαθός, κὴ ὑπογνόντα πάντοθεν, τῆς σῶν ἀξιώσεις με οἰκτιρῶν, κἀγὼ μεγαλοφάνως, ἐν ἅπαντι τῷ Κόσμῳ, ἀνακηρύξω τὰ ἔλεός σου.

Παράδοξον εἰργάσω πρᾶγμα σεμνὴ, τὸν σὸν πλάσιμ πεῦσσα κὴ Κύριον, παρᾶξον κὴ νυῦ, ἔπερον τεράσιον ἐν ἐμοί, ἀμαρτωλὸν κατὰ κριτον, οἰκτιρον ἔλεπον δυμῶς, κὴ σώσον φιλανθρώπως, ὡς Μήτηρ φιλανθρώπως, φιλανθρωπίας τὸν ξανάιον.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ω τὸ πρῶτο δόξε θαύματος.

Δένδρω ἀκάρπῳ ὁμοίωμα, γῆμα ὡς φύλλα κονά, πρὸς κείμηνος ἄγιον, κὴ πτοῦμαι Δέσποτα, μὴ ἐκπόφας ἐκπέμψης με, εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον κὴ αἰώνιον, ἀλλὰ πρῶτα κὴ ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, ὅπως ἐνέγκω σοι, ἐναρέτων πράξεων καρπὸν καλόν, κὴ ἀξιοθῆσωμαι τῆς Βασιλείας σου.

Εσποτισμένος τοῖς πάθεσι, κὴ ἀμαρτίαις δεινῶς, εἰς κρημνὸν ὑπογνώσεως, σπείρω ὁ παλαίπαρος, ἐμπεισεῖν ἀλλὰ πρόφθασον, ὀλογομένη Θεοχαρίτωτε, λάμψον μοι φέγγος τῆς διαπλαγγηρίας σου, κὴ ἐποδήγησον, εἰς ὁθὴς ὀφείλας με πρῶτα καλῶ, προσκυνῶ κὴ δέσμαι, μὴ ὑπεείδης με.

Οπον τὸν βίον ἀνήλωσα, κὴ τὴν ζωὴν μου αἰχρῶς, κὴ ἀσάτως φιλανθρώπως, μὴ προχῶν τὸ σινδόν, ταῖς ἐκείθεν κολάσεις, ἀλλὰ θερμῶς με, νυῦ ἐπιστρέφοντα, δέξαι Σωτῆρ μας ὡς περ τὸν ἄσωτον, τῆς Ἀποστόλων σου, κὴ πάντων Ἀγίων σου σεπταῖς λιταῖς, κὴ τῆς Κυριότητός σου Χειρὸς κὴ σώσον με.

Χαῖρε Θεοτόκα Δέσποινα, χαῖρε Θεῶ κάθαρὸν, οἰκητήριον Ἀβρανῆ. χαῖρε Θεῶν ὄχημα, τῶ Λόγῳ Θεοχάρητε. τὸ θεοδόξικτον χαῖρε παλάτιον. χαῖρε θησαυροσελῆ θεοπάροχον, θαλάμος ἐμφυχος, Θεῶ θεία βασιλεύσα κὴ κισσῶτε, κὴ κατοικητήριον τῶ θεῶ Πνέματος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΠΑΝΤΜΗΝΤΟΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ἀρμαπλάτῳ Φαραώ.

ΥΜνολογίαις ἱεραῖς ὑμνήσωμεν, τὴν πολυῦμνητον, τὴν τὸν Θεὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον τέξασαν, τὸν μόνον ὑπερύμνητον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα φύσις, ὃν Οὐρανῶν τὰ στρατόματα, θείαις ὑμνοδίαῖς γεραίρῃσι.

Τὸ καθαρόν τῆς παρθενίας Τέμενος, τὸν τῆς ἀγνείας ναόν, τὸν ἱερὸν δόμον, τὸν δῶδὴ θάλαμον, τὸ φωταυγὲς ἀνάκτορον, τῆς χαίρων τὸν οἶκον, τὸ Ἰησοῦ τὸ παλάτιον, τὴν δόλοημεσίῳ ὑμνήσωμεν.

Οὗτος δικαίαις ἀγαπῶν φιλάνθρωπε, καὶ συμπαθεῖς ἐλεῶν, ἁμαρτωλὲς πάντας, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ἁμαρτωλὸν ὑπάρχοντα, καὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, πολλὰ σε ᾤξασκεραίνοντα, οἴκτειρον ἐλέησον σῶσον με.

Ο Κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς Θεὸς ἡμῶν, σὲ λογικὸν Οὐρανόν, ἐπὶ τῆς γῆς ἄλλον, Κόρη κατεσκδάσσε, τῆς Οὐρανῶν ἀνώτερον, καὶ λαθῶν Οὐρανίας, Δυνάμεις ἐν σοὶ κατώκησον, ὃ ἐν Οὐρανοῖς μὴ χωρέμενος.

Ω, δὴ, γ'. Ο' σερειώσας κατ' ἀρχάς.

Ο Πρὸ νεκράσεως νεκρὸς, ὃ πρὸ ταφῆς τεθαμμμένος, ὃ πρὸ μνήματος ἐν μνήματι μένων, τῆς λιθώδους καὶ σκληρᾶς, ἀναλγησίας Δέσποιντα, τὴν τῆς ζωῆς Μητέρα, σὲ ἱκετεύω ζωῶσαι με.

Η Καλομένη τῆ Γακῶβ, ἡ ἐκλεκτὴ πρὸ αἰῶνων, ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ καὶ ὠραία ἡ Παρθένος ἐν ταύτῃ, καὶ Μήτηρ ἀπειρόγαμος, Θεογονήτορ Κόρη, ἡ σωτρία με σῶσον με.

Η Ἀνεξάντλητος πηγὴ, ἡ ἀδαπάνητος κρήνη, ἡ ἀνάσας καὶ ἀφθονος βρύσις, τῆ ἐλέως ὁ κρατὴρ, τῆς οἴκτιρμῶν ἡ ἄβυσσος, τὸ τῆς φιλάνθρωπίας, πέλαγος Κύριε σῶσον με.

Τὸν πονηρὸν ἢ ἀγαθὸν, τὸν ἐν πολλῇ ἀσπλαγχνίᾳ, ἡ ἀκύνωτος πηγὴ τῆ ἐλέως, τὸν αἰχρὸν τὸν ρυπαρὸν, ἢ καθαρά καὶ ἁμωμος, ἐμὲ Παρθένε σῶσον, καὶ πάντων τέτων ἀπάλλαξον.

Ω, δὴ, δ'. Σύ με ἰχὺς Κύεε.

Ισχουσε πρὶν, φθόνος, Θεῷ ἐξοίσει με, ἢ σερῆσαι Ἑυφῆς Παραδείσου
τε, καὶ πρῶθεναι με τῇ φθορᾷ. ἀλλὰ σὺ Παρθοῖε, ἐκτὸς φθορᾶς
ᾠδινήσασα, Χειρὸν τὸν ποιητῶ με, ἀφθαρτίσασα πάλιν, Παραδείσου
πολίτη με ἔδειξας.

Νἔκταρ ἡμῖν, τῆς ἀσπλαγχνίας ἐπήγασας, οἷα κρῖν ῥεῖθρον γλυ-
κὺ βλύζουσα, ἢ καθαρὰ νάσσα πηγὴ, νάμα ζωηφόρον, ἢ ὕδωρ πό-
τιμον βρύουσα, διό με Θεοτόκε, τὸν φλεγόμενον δίψει, τῷ ἐμπύρων πα-
θῶν καταδρόσισον.

ΗΘεοποιῶς, τὰ πατρικά σε ἐπιτάγματα, καὶ τὸν πλεον, ὅ μοι ἐνεχέ-
εις, ἐν ἡδοναῖς δεδαπανηκώς, γέγονα τῷ θεῶν, χαρίτων πρῆξις
ὁ ἀθλιος, διό μετανοῶντα, σὺ ἐξομολογήσει, μὴ βδελύξῃ με εὐσπλαγ-
χνε Κύεε.

Επὶ τῆς γῆς, ἔδεις Παρθοῖε ἀμόλιωτε, ἐμοιούθη, ὡς ἐγὼ ὁ βέ-
βηλος ἢ κατεχράνθη ταῖς ἡδοναῖς, Ἀχραντε διό σοι προσωπίτω δέ-
ξαι ἢ σῶσον με, πρὸς βεβαίαις σε πανάγνοις, ὡς Θεῷ Λόγε Μήτηρ, ὡς τὰ
πάντα ῥαδίως αἰύουσα.

Ω, δὴ, ε. Ἴνα τί με ἀπάσω.

ΑΠοεῖα καλύπτει, τὸν ἀσθενήτον τόκον σε Δεῖσσινα, πῶς καὶ τί κτεῖς
βρέφος, ἢ ἀγνόεις Παρθοῖος ὑπάρχουσα, ἀληθῶς ἢ φύσις, ἐν σοὶ
καινῶς καινοποιεῖται, ἢ οἱ νόμοι αὐτῆς καταλύονται.

ΠἈρρήσιαν μεγάλω, πρὸς τὸν ἐκ λαγόνων σε τεχούνη Κύεον, κερ-
πιμῶν Κόρη, ὅσα θέλεις αἰύεις ἐκάσοτε, ἢ ἰχὺεις πάντα, Παντο-
διώμα Θεῷ Μήτηρ, διό θέλησον μόνον ἢ σώσεις με.

ΜΗ βραδυῆς ψυχῆ με, ἐπὶ τῷ μακρᾷ ξενιτεῖαν ἐμμήουσα, ἀλλὰ
δράμε τάχος, τῷ Θεῷ ἢ Πατρὶ ἐξαγγέλλουσα, ἵνα λάβης λύσιν,
ὡν πρὸς κακῶς ἐπολιτεύσω, ἀσωτία τὸν βίον αἰύουσα.

ΩΣ ἐν κλύδωνι σκάφος, ἐγὼ γε βυθίζομαι, παθῶν τοῖς κύμασιν, ἀ-
παθείας ἔρμε, τῷ χειμᾶνος μοι λύσον τὸν κίνδυνον, τῷ ἐπίσκεψιν
σε, ὡς ἱεραὺ ἀγκυραν δεῖσα, κυβερνήτε Θεῷ Μήτηρ Ἀχραντε.

Ω, δὴ, ε'. Τῷ δέισιν ἐκχεῶ.

ΕΥρύχωρον τῷ Δεῖσσι τε σκλύωμα, ἢ παλάτιον δῶδες τῷ Λόγε, ἢ λο-
γικόν, τῷ τῷ λόγῳ τὰ πάντα, πεποικηκός Χειρῶ ἐνδιαίτημα, Πα-
νούμητε Μήτηρ Θεῷ, τῷ ἀθλίαν ψυχῶ με ἐλέησον.

ΣΥνέχει με ἐγκλημάτων θάλασσα, ἢ χειμάζει ἔκτυμια πταισμάτων,
ἢ πρὸς βυθόν, ἀπωλείας καθέλκει, ἀλλεπαλλήλων παθῶν ἢ ἀντί-
πνοια, τῷ ἀβυσσον τῷ οἰκτρῶν, ἢ τεκέσα τὸν κλύδωνα κόπασον.

Νεώτερος ὑπάρχων φιλαίθραπε, ὡς ἦός σε δαπανήσας τὸν πλεόν, ἐν ρυπαραῖς, παράξῃσι ἀσωτείας, καὶ ἀγαθῶν σε λιμώτων ὁ ἄθλιος, προσέρχομαί σοι νῦν οἰκτῶς, ὡς δ' ἀπλάγχθῃ αἰῶν τὴν συγχώρησιν.

Ρεῦπεται ἡ σολήμυ πανάγνε, καὶ ἐσβέβη ἡ λαμπὰς τῆς ψυχῆς με, καὶ ταῖς σιραῖς, τῆς πολλῶν με πταισμάτων, χεῖρας καὶ πόδας δεθεῖς ἔξω ἔρριμαι, ὁ ἔμφυχος Θεὸς νυμφῶν, εἰς νυμφῶνα με θεῖον εἰσάγαγε.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αθανάτως λειμῶνας περνοσεῖν, Οὐρανίως θαλάμους περιπολεῖν, Δέσπονα πατριάρχων, ὁ Θεὸς θεῖος θαλάμος, ἐπιτυχεῖντε θεῖς νυμφῶνος ἀξιώσον, καὶ μεταχεῖν τῆς δόξης Χειρῶν καὶ πληθύναι με, τῆς ὑποφρέσεως, γλυκυτάτης ἀκτίως, καὶ θείας ἐλλάμψεως, τῆς αὐτῆς ἀραιότητος, ὅπως φάλαγγι θρόνος, σὺν Ἀγγέλοις αἰώνια, δοξάζων Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ὁμοῦσιον, Τετράδα ἀμέρισον, τὴν ἐκ μὴ ὄντος πασσοφως τὸ πᾶν ἐσιώσασαν.

Ω, δὴ, ζ'. Θεὸς συγκατάβασιν.

Υμνεῖν σε Πανύμνητε, καὶ εὐλογεῖν σε εὐλογημένη Ἀγνή, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ἐπίσης φύσις ἀδυνατεῖ ὡς εἰκός· δημιουργὸν δὲ ἀμφοτέρων τέτοικας, καὶ ποιητὴν τῶ πάντος Παρθένος μέναισα.

Οκένημαι δάκρυα, ἐκ ἔχω πένθος, εἰδὲ μετανοίαν, Παναγία Παρθένε, ἡ ἐν προσώπῳ ἀφελομένη τῆς γῆς, δάκρυον ἅπαν δίδε μοι καταύξιν, ἵνα δακρύσας πικρῶς ἐκπλύνω με τὴν ψυχῆν.

Τὸ δένδρον τὸ ἀκαρπον, ἐγὼ ὑπάρχω κατάρως ἀξίον, καταυξέως ὅλης, καρπὸν μὴ φέρων, τομῆς καὶ καύσεως, ὑπὸ δένδρῳ καὶ κλήμα κατὰ ξηρον· ἀλλ' ἐν ἀσβέσω πυεὶ μή με ἐμπέμψης Χειρὲ.

Μεγάλῳ ἀντίληψιν, καὶ προσασίαν σε ἀκαταίχμιον, κεντημῶνος Παρθένε, πρὸς ῥυθμίῳ διατανίζοντος, καὶ τῆς μελέτης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, τῆ τῆς ὀδόντων βρυγμῆς, καὶ σκότους τῶ λυπηρῆς.

Ω, δὴ, η'. Ἐπιπλασίου κάμινον.

Χαῖρε πηγὴ βλυσαίνουσα, ψυχικῶν ἀγαθῶν. χαῖρε χορηγὸς τῆς θεϊκῆς χρηστότης. Χαρὰς χαῖρε σκηνώμα. χαῖρε χωρίον ἅγιον, ὄχημα σέπτον τῶ ἁσπέρη Ἡλίας Μαρία Θεοτόκε, ὑπερδολογημένη, ὑπερδοξασμένη καὶ Κεχαλειωμένη.

Ξεῖνα καὶ πέρα πίσεως, τὰ φεικτὰ διηγήματα, τὰ ξηνοσπεπῆς καὶ παθῶν δόξας τόκασε, Μαρία Πανύμνητε. τὸν γὰρ τῆς δόξης Κύριον, τὸν τοῖς Χερυβίμ καὶ Σεραφίμ ἐφειῶτα, τὸν εἶνα τῆς Τετράδος, ἀσυγχύτως ἀξέπτως, ἐγγήνησας ἀσπῶρας, ἐκ σῶ σισσαρκιωμένην.

Δ Ογοθεσίαι λύβασαι, φοβερέ με φιλάδρωπε. λόγου γάρ ἐδ' ὅλας, ἤδ' ἀκαῶν ὧν ἔργασμαι, πεποίκη Δέσποτα, τὰ ἤδ' ἀλόγων ἔργα δέ, πέπραχα ἀλόγως, ἀλογία συζήσας. ἀλλὰ με Θεῷ Λόγε σῆς Μητρὸς ἰκεσίαις, οἰκτεήρισον ἐσπλάγχχνος τὸν σὸν ἀχρεῖον δέλον.

Σ Οὐ τὴν θερμῶν βοήθειαν, ἢ ὀξείαν ἀντίληψιν, τὴν γενημῶν εἰς ἐμὲ Πανάμωμε, ἐκπλήττομαι Δέσποινα, ἢ γενηθῶς κραυγάζω σοι. χαῖρε σωτηρία τῆς ψυχῆς μου ἢ σκέπη, χαρὰ τῷ Κόσμῳ χαῖρε, ἢ ἐλπίς μου βεβαία, ζωῆς τῆς αἰωνίης ἢ πρόξενός μου χαῖρε.

Ω, δὴ, θ'. Εξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ Οὐρανός.

Γ Ἀΐδουσον τὰ θαύματα τῆς ἐμῆς, ταλαιπῶρε καρδίας καὶ ἴασαι, τὰ τῆς ψυχῆς, ἔλκη τὰ δυσίατα ἢ πολλὰ, ἢ τῆς σαρκός μου Δέσποινα, θεία ἐπισκέψαι σε τὰς δεινάς, θανάτουσον ὀδυνάς, ἢ λύσον μου τὰς νόσους, τὰς ψυχικὰς τε ἢ τὰ σώματος.

Ο ἔκλιπται μεσίτιν πρὸς τὸν Θεόν, ἢ προσάτιν, ἐδὲ ἀντιλήπτορα, μὴ Θεόν, ἔτερον ἐκτός σε ἐπὶ τῆς γῆς, Ἦπεραγία Δέσποινα, ὅθεν σοι προσπίπτω μὴ θερμῶν, δακρύων μὴ πόσις, καρδίας δυσωπῶν σε, ἀντίλαβε τῆς ἀδουλείας μου.

Ψ Ἦχαί με μακρυμυρία ὑπὸ Θεῷ, ἢ ἤδ' θείων χαρίτων περιέμωμαι, δεῦτε θερμῶς, ἢ τὴν τῶ ἀσώτῃ ἐπιστροφῶν, ἀναλαβεῖσαι κράζωμην. Πάτερ ἀγαθέ, ὁ ἐν Οὐρανοῖς, ἡμάρτομύ σοι πάντες, ἰλάσθητι καὶ σῶσον, τὰς προσφυγόντας τῷ ἐλέει σου.

Τ Ἰς γινώμαι; τί παράξω ὁ ταπεινός; τίνα ἔξω ἐκείσε σωτήρορον, ἀμαρτιῶν πλήθη περικείμενος χαλεπὰ; καὶ ραθυμίας πέλαγος, ἢ ἀναιδουσίας ὑπερβολῶν; ἀγία Θεοτόκε, ἐλπίς ἀπηλπισμῶν μὴ καταχύνης μου τὸν δέλον σε.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ω, τὸ πᾶσι δόξῃ θαύματος.

Ο Ἰμοι τί παράξω ὁ ἄθλιος; ποῖαν ἀρχὴν τῆς ἐμῆς, σωτηρίας ποιήσομαι, ὁ ἀσώτως ἅπαντα, διανύων τὸν βίον μου; οἰκτεήρισόν με, ἢ μὴ παρίδης με, πεπλανημένον ἢ ἀποπλύμνον, ἢ μετανοίας μοι, ἔσπες καδυπόδειξον Μητρὶ Θεῷ, ὅπως ἐν αἰνέσει σε, δοξάζω πάντοτε.

Ο Ἰος ἀίχρὸς, ὅλας ἔμπλεως, πορνείας πάσης Ἀγνή, καὶ μοιχείας γενεῖσθαι, ἀσελγῆς ἀκάθαρτος, βδελυρὸς ἢ ἀκόλατος, φθόρος φθικτός τε ἢ ὑποφθόπιος, ἀσυμπαθής τε, σκληρὸς ἢ ἀσπονδός, φεῦμοι τῆς ὑβρείας, φειδῶλος φιλάργυρος, ἀμαρτωλῶν, πρῶτος ἀλλὰ Δέσποινα, ἰλάσθη με σῶσόν με.

Ο Ἰμοι ψυχῆ μου ταλαιπῶρε, πόσα θρήνησεις ἐκεῖ, τὴν δεινῶν ραθυμίαν σε, ὅταν εἰς αἰώνιον Βασιλείαν οἱ φίλοι, καλῶνται σὺ

δὲ εἰς πῦρ τὸ ἄσβεστον, κατακευθήσῃ καὶ τὰς ἀράξεις σε; σείαζον δάκρυσον, ἀπ' ἐντεῦθεν πρόσδραμε τῷ λυξωτῇ, Χειρῶν καὶ ὑπόμφον, τὰς ἀμαρτίας σε.

Τίνι θαρρήσω τὰ ἔλκημα; τίνι ψυχῆς τὰς πληγὰς, ἐκκαλύψω καὶ μάλαπας; τίνι τῆς καρδίας με, τὰ ἀνάστα φρούματα, ποιήσω δῆλα; τίνι Πανάχρωπε, ἔξαγορεύσω τὰς ἀμαρτίας με; εἰμὴ σοὶ Πάναγνε, τῇ Μητρὶ τῆ πλάσσε με, ὅπως τῇ σῇ, μεσιτεία σώσης με, τὸν ἀποσάτοτον.

ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. δ΄. Ἀρματιλάττω Φαραώ.

Δὶδε μοι λόγον τῷ Πατρὶ συναίαρχε, Λόγε καὶ Σιῦθρονε, λόγοις αἰετμίλειν, τὴν τὸν ἐμπόσατον Λόγον σε καὶ αἰδίων, διὰ λόγε τεκέσων, Παρθένον Κόρην ἀπείρανδρον, ὑπὲρ πάντε καὶ λόγον καὶ ἐννοιαν.

Χαρᾶς χαριών τῇ ψυχῇ με χάρισαι, χαροποιόν καὶ παθῶν, καθαρτιδὸν πένθος· εἰς χαρά μοι σρέφουσα, τὸν κοπιτὸν καὶ ρῆξόν μοι, τὸν φαχύτατον σάκκον, τῆς ἀμαρτίας καὶ θείαν με, Κόρη δειροσώλω περὶ ζῶσον.

Ως ἀμαρτίσας ὑπὲρ πάντων βρότειον, φύσιν Χειρῶν Βασιλεῦ, ἐν λογισμοῖς οἶμοι, λόγοις ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀράξεσιν ὁ δέλιαιος, σοὶ προσέρχομαι Σῶτερ, καὶ ἐμβοῶ σοι τὸ ἥμαρτον, σῶσον με λιταῖς τῆς τεκέσεως σε.

Δεῦρο ψυχῆ με ταπεινὴ καὶ βόησον, τῇ Θεομήτορι, Χειρῶν σκέπη, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀντιλαβὴ καὶ σῶσον με, καὶ τῆς αἰωνίζεσης, κολάσεως ἐλευθέρωσον, ἢ τῶ ἀελπίσων ἀντίληψις.

Ω, δὴ, γ. Οὐρανίας ἀφίδος.

Υπὲρ μέλι γλυκάζον τὸν αἰδητὸν φάρυγγα, καὶ ὑπὲρ κηρίον ἡδύων γλάσσαν καὶ λάρυγγα, καὶ ἀμβροσίας αὐτῆς, ὅπως γλυκύτερον Κόρη, σὲ τὸ θεῖον ὄνομα ἐν τῇ καρδίᾳ με.

ΑΜελῶς καὶ ῥαθύμως ἐκδαπανῶν Δέσποινα, τὸν τῆς παροικίας με χερόνον, φεῖτω καὶ δέδδικα, ἀνατυπῶν ἐμαυτῷ, τὸ φοβερόν καὶ φεικῶδες, καὶ ἀποσώπολιπτον Βῆμα τῆ Τόκῃ σε.

Α Κατάπαυσον θρήνον, κὴ συναγμὸν ἄληκτον, κὴ σωπετεμιμβύλῳ καρδίαν πρὸςδέξαι Κύριε, καὶ ὡς φιλαύθρωπος, σὺ ἀμεξήτω ἑλθεί, δίδε μοι τὴν ἄφεσιν ἣν ἐπλημμέλισα.

Ο Μβροτόκως νεφέλας, τὴς ὀφθαλμὸς δεῖξον με, ἔμφυχε νεφέλη τῆς ζωῆς ὕδατος Δείσσινα, κὴ καταξίωσον, θερμὰς δακρῶν λιβάδας, ὑετίζειν πάντοτε κὴ καταρδύειν με.

Ω, δὴ, δ'. Σὺ με Χεϊσέ Κύριος.

Κ Λαίειν πικρῶς, καὶ καταραίνεσθαι δάκρυσι, καὶ συναΐζειν, ἐκ βάθους καρδίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ, λυεῖν με τὴν κλίβῳ, καὶ διαβρέχειν ἀξίωσον, ἢ ὀμβρήσασα Κόσμῳ, τὸ ἀλλόθμρον ὕδωρ, τὸ ποτίζον τακόντας τῶ καύσωνι.

Α Ἰ πονηραὶ, πράξεις ὡς δῆμιον ἴσανται, ὀπμόνωσ νυῦ κατηγορεῖσαι με, καὶ καταπλήττωσαι ἀπεινῶς, τὴν νεκρωμβύλῳ, ψυχῶ μου τοῖς ἀξιαπώμασι, λοιπὸν ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω Παρθένε, δωρεὰν οἰκτερόν με τὸν δαίλιον.

Σ Ὑ με Χεϊσέ, ἐκ γῆς μορφάσας ἐζώσας, σὺ με λόγῳ θεῖῳ κατακόσμησας, σὺ μοι ψυχῶ, δέδωκας καὶ νῦν, μὴ ἔν ὃ ἐχθρός με, κερδήσῃ τὸ σὸν πλασέργημα, μὴ ἀδῆς μὴ τὸ σκότος, μὴ τὸ πῦρ τῆς γενένης, ἀλλ' ὡς φύσει φιλαύθρωπος σώσόν με.

Π Λύσω Ἀγνή, ἀλλῶ ἐκ ἔχω βαήθειαν, καὶ ἐπτόσσα, σκέπλω ἐκ ὀπίσμαι, σὺ με ἐλπίς, σὺ καταφυγὴ, σὺ με δεργέτης, σὺ με ἐποίμη ἀντίληψις, κὴ σὲ ὀπκαλέσμαι, ὑπὸ πάσης ἀνάγκης, ἔξειλέ με καὶ σώσον τὸν δαλόν σε.

Ω, δὴ, ε'. Ἰ να τί με ἀπάσω.

Ε Μαυτὸν κατακείνω, καὶ πρὸ τῆς ἐτάσιως Θεοχαρίπτω, τῆς αἰχμῆς ἔργα, φερέραν ὃ μόνος κατακείπος. ἀλλὰ πρὸς ηθί μοι, ὡς προσασία ἔσα πάντων, καὶ δεινῆς κατακείσεως ρῦσαί με.

Ε Πὶ σοὶ πᾶς ἐλπίδας, πάσας ἀνατίθμι τῆς σωτῆρας μου, Θεομῆτορ Κόρη, μὴ παείδης δεινῶς με ποντέμρον, συμφορῶν πελάγει, ἀλλὰ πῖν σὺν δίδε μοι χεῖρα, ὡς ὃ Χεϊσὸς τῶ Πέξῳ κὴ σώσόν με.

Κ Αὶ τὸ σκότος καλύπτει, καὶ τὸ πῦρ φλογίζει με. Σάτερ τῆς ἔργων μου, ὃ βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ τὸ ψύχος παρτέρει παράττει με, τῆς δαιμόνων πλέον, αἱ σκυθροπαὶ φοβῶσιν ὄφεις, ἣν με ρῦσαι λιταῖς τῆς πεκῆσσης σε.

Τ Οῦ θανάτω ἢ πύλῃ, κλείει μοι Πανάμωμε τὴν ἐξαγέρδισιν, οἱ μοχλοὶ τῆς ἄδης, ὡς κατέκειπον ἠδὴ λαμβανῶσιν. ἀλλὰ σὺ μοι πύλῃ, πρὸς τὴν ζωὴν ἁγῆ Παρθένε, καὶ τὰ κλείθρα τῆς ἄδης διάρρηξον.

Ω, δὴ, ε'. Γλάδιτί μοι Σωτήρ.

Νενεκρωμήθον παλαις, Παρθένε με πρὸς βάσειν, ἢ τὴν ζωὴν πῶς βροτοῖς, ἀρρήτως κηύσασα, Θεοτόκε ζώωσον, ἢ ποιῆν Κυεῖς, τὰ θελήματα ἐν ἴχυσον.

Σε' προσάσιν πισοῖ, ἢ τῆχος πάντες κενήμεθα, οἱ ἐν βυθῶ τῆς πικρῶν, καὶ σάλω τῆς θλίψεων, αἰε κινδυνδόντες, Θεοτόκε μόνη, τῆς πισῶν τὸ καταφύγιον.

Ο Μανασῆς ἐν τῇ γῆ, σήλη τῆς σῆς ἀγαθότης, ἐγὼ δὲ μείζον Χειρὲ, τῆς φιλανθρωπίας σε, ἔσομαι διήγημα, ὅτι θαῦμα μέγα, νεκρωθεῖτα με ἐζώωσας.

Α Μήτωρ ποδὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μὲ τὴν σάρκωσιν, Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλέμνος, καὶ πρὸς ἀμφοτέρα, τῷ Θεῷ γὰρ παρέπει, τῆς θαυμάτων τὰ πρὸς δόξα.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοῦ πυρός τὸ ἀσβέσς τὸν ποταμὸν, ἐνοῶσα ψυχὴν με τὸν φοβερὸν, φεῖξον ἢ συσάληθι, τῆς κακίας ἀπίστηθι, ἢ ἐν κλευθμῶ ἢ πένθει, πικρῶς ἀλαλύξασα, ἐν σωτειβῆ καρδίας, μὲ ταπεινώσεως, πρὸς δρᾶμε πρὸ τέλους, τῇ Μιτῆ τὸ Κυεῖς, ἢ ταύτης δεήθηθι, εἰς αὐτὴ σε λυξάσαθαι, Θεοτόκε κραυγάζεσα, πρὸς βάσει τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἀφεσιν δοθῆναί μοι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δὲ δόξασα.

Ω, δὴ, ζ'. Παῖδες Ἐβραίων ἐν καμίω.

Ο ἴκτερον σῶσον με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκέσα Θεὸν Λόγον, ἢ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον ψυχὴν με, ἢ τῆς δαιμόνων ρύσαι με, τῆς δεινῆς μηχανουργίας.

Ρτσαί με Μήτερ τὸ Σωτήρ, συνεχόμενον δεινῆ ἀιχμαλωσία, λογισμῶν πονηρῶν, παθῶν τε ψυχοφθόραν, ὅπως αἰε σωζόμενος, καταχέως σε δοξάζω.

Παῦσον τὸν πόνον τῆς ψυχῆς με, ἢ τὴν ἀρρήτων ὀδυνῶν ἢ τὸ πένθος, εἰς χαρὰν ἀληθῆ μετέβαλε οἰκτίρμων, πρὸς βείαις τῆς τεκέσῆς σε, ὡς Σωτήρ ἢ ἐλεήμων.

Σῶσον με σῶσον Θεοτόκε, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον Θεὸν ἀποτεκέσα, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδυνῶν, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σε, εἰς ἐλεῖ Θεοκυῖτον.

Ω, δὴ, η'. Ο' σφαλῶν ἐν ὕδασι.

Ο Ποιήσας τὴν θάλασσαν, τὸν Οὐρανὸν ἢ τὴν γῆν, ὁ ἀμείβων φύσεις, ἔβησαν σοιχεῖα, μεταπλάτων τὸ παῖν, ὁ ζωῆς Κυεῖος, ὁ θανάτου κρατῆς, ὁ πάντα φέρων, λόγῳ μόνῳ Λόγος, ἐκ Παρθένος Κόρης προήλθες σαρκωφόρος.

Σ Ὑπαδεῖ με πρὸς αἴνεσιν, ἐνδομυχῶν τὸ γλυκὺ, τῆ ἀρχάντε πόθει σε Θεοτόκε, φεικάρδιον πῦρ, καὶ τολμῶν πείθει με, ἐξ ἀκάρπων χειλέων, σοὶ προσάγειν ὕμνος καὶ δάσεις, καὶ χαρισθείας, ἀχὰς καὶ ἰκεσίας.

ΜἩ λιπὼν τὸν Γονήτορα, μὴ χωριθεὶς τῆ παντός, ἀλλ' ἐν τοῖς ὑψίστοις συνεδριάζων, ὡς Υἱὸς τῆ Πατρὸς Δείψτε Πνόμεναι, ἐχαρήθης ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου. Λόγε ἰσθ' λόγον, μείνας Θεὸς ὅλος, καὶ ἐσαρκώθης ὅλος.

Υπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, καὶ ὑπὸ πάσης πνοῆς, λογικῆς ἀλόγου, φθαρτῆς ἀφθάρτου, αἰδητῆς νοητῆς, ὡ φεικτῆ θαύματος, ὡ ἀκράματος ξύου καὶ ἀρρήτου, ὅς ὑμολογεῖται, ὡς Θεὸς ὁράται, βρέφος Μητρὸς Παρθένου.

Ὡ δὲ, εἴ. Ε'φείξε πᾶσα ἀκοή.

Δεῦρο δὴ πάλαινα ψυχὴ, ἐαυτῷ πρὸ τῆς ἐξόδου σε πείθεισον, θρήνησον εὐχάξον, ὑπὸ βαθέων ἰσθ' τῆς καρδίας σου, καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ὀδυρμῷ προσάσεις καὶ βόησον, τῇ τῆ Κειτῆσε Μιτῆ, ἐν τῇ Κείσει σὺ με πρόσηθι Δείψοινα.

Οἶλω με σοὶ μὲν Θεὸν, σωτηρίας τλῷ ἐλπίδα ὁ δὲ δέλεός σου, προσανατέθεικα, καταφυγῶσε πλεθίστας ἀμαχον, καὶ προσάσαι ἐν ποικίαις βίαις φεικασίαι, Θεοφρονήτεια, διὸ ρῦσαι με παντοίας κολάσεως.

Οἶδόντων ξύχει με βρυγμός, καὶ ὁ σκώληξ τλῷ ψυχῷ κατεδίει με ὁ ἀπελδύπτος, καὶ δαπανᾷ με τὸ συνείδος πρὸ καιρῶ, τῆ δὲ πυρὸς ὁ ποταμός, καὶ πόρρωθεν φλέγει με, διὸ φιλαύθραπε, τέπων ρῦσαι με λιταῖς τῆς τεκνύσεως σε.

ΣΦραγίδα σημειωτικῶν, τῶ μετώπῳ τῆς ψυχῆς με ἐγχαράξον, σῆς ἀντιλήψεως, ἵνα ὁρῶν με ὁ ἀντικείμενος, φύγη ὡς πρόβατον τῆς σῆς, ποιμνῆς Παναμώμητε, ὅπως δοξάζω σε ὡς αἰτίαν τῆς χαρᾶς τε καὶ σωτηρίας με.

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ὡ τῆ φεικτόξε θαύματος.

Χαῖρε Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, ἡ ἰσθ' Ἀγγέλων χαρὰ, Γερέων τὸ καύχημα, Ἀποστόλων Δείψοινα, τὸ ἀσίγητον κήρυγμα, καταπιπτότων, χαῖρε ἀνόρθωσις, καὶ πτωχολόντων, πλέτος ὁ ἀσυλος, χαῖρε φεικλήσις, ἰσθ' πενθέωντων Ἀρχαντε, χαῖρε κάμῃ, ἀφροσυνῆ ἀληκτος, καὶ θυμηδία με.

Ω τῆ φεικτόξε θαύματος* πᾶς τὸν ἰσθ' ὅλων Θεὸν, ἐν γαστρίσιν ἐχώρησας* πᾶς βρέφος ἐβάσασας, τὸν ποιητῶν τῆ παντός, ὄντως ἐκπλήττει, καὶ ἐν καὶ διαύοιαν, ἡ ἰσθ' λόγον, κυοφορία σου, ὡ παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀρχαντε, διὸ αὐτὸν, πάντοτε ἰκέτεσε, ἰσθ' ἰσθ' δέλων σε.

Οταν καθίσῃς ἐν δόξῃ σου, ὡς Βασιλὸς τῶ παντός, ἐπὶ Θρόνῳ τῆς Κρείσσεως παρεσώπων φόβῳ σοι, τῆ ἀγίαν Ἀγγέλων σου, καὶ πνεύματι ἡ σοι ἢ φύσις ἅπαντα, κειθισομένη τῆς ἀνθρωπότητος, τότε δέησιν, τῆς Μητρὸς σου Κύριε, καὶ τῆ σειπῶν, Ἀποσόλων ρῦσαί με, πάσης κολάσεως.

Χαῖρε Παρθένε Πανάμωμε, χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ, χαῖρε Ὁρος κατὰ σκίον, χαῖρε σύλε πύεινε, καὶ νεφέλη ὑπέρφωτε, παντός ρυπάδεσ χαῖρε καθάρσιον, ἢ τῆ πνευθεντων χαῖρε ἀδελφισις, χαῖρε ἀνύμφυτε, χαῖρε Μήτηρ Ἀρχαυτε, χαῖρε ἡμῶν, πάντων τῆ ὑμνέντων σε, ἢ ἀγαλλίασις.

ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ Ἑσπερας,

ΚΑΝΩΝ Εἰς τὴν

Τ' ΠΕΡΑΓΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ω, δὴ, α. ἦχος, πλ. δ'. Ἀσωμυ τῆ Κυρίῳ.

Φῶτισον τὴν ψυχλή μου, ἔμφυτε λυχνία χρυσαυγίζεσσα, τῶ φωτός τῶ αὐλῆ, καὶ παθῶν μου τὸν ζόφον ἀπέλασον.

Ωθισον ὁ ἐχθρός μου, εἰς ἀμαρτιῶν ἐχάτῳ χάρυβδιν, εἰς πυθμὲνα κακίας, καὶ εἰς ἄδα κατώτατον πέταυρον.

Νύμφη Πατρὸς ἀνάρχη, Μήτηρ τῶ μονογενῆς Υἱῶ αὐτῶ, καὶ Πνέματος θείου, τὴν ἀθλίαν ψυχλή μου ἐλέησον.

Ημβλωσας τῶ θανάτῳ, Κόρη τὴν πικρίαν ὑποσάξασα, νέκτωρ ἀθανασίας, καὶ ζωῆς γλυκασμὸν ἀναβλύσασα.

Ω, δὴ, γ. Σὺ εἶ τὸ σπέρμα.

Κόρος ἐ προσγίνεται, τοῖς ἀνυμνεσί σε Δέσποινα, Σὺ γὰρ ἡμῶν, φῶς καὶ θυμηδία, καὶ ζωὴ καὶ ἀντίληψις.

Υμνοῖς ἀνυμνεσί σε, τὸν ὑπερύμνητον Κύριον, ὃν ἀνυμνοῖ, τέγματα Ἀγγέλων, ὡς τεκῶσαν Πανύμνητε.

Σκότως ἐξωτέρη με, πειροφλεγῆς πικρῶ σκάληκος, ρῦσαι Χειρὲ, λιταῖς τῆς Μητρὸς σου, πάσης ἀλληστε θλίψεως.

Αδὴν ἢ νεκρώσασα, τῶ θείῳ τόκῳ σου ρῦσαί με, τῆ σποτειῶν, ἄδα σκλωμάτων, καὶ πυρός αἰωνίζοντος.

Ω, δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οδυρμὸν τὸν πικρότατον, καὶ τὸν ἀδελφικὸν καὶ βαρύτατον, συναγμὸν ψυχῆ ἐννόησον, καὶ πικρῶς ἐνευθῶν σαυτῷ θρήνησον.

ΝΕκρωθεὶς ἀπὸ νεκρώσεως, καὶ ἀπὸ τῆς ταφῆς ταφείς ὁ νεκρόζωος, δυσωδίας ἐμὲ ἔμπλεως, καὶ τῆς ἐν τῇ τάφῳ διαλύσεως.

ΤΟ φεικτὸν λογαθέσιον, καὶ τὸ φοβερόν σε Κεῖτῃ Κεῖπείον, καὶ ἔν λαμβάνων δέδοικα, καὶ πικρῶς δακρῦν ὡς κατῆλειπος.

ΥΠερβαίνει τὸ θαῦμα σε, ἀπασαν διαύσιαν τὸν γὰρ Κύειον, τὸν ἀόρατον καὶ ἄχραντον, ὄρατον ἐν χρόνῳ ἀπεικύνσας.

Ω, δὴ, εἰ. Φώτισον ἡμᾶς.

ΘΡύψσον ψυχὴν ἐαυτῷ ἀπὸ τῆς ἐξόδου σε, πένθος ἀνάλαβε καὶ κλαῦσον πικρῶς, πρὶν καταλάβῃ κλαυθμὸς σε ὁ ἀπὸ δόκλιτος.

ΥΔατι σερμῆ, κατανύξιάς με φάντισον, καὶ ταῖς λιβάσι τῆ ἐλέους σε, σαγόνας δίδε ἡδὲ δακρῦν ὑπέκρινε με.

ΟΤαν σε Χεισὲ, τῆ φεικῶδες μνηθῶ Βήματος, τῆς φοβερᾶς τε τῆ θαλάττω πομῆς, φόβῳ καὶ φόβῳ τὴν καρδίαν πικρῶς βάλλομαι.

ΤΟμον σε Ἀγνή, ὁ Προφήτης ἐδείξασατο, ἐν ᾧ Παξὸς ἐγέσθη Λόγος ἡμᾶς, Θεογενῆτορ, ἀλογίας ὁ ρυσάμενος.

Ω, δὴ, εἰ. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

ΗΜερὸν μοι τὸν Κεῖτῷ, καὶ δίπλατον γενέσθαι ἐν Κεῖσει, Μήτηρ Θεῶν δυσώπει, καὶ δασπλάγχθῳ τῷ ὄμματι, ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμὲ, ὅτε καδίσημι ἐρδύησαι, λόγος καὶ πράξεις καὶ νοήματα.

ΗΜαρτον ὡς ὁ ληστής, ἀλλὰ κλαῖν ὡς ἡ πόρνη καὶ κρᾶζω, ὡς Χανααῖα νέα, τὴν ψυχὴν ὡς θυγάτριον, δαιμονῶσαν τὴν ἐμὴν, πάθεισιν ἰασαί Θεοτόκε, τὸν ἰατῆρα ψυχῶν ἢ τέξασα.

ΦΡίτπω σε Παμβασιλεῦ, τὴν δειτέραν ἐπὶ γῆς παρουσίαν, καὶ τὴν φεικτῶν σε Κεῖσιν, καὶ ἀδέκασον δέδοικα, σὲ τὰ θεῖα καὶ σεπτὰ Λόγε προσάγματα μὴ φυλάξας, καὶ ἡδὲ δεινῶν μὴ ἀφισάμενος.

ΝΕφείσω ἀμαρτιῶν, καὶ ὀμίχλη συχεθεὶς ἐγκλημάτων, καὶ ἡδὲ παθῶν τῇ γνώφῳ, καλυφθεὶς τὴν ἔξοιαν, ἐν νυκτὶ τὰ τῆς νυκτὸς, ἔργα ἐτέλεσα καὶ τῆ σκότους, σὺ δὲ Παρθένε με ἔξασσον.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΟ πικρὸν ἡδὲ βασιάνων, καὶ ἀλγεινὸν, τὸ δειμὸν ἡδὲ μασίγων καὶ αὔσιρον, σκότος τὸ ἀφώτισον, τὸν ἀτέρμαντον τάρταρον, τὸν ἰοβόλον ὄντως καὶ πύρινον σκώληκα, τὸ πολυφάγον σῶμα, τὸν ἀπλησὸν φάρυγγα, καὶ τὰς ἀωνύμους καὶ ἀγνώστες κολάσεις, ψυχῆ μου προβλέψασα, σεναγμοῖς τε καὶ δάκρυσιν, τὴν Μητέρα δυσώπησον, τῆ Κεῖτῃ σε κραυγάζουσα, Θεοτόκε πᾶσι μοι συγχώρησον ἡδὲ κακῶν με, τῇ προσρέχοντι πίσει τῇ σκέπη σε.

Ω, δὴ, ζ'. Θεῶ συγκατάβασιν.

Ε' Λέως τὴν ἄβυσσον ἢ τετοκῖα, τὸν ἀσυμπάθητον, καὶ πανάσωτον
σῶσον, ὡς συμπαθῆς ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ λύσωσαί με
γαστρῆς τὸν δέλαιον, ὅπως ὑμῶσε αἰεὶ τὴν Πολυύμνητον.

Ι' Σχῆεις γυνήσασα, τὸν ἐν ἰαυτῷ δυνατὸν Κύριον, ὅσα βέλει Παρ-
δοσί, καὶ ἰαμάτων πελάγη κεντῆσαι, διὸ προσρέχω τῇ σκέπη σου κρᾶ-
ζων σοι, τὴν ταπεινώ με ψυχῶ νοσήσαν ἴασαι.

Σ' Τραῖζοντα δέξαι με, ὡς τὸν τελώνην καὶ μὴ ἀπάσῃ με, ταῖς λιταῖς
τῆς ἀφθόρου Μητρὸς σου Λόγε ὡς πολυέλεος, ἀλλὰ προθύμως οἰκ-
τείρησον ψάλλοντά, ὀλοζητὸς ὁ Θεός.

Ρ' Ἀνίσι κατέρδυσον, σῆς δαυλαγχίνας τῆς διανοίας μου, γλῶ τὴν
κεχερωμαθίω, καὶ μετανοίας ἀρόρω νέωσον, τὴν ἀκανθώδη καὶ ὑλω-
μανήσασαν, ἐνδεία θείας βροχῆς, καὶ ἐπομβρία παθῶν.

Ω, δὴ, η'. Ὁ σιγαζων ἐν ὕδασι.

Η' Πασὰς ἡ Οὐράνιος, ἡ τῶ Δικαίων χαρὰ, ὁ νυμφῶν τῆς δόξης,
ἐν τῷ νυμφῶνι τῷ Τίθει καμὲ, ἐνδύμα ἄξιον, ἀμφιάσασα γά-
μα εἰσαγάγοις, μήπως ὡς ἀχέϊον, χεῖρας με δεδόντε, καὶ πόδας τὸ
πῦρ λάβῃ.

Σ' Ἰνφίβλω τῆς καρδίας με, καὶ σιγαζὸς ἐκ ψυχῆς, σαλαζὸς δα-
κρύων τῶ ὀφθαλμῶν με δεξαμεθῆ Σεμνή, λύσωσαι ῥῥωσαί με, κα-
λοῖς δάκρυσι, δακρύων ἀνοήτων, τῶ ἐν τῇ γαστρῇ, δάκρυον γὰρ ἅπαν,
ἦρας ἐκ γῆς προσώπη.

Ν' Οερῶς παρὸ τῆ Βήματος, τῆ σῆ ἐσάται δοκῶ, Κετὰ καὶ Θεί με, γυγυ-
μνωμῆος ὡς κατὰδικος ἔμφοβος ἐνθῆμος, ἀξιογυμνωμῆος, τετρα-
χιλισμῆος, σῶσον με ἐν κράζω, μόνε ἐλεήμων, τὸν κατακεκειμῆον.

Ω' Καινότατον ἄκροσμα, καὶ θείαμα φοβερὸν, καὶ φεικτὸν καὶ ἕσῆον ἐν σοὶ
Παροσί τὸν τελέμῆον, ὁ Θεός τίκτεται, εἰ ἀφθόρου γαστρὸς σου, καὶ
κρατεῖται ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, ὁ διακρατῶν τὰ πάντα θεία δυνάμει.

Ω, δὴ, θ'. Κυρία Θεοτόκον.

Ι' Δεῖν Χεῖρῶ τὸ κάλλος, ὄντως τὸ ὠραῖον, καὶ τῆς γλυκείας ἀκτίνος καὶ
ἀγγελῆς αὐτῆ, καταβυθῆσαί με Δέσποινα καταξίωσον.

Ν' Ηχώμῆος πελάγει, τῶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἔπιμῆος παθῶν χεμαζό-
μῆος, τῶ γαλιῶ σοι λιμῆνί προσφύγω Δέσποινα.

Λ' Ἰταῖς τῆς σέ τεκῆσης, σῶσον ἐλεήμων, καὶ ἀσυμπάθητε μόνε τὸν
ἐμπαθέσατον, καὶ ἐν κακοῖς τὸν σὸν πλῆτον καταναλώσαντα.

Υ' Μνον σοι τελεταῖον, παρῶν τε καὶ μέσον, τῶ Ἀρχαγγέλι τὸ Χαῖρε
προσάγω σεμνή. σοὶ γὰρ καταβηλον ἄλλον ὄρεῖν εἰ δυνάμαι.

Στιχηρά Προσόμοια . Ω΄ τῷ ᾠδῶδῳ θαύματος.

Ε΄χοντα βίε προσάτιν σε , σκέπλω καὶ τείχος Ἀγνή , καὶ λιμένα ἀ-
χείμασον , προσασίαν ἀμαχον , καὶ ὄξείαν ἀντίληψιν , θερμώτε
πρέσβιν , ταχείαν πρόμαχον , προφθαύσαί με καὶ ἀπὸ τῆς κλήσεως , δείξόν
με Δέσποινα , πλήρη ἰσθ᾽ ἐλπίδων με , καὶ τὴν αἰετὴν , μάτω πολεμῦντας με ,
πάντας πολέμησον .

ΣΩμα ψυχῷ καὶ τὸ πνεῦμα με , πάσαις δειναῖς ὁ δεινός , ἐργασίας
ἐμόλυμα , τὸ μὲν σῶμα πάθεισι , ᾠδῶδες τῆς ἀιχρόπτος , ψυχὴν
δὲ πᾶσιν ἐπιπιδύμασι , πονηροτάτοις , οἷς περ σιωέζησα , αὐθις τὸ πνεῦ-
μα δὲ , ἐπηρμενίοις ἤθεσι καὶ σχολιοῖς , Δέσποινα φρονήμασιν , εἰς ὧν με
λύξωσαι .

Ω΄ Πῶς δέγω ἀμέριμος , τὸν τῆς ζωῆς με καιρὸν , μετεώρως παρέρ-
χομαι , μὴ εἰς νῦν βαλκόμενος , τὰς ποικίλας ἀμαρτίας με , μὴ τῷ
θανάτῳ τὸ ἀᾠδαίπτον , καὶ τῆς ἐπίσεως τὸ ἀδέκασον ὅ ὅτις με ρύσεται ,
πυρὸς αἰωνίζοντος ; εἰμὴ Θεῖ , μόνε Ὑπεράγαθε , σὺ οἰκτειρήσῃς με .

ΣΩσον τὸν Κόσμον σε Δέσποινα , καὶ τῆς δικαίας ὀργῆς , τῷ Γίγῃ σε
ἐκλύξωσαι , τὴν πιστῶς ὑμνῦντάς σε , καὶ δευρὰ προσδοκώμεθα ,
πάντα ἀτόξευτον ταῖς πρεσβείαις σε , καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς Δίκης πρόσηθι ,
πάντων ἰσθ᾽ δελών σε , σὺ αὐτοῖς με σώξῃσα , καὶ Οὐρανῶν , νέμῃσα
Παντάνασσα τῷ Βασιλείαν μοι .

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΕΤΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κ Α Γ

ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ, ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ,
ΚΑΤΑ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΕΣΠΕΡΑΝ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΨΕΡΑΣ,

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

ΗΨΟΣ, Δ΄.

Ω, δὴ, α. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

ΧΡΙΣΤΟΥ Βίβλον ἔμφυχον, ἐσφραγισμένῳ σε Πρόματι, ὁ Μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή Θεώμιμος, ἐπεφώνησέν σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λύθησεται.

Α'Δάμ ἐπαύρασις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τῆ ἄδελφῆ ἡ νέκρωσις, χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τῆ μόνης Βασιλείας, χαῖρε Θρόνε πύρινε τῆ Παντοκράτορος.

Ρ'Ὀδὸν τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλασήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον τῆ πύτων Βασιλείας, χαῖρε ἀπερόγαμε, Κόσμη διάσωμα.

Α'Γνείας θησαύεισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τῆ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡ δύπνοον, κῆνον Δέσποινα, πιστὴς δ' ὠδύζον, θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ω, δὴ, γ. Τὸς σὲς ὑμολόγηες Θεοτόκε.

Στάχην ἡ βλασήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀήρητος σαφῶς, χαῖρε ἔμφυχε φάσκιον, ἄρτων ζωῆς χαρήσασα. χαῖρε τῆ ζώντος ὕδατος, πηγῆ ἀκρίωτος Δέσποινα.

Δ Αμαλις τὸν μόχον ἢ τεκῶσα, τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεῶ ἀμνὸν τὸν αἵρεντα, Κόσμη παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλασῆλιον.

Ο Ῥθρος φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἡΐλιον φέρουσα Χειρὸν, φωτὸς καποικηπίειον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τὰς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοπελῶς ἐκμειώσασα.

Χ Αἶρε πύλη μόνη ὑὸ ὁ Λόγος, διώδασε μόνος ἢ μοχλῆς, καὶ πύλας ἄδε Δέσποινά, τῷ τόκῳ σου σωξίφασα, χαῖρε ἢ θεία εἶσοδος, τῷ σωζομένων Πανύμνητε,

Ω, δὴ, δ'. Ο' καθήμιος ἐν δόξῃ.

Ε Ἐφαναῖς ἀσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμῆσον ἐν Πνύματι· χαῖρε λυχνία καὶ εἰμίμη, μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῷ ὀσεβῶν αἰδιηπίεια.

Ι Λασῆλιον τὸ Κόσμη, χαῖρε Ἀΐραντε Δέσποινά· χαῖρε κλίμαξ γῆθρον, πάντας ἀνυφάσασα χέριτι· χαῖρε ἢ γέφυρα ὄντως ἢ μετὰγασα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τὰς ὑμνῶντάς σε.

Ο Ὑρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θερμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδυῖ, Ἀΐραντε ἀπόπως βασάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάφασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῷ δυνάμειον.

Ν Ομοθέτῳ ἢ τεκῶσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινά, τὸν τὰς ἀνομίαις, πᾶσι δωρεῶν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἀρρήτων, Ἀπειρόγαμει, δὲ ἢς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σ Ε' τῷ πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον σέφανον, ἀυμνολογῆμεν· χαῖρε σοὶ Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακῆσιον πάντων, καὶ χαράκιωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ω, δὴ, ε'. Ε'ξέστη πᾶ σύμπαντα.

Ο Ἄδὸν ἢ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάγαμει, ἢ κατακλυσμῷ τῆς ἀμαρτίας, ὀσώσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκρωμα καὶ λάλημα φεικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τὸ Δεσπότη τῆς Κτίσεως.

Ι Σχῆς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἀΐραντε, τότε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νεκρωσις ἄδε, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῷ Ἀγγέλων χαρμοσύνη· χαῖρε ἢ βοήθεια, τῷ πιστῶς δεομένων σου.

Π Τεῖμορφον ὄχημα, τὸ Λόγος χαῖρε Δέσποινά, ἐμφυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μίση ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, καὶ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίσει τὰς μετέχοντας, καὶ φθορὰ ὑποκύφαντας.

Ρωννύμηροι θεύει σε, πισῶς ἀναβοῶμηροι· χαῖρε πόλις τῆ Παμβασιλέως, δεδοξασμένη καὶ ἀξιάκτουσα, ὡς ἡς λειάλλωται σαφῶς, ὅρος ἀλατόμηρον· χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εγρύχαρον σκλώμα, τῆ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε, κόχλος ἢ τὸν Θεῖοι μαργαρίτω, προαγαγῆσα χαῖρε πανθαύμασε, πάντων πρὸς Θεοῖ καταλλαγῆ, ἧς μακαρίζόντων σε, Θεοτόκε ἐνάσοτε.

Ω, δὴ, ε΄. Τὴν Θεῖαν ταύτην, καὶ πάντιμον.

Πασὰς τῆ Λόγου ἀμόλωτε, αἰτία τῆς ἧς πάντων Θεώσεως· χαῖρε Πανάχραντε, ἧς Προφητῶν ὡς ἡχημα. χαῖρε ἧς Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σὲ ἢ δρόσος ἀπέσαξε, φλογμὸν πολυθείας ἢ λύσσασα, ὅθεν βοῶμηροι. χαῖρε ὁ πόθος ὁ ἑνδρόσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε προειδέασατο.

Ιδέ σοι χαῖρε κραυγάζομηρ, λιμνὴ ἡμῖν ἡμεῖς θαλαττεύουσι, καὶ ὀρηπύλειον, ἐν τῇ πελάγει ἧς θλίψεων, καὶ ἧς σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαράς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τῆ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἢ ἀφλεκτος, βάτος, νεφέλη ὀλόρωτε, ἢ τῆς πισῆς ἀπαύσεως ὀπτικιάζουσα.

Ω, δὴ, ζ΄. Οὐκ ἐλάττωσαν τῇ κτίσει.

ΑΝυμῆμηροι σε βοῶντες· χαῖρε ὄχημα, Ἡλίας τῆ νοητῆ, ἀμπελος ἀληθινή, τὸν βότρω τὸν πέπειρον ἢ γεωργήσασα, οἶνον εἰζόντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, ἧς πισῶς σε δοξαζόντων.

ΙἈπῆρα ἧς ἀνθρώπων ἢ κηύσασα· χαῖρε Θεόνυμφε, ἢ ῥάβδος ἢ μουσική, ἀῖθος τὸ ἀμάραντον ἢ ἐξανθήσασα. χαῖρε Δέσποινα, δι ἧς χαρὰς πληρέμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομήμηρ.

ΡἩτορῆσα εἰ θεύει γλώσσα Δέσποινα, ὑμολογήσαι σε, ἰσθὺ γὰρ τῆ Σεραφίμ, ὑψάθης κηύσασα τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἰκέτεις, πάσης καὶ βλάβης ῥύσασθαι, τῆς πισῶς σε προσκυνῶντας.

ΕΓνημῆσε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. χαῖρε ὁ πόθος ἐν ᾧ δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Παῖδος ὁ Λόγος Ἀγνή, ὃν ἰκέτεις, Βίβλω ζωῆς τῆς δέλης σε, καταγράφαι Θεοτόκε.

ΙΚετόλομη οἱ δέλοί σε, καὶ κλίνομη γόνυ καρδίας ἡμῶν, κλίνο τὸ εἰς σε Ἀγνή, καὶ σῶσον τῆς θλίψεσι βυθίζουμένης ἡμᾶς, καὶ σωτηρίων, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν πόλιν Θεοτόκε.

Ω, δὴ, ἡ Παῖδας ἀγαεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ.

ΝΗδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασιάζοντα ἐβάσασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νόματι τὸν βέροντα, τῷ Οἴκαρμῶν ἀπασαν, Ἀγνὴ ᾧ ψάλλομεν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ἱερυψέτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΜΩσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τῆ τύκσεσ, παῖδες πορευόμενοι, τὸτο ἐμφανέσασα, μέσον πυρὸς ἰσάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε Ἀγία Παρθένε, ἔθεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οὐκ ἔτι ἀπάτη γυμνωθέντες, πολλῶ ἀφθαρείας ἐκεδύθημεν, τῇ κρυφοεῖᾳ σε, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκοτει ἀδραπώσεων, φῶς καποπτόσασμεν, φωτὸς καποικηθῆμεν Κόρη, ἔθεν σε ὑμνεῖμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Νεκροὶ δὲ σὲ ζωοποιεῖνται, ζωὴ γὰρ τῷ ἐνυπόστατον ἐκύσας. εὐλαλοὶ εἰ ἄλαλοι, ἀρώλω χηματίζοντες, λεπτοὶ ὀποκαθαίρονται, νόσοι διάκονται, πνύματων ἀερίων καὶ πλήθη, ἠττίωται Παρθένε, βροτῶ ἢ σωτηρία.

Η Κόσμῳ τεκῆσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις πάντ' ἀλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶ μελωδέωντων Ἀγνὴ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ἱερυψέτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω, δὴ, θ'. Ἀπας γνηθῆς, σπιριτάτω τῷ πνύματι.

ΙΝα σοὶ πισοὶ, τὸ χαῖρε κραυγαζόμεν, οἱ δὲ σὲ πῆς χαρᾶς, μέτοχοι ἡρόμενοι, πῆς αἰδῆς ρῦσαι ἡμᾶς περασμῆ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλήθος, Κόρη ἀδραπώσεων, ἐπίσεως βροτῶς ἀμαρτάνωσιν.

ΩΦθῆς φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις, ἔθεν βοᾶμεν σοὶ· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἡλίον. χαῖρε Ἐδέμ ἀνοίξασα, τῷ κελεισμῶν Ἀγνὴ. χαῖρε σύλε, πύελε εἰσάγασα, εἰς τῷ αἰῶ ζωὴ τὸ ἀνθρώπινον.

ΣΤῶν ἀλαβῶς, ἐν Οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, καὶ ἐβοήσωμεν. χαῖρε Κόσμῳ Δέσπονα. χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν. χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή. χαῖρε σκευὸς, μύρον τὸ ἀκύνωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδέξασμεν.

Η Πειριερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ὀποκνήσασα· χαῖρε Ἀειπάρθενε, Ὀσίαν πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶ Ἀθλητῶ σιφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων, τῶ Δικαίων Θεῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶ πισῶν τὸ διάσωμα.

ΦΕἶσαι ὁ Θεὸς τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας πα-
ραβλέπων νῦν, εἰς τὸ ἔχων ἐνδυσωπῆσαι σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀπό-
ρωσιν κυφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὸν τὸ
ἀλλότερον.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Τῆ ἱερμάχῳ στρατηγῷ τῆ νικηπέλα. Ὡς λυβωθεὶς ἐκ τῆ δεινῶν
ἀλχησιπέλα. Ἀναγράφω σοι ὁ θεὸς σε Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα
τὸ κράτος ἀπορομάχτην. Ἐκ παντοίων με κινδύων ἐλευθέρασσον. Ἰνα
κράζω σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀύμφωτε.

Εἶθ' ἔπος. Οἱ ΚΔ'. Οἶκοι.

Αγγελοσ πρωτοσάτης, Οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπῆν τῇ Θεοτόκῳ τὸ
χαῖρε. καὶ σὺ τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματεύμερόν σε θεωρῶν Κύριε,
ὄξισατο, καὶ ἴσατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. Χαῖρε δὲ ἥς ἡ χαρὰ ἐκλάμ-
ψει. χαῖρε δὲ ἥς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. χαῖρε τῆ πεσόνητος Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.
χαῖρε τῆ δακρύων τῆς Εὐᾶς ἢ λυβωσις. χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρώπι-
νοισ λογισμοῖς. χαῖρε βάθος δυδεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. χαῖρε,
ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθεδρᾶ. χαῖρε, ὅτι βασάζεις τὸν βασάζοντα
πάντα. χαῖρε ἀσὴρ ἐμφάνων τὸν Ἡλίον. χαῖρε γαστήρ ἐνδεία σαρκώσεως.
χαῖρε δὲ ἥς κερχεῖται ἡ Κτίσις. χαῖρε δὲ ἥς βρεφουργεῖται ὁ κτίσις.

Χαῖρε Νύμφη ἀύμφωτε.

Βλέπεσα ἡ Ἁγία, ἐαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως,
τὸ ἀδύδοξόν σε τῆς φωνῆς, δυσᾶδύδεκτόν με τῇ ψυχῇ φαίνεται.
ἀσπόμε γὰρ συλλήψεως τὴν κήσιν πῶς λέγεις; κράζων.

Ἀλληλεία.

Γνώσιν ἀγνωστον γνώκαι, ἡ Παρθένος ζητήσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λει-
περγῶντα, ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Τιδόν, πῶς ὅτι τεχθῆναι, δυνατὸν
λέξον μοι; πρὸς τὸ ἐκεῖνος ἔφησεν, ἐν φόβῳ πλὴν κραυγάζων ἔπο. Χαῖ-
ρε βελῆς ἀπορρήτα μύσις. χαῖρε σιγῆς δεομένων πίσις. χαῖρε τῆ θαυμάτων
Χριστὸν τὸ προσομίον. χαῖρε τῆ δογμάτων αὐτῆ τὸ κεφάλαιον. χαῖρε Κλίμαξ
ἐπερῶν, δὲ ἥς κατέβη ὁ Θεός. χαῖρε γέφυρα μετὰ γουσα, πῶς ἐκ γῆς πρὸς
Οὐρανόν. χαῖρε τὸ τῆ Ἀγγέλων πολυθρύλιτον θαῦμα. χαῖρε τὸ τῆ δαι-
μόνων πολυθρύλιτον θαῦμα. χαῖρε τὸ φῶς, ἀρρήτως φηνήσασα. χαῖρε τὸ
πῶς μηδὲν διδάξασα. χαῖρε σοφῶν ἱερβαίνουσα γνώσιν. χαῖρε πιστῶν
καταυγάζουσα φρεσίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀύμφωτε.

Δύναμις τῆ Τύψις, ἐπισκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῆ Ἀπειρογά-
μῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης ἠνδύω, ὡς ἀρεθὸν ὑπέδειξε ἠδύω
ἀπασι, τοῖς θέλασι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν ἔπος.

Ἀλληλεΐα.

Εἴχεσα Θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ. τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης ὄφθυσ, ἐπηγενὲν τὸν ταύτης ἀσασμόν, ἔχαιρε. καὶ ἄλμασιν, ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον. Χαῖρε βλαστὴ ἀμαρῶν κλῆμα. χαῖρε καρπὸς ἀκηράτης κτήμα. χαῖρε γεωργὸν γεωργῆσα φιλανθρώπων. χαῖρε φυτεργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύσσα. χαῖρε ἄρρα βλαστῶσα δόξοιαν οἰκτιρῶν. χαῖρε ξάπτεζα βασάζουσα δόξοιαν ἰλασῶν. χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς ξυφῆς ἀναθάλλεις. χαῖρε, ὅτι λιμῆρα τῶν ψυχῶν ἐπιμάζεις. χαῖρε δεῖπνόν πρεσβείας θυμίαμα. χαῖρε παντὸς τῶ Κόσμου ἐξίλασμα. χαῖρε Θεῷ πρὸς θνητὸς ὁδοκία. χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν παρήγοια.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφουτε.

Ζἄλλω εὐδοχῶν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Γωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ἰσπονοῶν ἀμεμπτε, μαθῶν δέσσε τὴν σύλληψιν, ἐν Πνεύματος Ἁγίου ἔφη.

Ἀλληλεΐα.

Ηἴχεσαν οἱ Ποιμῆδες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνῶντων, τὴν εἴσαρκον Χριστὸν παρσΐαν. καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμῆρα, θεωρῶσι τῶτον, ὡς ἀμνὸν ἁμῶν, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἡὺ ὑμνῶντες ἔπον. Χαῖρε ἀμνὴ καὶ ποιμῆς Μήτηρ. χαῖρε αὐτὴ λογικῶν προβάτων. χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυτήριον. χαῖρε Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. χαῖρε, ὅτι τὰ Οὐράνια συναγαγίκεται τῇ γῆ. χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορδαίει Οὐρανοῖς. χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα. χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε σεργῶν τῆς Πίστεως ἔρεισμα. χαῖρε λαμπρῶν τῆς χάριτος γνώρισμα. χαῖρε δὲ ἧς ἐγυμνώθη ὁ ἄδης. χαῖρε δὲ ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφουτε.

Θεοδόχον ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τότε ἠκολέθησαν αἴγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατῶντες αὐτὸν, δὲ αὐτῆ ἠρόνων κραταῖον Ἄνακτα. Καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθασον ἐχάρησαν, αὐτῶν βοῶντες.

Ἀλληλεΐα.

Ιἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χειρὶ τῆς Παρθένου τὸν πλάσαντα χεῖρὸς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ Δεσπότην νοῶντες αὐτὸν, εἰ καὶ δὲλα ἔλαβε μορφῶν, ἔσπασαν ταῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ ἀλογημῶν. Χαῖρε ἀσέρος ἀδύτης μήτηρ. χαῖρε αὐτὴ μουσικῆς ἡμέρας. χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κάμνον σβέσασα. χαῖρε τῆς Τειάδος τῆς μύσας φωτίζουσα. χαῖρε τύραννον ἀπαύθρωπον ἐμβαλεῖσα τῆς ἀρχῆς. χαῖρε Κύριον φιλανθρώπων ἐπιδείξασα

Χειρόν. χαῖρε ἢ τῆς βαρβάρου λυξυμῆς θρησκείας. χαῖρε ἢ τῆς βορβόρου
 ῥομφυῆς τῆς ἔργων. χαῖρε πυρὸς προσκυήσιν παύσασα. χαῖρε φλογὸς πα-
 θῶν ἀπαλλάττωσα. χαῖρε πισῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης. χαῖρε πασῶν ἡρώων
 ὑφροσύνη.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.

Κ Η'ρυκες Θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶ-
 να, ἐτετέλειοντες σε τὸν χρισμὸν, καὶ κηρύττοντες σε τὸν Χειρόν ἀ-
 πασιν, ἀφύτες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἶδωτα ψάλλειν.

Ἀγγελία.

Λ Α'μφας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, εἰδὼξας τῆς φώδης τὸ
 σκόπος. Τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σε τὴν ἰχὺν πέ-
 πτωκεν. Οἱ τέτων δὲ ῥυθύντες, ἐβῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Χαῖρε ἀόρθη-
 σις τῆς ἀνθρώπων. χαῖρε κατὰπτωσις τῆς δαιμόνων. χαῖρε ἢ τὴν πλαίῳ σα-
 φῶς ἀφανίσασα. χαῖρε τῆς εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. χαῖρε θάλασσα
 ποτιῖσασα Φαραῶ τὸν νοτιόν. χαῖρε πέτρα ἢ ποτιῖσασα τὴς διψῶντας τὴν
 ζωὴν. χαῖρε πύρινε σύλῃ ὁδηγῶν τὴς ἐν σκότει. χαῖρε σκέπη τῆς Κόσμου
 πλατυτέρα νεφέλης. χαῖρε τροφή τῆς Μάννα δαΐδοχε. χαῖρε θυφῆς ἀγίας δα-
 κωνε. χαῖρε ἢ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. χαῖρε ἔξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.

Μ Ε'λλοντος Συμεῶνος, τῆ παρόντος αἰῶνος μεθίστασαι τῆ ἀπατεῶ-
 νος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῆ, ἀλλ' ἐγνωδης τέτω καὶ Θεὸς τέ-
 λειος. Διόπερ ἐξεπλάγη σε τὴν ἀρρητον σοφίαν κράζων.

Ἀγγελία.

Ν Ε'ὰν ἔδειξε Κτίσιν ἐμφανίσας ὁ Κτίσης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτῆς ἡρομέ-
 νοις, ἔξ ἀσπύρου βλασήσας γασρὸς, καὶ φυλάξας ταύτην ὡς περὶ τὴν
 ἀφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτῷ βοῶντες. Χαῖρε τὸ
 αἶθος τῆς ἀφθαρσίας. χαῖρε τὸ σέφος τῆς ἐγκρατείας. χαῖρε ἀναστάσεως
 τύπον ἐκλάμπωσα. χαῖρε τῆς Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνωσα. χαῖρε δυν-
 αμνὸν ἀγλαδιάρπον, ἔξ ἧς ἔβρονται πισοί. χαῖρε ξύλον ἀσπιόφυλλον, ὑφ'
 ἧς σκέπονται πολλοί. χαῖρε κυφορεῖσα ὁδηγὸν πλατωμοίσι. χαῖρε ἕτοιμον
 νῶσα λυξυμῶν ἀχμαλώτοις, χαῖρε Κεῖτῆ δίκαιε δυσώπησις. χαῖρε πολ-
 λῶν πταιόντων συγχάρησις. χαῖρε σολὴ τῆς γυμνῶν παρρησίας. χαῖρε
 σοργὴ πάντα πόδον νικῶσα.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.

Ξ Ε'νον τόπον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τῆς Κόσμου, τὸν νῦν εἰς Οὐρανὸν με-
 ταθεύτες. Δεῖ τῆτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφανή ταπεινὸς ἀν-
 θρωπος, βελόμηνις ἐκλυῖσαι πρὸς τὸ ὕψος, τὴς αὐτῆς βοῶντας.

Ἀλληλία.

Ο Λος ἔν ἐν τοῖς κάτω, καὶ ἡ ἀνω εἰς ὅλους ἀπλῶ, ὁ ἀπειρέχαιτος Λόγος. συγκατάβασις γὰρ Θεοῦ, καὶ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. Καὶ πόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτω, ἀνεσῆς ταῦτα. Χαῖρε Θεὸς ἀχωρήτης χώρα. χαῖρε σεπτῆ μυσηρεῖς θύρα. χαῖρε ἡ ἀπίστων ἀμφίβολον ἀνεσῆς. χαῖρε ἡ πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. χαῖρε ἡ χημα πανάγιον τὸ ἐπὶ ἡδ Σερραβίμ. χαῖρε οἰκημα πανάρισον τὸ ἐπὶ ἡδ Σερραβίμ. χαῖρε ἡ πάναντία εἰς αὐτὸ ἀγαθῶσα. χαῖρε ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζογγυῶσα. χαῖρε δὲ ἡς ἐλύθη τῶν ἀβάσις. χαῖρε δὲ ἡς ὑπόχθη Παράδεισος. χαῖρε ἡ κλείς τῆς Χειρὸς Βασιλείας. χαῖρε ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.

Π Ἄσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. τὸν ἀπορίστων γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεάρει πᾶσι προσίτων ἀνθρώπων, ἡμῖν μὲν σωθεῖσθαι. ἀκούοντα δὲ τῶν πάντων ἔπος.

Ἀλληλία.

Ρ Ἡτορας πολυφθόγγης, ὡς ἰχθύας ἀφάνεις, δρῶντι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε. ἀπορῶσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς. καὶ Παρθένος μύεις, καὶ τεκεῖν ἰχθυῶσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυσηρεῖον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν. Χαῖρε σοφίας Θεὸς δοχεῖον. χαῖρε φρονιάς αὐτῆς ταμεῖον. χαῖρε φιλοσόφης ἀσόφης δεικνύουσα. χαῖρε τεχνολόγης ἀλόγης ἐλέγχουσα. χαῖρε, ὅτι ἐμαρῶνθησαν οἱ δεινοὶ συζηπιταί. χαῖρε, ὅτι ἐμαρῶνθησαν οἱ ἡδ μύθων ποιηταί. χαῖρε τῶν Ἀθηνῶν τὰς πλοκάς διασωῶσα. χαῖρε τῶν ἀλιείων τὰς σαγυῖας πληρῶσα. χαῖρε βυθῶ ἀγγοῖας ἐξέληκτα. χαῖρε πολλὰς ἐν γνάσει φωτίζουσα. χαῖρε ὄλκας τῶν θελόντων σωθῆναι. χαῖρε λιμῶν τῶν τῆ βίβη πλατῆρων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφωτε.

Σ Ὡσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ τὸν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τῶτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε, καὶ ποιμῶν ὑπάρχων ὡς Θεὸς, δὲ ἡμᾶς ἐφαίνε κατ' ἡμᾶς ἀνθρώπος. ὁμοίω γὰρ τὸ ὁμοίον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει.

Ἀλληλία.

Τ εἶχος εἰ ἡδ παρθενίαν, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων ἡδ εἰς σὲ προσερχόντων. ὁ ἡδ τῶ Οὐρανῶ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσασέ σε ποιητὴς Ἀχχαντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοὶ προσφανεῖν διδάξας. Χαῖρε ἡ σῆλη τῆς Παρθενίας. χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. χαῖρε ἀρχηγὴ νοσητῆς ἀναπλάσεως. χαῖρε χορηγὴ θεϊκῆς ἀγαθότητος. χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγούνησας τὰς συληθούσας αἰχρῶς. χαῖρε σὺ γὰρ ἐνεθέμισας τὰς συληθούσας τὸν νῦν. χαῖρε ἡ τὸν φθορέα ἡδ φρονῶν καταργῶσα. χαῖρε ἡ τὸν ἀπορία τῆς ἀγνείας τεκῶσα. χαῖρε πᾶσας ἀσπὸς νυμφώσεως. χαῖρε πιστῆς Κυρία ἀρ-

μόσσα . χαίρε καλή κροβόφε παρθένων . χαίρε ψυχῶν νυμφόλε Ἀ-
γίων .
Χαίρε νύμφη ἀύμορτε .

ΥἼμος ἅπας ἠπάται, σωκετέινεσαι ἀπόδων, πῶ πλήθει τῶ πολλῶν
οἰκτιρῶν σε· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ φάμμφ ὡδῆς, αὐ προσφεράμψ σοι
Βασιλεῦ Ἄγιε, ἐδὸν πελέμφ ἀξίον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τῶς σοὶ βοῶσιν .

Ἀγγελία .

Φωποδόχον λαμπάδα, τῶς ἐν σκότει φανείσαι, ὄραμψ τῶ Ἀγίων
Παρθένον . τὸ γὰρ αὐλον ἄπτισα φῶς, ὄδηγεὶ πρὸς γνώσιν θεϊ-
κῶ ἅπαιτας, ἀυγῆ τὸν ἰὼν φωτίζουσα, κραυγῆ δὲ τιμαμψ ταῦτα . Χαί-
ρε ἀκτίς νοπέ Ἡλῆς . χαίρε βολῆς τὸ ἀδύτε φέγγυς . χαίρε ἀσραπῆ τῶς
ψυχῶς καταλάμψουσα . χαίρε ὡς βροντῆ τῶς ἐχθρῶς καταπλήττισσα . χαίρε ὅτι
τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν . χαίρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀλαβλύζεις πο-
ταμόν . χαίρε τῶς κολυμβήθρας ζωραφῶσα τὸν τύπον . χαίρε τῶς ἀμαρ-
τίας ἄποσμήχεσα ῥύπον . χαίρε λατῆρ ἐκπλωῶν σωείδησιν . χαίρε κρατῆρ
κινῶν ἀγαλλίασιν . χαίρε ὁσμῆ τῶς Χρῆστῶ δωδίας . χαίρε ζωῆ μουσικῆς
δωχίας .
Χαίρε νύμφη ἀύμορτε .

ΧἌειν δεναὶ θελήσας, ὄρημάτων ἀρχαίων, ὁ παῖτων χρολύτης ἀνθρά-
πων, ἐπέδημψε δι' ἑαυτῶ πρὸς τῶς ἄποδήμους τῶς αὐτῶ Χάειτος, κῆ
χίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκτεὶ πῶδῶ πάντων ἔπος .

Ἀγγελία .

ΨἈγοντές σε τὸν τῶνον, ἀυμνῶμψ σε πάντες, ὡς ἐμφυχον ναὸν Θεο-
τόκε . ἐν τῇ σῆ γὰρ οἰκήσας γασεῖ, ὁ σωέχων πάντα τῇ χει-
ρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε, βοῶν σοι ταῦτα . Χαίρε σκη-
νῆ τῶ Θεοῦ καὶ Λόγου . χαίρε Ἄγία Ἀγίων μείζων . χαίρε κισωτῆ χρυ-
σωθεῖσα τῶ Πνύματι . χαίρε θησαυρῆ τῶς ζωῆς ἀδαπάνητε . χαίρε τί-
μιον δέδημα Βασιλείων ἀσεβῶν . χαίρε καύχημα σεβάσμιον Γερέων δ-
λαβῶν . χαίρε τῶς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλδτος πύργος . χαίρε τῶς Βασιλείας
τὸ ἄπόρρητον τεῖχος . χαίρε δι' ἧς ἐγείρονται ἔσπαια . χαίρε δι' ἧς ἐχ-
θροὶ καταπίπτουσι . χαίρε χρωτῶς τῶ ἐμῶ θεραπεία . χαίρε ψυχῆς τῶς ἐ-
μῆς σωτηρία .

Χαίρε νύμφη ἀύμορτε .

Ω Πανύμνητε Μῆτερ, ἠ πεῦσα τὸν παῖτων ἀγίων ἀγιάτατον Λόγον,
δεξαμψ τῶ κῶ προσφοραῖ, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορῶς ἅπαιτας,
καὶ τῶς μελλῶσης λύφωσαι κολάσεως τῶς σοὶ βοῶντας .

Ἀγγελία .

Τὸν ἀωδες Κανόνα καὶ τῶς Οἰκῆς λέγε κῆ πᾶσαν
τῶς Παρασκῶδῆς Ἐσπέραν .

Κ Α Ν Ω Ν

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

Ὁν καὶ πᾶν Σάββατον Ἐσπέρας ἀγαγιώσκεισιν ἐν
τῷ Ἀγιωμύμφῳ Ὁρεὶ τῷ Ἀΐθῳ,

ΕΙΣ ΤΟ Ἀποδειπνον.

Ἦχος, πλ. Β΄.

Ω, δὴ, ἀ. Κύματι θαλάσσης.

Αἶρε τῶν Πατέρων, τὸ εὐφημον κράτος, χαῖρε περιέδο-
ξον, κλέος τῶ γενέος ἡμῶν, χαῖρε πηγὴ σωτηρίας, ἡ ἐκ-
βλύξασα τὸν ἔλεον, τοῖς πιστῶς ὑμνεῖσί σε, τῷ μόνῳ ὑπε-
ρύμνητον.

Δ Ἐχε ἐκ χειλέων, ἀσώπων τὸν αἶνον, ἡ Πολυῦμνητος καὶ ὑπερέδο-
ξος· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τῷ Κόσμῳ, οὐκοσμία καὶ ἀξέσασμα, ρυο-
μῆνι ἅπαντας, τὰς ἀσεβῶς σε μέλποντας.

Χ Αἶρε φωτοφόρε, σκηνὴ καὶ λυχνία, ναὶ καὶ ἑτάρεζα, καὶ Ὁρος Ἀ-
γιον. χαῖρε παλάτιον δόξης, τῷ Θεῷ τὸ θεῖον Τέμενος, χαῖρε τεί-
χος ἀρρήκτον, ἡμῶν ἰσθ' αὐμνεῖντων σε.

Η Τῶν ἀελπίσων, ἐλπίς καὶ προσάτις, ἡ ἀκαταίχλιτος, πάντων
βοήθεια, τὰς Οὐρανίαις μοι πύλας, διανοίξασα προσάγαγε, τῷ
Υἱῷ σε Δέσποινά, καὶ σῶσον με τὸν δεῖλόν σε.

Σ Ω, δὴ, γ'. Σε τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Εἰ πάσαι Παναγία, δοξάζουσιν αἱ πάξεις ἰσθ' Ἀγγέλων, ἡμεῖς δὲ

καταχέως ἀκαταπαύτως σέ μέλπομαι, καὶ δ' χαεῖως φάλομαι, χαῖρε ἢ
λύξωσις, τῆς πισῶς ὀπκαλέντων σε.

Τίς ἐπαξίως Κόρη, ὑμνήσει σε τὸν τόκον Θεοτόκε; ἢ Κτίσις κατιδῶ-
σα, τὸ τελευτῶσαι Μυσήειον, θαμβητικῶς ἐκραύγαζεν, ὅπως εἶ-
τέποτε πλώσει ἄλλη παρθενόεσσα.

Πρόσηδι τοῖς αἰτίσι, τὸν ἔλεον ἐκ σέ Παρθενομήτορ, τὴν κραταιά
σε χεῖρα, τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐκτείνουσα, καὶ συμφοραῖς προφθαύουσα,
σέ γὰρ κекπήμεθα, πάντες λύξον ἐν ταῖς θλίψεσι.

Δάκρυα μετανοίας, εἰ κέκμηται ὡστερ ἢ πάλαι πόρνη, ἀσώτως δέ
τὸν βίον, ἐκδαπανήσας προσιπτώσοι, ἐν στυγαμοῖς δέσμμος, λι-
ταῖς σε Δέσποινα, πένθος ρύσιον ᾠδ' ἄχρ μοι.

Ωδ' δὴ, δ'. Τὴν ἐν Στυρωῶν θεῖαν κείωσιν.

Στ' εἰ τῷ Κόσμῳ ἢ ἀντίληψις, Θεοτόκε Ἀγνή, καὶ σωτηρία πάντων,
ὡς τὸν Θεὸν χυρήσασα, ὄθεν δ' σεβῶς, μεγαλιώομαι πάντες, καὶ
δ' οἰμῶμεν σε.

Τεῖχος ὑπάρχεις καὶ ἀσφάλεια, καὶ ἐλπίς τῆς πισῶν, καὶ πύργος σω-
τηρίας, τῆς καθ' ἡμῶν κατέβαλλε Ἀχραντε ἐχθρὸς, τῆς ἐλπίδας εἰς
σέ γὰρ πάσας ἐδέμεθα.

Τὴν ἀπροσμάχιστον ἐλπίδα σε, κекμημένοι Σεμνή, τῆς δυσμελῶν τὰ
θράση, καταβαλέομαι Ἀχραντε πίσει τῇ εἰς σέ. τῇ σῆ γὰρ ὀπι-
κλήσει νυὶ κραταιέμεθα.

Ιδε τὴν θλίψιν, ἴδε Παύλανε, τὸν ἐμὸν στυγαμὸν, ἴδε τὴν ἀδυμίαν,
καὶ τὴν ποικιλίαν σου εὐδειξον χεῖρ ἐν ἐμοί, δ' οἰμῶμεν πληρῶσα τὴν
ταπεινίαν μου ψυχῶ.

Ωδ' δὴ, ε'. Θεοφανείας σε Χεῖρ εἰ.

Χαῖρε τὸ τεῖχος τῆς πισῶν, καὶ κραταιὰ μεσιτεία Ἀχραντε. χαῖρε
ὄρος Ἅγιον Πανύμνητε. χαῖρε κλίμαξ ἐμφοχέ Δέσποινα. χαῖρε
πάντων ἢ ἁρμονὴ καὶ ἢ βοήθεια, τῆς ἀβοηθήτων, καὶ σκέπη τῆς ὀλοφύ-
χως προσρεχόντων σοι.

Μεγαλοφώνως ἐκβοῶν, τῆς Προφητῶν ὁ χορὸς ἐκήρυττε, τὸ φεικ-
τὸν τῷ Τόκῳ σε Μυσήειον, ὅτι μόνη ἀφθόρως τέτοκας, Θεὸν
τῆς ἀπαύτων, ὅς μ' ἐτόκον σε, σωτηρήσας Παρθένον, ὡς πορὸ τῆς τόκου
διεφύλαξε.

Τίς δεξιόσει σε Ἀγνή, τὸ ἰσθ' νῦν δεξιπῶν Μυσήειον; τὸν Θεὸν
γὰρ τέτοκας ἰσθ' ἀγνέ, καὶ ὡς βρέφος τῆτον ἐγαλέχησας ὄθεν πᾶ-
σαι αἱ χεῖραὶ σέ μακαρίζουσιν, ὡς πορὸ φης Κόρη, καὶ πόθεν τὸν σέ δ' ο-
ξάσαντα δεξιόομαι.

Θροπαρέχας δωρεάς, ὡς συμπάθης καὶ φιλάγαθος ἔσῃ, τοῖς βροτοῖς ἐποχευθεὶς πάντοτε Θεοτόκε, Μήτηρ ἀύμωδιτε, καὶ λυξῆσαι σοῖς προσδουχαῖς πάντας κολάσεως, διὸ μὴ παείδης τῆς σκέπη τῆ κραταιᾶ σε καταφύγοντας.

Ω, δὴ, ε'. Τὸ βίβλιν πλὴν θαλάσσαν.

Σοὶ προσπίπτω Ἀρχαυτε, Θεοτόκε ἀγαθὴ, ταῖς σοῖς πρεσβεύειν αἰτῆσαι, ἐν πάσις ἀγαθότησι χορηγῶν, Ἰούσῃ καὶ Κύριον, ἀδελφὸν μοι πταισμάτων πλὴν συγχάρησιν.

Εὶς βάθρῃ ἀπέρριμαι, καταγίδος χαλεπῆς, θαλάσσης κυμανώσεως με, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων με καὶ δεινῶν, πλὴν ζάλλω κατόδυσσον, καὶ γαλιῶν ἀδελφῶν μοι Παναρχαυτε.

Η Πάντων δεασάσῃ, τῆς πταισμάτων ὡς Θεὸν, ἐσφραῶς κηύσασῃ, τῆς πταισμάτων με Παναρχε πρὸς ἐλπίς, εἰς τέλος ἐξέλεις, καὶ ζωῆς αἰώνι με ἀξίωσον.

Στὸ ἀδελφόν μου, καὶ προσφύγιον Ἀγνή, τῆς οἰκετῶν σε πέφυκας, ἀδελφίπτω παῖσι πλὴν πρὸς Θεὸν, ἰκέσιον δέσσω, τῆς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐξαιτῶν σε.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶν.

Μη παύσῃ Παρθενότητος, ἐκδυσασάσῃ τὸν Κύριον, τὸ βυθῶναι ἡμᾶς, ἐν κινδύων καὶ θλίψεων Δέσποινε, ἵνα προθύμως φάλλωμεν, εὐλογημῶς παύσῃ, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε.

Α Πάντων Ἀγιωτέρα, τῆς Οὐρανιαίων Δυνάμεων, Χερσβίμ, Σεραφίμ, ἀνεδέχθης Μητοπαρθενε Δέσποινε, ὡς πὸν Χριστὸν κηύσασῃ, τὸν Δεασότιν τῆς Κτίσεως.

Καὶ τίπτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μὴ τόκον δέμειναι, ὡς πρὸ τόκου Ἀγνή, Θεοτόκε μὴ φλεχθεῖσα πλὴν μήτῃ σε, ὅθεν πιστῶς δοξάζωμεν, μὴ Θεὸν σε παύσῃ.

Φοβῆμε καὶ σωτηράτῃ, πὸ τῆς πταισμάτων με κύματα, ἀλλὰ σὺ ἀγαθὴ Παναγία, συμπάθειαν αἰτῆσαι, ἐν ἔργῳ αἰς ἐπίσεως, σωτηρίαν βραβούσῃ.

Ω, δὴ, η'. Ἐκκευθὶ φεῖπτον Οὐρανέ.

Στὸ προσφύγιον ἡμῶν, καὶ ἡ ἀδελφίσις πάντων Ἀρχαυτε Ἀγνή. Ἰδὲ γὰρ ὁ τῆς ὅλων Κύριος τεχθεὶς ἐν μήτρας τῆς σῆς, Παρθένον σωτηρῆ μὴ τόκον, ἐν πάντες εὐλογημῶν χεῖρισιν ἀναξίαις, καὶ ἐσφραῶν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Νεῦσον ἐτοίμη τῆς πιστῶν, θερμὴ ἀντίληψις καὶ ἐμὴ καταφυγή, καὶ δεξίαι κατόδυσσον δέσσω, ὑπὸ καρδίας ἐμῆς, καὶ βῦσαι πρεσβεύειν

ἀλόγῃ, φαύλης μεσσηθείας, καὶ χαρμόσμων πένθος, τῆ πεπρωμένη
 ψυχῆ μου δὸς Παρθένε.

Τὰ πεπρωμένα μοι δεκά γόοιαν λογιόσμαι, καὶ τὸ Βῆμα τὸ φεικ-
 τὸν Παρθένε δειλιῶ καὶ δόδοιμα. ἀλλ' ὡς φιλάδελφος σὺ, πρὸ
 τέλεος τῆ Κεφαλῆ ἰλέωσόν μοι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πάντων, πεπρωμένων ἢ
 βάσει, ἢ ἀπλητισμῶν ἐλπίς ἢ προσασία.

Ιἄδων αἰτοῦσαι ἡμῖν, καὶ δὲ δὲ λλακτον τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, γενέσθαι
 ἄγνη τοῖς οἰκέταις σου, καὶ σωτηρῆσαι ἡμᾶς, ἐν πάσης προσβολῆς
 ἐναντίας, ἢ τὸ πῶς ἄγαρ θράσος, καταβαλεῖν ἐν τάχει, ἵνα σε ὑμνω-
 μῶ σὺ Κεχαριστομένη.

Αἰνῆμα, ἀλογῆμα, προσκυνῆμα τὸν Κόσμον.

Εἴκηθι φεῖτων Οὐρανί, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδὲ
 γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται ὁ ἐν ὑψίστοις οὐκῶν, καὶ τέφρῳ συμικρῶ ξε-
 νοδοχεῖται, ὃν παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, καὶ ὑπερυφετε εἰς πάν-
 τας τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ, θ'. Μὴ ἐποδύρε μὲς Μητὲρ.

Μὴ ἐπιλάθῃ Παρθένε, Ἀπειρόγαμε Μητὲρ, σῶν οἰκετῶν προσε-
 δρσίοντων σοι ἐν τῇ ναῶ. σὺ γὰρ μόνη πέλεις Χριστιανῶν ἢ ἐλ-
 πῖς, τὸ ὄχυραμα πάντων προσφύγων σε ἄγνη, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας Δέ-
 σποινα πλήρωσον.

Χαῖρε τὸ ἀρρηκτον Τεῖχος, χαῖρε σκέπη τῶ Κόσμου. χαῖρε Ναε',
 χαῖρε λαμπάς, χαῖρε θρόνε Θεῶ. χαῖρε πάντων ἢ χαρμονὴ καὶ ἢ
 βοήθεια, κατ' ἐχθρῶν ἀοράπων ὑπάρχεσσα αἰε', σωτηρίας τε ὄπλον ἀκα-
 ταμάχητον.

Σε' προσασίαν καὶ σκέπην, καὶ ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ προσφυγιῶ, καὶ
 ἰλασμόν, καὶ λύσιν τῶν δεινῶν, ἔχοντές σε ἄγνη διασωζόμεθα. πα-
 ρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ παθῶν, καὶ ἀπαύτως ὑμνῆμα τὰς
 δωάσεάς σου.

Στ' τῶ ἄγγελων ἢ δόξα, Προφητῶν ἢ διόψεα, Πατριάρχων καὶ
 Ἀποστόλων καύχημα φαιδρόν. σὺ Μαρτύρων Χριστῶ τὸ ἐγκαλλά-
 πισμα. Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων ἐγίασμα τερπνόν. καὶ τὸ σύμπαντος Κόσ-
 μου ἢ ἀναπάντισις.

Στιχηρὰ προσόμοια. Ὁ ἄλλω ὑποθέμενοι.

Μόνος ὑπὲρ πάντας, ἦς ἀνθρώπων ὁ τέλος, μόνος ἐπλημέλι-
 σα, τὸ καὶ λόγῳ ἀφθεγκτε καὶ ἀέσματι, μηδαμῶς ἄχραντε
 φορητὰ πέλοντα· διὰ τὸ πῶς δέομαι, σύγγνωθι Δέσποινα, σύγγνωθι
 καὶ δός μοι μετάνοιαν, δός μοι ἑξομολόγησιν, καὶ πηγὰς δακρύων τῶ τά-

λανι, ἵνα δὲ τέτων, ἐκπλώω τῆς θαυματῆς πᾶς ἐλας, καὶ ἐπιτύχω ἀνέσεως, ὥρα τῆς ἐπίσεως.

Α΄ Πόθεν παλαίπωρε, ψυχὴ καὶ μίσησον πάντα, ἃ Θεὸς βδελύττεται, καὶ μισεῖ καὶ τέλειον ὄψοςρέφεται, καὶ θερμῶς δάκρυσον, καὶ πισῶς προσελθε, τῇ Ἀειπαρθένῳ κράζουσα· ῥυσαίμε Δέσποινα, πάσης ἐκκιδίας καὶ θλίψεως, ὀργῆς, θυμῆ, καὶ ἐριδος, ζήλου τε καὶ φθόνου καὶ μιλύιδος, δεινῆς βλασφημίας, παντοίας ὑποκρίσεως Ἀγνή, καὶ σωτηρίας ἀξίωσον, τὸν ἀδυναλῆ πνε.

Η΄ Πόρην κενώσασα, μύρι ἀλάβασρον πάλαι, πῶς ποσίσε Δέσποινα, πάντων ἡλιδιέρωται, ὡνπερ ἔπραξεν, ὁ Ληστὴς μόνον σου, μνημονύσας ὥφθη, καὶ εὐθείας εἰς Παράδεισον, αὐτὸν εἰσήγαγες· ἐγὼ δὲ τί πράξα ὁ ἔθλιος, εἰ μύρον, εἰ καπνύξιν, ἔχω δωρεαίμε ἐλέησον. οἴκτειρόν με Δέχε, ἢ Ἀρχαυτός σε Μήτηρ δυσωπεῖ, λὺ ἐδωρήσω τῷ Κόσμου σε μέγα παφύγιον.

Πολλὰς συνεχόμενος, καὶ πειρασμοῖς ὁ παντλήμων, πορὸς σὲ τλῶ Πανάμωμον, καταφύγω σῶσόν με, τὸν πανάθλιον, τὸν πολλαῖς πταίσαντα, ὡς ἐδείξ ἄλλος γὰρ, ὀξυχύεις βοηθῆσαί μοι· πάντα γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Κόρη Πανύμνητε, ὡς Μήτηρ ἐσφάγατος, τῷ Παντοδύαμι Θεῷ ἡμῶν, Δέσποινα τῷ Κόσμου, βεβαία προστασία τῆς πιστῶν, μήμη παρῆδης δακρύνοντα, τὸν ἀχρεῖον δέλον σε.

Τ Ε Λ Ο Σ.

160

160

320

90

25 1710

1000. ¹⁰ riders

1000. ² gyps

500. ¹ cat

2500. ¹ Balancing

1000. ¹ limit 6 air supports

150. ¹ gyps

300. ¹ riders

3950.

2500. ¹ riders

300. ¹ gyps

150

4600.

20 riders

10 gyps

9 others

37 =

10

22 12

23

42 12

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000021051